

**National Library
of Sweden**

Denna bok digitaliserades på Kungl. biblioteket år 2012

UNGL. BOK.
- 5 DEC 1957
BOKSTYCKEN

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1957:39

Finansdepartementet

SOU
1957:39

A

SJÖMANSSKATT

FÖRSLAG AVGIVET AV

1956 ÅRS SJÖMANSSKATTESAKKUNNIGA

Stockholm 1957

Statens offentliga utredningar 1957

Kronologisk förteckning

1. Nordiskt samarbete inom näringsforskningen. Statsrådets tryckeri, Helsingfors. 28 s. **H.**
2. JO och kommunerna. Kihlström. 80 s. **Ju.**
3. Fullföljdsbegränsning i skattemål. Idun. 146 s. **Fl.**
4. Oljelagring. Kihlström. 117 s. **H.**
5. Krigsskada å egendom. Idun. 188 s. **H.**
6. Statens institut för folkhälsan arbetsuppgifter och organisation. Victor Petterson. 191 s. **I.**
7. Förbättrad pensionering. Idun. 260 s. **S.**
8. Jordbruks förstärkande med skog. Kihlström. 416 s. **Jo.**
9. Örlogsvarvens organisation m. m. Victor Petterson. 320 s. **Fö.**
10. Balanserad expansion. Bilagor. Marcus. 197 s. **Fl.**
11. Fordringspreskription m. m. Idun. 198 s. **Ju.**
12. Stommaterial från jord- och stenindustrin. Idun. 234 s. **S.**
13. Den statliga indirekta beskattningen. Kihlström. 423 s. **Fl.**
14. Beroende uppdragstagare. Beckman. 139 s. **S.**
15. Församlingslag. Idun. 413 s. **E.**
16. Remissyttranden över allmänna pensionsberedningens betänkande om förbättrad pensionering. Idun. 424 s. **S.**
17. Markvård och erosionsskydd. Idun. 82 s. **Jo.**
18. Trafiksäkerhet. II. Idun. 493 s. **K.**
19. Biskopsval. Gummesson. 129 s. **E.**
20. Utredning med förslag till ny veterinärtaxa m. m. Statens Reproduktionsanstalt. 80 s. **Jo.**
21. Förenklad byggnadslagstiftning. Kihlström. 292 s. **K.**
22. Remissyttranden. — Balanserad expansion. Marcus. 331 s. **Fl.**
23. Kanslister i administrativ tjänst. Kihlström. 128 s. **C.**
24. Den Akademiska undervisningen. Forskarrekryteringen. Haeggström. 223 s. **E.**
25. Statliga betongbestämmelser. Del 2 a. Idun. 23 s. **K.**
26. Statliga företagsformer IV. Statens vattenfallsverk. Idun. 159 s. **Fl.**
27. Ärkebiskopsval. Biskopsvalkommitténs betänkande. Del 2. Gummesson. 47 s. **E.**
28. Lärarutbildningen på det husliga området. Idun. 304 s. **E.**
29. Mönstring och registrering av sjöfolk. Idun. 310 s. **H.**
30. Ströängar. Kihlströms. 156 s. **Jo.**
31. Bostäder för äldre och invalider. Idun. 117 s. **S.**
32. Statens skogsskolor. Idun. 111 s. **Jo.**
33. Allmän familjerådgivning. Kihlström. 220 s. **S.**
34. Stads- och häradsfängelser. Idun. 32 s. **Ju.**
35. Utbildning av lärare i manlig slöjd. Kihlström. 180 s. **E.**
36. Trafikförsäkring. Kihlström. 185 s. **Ju.**
37. Nordiskt ekonomiskt samarbete. Allmän del. Beckman. 137 s. **H.**
38. Offentlig förevisning av djur. Kihlström. 176 s. **Ju.**
39. Sjömansskatt. Idun. 152 s. **Fl.**

Anm. Om särskild tryckort ej angives, är tryckorten Stockholm. Bokstäverna med fetstil utgöra begynnelsebokstäverna till det departement, under vilket utredningen avgivits, t. ex. **E.** = ecklesiastikdepartementet, **Jo.** = jordbruksdepartementet.

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1957:39

Finansdepartementet

SJÖMANSSKATT

Förslag avgivet av

1956 års sjömansskattesakkunniga

IDUNS TRYCKERIAKTIEBOLAG ESSELTE AB
STOCKHOLM 1957

STATENS OFFENTLIGA TRYCKERIET 1935

Linnéaparkens

STÖMANSSKATT

1935 års stömansskattelag
Förklarad vid riksdagen

STOCKHOLM 1935
STATENS TRYCKERI

Innehåll

Skrivelse till departementschefen	5
Förkortningar	6

FÖRFATTNINGSFÖRSLAG

Förslag till förordning om sjömansskatt	7
Förslag till kungörelse angående befrielse i vissa fall från skyldighet att erlagga sjömansskatt	31
Förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)	32
Förslag till förordning om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt	36
Förslag till förordning om ändring i taxeringsförordningen den 23 november 1956 (nr 623)	38
Förslag till förordning om ändring i uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272)	41
Förslag till kungörelse om ändring i kungörelsen den 16 oktober 1953 (nr 628) med vissa föreskrifter angående tillämpningen av uppbördsförordningen den 5 juni 1953	45
Förslag till lag angående ändrad lydelse av 2 § 5:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt	46
Förslag till lag angående ändring i lagen den 3 januari 1947 (nr 1) om allmän sjukförsäkring	47

MOTIV

<i>Kapitel</i> 1. DE SAKKUNNIGAS UPPDRAG	48
<i>Kapitel</i> 2. HISTORIK	52
<i>Kapitel</i> 3. DEN NUVARANDE BESKATTNINGEN AV SJÖMÄN	56
Sverige	56
I Sverige bosatta sjömän	56
Andra sjömän än i Sverige bosatta	59
Vissa främmande länder	59
Danmark	59
Finland	60
Norge	61
Storbritannien	66
<i>Kapitel</i> 4. SKÄLEN FÖR INFÖRANDE AV SJÖMANSSKATT	68
<i>Kapitel</i> 5. SJÖMANSSKATTENS UTFORMNING	71

<i>Kapitel 6.</i>	VILKA SKALL ERLÄGGA SJÖMANSSKATT	74
<i>Kapitel 7.</i>	TILL SJÖMANSSKATT SKATTEPLIKTIG INKOMST.....	78
<i>Kapitel 8.</i>	SJÖMANSSKATTENS STORLEK.....	85
<i>Kapitel 9.</i>	JÄMKNING OCH RÄTTELSE.....	90
<i>Kapitel 10.</i>	UPPBÖRD OCH REDOVISNING.....	94
<i>Kapitel 11.</i>	RESTITUTION, REVISIONSKRAV, PRESKRIPTION OCH STRAFFBESTÄMMELSER.....	98
<i>Kapitel 12.</i>	SJÖMANSSKATTENÄMNDEN OCH SJÖMANSSKATTEKON- TORET.....	102
<i>Kapitel 13.</i>	BESVÄR ÖVER SJÖMANSSKATTENÄMNDENS BESLUT...	106
<i>Kapitel 14.</i>	BESKATTNING AV INKOMST I LAND	108
<i>Kapitel 15.</i>	ERSÄTTNING TILL KOMMUNER	114
<i>Kapitel 16.</i>	AVGIFTER TILL FOLKPENSIONERINGEN OCH DEN ALL- MÄNNA SJUKFÖRSÄKRINGEN.....	120
<i>Kapitel 17.</i>	ÖVERGÅNGSFÖRFARANDET.....	125
<i>Kapitel 18.</i>	KOSTNADSBERÄKNINGAR.....	126
<i>Kapitel 19.</i>	INTERNORDISKA SJÖMANSSKATTEFRÅGOR	130
<i>Kapitel 20.</i>	SPECIALMOTIV	134
	Sjömansskatteförordningen	134
	Kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomstskatt	137
<i>Kapitel 21.</i>	SAMMANFATTNING	138

BILAGOR

<i>Bilaga 1.</i>	Skatteinbetalningar från rederier till postverket jämlikt 55 § uppbördsförordningen under uppbördsåret 1955.....	140
<i>Bilaga 2.</i>	Sammanställning av skatteinbetalningar under mars månad 1956 jämlikt 55 § uppbördsförordningen med angivande av arbets- tagares hemort länsvis	142
<i>Bilaga 3.</i>	Sammanställning av skatteinbetalningar under mars månad 1956 jämlikt 55 § uppbördsförordningen med angivande av arbetstaga- res hemort kommunvis	143
<i>Bilaga 4.</i>	Exempel på debitering av sjukförsäkringsavgifter.....	151
<i>Bilaga 5.</i>	Jämförelse mellan preliminär skatt och sjömansskatt	152

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Finansdepartementet

Med stöd av Kungl. Maj:ts bemyndigande den 3 februari 1956 har Herr Statsrådet samma dag såsom sakkunniga tillkallat landskamreraren A. G. A. Wigert, länsassessorn vid länsstyrelsen i Uppsala län, nuvarande byråchefen i finansdepartementet S. V. Svensson, direktören i Sveriges redareförening N. D. Forssblad och förbundskassören i Svenska sjöfolksförbundet E. G. V. Karlsson med uppdrag att utreda frågan om särskilda skatte- och uppbördsregler att gälla för sjömän. Tillika har åt Wigert uppdragits att såsom ordförande leda de sakkunnigas arbete. Sedan Karlsson på därom gjord framställning entledigats från sitt uppdrag har den 14 maj 1956 såsom sakkunnig tillkallats ombudsmannen i Svenska sjöfolksförbundet P. G. Uhlin.

De sakkunniga har antagit benämningen 1956 års sjömansskattesakkunniga.

Till sekreterare åt de sakkunniga har förordnats förste byråsekreteraren vid överståthållarämbetets skatteavdelning H. A. Steneborn. De sakkunniga har åtnjutit biträde av förste aktuarien B. Edlund med upprättande av visst tabellmaterial.

De sakkunniga har deltagit i internordiska sjömansskattekonferenser i Stockholm den 9 och 10 november 1956 samt i Köpenhamn den 22—den 24 augusti 1957.

Sedan uppdraget slutförts, får vi härmed vördsamt överlämna förslag till förordning om sjömansskatt.

Stockholm den 4 oktober 1957

ALARIK WIGERT

Douglas Forssblad

Sven Svensson

Georg Uhlin

/ Arne Steneborn

Förkortningar

- KL = Kommunalskattelagen
RÅ = Regeringsrättens årsbok
SFL = Lag om allmän sjukförsäkring
SFS = Svensk författningssamling
SOU = Statens offentliga utredningar
TU = Tillämpningskungörelsen till uppbördsförordningen
UF = Uppbördsförordningen

Förslag

till

förordning om sjömansskatt

Häri genom förordnas som följer.

Allmänna stadganden

1 §.

1 mom. Sjömansskatt enligt denna förordning skall erläggas av envar, som är anställd i redarens tjänst ombord på sådant i östersjöfart, nordsjöfart eller oceanfart använt svenskt handelsfartyg, som har en bruttodräktighet av minst 100 registerton.

Härjämte kan föreskrivas, att — där särskilda omständigheter därtill föranleda — sjömansskatt jämväl skall erläggas av den som är anställd i redarens tjänst ombord på sådant i kustfart använt svenskt handelsfartyg, som har en bruttodräktighet av minst 100 registerton.

2 mom. Den som är anställd uteslutande för fartygs istandsättande eller uppläggning eller för tillsyn eller betjäning vid fartygs uppehåll i hamn anses enligt denna förordning icke vara anställd ombord på fartyget.

(Se vidare anvisningarna.)

2 §.

I denna förordning förstås med

sjöman: envar, som enligt 1 § är skyldig erlägga sjömansskatt,

handelsfartyg: fartyg, som nyttjas till handelssjöfart eller resandes fortskaffande eller till annat ändamål, som äger gemenskap med handels-sjöfarten,

kustfart: fart mellan svenska hamnar utanför öppen kust samt utomskärs vid kusterna,

östersjöfart: fart mellan svensk och utländsk hamn eller mellan utländska hamnar, dock ej fart bortom linjen Hanstholm—Lindesnäs eller bortom Cuxhaven,

nordsjöfart och oceanfart: fart, helt eller delvis, bortom linjen Hanstholm—Lindesnäs eller bortom Cuxhaven,

inkomst ombord: lön eller annan gottgörelse, som sjöman uppbär på grund av sin anställning ombord, dock icke sedvanlig kontant ersättning för naturaförmåner i form av kost och bostad och icke heller sedvanlig ersättning för

kojustrutning, för förlust av effekter vid fartygs förolyckande eller för hållande av egna verktyg i tjänsten, samt

beskattningsår: det kalenderår, under vilket sjömansskatt erlägges.

(Se vidare anvisningarna.)

3 §.

Sjömansskatt tillfaller staten.

4 §.

1 mom. Till kommun och landstingskommun ävensom till municipalsamhälle, där utdebiteringen för samhällets behov för beskattningsåret bestämts till minst en krona för skattekrona, skall på sätt nedan stadgas utgå ersättning av statsmedel för minskade skatteintäkter. Jämväl allmän sjuk-kassa skall åtnjuta ersättning av statsmedel för minskade sjukförsäkrings-avgifter.

2 mom. Ersättning utgår årligen till kommun med trettiofem procent, till landstingskommun med tio procent, till municipalsamhälle, varom här är fråga, med två procent och till allmän sjuk-kassa med sex procent av den sjömansskatt, som under beskattningsåret erlagts av sjömän bosatta inom kommunen, landstingskommunen eller municipalsamhället eller inom sjukkas-sans verksamhetsområde.

Ersättning, som ovan sagts, skall icke utgå, därest ersättningen icke upp-går till 300 kronor.

(Se vidare anvisningarna.)

5 §.

Sjömansskatt skall beräknas på kontant inkomst ombord, i förekommande fall minskad med avgifter, som sjöman på grund av sin tjänst ombord har att erlagga för egen eller efterlevandes pensionering, eller med belopp, som fastställts på grund av beslut om jämkning (*beskattningsbar inkomst*).

Vid varje utbetalning genom redarens försorg av belopp, som utgör beskatt-ningsbar inkomst, skall sjömansskatt avdragas.

6 §.

För ärenden angående sjömansskatt skall finnas en av Kungl. Maj:t för-ordnad nämnd (*sjömansskattenämnden*) samt ett särskilt till länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län hörande organ (*sjömansskattekontoret*) under ledning av en föreståndare.

I Sverige bosatta sjömän

7 §.

För här i riket bosatt sjöman eller sjöman, som här stadigvarande vistas utan att vara härstädes bosatt, skall sjömansskatt utgå för månad och beräk-

nas enligt sjömansskattetabell. Till denna förordning finnas fogade sjömansskattetabeller, tabell I och tabell II.

Vid anställning ombord på fartyg, som huvudsakligast användes i nord-sjöfart eller oceanfart, skall sjömansskatt beräknas enligt tabell I samt vid anställning ombord på övriga fartyg enligt tabell II.

I särskilda fall må sjömansskattenämnden föreskriva, att sjömansskatt skall erläggas enligt tabell I jämväl vid anställning ombord på fartyg, som användes i östersjöfart. (Se vidare anvisningarna.)

8 §.

1 mom. Avser inkomst ombord kortare tidsperiod än månad, beräknas den mot inkomsten svarande månadsinkomsten. Skatten uträknas till så stor del av skatten å månadsinkomsten, som svarar mot den tidsperiod inkomsten avser, och erlägges i helt antal kronor, varvid överskjutande öretal bortfaller.

2 mom. Sker utbetalning av engångsbelopp under den tid sjöman är anställd ombord i redarens tjänst eller i övrigt i samband med utbetalning av månadsinkomst, skall vid beräkning av skatt engångsbelopp anses som särskild månadsinkomst, om engångsbeloppet överstiger månadsinkomsten. I annat fall skall skatten beräknas å den sammanlagda inkomsten.

3 mom. Sker utbetalning av engångsbelopp efter det sjöman slutat sin anställning ombord och utan samband med utbetalning av den senaste månadsinkomsten, skall vid beräkning av skatt å engångsbeloppet detta anses som särskild månadsinkomst.

(Se vidare anvisningarna.)

I Sverige icke bosatta sjömän

9 §.

Sjöman, som icke är här i riket bosatt och ej heller här stadigvarande vistas utan att vara härstädes bosatt, skall för sin inkomst ombord erlägga sjömansskatt med femton procent av den beskattningsbara inkomsten, därest han icke på godtagbart sätt visar, att han är skattskyldig i annat land för inkomsten. Skatten erlägges i helt antal kronor, varvid överskjutande öretal bortfaller.

(Se vidare anvisningarna.)

Avdrag å inkomst ombord för gäldande av sjömansskatt m.m.

10 §.

Det åligger sjöman, som skall erlägga skatt enligt 7 §, att omedelbart efter mottagandet av debetsedel å preliminär A-skatt uppvisa densamma för befälhavaren.

Skatteavdrag skall verkställas med ledning av anteckningarna å debetsedeln för det löpande året angående den kolumn, som jämlikt uppbördsförordningen skall tillämpas vid avdrag för gäldande av preliminär A-skatt.

Sjöman må jämväl med intyg från lokal skattemyndighet eller från sjömansskattenämnden eller på annat sätt, som fastställles av sjömansskattenämnden, visa enligt vilken kolumn i sjömansskattetabell avdrag skall ske.

Har debetsedel å preliminär A-skatt eller intyg, som i föregående stycke sägs, ej uppvisats, skall skatteavdrag verkställas enligt kolumnen för ogift sjöman utan barn.

(Se vidare anvisningarna.)

11 §.

Då skatteavdrag verkställles, skall den innehållna skatten kvitteras. Vid kvitteringen skall angivas — förutom innehållet belopp — jämväl inkomstens storlek samt den tid inkomsten avser.

(Se vidare anvisningarna.)

12 §.

1 mom. Gör sjöman sannolikt, att han året efter beskattningsåret vid taxering enligt förordningen om statlig inkomstskatt skulle kunna påräkna avdrag för

- a) underskott å förvärvskälla,
- b) utbetalning av periodiskt understöd,
- c) avgift för sådan pensionsförsäkring, som avses i 46 § 2 mom. 2) kommunalskattelagen, samt
- d) nedsatt skatteförmåga,

må genom beslut om jämkning föreskrivas, att den eljest beskattningsbara inkomsten skall minskas med belopp motsvarande vad av sådant avdrag kan antagas icke bli va utnyttjat vid nu nämnd taxering.

Jämkning må endast medgivas, om den skattskyldiges inkomst för år räknat ombord eller i land finnes böra nedsättas med minst 600 kronor.

2 mom. Gör sjöman sannolikt, att uppskattningen av inkomst av drickspenningar enligt av sjömansskattenämnden fastställda grunder skulle medföra att hans inkomst av sådant slag skulle bli va väsentligt för högt beräknad, må genom beslut om jämkning den för sjömannen beräknade beskattningsbara inkomsten nedsättas.

13 §.

Beslut om jämkning meddelas av sjömansskattenämnden.

Ansökan om jämkning av sjömansskatt skall vara inkommen till sjömansskattekontoret senast före utgången av april månad året näst efter det kalenderår, under vilket avdrag för sjömansskatt verkställts eller bort verkställas.

I beslut om jämkning skall angivas, under vilken tid detsamma skall iakttagas vid verkställande av avdrag för sjömansskatt.

Å belopp, som restitueras på grund av sjömansskattenämndens beslut om jämkning, utgår icke ränta.

Uppbörd

14 §.

Uppbörd av sjömansskatt verkställs genom postverket samt de penninginrättningar, med vilka Kungl. Maj:t därom träffat avtal.

Inbetalning av sjömansskatt sker kostnadsfritt.

15 §.

1 mom. Det åligger redare att till sjömansskattekontoret för varje period om två månader, räknat från beskattningsårets början, inbetala och redovisa under perioden innehållen sjömansskatt.

För redovisningen har redaren att för varje fartyg upprätta förteckningar över skatteavdrag, en för avdrag enligt 7 § och en för avdrag enligt 9 §.

För varje sådan period, som avses i första stycket, skall redaren senast den sista dagen i andra månaden efter periodens utgång insätta skattens sammanlagda belopp på sjömansskattekontorets postgirokonto och till kontoret insända de upprättade och summerade förteckningarna över gjorda avdrag. Sjömansskattenämnden må efter därom gjord framställning bevilja anstånd med skattens inbetalning och redovisning, i regel dock högst en månad.

Förteckning, varom ovan sägs, skall upprättas å blankett, vartill sjömansskattenämnden fastställt formulär.

2 mom. Inbetalas sjömansskatt i annan ordning eller senare än i 1 mom. sägs, skall restavgift utgå med fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som sålunda icke erlagts, dock ej mindre än en krona. Uppkommer vid beräkningen öretal, sker avrundning till närmast högre krontal.

Därest skatt icke inbetalas på sätt i 1 mom. sägs, skall krav (*revisionskrav*) framställas i enlighet med vad i denna förordning stadgas.

Rättelse av skatteavdrag

16 §.

Förmenar sjöman, att sjömansskatt obehörigen avdragits eller avdragits med för högt belopp, eller förmenar redare, att sjömansskatt redovisats med för högt belopp, må rättelse sökas hos sjömansskattenämnden.

Ansökan om rättelse skall vara inkommen till sjömansskattekontoret före utgången av kalenderåret näst efter beskattningsåret.

Å belopp, som restitueras på grund av sjömansskattenämndens beslut om rättelse, utgår icke ränta.

Vad i 68 § 3 och 4 mom. uppbördsförordningen stadgas skall äga motsvarande tillämpning vid restitution av sjömansskatt.

Rätt att taga del av ansökan om jämkning av sjömansskatt m.m.

17 §.

Ledamöter av sjömansskattenämnden, tjänsteman eller sakkunnig, som biträder nämnden, samt taxeringsnämnd och prövningsnämnd äga taga del av ansökan om jämkning av sjömansskatt eller annan uppgift eller handling, som avlämnats eller tillhandahållits enligt denna förordning. Handling, som nyss sagts, skall jämväl tillhandahållas annan tjänsteman än förut nämnts, därest denne i och för sin befattning bör erhålla del därav.

Den som äger taga del av ansökan, uppgift eller handling, varom i första stycket sägs, må, i den mån så erfordras för fullgörande av vad vederbörande jämlikt denna förordning åligger, jämväl taga del av självdeklaration eller annan handling, som avlämnats till ledning vid årlig taxering, eller som avlämnats till ledning för uppbörd av skatt enligt uppbördsförordningen.

Redares uppgiftsplikt och ansvarighet för sjömansskatt m.m.

18 §.

1 mom. Redare för handelsfartyg, som omförmäles i 1 § 1 mom., skall årligen enligt formulär, som fastställles av sjömansskattenämnden, före den 1 oktober till sjömansskattekontoret lämna uppgifter, som äro erforderliga för nämnden vid handläggning av ärenden enligt 28 § 1 mom. vid 1) och 2).

Inträffar ändring i förhållande, varom uppgift lämnats, är redaren skyldig att ofördröjligen anmäla detta till sjömansskattekontoret.

2 mom. Sjömansskattenämnden äger på därom gjord framställning för viss tid medgiva redare befrielse från skyldighet att årligen avgiva uppgift, som avses i 1 mom.

3 mom. Underlåter redare att fullgöra vad honom enligt 1 mom. åligger, eller erfordras eljest tillgång till uppgifter, som där sagts, äger föreståndaren för sjömansskattekontoret anmana redare att lämna sådana uppgifter.

19 §.

1 mom. Underlåter redare, som är skyldig verkställa avdrag för sjömansskatt, utan skälig anledning att vederbörligen fullgöra denna skyldighet, är han jämte sjömannen ansvarig för skatt, vilken skatteavdraget skolat avse, till belopp som svarar mot vad han underlåtit att avdraga.

2 mom. Revisionskrav på erläggande av skattebelopp skall av sjömansskattekontoret riktas mot redaren. Därest redaren visar, att underlåtenhet berott på oriktig uppgift lämnad av sjömannen, skall kravet riktas mot denne.

Bestrides riktigheten av revisionskrav eller inbetalas icke det belopp kravet avser, skall revisionskravet underställas sjömansskattenämnden för prövning.

Fastställer sjömansskattenämnden revisionskrav, må det fastställda beloppet uttagas i den ordning, som stadgas i fråga om indrivning av skatt, dock att införsel ej må beviljas till gäldande av belopp, för vilket redare är ansvarig.

Den som har att erlægga mot underlåtet skatteavdrag svarande belopp, är tillika skyldig att å beloppet gälda restavgift enligt bestämmelserna i 15 § 2 mom.

20 §.

1 mom. Redare, som betalat skatt för sjöman jämlikt 19 §, äger söka skattebeloppet åter av sjömannen. Härvid har redaren att till vederbörande utmättningsman ingiva det indrivningskvitto, som må hava överlämnats till redaren, eller på annat sätt hos utmättningsmannen styrka, att han erlagt skatten.

Utmättningsmannen må hos sjömannen uttaga beloppet i samma ordning, som stadgas i fråga om indrivning av skatt, dock att införsel ej må beviljas. Därvid är sjömannen skyldig att å beloppet erlægga restavgift.

2 mom. Har redare verkställt avdrag för sjömansskatt men icke inbetalat det innehållna beloppet i tid och ordning, som i denna förordning stadgas, och har i anledning härav revisionskrav framställts, må belopp, som av sjömansskattenämnden fastställts, uttagas hos redaren i samma ordning, som stadgas i fråga om indrivning av skatt.

Sjömannen är fri från betalningsansvar för motsvarande skattebelopp.

21 §.

Redare, som enligt lag är skyldig föra handelsböcker, skall hava sin bokföring så ordnad, att därav framgå sjömans namn, födelsetid och mantals-skrivningsadress, lönebelopp och skatteavdrags belopp samt, därest sjömannen uppvisat debetsedel å preliminär skatt, numret å denna debetsedel.

Jämväl annan redare än i första stycket sägs, som har att verkställa avdrag för sjömansskatt, är skyldig att i enahanda omfattning föra anteckningar i hänseenden som nyss sagts.

Efter anmaning av föreståndaren för sjömansskattekontoret åligger det sådan redare, som i första stycket avses, att tillhandahålla sin bokföring med därtill hörande handlingar för kontroll å verkställandet av skatteavdrag, och sådan redare, varom i andra stycket sägs, att tillhandahålla där angivna anteckningar för dylik kontroll.

Här avsedd kontroll skall såvitt möjligt ske på sådant sätt och på sådan tid, att den icke förorsakar hinder i verksamheten för den som är föremål för kontrollen. Där redaren så begär och detta lämpligen kan ske, skall

kontrollen verkställas hos honom. Hava handelsböcker eller andra handlingar överlämnats för kontroll, skola de så snart ske kan återställas. Meddelande om resultatet av kontrollen skall snarast lämnas redaren.

Preskription

22 §.

Åtgärder för uttagande av sjömansskatt må icke vidtagas senare än fem år efter utgången av det år, under vilket skatteavdrag verkställts eller skolat verkställas.

Straffbestämmelser m.m.

23 §.

Har någon lämnat oriktig uppgift till redare om förhållande, som har betydelse för verkställande av avdrag för sjömansskatt, under sådana omständigheter att det kan antagas hava skett i syfte att åstadkomma att avdrag icke verkställs eller sker med för lågt belopp, eller

har någon i ansökan om jämkning av sjömansskatt eller i annan uppgift uppsåtligen eller av grov oaktsamhet lämnat oriktig uppgift, ägnad att för honom eller den han företräder leda till frihet från sjömansskatt eller för låg sådan skatt, eller

har redare i uppgift enligt 18 § uppsåtligen eller av oaktsamhet, som ej är allenast ringa, lämnat oriktig uppgift, vilken är ägnad att leda till annan beskattning än vederbort för av redaren anställda sjömän, straffes med dagsböter.

24 §.

1 mom. Utbetalar redare, som är skyldig verkställa avdrag för sjömansskatt, lön eller annan gottgörelse utan att denna minskats med föreskrivet belopp för gäldande av sjömansskatt och sker detta uppsåtligen eller av oaktsamhet, som ej är allenast ringa, straffes med dagsböter.

Fullgör redare icke sin skyldighet att inom föreskriven tid till sjömansskattekontoret inbetala och redovisa belopp motsvarande det, varmed sjömannens lön minskats för gäldande av dennes skatt, och ligger i avseende härå uppsåt eller grov oaktsamhet redaren till last, straffes med dagsböter eller fängelse i högst sex månader.

2 mom. Fullgör redaren icke behörigen vad honom enligt 21 § första och andra stycket åligger, straffes med böter, högst 300 kronor.

25 §.

Den som jämlikt 17 § tagit del av ansökan om jämkning av sjömansskatt eller annan uppgift eller handling, som avlämnats eller tillhandahållits enligt

bestämmelserna i denna förordning eller som avlämnats till ledning vid årlig taxering eller till ledning för uppbörd av skatt enligt uppbördsförordningen, må ej i vidare mån än utövningen av tjänst eller uppdrag erfordrar offentliggöra eller yppa innehållet i sådan handling. Bryter någon häremot straffes med dagsböter eller fängelse i högst sex månader.

26 §.

Straff enligt denna förordning skall icke inträda, då den skyldige för sin förseelse är underkastad ansvar för tjänstefel eller förseelsen eljest är belagd med straff enligt strafflagen.

27 §.

Underlåter redare att hörsamma anmaning enligt 18 §, eller underlåter redare, som är skyldig verkställa avdrag för sjömansskatt, att fullgöra sådan skyldighet, eller verkställer han avdrag med för lågt belopp, eller

redovisar redare icke sjömansskatt i den ordning som stadgas i 15 § 1 mom., eller

fullgör redare icke vad honom åligger enligt 11 och 21 §§, äger föreståndaren för sjömansskattekontoret förelägga den försumlige lämpligt vite.

Om uttagande av förelagt vite förordnar länsstyrelse efter anmälan av föreståndaren för sjömansskattekontoret.

Sjömansskattenämnden och sjömansskattekontoret m.m.

28 §.

1 mom. Sjömansskattenämnden skall

1) lämna bindande besked beträffande de fartyg, ombord på vilka de anställda skola erlägga sjömansskatt, ävensom beträffande den tabell, enligt vilken sjömansskatt skall beräknas,

2) fastställa grunder, enligt vilka drickspenningar skola uppskattas vid beräkningen av sjömansskatt,

3) meddela beslut huruvida sjömansskatt skall erläggas för viss inkomst eller ej, samt — där så påkallas — hur sjömansskatt skall beräknas,

4) meddela beslut om jämkning och om rättelse av skatteavdrag,

5) pröva ärenden angående revisionskrav,

6) fastställa de belopp, med vilka ersättning skall utgå till kommun, landstingskommun, municipalsamhälle och allmän sjukkassa,

7) lämna anvisningar i frågor angående erläggande och uppbörd av sjömansskatt, samt

8) när anledning därtill föreligger, till Kungl. Maj:t avgiva förslag till föreskrifter angående tillämpningen av denna förordning.

Sjömansskattenämnden äger vidare, då särskilda omständigheter därtill föranleda, meddela befrielse från skyldighet att erlägga restavgift.

2 mom. Sjömansskattenämnden skall bestå av ordförande och fyra ledamöter, vilka utses för en tid av fyra år. En av ledamöterna skall förordnas till vice ordförande att vid förfall för ordföranden tjänstgöra i sådan egen-skap. Ordföranden och vice ordföranden skola vara lagkunniga och erfarna i domarvärv, allmänna eller administrativa. Av övriga ledamöter skall en äga särskild insikt och erfarenhet i allmänna värv samt två vara i arbets-förhållandena ombord på fartyg erfarna och kunniga. Av sistnämnda leda-möter skall en företräda redarna och en de ombordanställda. För envar ledamot skall utses en suppleant enligt samma regler, som gälla för utseende av ledamöter.

Nämnden är beslutförför, då tre medlemmar äro tillstädes.

Sjömansskattenämnden skall vara förlagd till Göteborg.

3 mom. Hos sjömansskattenämnden skall föras protokoll av tjänste-man vid sjömansskattekontoret.

Det för varje sammanträde förda protokollet skall senast inom åtta dagar därefter justeras av ordföranden, som har att å protokollet anteckna dagen för justeringen.

29 §.

Sjömansskattenämndens beslut beträffande de fartyg, ombord på vilka de anställda skola erlägga sjömansskatt, beträffande den tabell, enligt vilken sjömansskatt skall beräknas, samt beträffande de grunder, enligt vilka drickspenningar skola uppskattas vid beräkningen av sjömansskatt, skall i god tid intagas i särskilda av sjömansskattenämnden utgivna meddelanden.

Beslut angående ersättning enligt 4 § skall jämte redogörelse huru ersätt-ningen beräknats på lämpligt sätt delgivas kommun eller annan, som till-erkänts ersättning.

Annat beslut av sjömansskattenämnden skall delgivas den som därigenom förpliktigas, vederbörande skattskyldig eller sökande ävensom den nedan i 31 § omförmälde befattningshavaren.

Beslut, över vilket klagan må föras, skall förses med besvärshänvisning.

30 §.

1 mom. Sjömansskattekontoret skall

- 1) föra register över de fartyg, ombord på vilka de anställda skola erlägga sjömansskatt,
- 2) utöva kontroll över redovisningen av sjömansskatt,
- 3) handlägga ärenden angående revision av redares bokföring,
- 4) om anledning därtill föreligger, framställa revisionskrav,
- 5) bereda de ärenden, som skola avgöras av sjömansskattenämnden,
- 6) efter sjömansskattenämndens närmare bestämmande, tillhandagå re-

dare och sjömän med upplysningar angående utgörande av sjömansskatt, samt

7) i övrigt biträda sjömansskattenämnden och dess ordförande.

2 mom. Föreståndaren för sjömansskattekontoret skall vara föredragande i sjömansskattenämnden.

31 §.

Kungl. Maj:t förordnar en befattningshavare vid länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län att i högre instanser än sjömansskattenämnden utföra det allmännas talan i ärenden angående sjömansskatt.

Besvär m.m.

32 §.

Över sjömansskattenämndens beslut i ärenden angående ersättning, varom förmäles i 4 §, må klagan föras hos Kungl. Maj:t genom besvär, vilka skola ingivas till finansdepartementet.

33 §.

1 mom. Besvär över sjömansskattenämndens beslut, som avses i 28 § 1 mom. vid 3), 4) och 5) ävensom nämndens beslut angående befrielse från erläggande av restavgift må anföras hos kammarrätten av

vederbörande sjöman eller befattningshavare, som avses i 31 §, så ock, då fråga är om revisionskrav eller om befrielse från skyldighet att erlagga restavgift, av redare, som ålagts betalningsskyldighet eller vars framställning om befrielse icke bifallits.

Besvären skola vara inkomna till sjömansskattekontoret,

om de anföras av sjöman eller redare, inom två månader från det klaganden erhållit del av det överklagade beslutet, samt

om de anföras av befattningshavare, som avses i 31 §, inom två månader från den dag, då sjömansskattenämndens protokoll justerades.

Ej må den omständigheten, att besvären i stället för till sjömansskattekontoret ingivits till kammarrätten, utgöra hinder för deras upptagande till prövning. I sådant fall skola besvären av kammarrätten omedelbart överlämnas till sjömansskattekontoret.

2 mom. Sedan besvären inkommit till sjömansskattekontoret, skola vid besvären fogas de handlingar, som legat till grund för sjömansskattenämndens beslut. Hava besvär anförts av sjöman eller redare, skall yttrande avgivas av befattningshavare, som avses i 31 §. Över besvär, som anförts av nu nämnd befattningshavare, skall sjöman eller redare, som därav beröres, erhålla tillfälle att — om hinder härför ej möter — avgiva förklaring.

När så finnes påkallat, skall påminnelser eller nytt yttrande infordras.

Skriftväxlingen sker genom sjömansskattekontoret.

Handlingarna skola därefter översändas till kammarrätten.

3 mom. Över sjömansskattenämndens beslut, som avses i 28 § 1 mom. vid 1) och 2), må klagan icke föras.

34 §.

Över kammarrättens utslag må klagan föras hos Kungl. Maj:t genom besvär, vilka skola vara inkomna till finansdepartementet inom två månader från den dag, då klaganden erhöi del av utslaget.

35 §.

Vid prövning av besvär över utdömande av vite må jämväl fråga, huruvida vite bort föreläggas, komma under bedömande.

36 §.

Besvär över sjömansskattenämndens beslut befriar icke klaganden från att i behörig ordning erlägga skatt.

37 §.

Restavgift, som erlägges utan att indrivning äger rum, tillfaller statsverket.

Beträffande restavgift, som uttages genom indrivning, skall uppbördsförordningens bestämmelser angående fördelning gälla.

38 §.

1 mom. Kungl. Maj:t äger, under förutsättning av ömsesidighet, med annan stats regering träffa överenskommelse att sjöman, som är bosatt i det avtalsslutande landet, skall erlägga sjömansskatt enligt vad som gäller för här i riket bosatt sjöman.

Träffas dylikt avtal med Danmark, Finland eller Norge, må Kungl. Maj:t föreskriva, att sjöman, som är bosatt i något av dessa länder, må kunna erhålla nedsättning av den beskattningsbara inkomsten genom jämkning, om han visar, att hans skatteförmåga till följd av underhållsskyldighet mot barn är nedsatt.

2 mom. Kungl. Maj:t äger bestämma, att sjömansskatt icke skall erläggas av sjömän eller vissa grupper av sjömän vid fart i särskilda farvatten.

39 §.

De närmare föreskrifter, som kunna erfordras för tillämpningen av denna förordning, meddelas av Kungl. Maj:t.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1959, dock att förordningens bestämmelser skola gälla redan dessförrinnan i avseende å åtgärder, som erfordras för förordningens tillämpning efter ikraftträdandet.

Genom denna förordning upphäves förordningen den 5 juni 1953 (nr 293) om särskild sjömansskatt, så ock vad i övrigt finnes i lag eller författning stridande mot den nya förordningens bestämmelser.

Anvisningar

till 1 §.

Förordningen är icke tillämplig vid anställning ombord på svenskt handelsfartyg, som användes i inre fart. Med inre fart förstås i denna förordning fart i hamnar, på floder, kanaler och insjöar samt fart inomskärs vid kusterna.

Med svenskt handelsfartyg likställs utländskt handelsfartyg, som av svensk redare förhyres på så kallad bareboat basis.

Har sjöman avmönstrat från tjänst ombord på visst fartyg för att tillträda tjänst ombord på annat fartyg tillhörigt samme redare, skall ersättning som utgår under väntetiden anses som utbetalad i tjänsten ombord på det förra fartyget.

till 2 §.

Sjömansskatt skall erläggas för sådan inkomst ombord, som enligt kommunalskattelagen skulle utgöra intäkt av tjänst. Till inkomst ombord räknas dock icke sådan av redare utbetalad ersättning, som åtgått för bestridande av särskilda med anställningen ombord förenade kostnader.

Till gottgörelse, som sjöman uppbär på grund av sin anställning ombord, hänföres icke blott vad sjömannen uppbär från redaren utan även ersättning, som uppbäres direkt av allmänheten, såsom drickspenningar och dylikt.

till 4 §.

Den ersättning, som utgår till kommun, skall fördelas mellan kommunen och i kommunens område ingående församlingar samt skoldistrikt, som bildats jämlikt lagen den 6 juni 1930 (nr 259) om församlingsstyrelse och som består efter den 31 december 1957, efter de för beskattningsåret fastställda utdebiteringarna. Ersättning utbetalas en gång om året.

till 7 §.

Frågan huruvida sjöman skall anses vara bosatt här i riket eller här stadigvarande vistas utan att vara härstädes bosatt skall bedömas i enlighet med vad därom stadgas i kommunalskattelagen.

För semesterlön och semesterersättning skall sjömansskatt beräknas enligt den för sjömannen i hans anställning ombord gällande tabellen eller — därest anställningen upphört — enligt den tabell, som senast varit för sjömannen gällande.

till 8 §.

Med engångsbelopp förstås bärgarlön, tantiem, kaplake, gratifikation, semesterersättning och dylikt eller lönebelopp, som på grund av avtal mellan redare och sjöfolksorganisationer på en gång utbetalas för mer än en månad.

till 9 §.

Skatteavdrag, som avses i 9 §, må icke underlåtas med mindre sjöman med intyg utfärdat av sjömansskattenämnden eller på annat sätt, som föreskrives av sjömansskattenämnden, visar, att han är skattskyldig i annat land för sin inkomst ombord.

till 10 §.

Tillämplig kolumn i sjömansskattetabell bestämmes enligt följande uppställning.

Å debetsedel för preliminär A-skatt angiven kolumn	Avdrag för sjömansskatt verkställas enligt nedanstående kolumn i sjömansskattetabellen
1	1
2	2
3 eller 4	3

För kvinna, vilken genom sådant intyg som avses i 10 § tredje stycket styrker, att hon är gift, skall avdrag verkställas enligt kolumn 3 i sjömansskattetabellen.

till 11 §.

Kvitto på innehållen sjömansskatt skall lämnas i den avräkningsbok, med vilken sjöman skall föras jämligt 11 § sjömanslagen, såvitt icke sjömansskattenämnden efter ansökan av redaren medger, att kvitto må lämnas i annan ordning.

SJÖMANSSKATTETABELL I

Nordsjöfart och oceanfart

Tillämpas ombord på fartyg, som huvudsakligast användas i *nordsjöfart och oceanfart*.

Kolumn 1: Ogift sjöman, som icke har hemmavarande eller av honom helt eller delvis underhållet barn, för vilket rätt till allmänt barnbidrag föreligger (*ogift sjöman utan barn*).

Kolumn 2: Ogift sjöman, som har hemmavarande eller av honom helt eller delvis underhållet barn, för vilket rätt till allmänt barnbidrag föreligger (*ogift sjöman med barn*).

Kolumn 3: Gift sjöman eller ogift sjöman (varmed jämställas änklings, änka eller fränskild), som har husföreståndarinna hos sig anställd och har hemmavarande barn, för vilket rätt till allmänt barnbidrag föreligger (*gift sjöman*).

Beskattningsbar inkomst	Ogift sjöman utan barn	Ogift sjöman med barn	Gift sjöman	Beskattningsbar inkomst	Ogift sjöman utan barn	Ogift sjöman med barn	Gift sjöman	Beskattningsbar inkomst	Ogift sjöman utan barn	Ogift sjöman med barn	Gift sjöman
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
	1	2	3		1	2	3		1	2	3
0— 5	4	4	3	191— 200	45	28	11	531— 540	111	90	73
6— 10	4	4	3	201— 210	48	31	12	541— 550	113	92	75
11— 15	4	4	3	211— 220	50	33	13	551— 560	116	94	77
16— 20	4	4	4	221— 230	52	35	15	561— 570	118	96	78
21— 25	5	5	4	231— 240	54	37	17	571— 580	120	98	80
26— 30	5	5	4	241— 250	55	38	19	581— 590	122	100	82
31— 35	6	6	5	251— 260	57	40	21	591— 600	125	103	84
36— 40	6	6	5	261— 270	58	41	23	601— 610	127	105	85
41— 45	7	6	5	271— 280	60	42	25	611— 620	129	107	87
46— 50	8	7	6	281— 290	61	44	27	621— 630	132	110	89
51— 55	9	7	6	291— 300	63	46	29	631— 640	135	113	91
56— 60	11	7	6	301— 310	65	48	31	641— 650	137	115	92
61— 65	12	7	6	311— 320	67	50	33	651— 660	140	117	94
66— 70	12	7	6	321— 330	68	51	35	661— 670	143	120	96
71— 75	13	7	6	331— 340	70	53	37	671— 680	146	123	98
76— 80	15	7	6	341— 350	72	55	39	681— 690	149	125	99
81— 85	16	7	6	351— 360	74	57	41	691— 700	152	128	101
86— 90	18	8	7	361— 370	75	58	43	701— 710	155	131	103
91— 95	19	8	8	371— 380	77	60	45	711— 720	158	134	105
96— 100	21	8	8	381— 390	78	61	46	721— 730	160	136	106
101— 105	22	9	8	391— 400	80	63	48	731— 740	163	139	108
106— 110	23	9	8	401— 410	82	65	50	741— 750	166	142	110
111— 115	24	9	8	411— 420	84	67	52	751— 760	169	145	112
116— 120	25	9	8	421— 430	86	68	53	761— 770	171	147	113
121— 125	26	10	8	431— 440	88	70	55	771— 780	174	149	115
126— 130	28	11	8	441— 450	91	72	57	781— 790	176	152	117
131— 135	29	12	9	451— 460	94	74	59	791— 800	179	155	119
136— 140	31	14	9	461— 470	96	76	60	801— 810	182	157	121
141— 145	32	15	9	471— 480	98	78	62	811— 820	185	160	123
146— 150	33	17	9	481— 490	100	80	64	821— 830	188	163	125
151— 160	36	19	10	491— 500	103	82	66	831— 840	192	166	127
161— 170	38	21	10	501— 510	105	84	68	841— 850	195	169	129
171— 180	40	23	10	511— 520	107	86	70	851— 860	198	172	131
181— 190	42	25	10	521— 530	109	88	71	861— 870	201	175	133

Beskatt- ningsbar inkomst	Ogift sjö- man utan barn	Ogift sjö- man med barn	Gift sjö- man	Beskatt- ningsbar inkomst	Ogift sjö- man utan barn	Ogift sjö- man med barn	Gift sjö- man	Beskatt- ningsbar inkomst	Ogift sjö- man utan barn	Ogift sjö- man med barn	Gift sjö- man
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1	2	3		1	2	3		1	2	3	
871—880	204	178	135	1411—1420	390	359	284	1951—1960	622	585	490
881—890	207	181	137	1421—1430	393	362	287	1961—1970	628	589	494
891—900	211	184	139	1431—1440	397	366	290	1971—1980	633	594	498
901—910	214	187	141	1441—1450	400	369	293	1981—1990	638	599	502
911—920	217	190	143	1451—1460	404	373	296	1991—2000	643	604	506
921—930	220	193	145	1461—1470	407	376	299	2001—2010	648	608	510
931—940	223	196	147	1471—1480	411	380	303	2011—2020	653	613	514
941—950	225	198	149	1481—1490	414	383	306	2021—2030	657	617	518
951—960	228	201	152	1491—1500	418	387	310	2031—2040	662	622	522
961—970	231	204	154	1501—1510	422	391	314	2041—2050	666	626	526
971—980	234	207	156	1511—1520	426	396	318	2051—2060	671	631	530
981—990	237	210	158	1521—1530	431	401	322	2061—2070	675	636	534
991—1000	240	213	160	1531—1540	436	406	326	2071—2080	680	641	538
1001—1010	243	216	162	1541—1550	441	410	330	2081—2090	684	647	542
1011—1020	246	219	164	1551—1560	446	415	334	2091—2100	689	652	546
1021—1030	249	222	166	1561—1570	451	419	338	2101—2110	693	656	550
1031—1040	252	225	169	1571—1580	456	423	342	2111—2120	698	660	554
1041—1050	256	228	171	1581—1590	460	426	346	2121—2130	702	665	558
1051—1060	259	231	174	1591—1600	464	430	350	2131—2140	707	669	562
1061—1070	261	233	176	1601—1610	468	434	354	2141—2150	711	673	566
1071—1080	264	236	178	1611—1620	472	438	358	2151—2160	715	677	569
1081—1090	267	239	180	1621—1630	476	442	361	2161—2170	720	681	573
1091—1100	270	242	183	1631—1640	480	446	365	2171—2180	724	686	577
1101—1110	274	246	186	1641—1650	485	451	368	2181—2190	729	690	581
1111—1120	279	250	189	1651—1660	489	455	372	2191—2200	733	694	585
1121—1130	283	254	192	1661—1670	493	459	376	2201—2210	738	699	589
1131—1140	287	258	195	1671—1680	497	463	380	2211—2220	742	703	593
1141—1150	290	261	198	1681—1690	501	467	383	2221—2230	747	708	597
1151—1160	294	265	201	1691—1700	505	471	387	2231—2240	751	712	601
1161—1170	298	268	204	1701—1710	510	476	391	2241—2250	756	717	606
1171—1180	302	272	207	1711—1720	515	480	395	2251—2260	760	722	610
1181—1190	306	275	210	1721—1730	520	485	399	2261—2270	765	726	614
1191—1200	310	279	213	1731—1740	525	490	403	2271—2280	769	731	619
1201—1210	313	282	216	1741—1750	530	495	407	2281—2290	774	735	623
1211—1220	317	285	219	1751—1760	534	499	411	2291—2300	778	740	628
1221—1230	320	288	221	1761—1770	539	504	415	2301—2310	783	745	632
1231—1240	323	291	224	1771—1780	543	509	419	2311—2320	787	749	637
1241—1250	326	294	227	1781—1790	547	513	423	2321—2330	792	754	641
1251—1260	329	298	230	1791—1800	551	517	427	2331—2340	796	759	646
1261—1270	333	301	233	1801—1810	555	521	431	2341—2350	801	763	650
1271—1280	337	305	236	1811—1820	559	525	435	2351—2360	806	768	654
1281—1290	341	309	239	1821—1830	563	529	439	2361—2370	810	773	659
1291—1300	345	313	242	1831—1840	567	533	443	2371—2380	815	778	663
1301—1310	349	317	245	1841—1850	571	537	446	2381—2390	819	782	668
1311—1320	353	321	249	1851—1860	575	541	450	2391—2400	824	787	672
1321—1330	356	325	253	1861—1870	579	545	454	2401—2410	829	792	676
1331—1340	360	329	257	1871—1880	583	549	458	2411—2420	834	797	681
1341—1350	364	332	260	1881—1890	587	554	462	2421—2430	839	802	685
1351—1360	368	336	264	1891—1900	591	558	466	2431—2440	844	807	690
1361—1370	372	340	267	1901—1910	596	562	470	2441—2450	848	812	694
1371—1380	375	344	271	1911—1920	601	567	474	2451—2460	853	817	699
1381—1390	379	348	274	1921—1930	607	571	478	2461—2470	858	822	704
1391—1400	383	352	278	1931—1940	612	576	482	2471—2480	863	827	709
1401—1410	386	355	281	1941—1950	617	580	486	2481—2490	868	832	714

Beskattningsbar inkomst kr.	Ogift sjöman utan barn kr.	Ogift sjöman med barn kr.	Gift sjöman kr.	Beskattningsbar inkomst kr.	Ogift sjöman utan barn kr.	Ogift sjöman med barn kr.	Gift sjöman kr.	Beskattningsbar inkomst kr.	Ogift sjöman utan barn kr.	Ogift sjöman med barn kr.	Gift sjöman kr.
	1	2	3		1	2	3		1	2	3
2491—2500	873	837	719	3031—3040	1 143	1 103	963	3571—3580	1 426	1 386	1 233
2501—2510	878	842	723	3041—3050	1 148	1 108	968	3581—3590	1 432	1 392	1 238
2511—2520	883	846	728	3051—3060	1 153	1 113	973	3591—3600	1 437	1 397	1 243
2521—2530	887	851	732	3061—3070	1 158	1 118	978	3601—3610	1 442	1 402	1 248
2531—2540	892	856	737	3071—3080	1 163	1 123	982	3611—3620	1 447	1 407	1 254
2541—2550	897	860	741	3081—3090	1 168	1 128	987	3621—3630	1 452	1 412	1 259
2551—2560	902	865	745	3091—3100	1 173	1 133	992	3631—3640	1 457	1 417	1 264
2561—2570	907	870	750	3101—3110	1 178	1 138	997	3641—3650	1 462	1 422	1 269
2571—2580	911	875	754	3111—3120	1 184	1 144	1 003	3651—3660	1 467	1 428	1 275
2581—2590	916	879	759	3121—3130	1 189	1 149	1 008	3661—3670	1 472	1 433	1 280
2591—2600	921	884	763	3131—3140	1 195	1 155	1 013	3671—3680	1 477	1 438	1 285
2601—2610	926	889	768	3141—3150	1 200	1 160	1 018	3681—3690	1 482	1 443	1 291
2611—2620	932	894	772	3151—3160	1 205	1 166	1 024	3691—3700	1 487	1 448	1 296
2621—2630	937	900	777	3161—3170	1 211	1 171	1 029	3701—3710	1 492	1 453	1 301
2631—2640	942	905	782	3171—3180	1 216	1 177	1 034	3711—3720	1 498	1 459	1 306
2641—2650	947	910	786	3181—3190	1 222	1 182	1 040	3721—3730	1 503	1 464	1 311
2651—2660	953	915	791	3191—3200	1 227	1 188	1 045	3731—3740	1 509	1 470	1 316
2661—2670	958	920	796	3201—3210	1 232	1 193	1 050	3741—3750	1 514	1 475	1 320
2671—2680	963	926	801	3211—3220	1 237	1 198	1 055	3751—3760	1 520	1 480	1 325
2681—2690	969	931	805	3221—3230	1 242	1 203	1 059	3761—3770	1 525	1 486	1 330
2691—2700	974	936	810	3231—3240	1 247	1 208	1 064	3771—3780	1 531	1 491	1 335
2701—2710	979	941	814	3241—3250	1 252	1 213	1 069	3781—3790	1 536	1 497	1 340
2711—2720	984	946	819	3251—3260	1 258	1 218	1 074	3791—3800	1 542	1 502	1 345
2721—2730	988	950	823	3261—3270	1 263	1 223	1 079	3801—3810	1 547	1 507	1 350
2731—2740	993	955	828	3271—3280	1 268	1 228	1 083	3811—3820	1 553	1 512	1 355
2741—2750	998	960	832	3281—3290	1 273	1 233	1 088	3821—3830	1 558	1 517	1 361
2751—2760	1 003	965	836	3291—3300	1 278	1 238	1 093	3831—3840	1 563	1 522	1 366
2761—2770	1 008	970	841	3301—3310	1 283	1 243	1 098	3841—3850	1 568	1 527	1 371
2771—2780	1 012	974	845	3311—3320	1 289	1 249	1 104	3851—3860	1 574	1 533	1 376
2781—2790	1 017	979	850	3321—3330	1 294	1 254	1 109	3861—3870	1 579	1 538	1 381
2791—2800	1 022	984	854	3331—3340	1 300	1 260	1 114	3871—3880	1 584	1 543	1 387
2801—2810	1 027	989	858	3341—3350	1 305	1 265	1 119	3881—3890	1 590	1 548	1 392
2811—2820	1 032	994	863	3351—3360	1 310	1 270	1 125	3891—3900	1 595	1 553	1 397
2821—2830	1 037	999	867	3361—3370	1 316	1 276	1 130	3901—3910	1 600	1 558	1 402
2831—2840	1 042	1 004	871	3371—3380	1 321	1 281	1 135	3911—3920	1 606	1 564	1 407
2841—2850	1 047	1 008	875	3381—3390	1 327	1 287	1 141	3921—3930	1 611	1 569	1 412
2851—2860	1 052	1 013	880	3391—3400	1 332	1 292	1 146	3931—3940	1 617	1 575	1 417
2861—2870	1 057	1 018	884	3401—3410	1 337	1 297	1 151	3941—3950	1 622	1 580	1 422
2871—2880	1 062	1 023	888	3411—3420	1 342	1 302	1 156	3951—3960	1 627	1 585	1 427
2881—2890	1 067	1 028	893	3421—3430	1 347	1 307	1 161	3961—3970	1 633	1 591	1 432
2891—2900	1 072	1 033	897	3431—3440	1 352	1 312	1 166	3971—3980	1 638	1 596	1 437
2901—2910	1 077	1 038	902	3441—3450	1 357	1 317	1 170	3981—3990	1 644	1 602	1 442
2911—2920	1 082	1 043	906	3451—3460	1 363	1 323	1 175	3991—4000	1 649	1 607	1 447
2921—2930	1 087	1 048	911	3461—3470	1 368	1 328	1 180	4001—4010	1 655	1 613	1 453
2931—2940	1 092	1 053	916	3471—3480	1 373	1 333	1 185	4011—4020	1 661	1 619	1 458
2941—2950	1 097	1 058	920	3481—3490	1 378	1 338	1 190	4021—4030	1 666	1 624	1 464
2951—2960	1 103	1 063	925	3491—3500	1 383	1 343	1 195	4031—4040	1 672	1 630	1 470
2961—2970	1 108	1 068	930	3501—3510	1 388	1 348	1 200	4041—4050	1 678	1 636	1 475
2971—2980	1 113	1 073	935	3511—3520	1 394	1 354	1 205	4051—4060	1 684	1 642	1 481
2981—2990	1 118	1 078	939	3521—3530	1 399	1 359	1 209	4061—4070	1 690	1 648	1 487
2991—3000	1 123	1 083	944	3531—3540	1 405	1 365	1 214	4071—4080	1 695	1 653	1 493
3001—3010	1 128	1 088	949	3541—3550	1 410	1 370	1 219	4081—4090	1 701	1 659	1 498
3011—3020	1 133	1 093	954	3551—3560	1 415	1 375	1 224	4091—4100	1 707	1 665	1 504
3021—3030	1 138	1 098	958	3561—3570	1 421	1 381	1 229	4101—4110	1 712	1 670	1 509

Beskatt- ningsbar inkomst	Ogift sjö- man utan barn	Ogift sjö- man med barn	Gift sjö- man	Beskatt- ningsbar inkomst	Ogift sjö- man utan barn	Ogift sjö- man med barn	Gift sjö- man	Beskatt- ningsbar inkomst	Ogift sjö- man utan barn	Ogift sjö- man med barn	Gift sjö- man
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
	1	2	3		1	2	3		1	2	3
4111—4120	1 718	1 676	1 515	4411—4420	1 884	1 842	1 678	4711—4720	2 053	2 008	1 841
4121—4130	1 723	1 681	1 520	4421—4430	1 890	1 847	1 683	4721—4730	2 058	2 013	1 847
4131—4140	1 729	1 686	1 525	4431—4440	1 896	1 853	1 688	4731—4740	2 064	2 019	1 853
4141—4150	1 734	1 691	1 530	4441—4450	1 901	1 859	1 693	4741—4750	2 069	2 025	1 858
4151—4160	1 739	1 697	1 536	4451—4460	1 907	1 865	1 699	4751—4760	2 074	2 031	1 864
4161—4170	1 745	1 702	1 541	4461—4470	1 913	1 871	1 704	4761—4770	2 080	2 037	1 870
4171—4180	1 750	1 707	1 546	4471—4480	1 919	1 876	1 709	4771—4780	2 085	2 042	1 876
4181—4190	1 756	1 713	1 552	4481—4490	1 924	1 882	1 715	4781—4790	2 091	2 048	1 881
4191—4200	1 761	1 718	1 557	4491—4500	1 930	1 888	1 720	4791—4800	2 096	2 054	1 887
4201—4210	1 767	1 724	1 562	4501—4510	1 935	1 893	1 726	4801—4810	2 101	2 059	1 892
4211—4220	1 773	1 730	1 568	4511—4520	1 941	1 899	1 731	4811—4820	2 107	2 065	1 898
4221—4230	1 778	1 735	1 573	4521—4530	1 946	1 904	1 737	4821—4830	2 112	2 070	1 903
4231—4240	1 784	1 741	1 578	4531—4540	1 952	1 910	1 743	4831—4840	2 118	2 075	1 908
4241—4250	1 790	1 747	1 583	4541—4550	1 957	1 915	1 748	4841—4850	2 123	2 080	1 913
4251—4260	1 796	1 753	1 589	4551—4560	1 962	1 920	1 754	4851—4860	2 128	2 086	1 919
4261—4270	1 802	1 759	1 594	4561—4570	1 968	1 926	1 760	4861—4870	2 134	2 091	1 924
4271—4280	1 807	1 764	1 599	4571—4580	1 973	1 931	1 766	4871—4880	2 139	2 096	1 929
4281—4290	1 813	1 770	1 605	4581—4590	1 979	1 937	1 771	4881—4890	2 145	2 102	1 935
4291—4300	1 819	1 776	1 610	4591—4600	1 984	1 942	1 777	4891—4900	2 150	2 107	1 940
4301—4310	1 824	1 781	1 616	4601—4610	1 990	1 947	1 782	4901—4910	2 156	2 113	1 946
4311—4320	1 830	1 787	1 621	4611—4620	1 996	1 953	1 788	4911—4920	2 162	2 119	1 951
4321—4330	1 835	1 792	1 627	4621—4630	2 001	1 958	1 793	4921—4930	2 167	2 124	1 957
4331—4340	1 841	1 798	1 633	4631—4640	2 007	1 964	1 798	4931—4940	2 173	2 130	1 963
4341—4350	1 846	1 803	1 638	4641—4650	2 013	1 969	1 803	4941—4950	2 179	2 136	1 968
4351—4360	1 851	1 808	1 644	4651—4660	2 019	1 974	1 809	4951—4960	2 185	2 142	1 974
4361—4370	1 857	1 814	1 650	4661—4670	2 025	1 980	1 814	4961—4970	2 191	2 148	1 980
4371—4380	1 862	1 819	1 656	4671—4680	2 030	1 985	1 819	4971—4980	2 196	2 153	1 986
4381—4390	1 868	1 825	1 661	4681—4690	2 036	1 991	1 825	4981—4990	2 202	2 159	1 991
4391—4400	1 873	1 830	1 667	4691—4700	2 042	1 996	1 830	4991—5000	2 208	2 165	1 997
4401—4410	1 879	1 836	1 672	4701—4710	2 047	2 002	1 836				

Beskattningsbar inkomst kr.	Ogift sjöman utan barn		
	1		
5 001— 5 800.....	2 208 kr. för	5 000 kr. och 56 % av återstoden	
5 801— 9 500.....	2 656 » »	5 800 » » 60 » » »	
9 501—14 300.....	4 876 » »	9 500 » » 64 » » »	
14 301 och däröver.....	7 948 » »	14 300 » » 70 » » »	
Ogift sjöman utan barn			
2			
5 001— 5 900.....	2 165 kr. för	5 000 kr. och 56 % av återstoden	
5 901— 9 600.....	2 669 » »	5 900 » » 60 » » »	
9 601—14 400.....	4 889 » »	9 600 » » 64 » » »	
14 401 och däröver.....	7 961 » »	14 400 » » 70 » » »	
Gift sjöman			
3			
5 001— 6 000.....	1 997 kr. för	5 000 kr. och 55 % av återstoden	
6 001— 9 700.....	2 547 » »	6 000 » » 60 » » »	
9 701—14 500.....	4 767 » »	9 700 » » 64 » » »	
14 501 och däröver.....	7 839 » »	14 500 » » 70 » » »	

SJÖMANSSKATTETABELL II

Östersjöfart

Tillämpas ombord på fartyg, som huvudsakligast användas i *östersjöfart* eller i särskilda fall i kustfart.

Kolumn 1: Ogift sjöman, som icke har hemmavarande eller av honom helt eller delvis underhållet barn, för vilket rätt till allmänt barnbidrag föreligger (*ogift sjöman utan barn*).

Kolumn 2: Ogift sjöman, som har hemmavarande eller av honom helt eller delvis underhållet barn, för vilket rätt till allmänt barnbidrag föreligger (*ogift sjöman med barn*).

Kolumn 3: Gift sjöman eller ogift sjöman (varmed jämställas änklings, änka eller fränskild), som har husföreståndarinna hos sig anställd och har hemmavarande barn, för vilket rätt till allmänt barnbidrag föreligger (*gift sjöman*).

Beskattningsbar inkomst	Ogift sjöman utan barn	Ogift sjöman med barn	Gift sjöman	Beskattningsbar inkomst	Ogift sjöman utan barn	Ogift sjöman med barn	Gift sjöman	Beskattningsbar inkomst	Ogift sjöman utan barn	Ogift sjöman med barn	Gift sjöman
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
	1	2	3		1	2	3		1	2	3
0— 5	5	5	4	191— 200	48	31	14	531— 540	128	107	90
6— 10	5	5	4	201— 210	50	33	14	541— 550	131	110	92
11— 15	5	5	4	211— 220	53	36	16	551— 560	134	113	95
16— 20	5	5	5	221— 230	55	38	18	561— 570	137	115	97
21— 25	6	6	5	231— 240	57	40	20	571— 580	140	118	100
26— 30	6	6	5	241— 250	59	42	23	581— 590	143	121	102
31— 35	7	7	6	251— 260	61	44	25	591— 600	146	124	105
36— 40	7	7	6	261— 270	63	46	28	601— 610	149	127	107
41— 45	8	7	6	271— 280	66	48	31	611— 620	152	130	110
46— 50	9	8	7	281— 290	68	50	33	621— 630	155	133	112
51— 55	10	8	7	291— 300	70	53	36	631— 640	159	137	115
56— 60	12	8	7	301— 310	72	55	38	641— 650	162	140	117
61— 65	13	8	7	311— 320	74	57	40	651— 660	166	143	120
66— 70	14	8	8	321— 330	76	59	42	661— 670	169	146	122
71— 75	15	9	8	331— 340	78	61	45	671— 680	173	150	125
76— 80	17	9	8	341— 350	80	63	47	681— 690	177	153	127
81— 85	18	9	8	351— 360	82	65	49	691— 700	181	157	130
86— 90	19	9	8	361— 370	84	67	51	701— 710	184	160	132
91— 95	20	9	9	371— 380	86	69	54	711— 720	188	164	135
96— 100	22	9	9	381— 390	88	71	56	721— 730	191	167	137
101— 105	23	10	9	391— 400	90	73	58	731— 740	195	171	140
106— 110	24	10	9	401— 410	92	75	60	741— 750	198	174	142
111— 115	25	10	10	411— 420	95	78	63	751— 760	202	178	145
116— 120	27	10	10	421— 430	98	80	65	761— 770	205	181	147
121— 125	28	11	10	431— 440	100	82	67	771— 780	209	184	150
126— 130	30	13	10	441— 450	103	84	69	781— 790	212	188	152
131— 135	31	14	11	451— 460	106	86	71	791— 800	215	191	155
136— 140	33	16	11	461— 470	109	88	73	801— 810	219	195	158
141— 145	34	17	11	471— 480	111	90	75	811— 820	223	198	161
146— 150	35	19	11	481— 490	114	93	77	821— 830	227	202	163
151— 160	38	21	12	491— 500	117	96	80	831— 840	231	205	166
161— 170	40	23	12	501— 510	119	98	82	841— 850	235	209	169
171— 180	43	25	13	511— 520	122	101	85	851— 860	239	213	172
181— 190	45	28	13	521— 530	125	104	87	861— 870	243	216	175

Beskatt- ningsbar inkomst	Ogift sjö- man utan barn	Ogift sjö- man med barn	Gift sjö- man	Beskatt- ningsbar inkomst	Ogift sjö- man utan barn	Ogift sjö- man med barn	Gift sjö- man	Beskatt- ningsbar inkomst	Ogift sjö- man utan barn	Ogift sjö- man med barn	Gift sjö- man
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1	2	3		1	2	3		1	2	3	
871— 880	247	220	178	1411—1420	474	443	368	1951—1960	715	678	583
881— 890	251	224	181	1421—1430	478	447	372	1961—1970	721	682	587
891— 900	255	228	183	1431—1440	483	452	376	1971—1980	726	687	591
901— 910	259	232	186	1441—1450	487	456	380	1981—1990	731	692	595
911— 920	263	236	189	1451—1460	491	460	384	1991—2000	736	697	599
921— 930	267	240	192	1461—1470	496	465	388	2001—2010	741	701	603
931— 940	271	244	195	1471—1480	500	469	393	2011—2020	746	706	607
941— 950	275	247	198	1481—1490	505	474	397	2021—2030	751	711	611
951— 960	278	251	202	1491—1500	509	478	401	2031—2040	755	715	615
961— 970	282	255	205	1501—1510	513	482	405	2041—2050	760	720	620
971— 980	286	259	208	1511—1520	517	487	409	2051—2060	765	725	624
981— 990	290	263	211	1521—1530	522	491	412	2061—2070	770	730	628
991—1000	294	267	214	1531—1540	526	496	416	2071—2080	774	736	632
1001—1010	298	271	217	1541—1550	531	500	419	2081—2090	779	741	637
1011—1020	302	275	220	1551—1560	535	504	423	2091—2100	784	747	641
1021—1030	306	278	224	1561—1570	540	508	427	2101—2110	789	752	645
1031—1040	310	282	227	1571—1580	545	512	431	2111—2120	794	756	650
1041—1050	314	286	230	1581—1590	549	516	435	2121—2130	798	761	654
1051—1060	318	290	233	1591—1600	554	520	440	2131—2140	803	765	659
1061—1070	322	294	236	1601—1610	558	524	444	2141—2150	808	770	663
1071—1080	326	297	240	1611—1620	563	529	448	2151—2160	813	775	667
1081—1090	330	301	243	1621—1630	567	533	452	2161—2170	818	780	672
1091—1100	334	305	246	1631—1640	571	537	456	2171—2180	823	784	676
1101—1110	338	309	249	1641—1650	576	542	459	2181—2190	828	789	681
1111—1120	343	314	253	1651—1660	580	546	463	2191—2200	833	794	685
1121—1130	347	319	256	1661—1670	584	550	467	2201—2210	838	799	690
1131—1140	352	323	260	1671—1680	589	555	471	2211—2220	843	804	694
1141—1150	356	327	263	1681—1690	593	559	475	2221—2230	848	809	699
1151—1160	360	331	267	1691—1700	597	563	479	2231—2240	853	814	703
1161—1170	365	335	270	1701—1710	602	568	483	2241—2250	858	819	708
1171—1180	369	339	274	1711—1720	607	572	487	2251—2260	863	824	713
1181—1190	374	343	277	1721—1730	612	576	491	2261—2270	868	829	718
1191—1200	378	347	281	1731—1740	616	583	494	2271—2280	872	834	722
1201—1210	382	351	285	1741—1750	621	586	498	2281—2290	877	839	727
1211—1220	387	355	289	1751—1760	625	591	502	2291—2300	882	844	732
1221—1230	391	359	292	1761—1770	630	595	506	2301—2310	887	849	736
1231—1240	395	363	296	1771—1780	634	600	510	2311—2320	891	854	741
1241—1250	399	367	300	1781—1790	638	604	514	2321—2330	896	858	745
1251—1260	403	372	304	1791—1800	643	609	519	2331—2340	901	863	750
1261—1270	408	376	308	1801—1810	647	613	523	2341—2350	905	868	754
1271—1280	412	380	311	1811—1820	651	617	527	2351—2360	910	873	759
1281—1290	417	385	315	1821—1830	656	622	532	2361—2370	915	878	763
1291—1300	422	390	319	1831—1840	660	626	536	2371—2380	920	882	768
1301—1310	426	395	323	1841—1850	664	630	540	2381—2390	924	887	772
1311—1320	431	400	327	1851—1860	669	635	544	2391—2400	929	892	777
1321—1330	435	404	331	1861—1870	673	639	548	2401—2410	934	897	782
1331—1340	439	408	335	1871—1880	677	643	552	2411—2420	939	902	786
1341—1350	444	412	339	1881—1890	681	648	556	2421—2430	943	907	791
1351—1360	448	417	343	1891—1900	685	652	560	2431—2440	948	912	795
1361—1370	453	421	348	1901—1910	690	656	564	2441—2450	953	916	800
1371—1380	457	425	352	1911—1920	695	660	567	2451—2460	958	921	805
1381—1390	461	430	356	1921—1930	700	665	571	2461—2470	963	926	809
1391—1400	465	434	360	1931—1940	705	669	575	2471—2480	967	931	814
1401—1410	469	438	364	1941—1950	710	673	579	2481—2490	972	936	818

Beskatt- ningsbar inkomst	Ogift sjö- man utan barn	Ogift sjö- man med barn	Gift sjö- man	Beskatt- ningsbar inkomst	Ogift sjö- man utan barn	Ogift sjö- man med barn	Gift sjö- man	Beskatt- ningsbar inkomst	Ogift sjö- man utan barn	Ogift sjö- man med barn	Gift sjö- man
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1	2	3		1	2	3		1	2	3	
2491—2500	977	941	823	3031—3040	1 247	1 207	1 067	3571—3580	1 530	1 490	1 337
2501—2510	982	946	827	3041—3050	1 252	1 212	1 072	3581—3590	1 536	1 496	1 342
2511—2520	987	951	832	3051—3060	1 257	1 217	1 077	3591—3600	1 541	1 501	1 347
2521—2530	992	955	836	3061—3070	1 262	1 222	1 082	3601—3610	1 546	1 506	1 352
2531—2540	997	960	841	3071—3080	1 267	1 227	1 086	3611—3620	1 551	1 511	1 358
2541—2550	1 001	965	845	3081—3090	1 272	1 232	1 091	3621—3630	1 556	1 516	1 363
2551—2560	1 006	970	850	3090—3100	1 277	1 237	1 096	3631—3640	1 561	1 521	1 368
2561—2570	1 011	975	854	3101—3110	1 282	1 242	1 101	3641—3650	1 566	1 526	1 373
2571—2580	1 016	979	859	3111—3120	1 288	1 248	1 107	3651—3660	1 571	1 532	1 379
2581—2590	1 021	984	863	3121—3130	1 293	1 253	1 112	3661—3670	1 576	1 537	1 384
2591—2600	1 026	989	868	3131—3140	1 299	1 259	1 117	3671—3680	1 581	1 542	1 389
2601—2610	1 031	994	872	3141—3150	1 304	1 264	1 122	3681—3690	1 586	1 547	1 395
2611—2620	1 036	999	877	3151—3160	1 309	1 270	1 128	3691—3700	1 591	1 552	1 400
2621—2630	1 041	1 004	881	3161—3170	1 315	1 275	1 133	3701—3710	1 596	1 557	1 405
2631—2640	1 046	1 009	886	3171—3180	1 320	1 281	1 138	3711—3720	1 602	1 563	1 410
2641—2650	1 051	1 013	890	3181—3190	1 326	1 286	1 144	3721—3730	1 607	1 568	1 415
2651—2660	1 056	1 018	894	3191—3200	1 331	1 292	1 149	3731—3740	1 613	1 574	1 420
2661—2670	1 061	1 023	899	3201—3210	1 336	1 297	1 154	3741—3750	1 618	1 579	1 424
2671—2680	1 066	1 028	903	3211—3220	1 341	1 302	1 159	3751—3760	1 624	1 584	1 429
2681—2690	1 071	1 033	908	3221—3230	1 346	1 307	1 163	3761—3770	1 629	1 590	1 434
2691—2700	1 076	1 038	912	3231—3240	1 351	1 312	1 168	3771—3780	1 635	1 595	1 439
2701—2710	1 081	1 043	916	3241—3250	1 356	1 317	1 173	3781—3790	1 640	1 601	1 444
2711—2720	1 086	1 048	921	3251—3260	1 362	1 322	1 178	3791—3800	1 646	1 606	1 449
2721—2730	1 091	1 053	925	3261—3270	1 367	1 327	1 183	3801—3810	1 651	1 611	1 454
2731—2740	1 096	1 058	930	3271—3280	1 372	1 332	1 187	3811—3820	1 657	1 616	1 459
2741—2750	1 100	1 062	934	3281—3290	1 377	1 337	1 192	3821—3830	1 662	1 621	1 465
2751—2760	1 105	1 067	939	3291—3300	1 382	1 342	1 197	3831—3840	1 667	1 626	1 470
2761—2770	1 110	1 072	943	3301—3310	1 387	1 347	1 202	3841—3850	1 672	1 631	1 475
2771—2780	1 115	1 077	948	3311—3320	1 393	1 353	1 208	3851—3860	1 678	1 637	1 480
2781—2790	1 120	1 082	952	3321—3330	1 398	1 358	1 213	3861—3870	1 683	1 642	1 485
2791—2800	1 125	1 087	957	3331—3340	1 404	1 364	1 218	3871—3880	1 688	1 647	1 491
2801—2810	1 130	1 092	961	3341—3350	1 409	1 369	1 223	3881—3890	1 694	1 652	1 496
2811—2820	1 135	1 097	966	3351—3360	1 414	1 374	1 229	3891—3900	1 699	1 657	1 501
2821—2830	1 140	1 102	970	3361—3370	1 420	1 380	1 234	3901—3910	1 704	1 662	1 506
2831—2840	1 145	1 107	975	3371—3380	1 425	1 385	1 239	3911—3920	1 710	1 668	1 511
2841—2850	1 150	1 112	979	3381—3390	1 431	1 391	1 245	3921—3930	1 715	1 673	1 516
2851—2860	1 156	1 117	983	3391—3400	1 436	1 396	1 250	3931—3940	1 721	1 679	1 521
2861—2870	1 161	1 122	988	3401—3410	1 441	1 401	1 255	3941—3950	1 726	1 684	1 526
2871—2880	1 166	1 127	992	3411—3420	1 446	1 406	1 260	3951—3960	1 731	1 689	1 531
2881—2890	1 171	1 132	997	3421—3430	1 451	1 411	1 265	3961—3970	1 737	1 695	1 536
2891—2900	1 176	1 137	1 001	3431—3440	1 456	1 416	1 270	3971—3980	1 742	1 700	1 541
2901—2910	1 181	1 142	1 006	3441—3450	1 461	1 421	1 274	3981—3990	1 748	1 706	1 546
2911—2920	1 186	1 147	1 010	3451—3460	1 467	1 427	1 279	3991—4000	1 753	1 711	1 551
2921—2930	1 191	1 152	1 015	3461—3470	1 472	1 432	1 284	4001—4010	1 759	1 717	1 557
2931—2940	1 196	1 157	1 020	3471—3480	1 477	1 437	1 289	4011—4020	1 765	1 723	1 562
2941—2950	1 201	1 162	1 024	3481—3490	1 482	1 442	1 294	4021—4030	1 770	1 728	1 568
2951—2960	1 207	1 167	1 029	3491—3500	1 487	1 447	1 299	4031—4040	1 776	1 734	1 574
2961—2970	1 212	1 172	1 034	3501—3510	1 492	1 452	1 304	4041—4050	1 782	1 740	1 579
2971—2980	1 217	1 177	1 039	3511—3520	1 498	1 458	1 309	4051—4060	1 788	1 746	1 585
2981—2990	1 222	1 182	1 043	3521—3530	1 503	1 463	1 313	4061—4070	1 794	1 752	1 591
2991—3000	1 227	1 187	1 048	3531—3540	1 509	1 469	1 318	4071—4080	1 799	1 757	1 597
3001—3010	1 232	1 192	1 053	3541—3550	1 514	1 474	1 323	4081—4090	1 805	1 763	1 602
3011—3020	1 237	1 197	1 058	3551—3560	1 519	1 479	1 328	4091—4100	1 811	1 769	1 608
3021—3030	1 242	1 202	1 062	3561—3570	1 525	1 485	1 333	4101—4110	1 816	1 774	1 613

Beskatt- ningsbar inkomst	Ogift sjö- man utan barn	Ogift sjö- man med barn	Gift sjö- man	Beskatt- ningsbar inkomst	Ogift sjö- man utan barn	Ogift sjö- man med barn	Gift sjö- man	Beskatt- ningsbar inkomst	Ogift sjö- man utan barn	Ogift sjö- man med barn	Gift sjö- man
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
	1	2	3		1	2	3		1	2	3
4111—4120	1 822	1 780	1 619	4411—4420	1 988	1 946	1 782	4711—4720	2 157	2 112	1 945
4121—4130	1 827	1 785	1 624	4421—4430	1 994	1 951	1 787	4721—4730	2 162	2 117	1 951
4131—4140	1 833	1 790	1 629	4431—4440	2 000	1 957	1 792	4731—4740	2 168	2 123	1 957
4141—4150	1 838	1 795	1 634	4441—4450	2 005	1 963	1 797	4741—4750	2 173	2 129	1 962
4151—4160	1 843	1 801	1 640	4451—4460	2 011	1 969	1 803	4751—4760	2 178	2 135	1 968
4161—4170	1 849	1 806	1 645	4461—4470	2 017	1 975	1 808	4761—4770	2 184	2 141	1 974
4171—4180	1 854	1 811	1 650	4471—4480	2 023	1 980	1 813	4771—4780	2 189	2 146	1 980
4181—4190	1 860	1 817	1 656	4481—4490	2 028	1 986	1 819	4781—4790	2 195	2 152	1 985
4191—4200	1 865	1 822	1 661	4491—4500	2 034	1 992	1 824	4791—4800	2 200	2 158	1 991
4201—4210	1 871	1 828	1 666	4501—4510	2 039	1 997	1 830	4801—4810	2 205	2 163	1 996
4211—4220	1 877	1 834	1 672	4511—4520	2 045	2 003	1 835	4811—4820	2 211	2 169	2 002
4221—4230	1 882	1 839	1 677	4521—4530	2 050	2 008	1 841	4821—4830	2 216	2 174	2 007
4231—4240	1 888	1 845	1 682	4531—4540	2 056	2 014	1 847	4831—4840	2 222	2 179	2 012
4241—4250	1 894	1 851	1 687	4541—4550	2 061	2 019	1 852	4841—4850	2 227	2 184	2 017
4251—4260	1 900	1 857	1 693	4551—4560	2 066	2 024	1 858	4851—4860	2 232	2 190	2 023
4261—4270	1 906	1 863	1 698	4561—4570	2 072	2 030	1 864	4861—4870	2 238	2 195	2 028
4271—4280	1 911	1 868	1 703	4571—4580	2 077	2 035	1 870	4871—4880	2 243	2 200	2 033
4281—4290	1 917	1 874	1 709	4581—4590	2 083	2 041	1 875	4881—4890	2 249	2 206	2 039
4291—4300	1 923	1 880	1 714	4591—4600	2 088	2 046	1 881	4891—4900	2 254	2 211	2 044
4301—4310	1 928	1 885	1 720	4601—4610	2 094	2 051	1 886	4901—4910	2 260	2 217	2 050
4311—4320	1 934	1 891	1 725	4611—4620	2 100	2 057	1 892	4911—4920	2 266	2 223	2 055
4321—4330	1 939	1 896	1 731	4621—4630	2 105	2 062	1 897	4921—4930	2 271	2 228	2 061
4331—4340	1 945	1 902	1 737	4631—4640	2 111	2 068	1 902	4931—4940	2 277	2 234	2 067
4341—4350	1 950	1 907	1 742	4641—4650	2 117	2 073	1 907	4941—4950	2 283	2 240	2 072
4351—4360	1 955	1 912	1 748	4651—4660	2 123	2 078	1 913	4951—4960	2 289	2 246	2 078
4361—4370	1 961	1 918	1 754	4661—4670	2 129	2 084	1 918	4961—4970	2 295	2 252	2 084
4371—4380	1 966	1 923	1 760	4671—4680	2 134	2 089	1 923	4971—4980	2 300	2 257	2 090
4381—4390	1 972	1 929	1 765	4681—4690	2 140	2 095	1 929	4981—4990	2 306	2 263	2 095
4391—4400	1 977	1 934	1 771	4691—4700	2 146	2 100	1 934	4991—5000	2 312	2 269	2 101
4401—4410	1 983	1 940	1 776	4701—4710	2 151	2 106	1 940				

Beskattningsbar inkomst kr.	Ogift sjöman utan barn			
	1			
5 001— 5 800.....	2 312 kr. för	5 000 kr. och 56 %	av återstoden	
5 801— 9 500.....	2 760 » »	5 800 » »	60 » »	»
9 501—14 300.....	4 980 » »	9 500 » »	64 » »	»
14 301 och däröver.....	8 052 » »	14 300 » »	70 » »	»
Ogift sjöman med barn				
2				
5 001— 5 900.....	2 269 kr. för	5 000 kr. och 56 %	av återstoden	
5 901— 9 600.....	2 773 » »	5 900 » »	60 » »	»
9 601—14 400.....	4 993 » »	9 600 » »	64 » »	»
14 401 och däröver.....	8 065 » »	14 400 » »	70 » »	»
Gift sjöman				
3				
5 001— 6 000.....	2 101 kr. för	5 000 kr. och 55 %	av återstoden	
6 001— 9 700.....	2 651 » »	6 000 » »	60 » »	»
9 701—14 500.....	4 871 » »	9 700 » »	64 » »	»
14 501 och däröver.....	7 943 » »	14 500 » »	70 » »	»

Förslag

till

kungörelse angående befrielse i vissa fall från skyldighet att erlägga sjömansskatt

Kungl. Maj:t har, med stöd av 38 § förordningen den om sjömansskatt, funnit gott förordna, att sådan skatt icke skall erläggas av utländska sjömän, vilka på särskilda hyresvillkor (de s. k. Hongkong-reglerna) äro anställda ombord på svenska handelsfartyg i fart på Fjärran Östern.

Denna kungörelse träder i kraft den

Genom denna kungörelse upphäves kungörelsen den 11 december 1953 (nr 710) angående befrielse i vissa fall från skyldighet att erlägga särskild sjömansskatt.

Förslag

till

lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att 19 och 31 §§, 46 § 1 och 2 mom., 48 § 2 mom., 50 § 2 mom. och 52 § 1 mom., anvisningarna till 19 och 48 §§ samt punkt 1 av anvisningarna till 50 § kommunalskattelagen den 28 september 1928¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

19 §.

Till skattepliktig inkomst enligt denna lag räknas *icke*:

vad som vid bodelning eller eljest på grund av giftorätt tillfallit make eller vad som förvärvats genom arv, testamente, fördel av oskift bo eller gåva;

vinst å icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom i andra fall än som avses i 35 §;

vinst i svenskt lotteri eller vinst vid vinstdragning på här i riket utfärdade premieobligationer och ej heller sådan vinst i utländskt lotteri eller vid vinstdragning på utländska premieobligationer, som uppgår till högst 100 kronor;

ersättning, som på grund av försäkring i allmän sjukkasse eller jämlikt lagen om yrkesskadeförsäkring tillfallit den försäkrade, så ock sådan ersättning enligt annan lag eller särskild författning, som utgått annorledes än från allmän sjukkasse till någon vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller under militärtjänstgöring, ävensom ersättning, vilken vid sjukdom, olycksfall eller arbetslöshet tillfallit någon på grund av annan försäkring, som icke tagits i samband med tjänst, dock att till skattepliktig inkomst räknas ersättning i form av pension eller annan livränta;

belopp, som till följd av försäkringsfall eller återköp av försäkringen utgått på grund av kapitalförsäkring;

ersättning på grund av skadeförsäkring, dock ej i den mån köpeskilling, som skulle hava influtit därest försäkrad egendom i stället försålts, varit att hänföra till intäkt av jordbruksfastighet, av annan fastighet eller av rörelse eller i den mån ersättningen eljest motsvarar sådan skattepliktig intäkt eller motsvarar sådan avdragsgill omkostnad, vilken är att hänföra till någon av nämnda förvärvskällor;

¹ Senaste lydelse av 19 § se 1956:295, av 31 § och 46 § 2 mom. se 1955:122, av 46 § 1 mom. se 1954:263, av 48 § 2 mom., 50 § 2 mom. och punkt 1 av anvisningarna till 50 § se 1957:200, av 52 § 1 mom. och anvisningarna till 48 § se 1952:405 samt av anvisningarna till 19 § se 1956:88.

vinstandel eller återbäring, som utgått på grund av annan försäkring än pensionsförsäkring eller sådan sjuk- eller olycksfallsförsäkring, som tagits i samband med tjänst;

ersättning jämlikt lagen om ersättning åt smittbärare;

periodiskt understöd eller därmed jämförlig periodisk intäkt, därför givaren jämlikt bestämmelserna i 20 § icke är berättigad till avdrag;

stipendier till studerande vid undervisningsanstalter eller eljest avsedda för mottagarens utbildning;

allmänt barnbidrag;

belopp, för vilket sjömansskatt erlagts.

(Se vidare anvisningarna.)

31 §.

Till *tjänst* — — — tillfällig natur.

Med tjänst likställes rätt till:

pension, livränta, som utgår på grund av sjuk-, olycksfalls- eller skadeförsäkring eller annorledes än på grund av försäkring, ersättning, som i annan form än livränta utgår på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring, tagen i samband med tjänst, samt undantagsförmåner;

periodiskt understöd eller därmed jämförlig periodisk intäkt, därest givaren enligt 22, 25, 29 eller 46 § är berättigad till avdrag därför eller hänsyn därtill tagits vid beräkning av sjömansskatt för givaren.

(Se vidare anvisningarna.)

46 §.

1 mom. Därest vid — — — samma kommun.

Befinnes vid — — — stycket förmåles.

Avdrag är icke medgivet för underskott å icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom eller å deltagande i lotteri, för underskott å fastighet och rörelse i utlandet eller för underskott, som uppstått därigenom, att avdrag, varom förmåles i 45 §, överstigit nettointäkten av förvärvskällan, och ej heller för underskott i den mån hänsyn därtill tagits vid beräkning av sjömansskatt.

2 mom. I hemortskommunen — — — allmän sjukförsäkring.

Har skattskyldig under beskattningsåret varit skyldig erlagga sjömansskatt, enligt vad därom särskilt stadgas, skall avdrag för periodiskt understöd och avgift för pensionsförsäkring, som ej avses i 33 §, åtnjutas allenast i den mån hänsyn vid beräkningen av sjömansskatt icke tagits till understödet eller avgiften.

Därest skattskyldig — — — nämnda tid.

Avdrag, som — — — barnbidrag förelegat.

48 §.

2 mom. Skattskyldig fysisk — — — nedan sägs.

Skattskyldig, som — — — 4 000 kronor.

Skattskyldig, som — — — stycke sägs.

Gift skattskyldig, — — — om barnet.

Annan skattskyldig — — — 2 000 kronor.

Har skattskyldig, som i detta moment avses, under beskattningsåret varit skyldig erlägga sjömansskatt, skall det honom enligt bestämmelserna ovan i detta moment eljest medgivna ortsavdrag minskas med en tolvtedel för varje kalendermånad, för vilken sjömansskatt erlagts. Det avdragsbelopp, som sålunda erhålles, avrundas nedåt till jämna tiotal kronor.

50 §.

2 mom. För fysisk — — — kronor, bortfaller.

Finnes skattskyldigs — — — 3 000 kronor.

Har skattskyldig på grund av jämkning vid beräkning av sjömansskatt åtnjutit avdrag för nedsatt skatteförmåga, skall avdrag, som avses i nästföregående stycke, minskas med det belopp, varmed den till sjömansskatt beskattningsbara inkomsten genom jämningsbeslutet minskats.

Om skattskyldigs — — — ovan sägs.

Skattskyldig, vars — — — stycket förmåles.

Vad härefter — — — beskattningsbar inkomst.

52 §.

1 mom. Äkta makar, som under beskattningsåret levt tillsammans, taxeras en var för sin inkomst samt mannen därjämte för boets gemensamma inkomst. Har vid dylik taxering avdrag, som i 46 § 1 och 2 mom. medges, helt eller delvis ej kunnat utnyttjas å den ena makens skattepliktiga inkomst, må bristen avräknas å den andra makens inkomst i samma kommun. Underskott å icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom, som uppkommit för endera maken, må avräknas från den andra makens inkomst i samma kommun av förvärvskälla av samma slag. Ortsavdrag beräknas för en var av makarna till hälften av det belopp, som i 48 § 2 mom. andra stycket sägs, dock att, om sådan del av ortsavdraget helt eller delvis ej kunnat utnyttjas å den ena makens taxerade inkomst, bristen må avräknas å den andra makens taxerade inkomst. Avdrag, som i 50 § 2 mom. andra eller fjärde stycket sägs, beräknas för vardera maken för sig under iakttagande av att avdraget för makarna tillsammans icke må överstiga det i 50 § 2 mom. andra stycket angivna högsta beloppet.

Skola makarna — — — högre ortgruppen.

Anvisningar

till 19 §.

Socialhjälp, begravningshjälp — — — influtna medlemsavgifter.

Utbytes sådan — — — skattepliktig intäkt.

Bestämmelsen att — — — sistnämnda lag.

Vad i 19 § stadgas om belopp, för vilket sjömansskatt erlagts, skall jämväl gälla i fråga om inkomst, för vilken genom beslut av sjömansskattenämnden eller utslag av Kungl. Maj:t eller kammarrätten bestämts, att sjömansskatt skall erläggas.

till 48 §.

Vad i — — — av beskattningsåret.

Vid beräkning av ortsavdrag för gift skattskyldig, som under beskattningsåret levt tillsammans med andra maken och som under nämnda år uppburit inkomst, för vilken erlagts sjömansskatt, skall iakttagas, att minskningen skall verkställas med en tolvtedel för varje kalendermånad, för vilken sjömansskatt erlagts, å hälften av det ortsavdrag, som skulle tillkommit makarna gemensamt, om icke någon av dem haft att erlagga sjömansskatt.

till 50 §.

1. Den skattskyldiges — — — inkomsten åtnjutits.

Den myndighet — — — särskilda fallet.

Normalbeloppen för — — — förvärvskällan tjänst.

Vid bestämning — — — i inkomsten.

Fråga om — — — förmåners värde.

Har den — — — därtill föranleda.

Har den — — — skattemyndighetens beslut.

Har den skattskyldige icke haft högre inkomst än det för honom beräknade existensminimibeloppet och har detta befunnits bero av förhållande, varom i 50 § 2 mom. fjärde stycket förmåles, bör avdrag för nedsatt skatteförmåga medgivas med så stort belopp, dock högst 3 000 kronor, att den skattskyldige icke påföres beskattningsbar inkomst.

Är inkomsten högre — — — av existensminimum.

Nedsatt skatteförmåga — — — normal arbetsinkomst.

Denna lag träder i kraft den

Förslag
till
förordning om ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 576)
om statlig inkomstskatt

Härigenom förordnas, att 1 §, 4 § 1 mom., 8 § 1 mom. och 9 § 2 mom. förordningen den 26 juli 1947 om statlig inkomstskatt¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

1 §.

Till staten — — — givna bestämmelser.

Beträffande statlig inkomstskatt i form av kupongskatt för utdelning å aktie i svenskt aktiebolag och beträffande sjömansskatt skall gälla vad därom finnes särskilt stadgat.

Angående taxeringsmyndigheter — — — i taxeringsförordningen.

4 §.

1 mom. Från sammanlagda beloppet av den skattskyldiges inkomster från olika förvärvskällor får, med iakttagande av föreskriften i 22 §, avdrag ske för

underskott, som uppkommit vid beräkning av skattskyldigs inkomst från annan förvärvskälla än fastighet och rörelse i utlandet, dock att avdrag icke får göras för underskott i den mån hänsyn därtill tagits vid beräkning av sjömansskatt, samt att avdrag för realisationsförlust får göras endast från realisationsvinst eller lotterivinst;

slutlig skatt eller fastighetsskatt, som här i riket påförts skattskyldig på grund av taxering under året näst före det taxeringsår, varom fråga är, eller sådan här i riket påförd tillkommande skatt, varå skattskyldig under förstnämnda år erhållit debetsedel, allt till den del skatten skall erläggas till kommun eller annan kommunal samfällighet.

Skattskyldig, som — — — kommunalskattelagen sägs.

Har sådan — — — överlåtande föreningen.

8 §.

1 mom. Skattskyldig fysisk — — — 48 § 1 mom. kommunalskattelagen.

Skattskyldig, som — — — 4 000 kronor.

Skattskyldig, som — — — stycke sägs.

¹ Senaste lydelse av 1 § se 1953:275, av 4 § 1 mom. se 1957:73, av 8 § 1 mom. se 1952:406 och av 9 § 2 mom. se 1957:201.

Gift skattskyldig, — — — om barnet.

Annan skattskyldig — — — 2 000 kronor.

Har skattskyldig, som i detta moment avses, under beskattningsåret varit skyldig erlägga sjömansskatt, skall det honom enligt bestämmelserna ovan i detta moment eljest medgivna ortsavdrag minskas med en tolvtedel för varje kalendermånad, för vilken sjömansskatt erlagts. Det avdragsbelopp, som sålunda erhålles, avrundas nedåt till jämna tiotal kronor.

9 §.

2 mom. För skattskyldig — — — kronor, bortfaller.

Finnes skattskyldigs skatteförmåga hava varit väsentligen nedsatt av anledning, varom i 50 § 2 mom. andra, fjärde eller femte stycket kommunal-skattelagen förmåles, må efter taxeringsnämndens eller, om besvär anförts eller ock särskild framställning därom gjorts senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret, prövningsnämndens beprövande den skattskyldiges taxerade inkomst minskas, förutom med statligt ortsavdrag, med ytterligare ett efter omständigheterna avpassat belopp, dock högst 3 000 kronor.

Har skattskyldig på grund av jämkning vid beräkning av sjömansskatt åtnjutit avdrag för nedsatt skatteförmåga, skall avdrag, som avses i nästföregående stycke, minskas med det belopp, varmed jämkning medgivits.

Vad härefter — — — beskattningsbar inkomst.

Denna förordning träder i kraft den

Förslag

till

förordning om ändring i taxeringsförordningen den 23 november 1956 (nr 623)

Härigenom förordnas, att 25 §, 37 § 1 mom. och 101 § taxeringsförordningen den 23 november 1956 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives, samt att till 39 § 1 mom. samma förordning skall fogas en ny punkt, betecknad 9, av nedan angiven lydelse.

25 §.

Allmän självdeklaration — — — dennes hemortskommun.

Allmän självdeklaration — — — denna förordning.

Därest skattskyldig under beskattningsåret erlagt sjömansskatt, skall uppgift lämnas om den tid skatten avser ävensom, då vid beräkning av sådan skatt hänsyn tagits till av sjömansskattenämnden meddelat jämningsbeslut, om innehållet i sådant beslut.

Har skattskyldig — — — sådan förmögenhet.

Belopp, som — — — öretal bortfalla.

37 §.

1 mom. Till ledning vid inkomsttaxering skola varje år utan anmaning uppgifter (*kontrolluppgifter*) för nästföregående kalenderår avlämnas på sätt framgår av följande uppställning:

Uppgiftsskyldig

1. a) Statlig och kommunal myndighet,

b) aktiebolag, ekonomisk förening, fond, stiftelse och annan juridisk person än dödsbo,

c) fysisk person och dödsbo, som bedrivit rörelse eller jordbruk, däri inbegripet skogsbruk, i fråga om förmåner, som utgått från sådan förvärvskälla, samt

d) fysisk person och dödsbo, som innehaft annan fastighet, i fråga

Vem uppgiften skall avse

Den som hos den uppgiftsskyldige innehaft anställning eller uppdrag eller utfört tillfälligt arbete eller som av den uppgiftsskyldige åtnjutit pension, livränta eller periodiskt utgående ersättning, ävensom den som åtnjutit förmån från personalstiftelse eller annan stiftelse.

Vad uppgiften skall avse

Avlöning, arvode, annan ersättning eller förmån, oavsett huruvida denna utgått kontant eller såsom naturaförmån samt oavsett om densamma utgör ersättning för kostnader, som mottagaren haft att bestrida. Har mottagaren haft att erlægga vederlag för åtnjuten naturaförmån, skall uppgift om förmånen och vederlaget lämnas.

Undantag:

a) folkpension,

b) ersättning och förmån i anledning av tillfälligt ar-

Uppgiftsskyldig

om förmåner, som utgått från sådan förvärvskälla.

*Vem uppgiften skall avse**Vad uppgiften skall avse*

bete, om det som mottagaren sammanlagt åtnjutit haft ett lägre värde än 100 kronor för hela året,

c) ersättning och förmån till någon i anledning av tillfälligt arbete å annan fastighet än jordbruksfastighet, om vad som sammanlagt utgivits har lägre värde än 500 kronor för hela året och det icke utgör avdragsgill omkostnad i förvärvskällan rörelse,

d) utbetalning till rörelseidkare, som enligt lag varit bokföringsskyldig, av ersättning för tillfälligt arbete, om ersättningen utgör intäkt av rörelse för mottagaren,

e) av statlig myndighet utgiven förmån, som icke utgör skattepliktig intäkt för mottagaren,

f) förmåner i annat än penningar, om det som mottagaren i sådant hänseende sammanlagt från den uppgiftsskyldige åtnjutit, efter avdrag för vederlag, uppenbarligen haft ett värde icke överstigande 400 kronor för helt år räknat,

g) ersättning för resa i tjänsten, motsvarande gjorda utlägg som sammanlagt icke överstiga 500 kronor, traktementsersättning vid vistelse i tjänsten utom tjänstgöringsorten med sammanlagt högst 500 kronor och representationsersättning, motsvarande gjorda utlägg, sammanlagt icke överstigande 500 kronor,

h) förmån från stiftelse, om vad som utgivits uppenbarligen icke utgör skattepliktig intäkt för mottagaren, samt

i) ersättning eller förmån,

<i>Uppgiftsskyldig</i>	<i>Vem uppgiften skall avse</i>	<i>Vad uppgiften skall avse</i>
2. Fysisk person — — — enligt uppbörds- förordningen.	Den å — — — skolat verkställas.	för vilken mottagaren erlagt sjömansskatt. Om uppgiftens — — — 1. sägs.
3. Försäkringsanstalt och understödsför- ening.	Den som — — — be- loppet föreligger.	Utgivet belopp.
4. Den som — — — mönster o. dyl.	Den till — — — av- giften utbetalts.	Det utbetalda beloppet.
5. Den som — — — därom förordnat.	Den från — — — in- köp skett.	Utgivet vederlag — — — eller annat. <i>Undantag:</i> vederlag — — — — bokföringsskyldig rörelse- idkare.
6. Den som — — — därom förordnat.	Den som — — — ägt rum.	Vederlag som — — — av- tal träffats.
7. Den som — — — därom förordnat.	Den som — — — försålt egendom.	Ersättning eller — — — finnes tillgänglig.
8. Redare.	Den som erlagt sjö- mansskatt.	Den tid för vilken motta- garen erlagt sjömansskatt.

39 §.

1 mom. — — — — —		
9. Redare.	Den som erlagt sjö- mansskatt.	Åtnjutna förmåner.

101 §.

1 mom. Taxeringsintendent må inom tid, som anges i 100 §, i där avsedda fall anföra besvär till den skattskyldiges förmån samt i det vid 5) i första stycket av samma paragraf omförmälda fallet jämväl anföra besvär med yrkande om ändring i taxering till den skattskyldiges nackdel.

2 mom. Har genom beslut av sjömansskattenämnden eller genom utslag av Kungl. Maj:t eller kammarrätten bestämts, att sjömansskatt icke skall erläggas för viss inkomst, för vilken sådan skatt tidigare erlagts, må taxeringsintendent inom tid, som anges i 100 §, anföra besvär med yrkande om sådan ändring i den skattskyldiges taxering, som kan föranledas av beslutet eller utslaget.

Denna förordning träder i kraft den

Förslag

till

förordning om ändring i uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272)

Härigenom förordnas, att 55 § uppbördsförordningen den 5 juni 1953 skall upphöra att gälla, att 27 § 1 mom., 39 § 1 och 2 mom., 40 §, 53 § 1 mom., 56 § 1 och 3 mom., 58 § 1 mom., 72 och 77 §§ samma förordning¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives samt att i 68 § sagda förordning skall införas ett femte moment av nedan angiven lydelse.

27 §.

1 mom. Vid debitering av slutlig skatt skall iakttagas:

att för skattskyldiga, som avses i 10 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt, sådan skatt uträknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som fastställts att gälla för den preliminära skatt, vilken skall avräknas mot den ifrågavarande slutliga skatten;

att kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel likaledes uträknas med ledning av den utdebitering för skattekrona och skatteöre, som fastställts att gälla för den preliminära skatt, vilken skall avräknas mot ifrågavarande slutliga skatt, dock att, därest annan utdebitering fastställts för den slutliga skatten än för den preliminära skatten, den kommunala inkomstskatten skall utgöras efter den utdebitering som bestämts att gälla för den slutliga skatten;

att kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel påföras i en gemensam post, därvid iakttages att skattebeloppet vid öretal över femtio avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till helt kronor;

att skogsvårdsavgift uträknas med tillämpning av det promilletal, som enligt vad därom särskilt är stadgat bestämts för det år då den slutliga skatten debiteras;

att i 1 § omförmäld sjukförsäkringsavgift debiteras med belopp som uträknats av allmän sjukkasse, dock att vid debiteringen skall beaktas vad i 33 och 35 §§ lagen om allmän sjukförsäkring stadgas angående avgiftsplikt och nedsättning av avgift;

att makars sjukförsäkringsavgifter skola i fall, varom i 2 § 4 mom. sägs, i en gemensam post påföras den av makarna, för vilken beräknats till statlig inkomstskatt taxerad inkomst;

att i 1 § omförmäld arbetsgivaravgift och byggnadsforskningsavgift debiteras i en gemensam post; samt

¹ Senaste lydelse av 27 § 1 mom. se 1954:340, av 56 § 3 mom. och 58 § 1 mom. se 1956:115, av 72 § se 1957:70 samt av 77 § se 1956:99.

att i 1 § omförmäld annuitet eller, därest skattskyldig har att erlægga flera annuiteter av samma slag, summan av dessa påföres i helt antal kronor, därvid öretal bortfaller.

39 §.

1 mom. Vid utbetalning — — — erlægga (*skatteavdrag*).

Har arbetstagare, vilken har att vidkännas skatteavdrag för preliminär A-skatt, att erlægga kvarstående skatt, som påförts i kommun där han mantalsskrivits för året näst före taxeringsåret, är arbetsgivaren skyldig att vid utbetalning av lön verkställa skatteavdrag jämväl för gäldande av sådan skatt. Avdragsskyldighet föreligger dock icke, därest anställningen är avsedd att vara kortare tid än en vecka. För gäldande av den kvarstående skatten skall arbetsgivaren vid varje utbetalningstillfälle avdraga belopp, motsvarande så stor del av den under nästföljande uppbördstermin förfallande skatten, som med hänsyn till antalet utbetalningstillfällen före ingången av den månad, då nämnda uppbördstermin infaller, belöper å utbetalningstillfället. Belopp, som avdrages vid annat utbetalningstillfälle än det första, skall dock avrundas till närmast lägre hela antal kronor och återstoden avdragas vid det första utbetalningstillfället.

2 mom. Under januari månad eller, då särskilda förhållanden därtill föranleda, jämväl under februari månad må skatteavdrag för gäldande av preliminär A-skatt, beräknad enligt skattetabell, ske enligt den tabell och den kolumn däri, som senast tillämpats under nästföregående inkomstår.

40 §.

Det åligger — — — anställningen tillträtts.

Arbetstagare, som icke har att gälda preliminär A-skatt, skall inom i första stycket angiven tid för arbetsgivaren uppvisa debetsedel å preliminär B-skatt, påförd i hemortskommunen, eller skattekort å sådan skatt eller intyg av lokal skattemyndighet, att arbetstagaren icke har att erlægga preliminär A-skatt. Har debetsedel, skattekort eller intyg som nyss sagts ej uppvisats för arbetsgivaren och har till denne ej heller överlämnats debetsedel å preliminär A-skatt eller företetts skattekort å sådan skatt, skall skatteavdrag för preliminär A-skatt verkställas med tjugufem procent av lönebeloppet vid varje avlöningstillfälle. Skatteavdrag som nyss sagts skall vid anställning, avsedd att vara kortare tid än en vecka, dock icke göras å dagsinkomst understigande tio kronor.

Skatteavdrag för kvarstående skatt verkställles allenast beträffande skattskyldig, för vilken göres skatteavdrag för preliminär A-skatt. Har sådan arbetstagare icke till arbetsgivaren överlämnat debetsedel å slutlig skatt eller vederbörlig del av debetsedeln och har han ej heller för arbetsgivaren uppvisat debetsedel eller del därav som nyss sagts eller intyg av lokal skatte-

myndighet att han icke har att erlægga kvarstående skatt, skall under tid, då skatteavdrag för sådan skatt skall verkställas, dylikt avdrag ske med tjugufem procent av lönebeloppet vid varje avlöningstillfälle. Att skatteavdrag som nyss sagts icke skall verkställas vid anställning, som är avsedd vara kortare tid än en vecka, framgår av 39 § 1 mom.

Därest arbetstagaren — — — utbetalningen avser.

Det belopp, — — — hela krontal.

(Se vidare anvisningarna.)

53 §.

1 mom. Debiterad skatt samt sådan preliminär A-skatt, som av arbetsgivare innehållits med ledning av debetsedel, skall, där ej nedan i denna paragraf eller i 56 § annorlunda stadgas, senast under den uppbördstermin, då skatten förfaller till betalning, medelst skatteanvisning inbetalas å fast postanstalt inom riket eller hos sådan penninginrättning, varom i 52 § sägs.

Inbetalning, som — — — sista dag.

Arbetsgivare med — — — terminen infaller.

Vid inbetalning — — — avräknas härå.

56 §.

1 mom. Inbetalas i annat fall än i 53 § 1 mom. tredje stycket eller 54 § sägs skatt medelst skatteanvisning under tiden mellan två uppbördstermin, skall skatten anses vara inbetald under den senare av dessa terminer, såvida icke av anteckning å inbetalningskort eller girokort eller eljest framgår att inbetalningen avser skatt, som förfallit till betalning under en tidigare uppbördstermin.

3 mom. Beträffande inbetalning — — — följande gälla.

Avser inbetalningen — — — terminen infaller.

I annat — — — terminen infaller.

58 §.

1 mom. Har skattskyldig eller arbetsgivare som verkställt skatteavdrag underlåtit att inbetala skatt i tid och ordning, som i 53 eller 54 § eller 56 § 3 mom. sägs, skall utgå restavgift, beräknad efter fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som sålunda icke erlagts, dock ej mindre än tjugufem öre. Vad nu sagts skall i fall, som avses i 56 § 3 mom. andra stycket, gälla endast om där angiven inbetalning icke verkställts senast under den uppbördstermin, som infaller närmast efter utgången av den månad, under vilken skatteavdraget verkställts, eller, såvitt gäller inbetalning från arbetsgivare som avses i 53 § 1 mom. tredje stycket, senast den 18 i den månad under vilken nämnda uppbördstermin infaller.

68 §.

5 mom. Vad i 3 och 4 mom. sägs, skall äga motsvarande tillämpning, då den som är berättigad att återbekomma skatt har att erlægga sjömansskatt.

72 §.

Kungl. Maj:t — — — denna förordning.

Nämnden skall — — — vice ordförande.

Ordföranden och — — — i Sverige.

För envar — — — av ledamöter.

Förslag till — — — och suppleant.

Nämnden är — — — äro tillstädes.

Nämnden må — — — av sakkunniga.

Beträffande nämndens — — — delar gälla.

77 §.

Har arbetsgivare verkställt skatteavdrag men icke inbetalat det innehållna beloppet i tid och ordning, som i 53 eller 54 § eller 56 § 3 mom. sägs, må beloppet uttagas hos arbetsgivaren i samma ordning som stadgats i fråga om indrivning av skatt.

Arbetstagaren är — — — motsvarande skattebelopp.

Denna förordning träder i kraft den

Förslag

till

kungörelse om ändring i kungörelsen den 16 oktober 1953 (nr 628) med vissa föreskrifter angående tillämpningen av uppbördsförordningen den 5 juni 1953

Härigenom förordnas, att 54, 55 och 56 §§ kungörelsen den 16 oktober 1953 med vissa föreskrifter angående tillämpningen av uppbördsförordningen den 5 juni 1953 skola upphöra att gälla, samt att 10 a § 1 mom. samma kungörelse¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

10 a §.

1 mom. Därest enligt — — — avgiften införts.

Därest av allmän sjukkasse i debiteringslängd för slutlig skatt införd avgift för sjukvårdsförsäkringen, för försäkringen för grundsjukpenning eller för försäkringen för tilläggssjukpenning icke skall debiteras eller skall debiteras med lägre belopp än det av sjukkassan uträknade, skall den lokala skattemyndigheten med rött bläck stryka avgiften och i förekommande fall tillskriva det belopp som skall debiteras. Härav föranledda ändringar i de av sjukkassan gjorda summeringarna skola likaledes göras med röd skrift.

Denna kungörelse träder i kraft den

¹ Senaste lydelse av 10 a § 1 mom. se 1956:153.

Förslag

till

**lag angående ändrad lydelse av 2 § 5:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om
Kungl. Maj:ts regeringsrätt**

Härigenom förordnas, att 2 § 5:o) lagen den 26 maj 1909 om Kungl. Maj:ts regeringsrätt¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

2 §.

5:o) mål om tullbehandling — — — ej oljeavgift;

mål om erläggande av sjömansskatt;

mål om skyldighet — — — allmänna medel;

Denna lag träder i kraft den

¹ Senaste lydelse av 2 § 5:o) se 1957:266.

Förslag
till
lag angående ändring i lagen den 3 januar 1947 (nr 1)
om allmän sjukförsäkring

Härigenom förordnas, att 35 § lagen den 3 januari 1947 om allmän sjukförsäkring¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

35 §.

Överstiger medlems sammanlagda avgift för sjukvårdsförsäkringen och försäkringen för grundsjukpenning två procent av hans vid taxering till statlig inkomstskatt året näst efter det år avgiften avser taxerade inkomst, skall avgiften nedsättas till två procent av nämnda inkomst. Är medlem taxerad enligt för gift skattskyldig gällande bestämmelser, skall härvid å vardera maken anses belöpa hälften av makarnas sammanlagda taxerade inkomst. Nedsättning skall i första hand avse avgift för sjukvårdsförsäkringen.

Har medlem uppburit inkomst, för vilken erlagts sjömansskatt, skall avgift för försäkringen för tilläggssjukpenning nedsättas med en tolvtedel för varje kalendermånad, för vilken sådan inkomst uppburits.

Vid nedsättning uppkommande öretal skall, om det uppgår till högst femtio, bortfalla och, om det överstiger femtio, höjas till närmaste hela krontal.

Därest vad — — — påföras honom.

Denna lag träder i kraft den

¹ Senaste lydelse av 35 § se 1954: 518.

KAPITEL 1

De sakkunnigas uppdrag

I yttrande till statsrådsprotokollet den 3 februari 1956 anförde chefen för finansdepartementet följande.

Från företrädare för sjöfolket har vid olika tillfällen framförts önskemål om att från de allmänna reglerna avvikande bestämmelser måtte införas rörande beskattningen av inkomst, som förtjänas ombord, och om uppbörden av skatten för sådan inkomst. Önskemålen har motiverats med de särskilda förhållanden som gäller för sjömän i jämförelse med flertalet övriga inkomsttagargrupper. Anknyttningen till hemlandet och hemortskommunen ter sig annorlunda för sjömännen, och detta förhållande har från deras sida ansetts motivera vissa avsteg från de vanliga beskattningsprinciperna. Vidare har särskilt understrukits att vid utrikes fart sämre möjligheter finns för sjömännen än för andra medborgargrupper att fullgöra deklarationsplikten och att i övrigt bevaka sina intressen i skattefrågor. Även andra skäl har åberopats för en särbehandling av sjömännen vid beskattningen. Man har bl. a. pekat på att olikheter i den kommunala utdebiteringen, i ortsavdragen och i värderingen av naturaförmåner medför att skatteavdragen för sjömän som lever under helt likartade förhållanden, kanske på samma fartyg, ofta blir olika stora. Detta har betraktats som en orättvisa och skapat irritation. Önskemålen har utmynnat i krav på en definitiv källskatt för inkomst av ombordanställning, i princip lika uppbyggd för alla och sålunda oberoende av variationer i den kommunala utdebiteringen o. d.

Frågan om införande av en slutgiltig källskatt för sjömän uppmärksammades redan i samband med källskattesystemets införande. De därvid förda diskussionerna föranledde dock i huvudsak inte andra bestämmelser för sjömän än för andra skattskyldiga. Riksdagen hemställde emellertid år 1945 i skrivelse nr 609 om vidare utredning och förslag rörande sjömännens beskattning.

Den av riksdagen begärda utredningen utfördes av särskilda sakkunniga, vilka antog benämningen sjömansskatteutredningen. I direktiven för denna utredning anfördes bl. a. att det borde undersökas huruvida förutsättningar fanns att beträffande alla de sjömän, vilka i huvudsak inte hade annan inkomst än av anställning ombord å fartyg, beräkna ortsavdrag efter samma ortsgrupp samt utta kommunalskatt efter en enhetlig utdebitering. Vid utredningen borde jämväl frågan om värderingen av sjömännens naturaförmåner ägnas uppmärksamhet. Vidare borde prövas om den genom löneavdrag uttagna skatten kunde göras definitiv.

I sitt den 8 juni 1949 avgivna betänkande (SOU 1949: 27) föreslog utredningen, att sjömännen skulle erlägga skatt för sin inkomst ombord i form av sjömansskatt. Denna skulle vara definitiv, vilket bl. a. innebar att inkomsten inte sedermera skulle deklarerars eller taxeras. Sjömansskatten skulle uttas genom avdrag på den kontanta inkomsten enligt särskild tabell; särskilt tillägg för naturaförmåner skulle inte göras, utan hänsyn till dessa förmåner skulle tas redan vid fastställande av tabellens skattebelopp. Tabellen skulle grundas på förutsättningen att sjömannen hade inkomst ombord under tio av årets månader. Kommunalskatten skulle beräk-

nas efter en enhetlig, förhållandevis låg utdebitering och gå till fördelning mellan hemortskommunen och vederbörande landsting. Sjömännen skulle erhålla vanliga debetsedlar å preliminär A-skatt. Från dessa skulle i sjömannens sjöfartsbok antecknas debetsedelns år och nummer samt den kolumn i A-skattetabellen som skulle användas. Med ledning av denna anteckning skulle därefter skatt kunna avdragas enligt den särskilda sjömansskattetabellen. De innehållna skattebeloppen skulle av fartygens befälhavare redovisas till rederiet och därifrån till ett för riket gemensamt sjömansskattekontor i Göteborg.

Enligt utredningens förslag skulle sjömännen i vanlig ordning taxeras för inkomst i land, och vid uträkning av statlig inkomstskatt skulle inkomsten ombord och inkomsten i land sammanläggas. På samma sätt skulle hänsyn till inkomsten ombord tas vid samtaxering med äkta make. För att möjliggöra detta skulle uppgift om intäkter ombord och avdragen sjömansskatt av sjömansskattekontoret sändas till taxeringsnämnden och den lokala skattemyndigheten i sjömannens hemort. Sistnämnda myndighet skulle även verkställa fördelning av genom sjömansskatt influtna kommunalskattebelopp. För att undvika att sjömän, som erlagt sjömansskatt, i enskilda fall fick högre skatt än vid taxering i vanlig ordning föreslogs särskilda regler av innebörd bl. a. att sjömännen skulle kunna begära att bli överförda till taxering enligt allmänt gällande regler.

Vid remissbehandlingen tillstyrktes utredningens förslag av de organisationer som företrädar sjömannens och sjöfartens intressen. I flertalet övriga remissyttranden blev emellertid förslaget avstyrkt eller föremål för erinringar i betydelsefulla avseenden. En av huvudinvändningarna var att den föreslagna lagstiftningen var alltför genomgripande i förhållande till de fördelar som därmed stod att vinna. Därvidlag pekade man på att den administrativa apparat som krävdes skulle bli oproportionerligt stor och kostsam i förhållande till såväl det antal skattskyldiga som berördes av lagstiftningen som de fördelar dessa skattskyldiga bereddes genom densamma. Vidare uttalades betänkligheter mot de avsteg från principen om en likformig beskattning som gjorts i förslaget. Det framhölls ytterligare, att kommunerna i många fall komme att göra förluster på grund av att sjömännen genomgående skulle erlagga en lägre kommunalskatt än andra skattskyldiga.

Utredningens förslag och de däröver avgivna yttrandena anmäldes i propositionen nr 100 till 1953 års riksdag. I propositionen uttalade dåvarande chefen för finansdepartementet att de mot förslaget gjorda invändningarna måste väcka tveksamhet inför detsamma. Å andra sidan erinrade departementschefen om de speciella olägenheter som de allmänna taxerings- och uppbördsreglerna medförde för sjöfolket. Därvid uttalades att ett mera fullständigt tillgodoseende av sjöfolkets i anledning av dessa olägenheter framkomna önskemål inte kunde åstadkommas annorledes än genom radikala och ingripande åtgärder av den art utredningens förslag innebar. Men det fick observeras att, oaktat detta förslag innefattade väsentliga avsteg från för andra skattskyldiga gällande beskattningsregler och förutsatte en icke obetydlig och kostnadskrävande administrativ utbyggnad, ett genomförande av förslaget ingalunda undanröjde alla olägenheter. Härvidlag erinrades bl. a. om den situation som uppkom då en sjöman viss tid av året hade arbete i land. Vägdes mot varandra det trots allt begränsade värde, som förslaget innebar för sjöfolket, mot gjorda principiella invändningar och påpekade administrativa olägenheter, fann departementschefen att han inte kunde förorda förslagets genomförande. Det tillades emellertid att därmed ej var utsagt att det då föreliggande eller något därmed likartat förslag ej framdeles kunde ånyo övervägas.

Något förslag om definitiv källskatt för sjömän framlades således inte genom propositionen. I samband med de övriga reformer inom uppbördsväsendet som förordades i denna proposition föreslogs emellertid vissa provisoriska reformer för att tillmötesgå vissa av sjöfolkets önskemål.

I sitt över propositionen avgivna utlåtande, nr 33, uttalade bevillningsutskottet, att utredningens förslag i stort sett innebar den linje efter vilken en lösning av frågan borde sökas. Skulle sjöfolkets önskemål kunna tillgodoses, vilket för utskottet tedde sig angeläget, kunde det vara nödvändigt att i en del hänseenden frånga eljest gällande beskattningsnormer. Med hänsyn till de i remissyttrandena gjorda erinringarna, särskilt i vad de avsåg med förslaget förenade administrativa olägenheter, godtog emellertid utskottet departementschefens mening. Samtidigt uttalade utskottet som önskvärt att, sedan de i propositionen föreslagna provisoriska åtgärderna prövats någon tid, ett nytt övervägande av frågan verkställdes på grundval av vunna erfarenheter och i viss anslutning till utredningsförslaget.

På hemställan av utskottet anhöll riksdagen i skrivelse den 8 maj 1953, nr 187, att Kungl. Maj:t ville, med beaktande av vad som anförts i utskottets betänkande, ompröva frågan om en definitiv sjömansskatt samt för riksdagen framlägga det förslag som därav kunde föranledas.

Frågan om sjömannens beskattning har sedermera uppmärksamats av Nordiska rådet. Vid rådets session i Oslo den 9—18 augusti 1954 antogs en rekommendation till regeringarna i Danmark, Island, Norge och Sverige att överväga spørgsmålet om att ingå en konvention om gemensamma regler för beräkningen av skatt för sjömän och för uppbörden av denna skatt.

Rekommendationen grundade sig på ett betänkande, nr 16, från rådets juridiska kommitté. Däri framhölls bl. a. att en lag om definitiv sjömansskatt genomförts i Norge och att denna lag enligt inhämtade uppgifter fungerade tillfredsställande. Även om det stod klart, uttalade kommittén vidare, att regeringarna vid sina överväganden främst torde komma att ha sin uppmärksamhet inriktad på det norska systemet, önskade kommittén inte utstaka några bestämda riktlinjer för den ifrågasatta konventionen.

Det uppdrogs åt den svenska regeringen att i förevarande fråga vara koordinerande och initiativtagande.

Med hänsyn till det vid nämnda tid i Sverige aktuella spørgsmålet om en viss schablonisering av den skattemässiga inkomstberäkningen för löntagare i allmänhet vidtogs inte omedelbart några åtgärder i syfte att åvägabringa fortsatta internordiska överläggningar i sjömansskattefrågan. På svenskt initiativ har emellertid den 12 och 13 december 1955 i Oslo hållits överläggningar i frågan mellan representanter för de danska, finska, norska och svenska finansdepartementen. Island var under överläggningarna representerat av en observatör. Sverige företrädades därvid av en särskild delegation, som av mig tillkallats jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 2 december 1955. Delegationen, vars ordförande var rättsavdelningschefen i finansdepartementet G. T. Hedborg, bestod vidare av lagbyråchefen i samma departement S. S. Walberg, landskamreraren i Stockholms län A. G. A. Wigert och länsassessorn i Uppsala län S. V. Svensson.

Av den svenska delegationen har jag inhämtat, att konferensen, efter att ha mottagit en ingående orientering rörande det norska systemet för sjömansbeskattning, enhälligt kom till den uppfattningen att syftet med Nordiska rådets rekommendation bäst kunde tillgodoses genom att man i ett första skede undersökte förutsättningarna att inom varje nordiskt land, där man för närvarande saknade en definitiv källskatt för sjömän, genomföra en sådan. Det norska systemet kunde därvid erbjuda vägledning. Man var å andra sidan medveten om att utformningen av

eventuella regler för en sjömansbeskattning måste i varje land ta intryck av den där gällande skatte- och uppbördslagstiftningen. Vid Oslokonferensen uttalades vidare, att, därest ett internt utredningsarbete skulle i nordiska länder utan definitiv källskatt för sjömän igångsättas, detta arbete borde bedrivas i nära kontakt de nordiska länderna emellan. Om detta utredningsarbete förde fram till lagstiftning, skulle därefter frågan om ingående av en konvention sådan som den av Nordiska rådet avsedda upptagas till förnyat övervägande.

Enligt vad jag inhämtat är frågan om tillsättande av utredningar enligt de vid överläggningarna framkomna riktlinjerna under övervägande inom de övriga nordiska ländernas regeringar.

Mot det resultat, som uppnåddes vid överläggningarna i Oslo, synes intet vara att erinra från svensk synpunkt. Den lämpligaste vägen att gå fram måste nämligen även enligt min mening vara att i varje land internt undersöka möjligheterna att genomföra en definitiv källskatt för sjömän. Den av riksdagen begärda utredningen i denna fråga bör därför nu komma till stånd. Genom det inledda nordiska samarbetet på området har också gynnsamma förutsättningar tillskapats för att nå största möjliga likformighet vid en lagstiftning i de nordiska länderna. Till frågan om en konvention på området bör man återkomma framdeles.

För utredningen torde i huvudsak inte erfordras ytterligare direktiv än som framgår av det förut sagda. Det blir helt naturligt utredningens främsta uppgift att beakta de invändningar om olägenheter av administrativ och liknande art som framfördes mot sjömansskatteutredningens förslag samt att undersöka möjligheterna att nå fram till en ordning, som är administrativt mindre tyngande. Största möjliga enkelhet i tillämpningen måste alltså eftersträvas även om detta får ske till priset av vissa avsteg från eljest vedertagna principer på beskattningsområdet. Vad sistnämnda synpunkt angår, vill jag framhålla att det i själva verket torde vara en ofrånkomlig förutsättning för frågans lösning, att man för sjöfolkets del godtar andra, mera standardiserade och måhända gynnsammare beskattningsregler än för övriga medborgargrupper. Sålunda kan bli erforderligt överväga att vid taxering och debitering av skatt för inkomster i land bortse från inkomst av ombordanställning i allt fall då sistnämnda inkomst är av mindre omfattning. Det kan även bli nödvändigt att göra avsteg från gällande principer för samtaxering av äkta makar. Å andra sidan kan det även bli ofrånkomligt att för den ombordanställdes vidkommande avstå från sådana speciella regler som rätt för denne att från sin inkomst ombord påkalla avdrag för underskott å förvärvskälla i land, periodiskt understöd o. likn. Kommunernas anspråk på skatteintäkter av sjöfolket skapar även särskilda problem, som möjligen måste lösas efter mer schablonmässiga regler för att undvika ett alltför tyngande och vidlyftigt administrativt förfarande.

Utredningen bör anförtros åt särskilda sakkunniga, bland vilka bör ingå företrädare för sjöfolket och rederinäringen.

Beträffande utredningsarbetet bör ytterligare iakttas vad som vid Oslokonferensen framhölls om önskvärdheten av kontakt under hand med de utredningar på förevarande område, som kan upptagas inom övriga nordiska länder. Utredningen bör därför hålla en fortlöpande kontakt med finansdepartementets rättsavdelning, på vilken får ankomma att ta erforderliga initiativ från svensk sida till förnyade internordiska överläggningar.

KAPITEL 2

Historik

Sjömansskatteutredningen. I sjömansskatteutredningens betänkande (SOU 1949: 27) återfinnes redogörelse över tidigare förslag och lagstiftningsåtgärder beträffande sjöfolkets beskattning.

I *direktiven* för sjömansskatteutredningen uttalades, att utredningen borde undersöka huruvida det vore möjligt att för sjömän, som icke hade inkomst i land, beräkna ortsavdrag efter samma ortsgrupp och att utta kommunalskatt efter en enhetlig utdebitering. Om dessa förutsättningar funnes, kunde skatt uttas efter tabell, i vilken hänsyn endast behöfde tas till den skattskyldiges civilstånd och barnantal. Utredningen erhöll även i uppdrag att pröva normerna för värderingen av sjömännens naturaförmåner, så att enhetlighet i detta avseende kunde komma till stånd. Därjämte hade utredningen att undersöka, om den genom avdrag från lönen uttagna skatten kunde göras definitiv. Slutligen skulle utredningen pröva vilka grupper av sjömän, som borde ha att erlägga sjömansskatt. Särskild uppmärksamhet skulle därvid ägnas åt frågan, ifall sjömansskatt skulle uttas även av utländska undersåtar arbetande ombord å svenska fartyg.

Enligt sjömansskatteutredningens *förslag* skulle i Sverige skattepliktiga sjömän med anställning ombord å svenska fartyg med en bruttodräktighet om minst 500 registerton för sin inkomst ombord erlägga skatt i form av sjömansskatt. Anställda ombord å vissa fartyg (fartyg tillhörande staten, pråmar, isbrytarfartyg, livräddningsfartyg samt fiske- och fångstfartyg eller fartyg, som eljest nyttjades i verksamhet omedelbart förbunden med fiske) skulle emellertid beskattas i vanlig ordning. Å andra sidan kunde efter dispens sjömansskatt få erläggas av sjömän anställda ombord å fartyg av mindre storlek än 500 bruttoregisterton. Sjömansskatt skulle erläggas av all ombordvarande personal.

I sjömansskatten skulle ingå statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt och folkpensionsavgift. Den kommunala inkomstskatten skulle framräknas enligt en enhetlig utdebiteringssats, som erhöles med ledning av de kommunala utdebiteringarna i riket för varje år. Utredningen hade förordnat, att utdebiteringssatsen bestämdes till 6 kronor.

Sjömännen skulle erhålla debetsedlar å preliminär skatt i vanlig ordning. Skatteavdrag ombord skulle ske efter sjömansskattetabell. Tabellen skulle uträknas under antagande att en sjöman åtnjöt inkomst ombord under tio månader av ett kalenderår.

Redovisningen av skatten skulle ske över rederierna till ett särskilt centralt organ, sjömansskattekontoret, knutet till länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. Sjömansskattekontoret skulle tillställa taxeringsnämndsordförandena inkomstuppgifter beträffande dem, som erlagt sjömansskatt.

Sjömansskatten var avsedd att vara definitiv. Emellertid knöts skatten under vissa förutsättningar samman med skatten för inkomst i land. Taxeringsnämnderna skulle taxera sjömän till statlig och kommunal inkomstskatt för sådan inkomst, för vilken sjömansskatt icke erlagts. Skatten å inkomsten i land skulle uträknas under hänsynstagande till den inkomst, för vilken sjömansskatt erlagts, så att reglerna om progressiv beskattning ej eftersattes. På liknande sätt skulle vid samtaxering hänsyn tas till sjömannens inkomst ombord.

De lokala skattemyndigheterna skulle lägga upp längder till ledning vid fördelning av den influtna sjömansskatten på kommunal inkomstskatt, pensionsavgift och statlig inkomstskatt. Vid fördelningen av de olika utskyllerna skulle den lokala skattemyndigheten i första hand räkna ut storleken av de andelar, som tillkom kommunerna, och därefter pensionsavgiften. Återstoden utgjorde statlig inkomstskatt. Uppgifter för längderna skulle tillhandahållas av sjömansskattekontoret.

Skattetabellerna skulle uträknas för avlöningsperiod. Sjömän kunde i följd härav i undantagsfall bli skyldiga erlägga högre skatt än de haft att utgöra om inkomsten taxerats till statlig och kommunal inkomstskatt. För att förebygga för högt skatteuttag av denna anledning föreslogs, att sjömän under vissa förutsättningar skulle taxeras enligt allmänt gällande grunder. Därjämte kunde förekomma både jämkning av sjömansskatt samt restitution av sådan skatt.

Ombord å svenska fartyg anställda sjömän, vilka icke var bosatta i Sverige, skulle också erlägga sjömansskatt men endast med 10 procent av den kontanta inkomsten ombord. Sjöman, som kunde styrka, att han var skattskyldig i annat land, fritogs från skyldighet att erlägga svensk sjömansskatt.

Remissyttrandena över sjömansskatteutredningens betänkande. Utredningens förslag tillstyrktes i huvudsak av kommerskollegium samt av sjöfartsnärings och de sjöfarandes sammanslutningar. Även en del andra remissinstanser tillstyrkte förslaget.

Ett stort antal myndigheter och organisationer framförde emellertid invändningar. Det ansågs icke lämpligt att införa en definitiv källskatt för en relativt begränsad grupp av skattskyldiga. Det var ej rättvist att sätta sjömännen i en gynnsammare ställning än andra skattskyldiga. Vid beräkning av sjömansskattens storlek borde man icke räkna med en så låg kommunal utdebitering som 6 kronor. Kommunerna skulle komma att åsamkas förluster om förslaget genomfördes. Den genomsnittliga utdebiteringen i riket vid tiden för utredningens förslag var nämligen 9 kronor 83 öre. Särskilt

framhölls i många remissvar att förslaget innebar komplicerade regler och medförde en kännbar belastning för de lokala skattemyndigheterna och taxeringsnämnderna.

Vidare åtgärder angående sjömännens beskattning. Sedan remissyttrandena över sjömansskatteutredningens förslag avgivits, uppdrogs åt dåvarande länsassessorn S. Ph. A. Wilkens att närmare undersöka vilka åtgärder på området för sjömännens beskattning, som kunde göras inom gränserna för gällande skatte- och uppbördssystem.

I en promemoria, som Wilkens upprättade med anledning av uppdraget, pekades på att de regler för sjömännens skattebetalning, som kommit till stånd genom 1945 års uppbördslagstiftning, medfört gynnsamma verkningar. I promemorian underströks emellertid att svårigheter fortfarande förelåg. De invändningar, som vid remissbehandlingen hade rests mot det av utredningen framlagda förslaget om en svensk sjömansskatt, måste dock anses vara av sådan betydelse, att ett genomförande av förslaget i dess helhet icke kunde tillrådas för det dåvarande.

Utredningens förslag till beskattning av utländska sjömän ombord å svenska fartyg hade föranlett relativt få invändningar. Utredningsmannen förordade att dylika sjömän borde erlägga en särskild sjömansskatt.

I propositionen nr 100 till 1953 års riksdag framlades förslag till ändrade, mera lättillämpade regler beträffande uppbörd och redovisning av skatt för här i riket bosatta sjömän anställda ombord å svenska handelsfartyg om minst 500 bruttoregisterton. Vidare föreslogs att sjömän, som icke var bosatta här i riket, skulle erlägga sjömansskatt för inkomst ombord å sådana fartyg. Förslagen godkändes av riksdagen. Ändringarna i uppbördsförfarandet framgår av 1953 års uppbördsförordning (SFS 1953: 272) och tillämpningskungörelsen till samma förordning (SFS 1953: 628). Förordning om särskild sjömansskatt utfärdades den 5 juni 1953 (SFS 1953: 293). Närmare redogörelse för sjömännens beskattning lämnas i kapitel 3.

Genom kungörelse den 11 december 1953 (SFS 1953: 710) har stadgats, att särskild sjömansskatt icke skall erläggas av utländska sjömän, vilka på de s. k. Hongkongreglerna är anställda ombord å svenska handelsfartyg i fart på Fjärran Östern.

Som redan omnämnts i direktiven för de sakkunniga anhöll riksdagen i skrivelse den 8 maj 1953 (nr 187), att Kungl. Maj:t ville ompröva frågan, huruvida en definitiv sjömansskatt kunde införas. I direktiven har också omnämnts att frågan om sjömännens beskattning uppmärksammats vid Nordiska rådets session i Oslo den 9—18 augusti 1954.

Till 1956 års riksdag väcktes en motion (II: 166) med hemställan, att riksdagen måtte besluta att införa en sjömansskatt i enlighet med det förslag, som framlagts av sjömansskatteutredningen. Bevillningsutskottet (bet. nr 14) anförde.

Utskottet är väl medvetet om att nuvarande beskattningsregler medför särskilda

olägenheter för sjöfolket på grund av dess speciella arbetsförhållanden. Det är därför enligt utskottets mening angeläget att sjömännens önskemål om för dem lämpliga taxerings- och uppbördsregler så långt möjligt tillgodoses. Såsom 1953 års bevillningsutskott uttalat bör emellertid sjömansskatteutredningens förslag i ämnet inte i oförändrat skick genomföras, bl. a. på grund av de invändningar om olägenheter av administrativ art som riktats mot förslaget. Det i den förevarande motionen framförda yrkandet kan utskottet därför inte tillstyrka. Då den förnyade utredning av ifrågavarande spörsmål, varom 1953 års riksdag hemställt, numera igångsatts, anser utskottet någon åtgärd från riksdagens sida inte vara påkallad, utan avstyrker utskottet den föreliggande motionen.

Utskottet hemställde att motionen icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd. Riksdagen beslöt i enlighet med vad utskottet hemställt.

KAPITEL 3

Den nuvarande beskattningen av sjömän

Sverige

I Sverige bosatta sjömän

Som allmän regel gäller enligt 14 § 8 mom. andra stycket folkbokföringsförordningen, att personer vilka mantalsskrivits såsom saknande känt hemvist skall överföras från församlingsboken till boken över obefintliga om deras vistelseort ännu är okänd vid nästa mantalsskrivning. Undantag har stadgats beträffande sjömän, som icke får överföras så länge de kvarstår inskrivna å sjömanshus.

Enligt 53 § 1 mom. kommunalskattelagen gäller som huvudregel beträffande fysisk persons skattskyldighet att han här beskattas för all inkomst, som förvärvats under tid då han varit här i riket bosatt. Vissa särregler beträffande sjömän är i detta sammanhang av intresse.

Enligt anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen räknas såsom bosatt här i riket den, som här har sitt egentliga bo och hemvist. Med sådan person likställs den, som utan att vara i Sverige bosatt, härstädes stadigvarande vistas. Sjöman, som under utövning av sitt yrke uppehåller sig å främmande farvatten men är inskriven å sjömanshus här i riket eller har sin familj härstädes, anses fortfarande vara bosatt här i riket.

Av intresse vid bedömande av sjömans bosättning här i riket och därmed hans skattskyldighet är följande.

Regeringsrätten har den 31 maj 1949 (RÅ 1949 ref. 28) avdömt ett mål angående taxering åren 1940—1943, vari förelåg till bedömande huruvida S. som var svensk medborgare och anställd i ett svenskt rederiaktiebolag och som under en längre tid i egenskap av purser uppehållit sig i utlandet, skulle anses ha varit under nämnda tid bosatt här i riket i den mening som avses i 53 § kommunalskattelagen. S. hade i maj 1939 jämte sin hustru avrest till Colon i Panama. Han hade där till uppgift att i egenskap av purser möta fartyg och medfölja till Chile samt därifrån återvända till Panama antingen med annat fartyg eller med annat fortskaffningsmedel. Makarna återvände till Sverige i mars 1943. Under hela tiden för bortovaron hade han varit inskriven å svenskt sjömanshus. Regeringsrätten fann genom vad i målet förekommit utrett, att S. under sin bortovaro från riket varit bosatt å utrikes ort samt att han förty ej varit skyldig att erlagga skatt för annan under åren 1939—1942 åtnjuten inkomst av tjänst än den, som belöpte å tiden före avflyttningen från riket.

I ett den 29 november 1949 meddelat utslag (RÅ 1949 not 1372) fann re-

geringsrätten en svensk medborgare K. icke vara skattskyldig här i riket för inkomst av tjänst. K., som var inskriven på svenskt sjömanshus, hade anställning som styrman ombord å ett svenskt fartyg, som gick i trafik mellan Nord- och Sydamerika. Han hade bosatt sig i Argentina, där han ingått äktenskap med en argentinsk medborgare, med vilken han hade flera barn.

Av intresse i detta sammanhang är också ett av regeringsrätten den 26 mars 1954 avgjort mål (RÅ 1954 not 628). I detta mål ansågs icke vara utrett, att en sjöman varit bosatt utom riket, oaktat denne icke vistats här i riket under 10—15 år. Sjömannen hade enligt egen uppgift haft sitt hemvist i New York, där han, då han icke var till sjöss, hyrt rum eller bott på norska sjömanskyrkans sjömanshem.

I centrala uppbördsnämndens meddelande nr 16/1954 har en sammanställning gjorts av innehållet i tidigare av nämnden utfärdade meddelanden angående skatteavdrag för sjömän.

I fråga om vad som skall utgöra skattepliktig inkomst gäller för sjömän samma regler som för övriga skattskyldiga. Vid tillämpningen av dessa regler har emellertid i fråga om vissa naturaförmåner hänsyn tagits till sjömännens speciella förhållanden.

Förmån av fri kost och logi är som bekant skattepliktig inkomst för såväl sjömän som övriga skattskyldiga. Jämlikt 8 § uppbördsförrordningen fastställer riksskattenämnden de värden naturaförmåner skall anses äga vid tillämpningen av nämnda förordning. Dessa värden anges i skattetabellerna för preliminär A-skatt. I skattetabellerna, avseende åren 1955, 1956 och 1957, har sjömännens förmåner i form av fri kost och logi angivits till följande värden för månad.

	1955	1956	1957
Befäl å ångfartyg och motorfartyg	170 kr.	185 kr.	195 kr.
Befäl å segelfartyg m. fl.	130 kr.	140 kr.	150 kr.
Övriga	120 kr.	130 kr.	140 kr.

Vad beträffar taxeringen till statlig och kommunal inkomstskatt fastställes länsvis av prövningsnämnderna anvisningar angående värdesättningen av naturaförmåner. Anvisningarna upprättas efter förslag av landskamrerarna, vilka förslag granskas av riksskattenämnden. En sammanställning av dessa anvisningar för taxeringsåret 1957 i vad de rör värdet av sjömans förmån av fritt vivre för dag intas här nedan.

för befäl å ångfartyg och motorfartyg

4:50—8:00	av	prövningsnämnd	i	1	län
5:00—8:50	»	»	»	1	»
6:00	»	»	»	1	»
6:00—8:50	»	»	»	3	»
6:00—9:00	»	»	»	1	»
6:20	»	»	»	1	»

6: 50	av	prövningsnämnd i 4 län	
6: 50—8: 50	»	»	» 5 »
6: 50—9: 00	»	»	» 2 »
7: 00	»	»	» 1 »
ej uppgift	»	»	» 5 »

för befäl å segelfartyg m. m.

4: 50	av	prövningsnämnd i 4 län	
4: 50—5: 50	»	»	» 2 »
4: 50—6: 00	»	»	» 7 »
4: 50—8: 00	»	»	» 1 »
4: 75	»	»	» 1 »
5: 00	»	»	» 5 »
ej uppgift	»	»	» 5 »

för övriga ombordanställda

4: 00	av	prövningsnämnd i 2 län	
4: 25	»	»	» 1 »
4: 30	»	»	» 1 »
4: 50	»	»	» 17 »
ej uppgift	»	»	» 4 »

För sjömän gäller beträffande uppbörd av skatt utöver de allmänna reglerna vissa särbestämmelser.

Debetsedel å preliminär A-skatt skall översändas till skattskyldig senast den 18 januari under inkomståret (UF 35 §). Debetsedlar adresserade till avlägset belägna postanstalter bör, i den mån omständigheterna så medger, avlämnas till postbefordran tidigare än övriga debetsedlar (TU 13 § 1 mom.). I uppbördsförordningen 39 § 2 mom. har föreskrivits, att under januari månad avdrag för gäldande av preliminär A-skatt må ske med ledning av föregående års skattetabeller. Då särskilda förhållanden därtill föranleder, må avdrag verkställas efter samma tabeller jämväl under februari månad eller, då fråga är om arbetstagare ombord å svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 500 registerton, under februari och mars månader.

Underlåter arbetstagare att visa upp debetsedel å preliminär skatt, skattekort å sådan skatt eller intyg att avdrag för gäldande av sådan skatt icke skall ske, skall arbetsgivaren göra avdrag för preliminär skatt. För sjömän ombord å svenskt handelsfartyg om minst 500 bruttoregisterton skall i sådant fall avdrag ske med 20 procent av lönebeloppet vid varje avlöningstillfälle. För andra skattskyldiga än nu nämnda sjömän är motsvarande belopp 25 procent (UF 40 §). Arbetsgivare är icke skyldig verkställa avdrag för gäldande av kvarstående skatt för sjöman anställd ombord å sådant fartyg (UF 39 § 1 mom.).

För redovisning av skatt för dem, som är anställda å svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 500 registerton, gäller särskilda

föreskrifter. I 55 § uppbördsförordningen stadgas sålunda, att inbetalning skall ske senast å sista dagen i andra månaden efter den, då uppbörds-termin infallit. Anstånd kan beviljas, dock i regel högst en månad.

I tillämpningskungörelsen till uppbördsförordningen finnes vissa ytterligare bestämmelser avseende uppbörd av skatt för sjömän (TU 54—56 §§).

Andra sjömän än i Sverige bosatta

Här i riket icke bosatta sjömän, anställda i redarens tjänst ombord å svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 500 registerton, skall erlägga särskild sjömansskatt enligt förordningen den 5 juni 1953 (nr 293). Såsom sjöman anses icke den, som är anställd uteslutande för fartygets iståndsättande eller uppläggning, ej heller för tillsyn eller betjäning vid fartygets uppehåll i hamn. Bestämmelserna i förordningen tar närmast sikte på sjömän av främmande nationalitet men gäller jämväl för svenska sjömän, som ej är bosatta i riket.

Sjöman, som här avses, skall erlägga statlig inkomstskatt i form av särskild sjömansskatt. Sjöman, som på godtagbart sätt visar, att han är skattskyldig i annat land för inkomsten, är emellertid icke skyldig erlägga särskild sjömansskatt.

Kungl. Maj:t äger bestämma, att särskild sjömansskatt icke skall erläggas av sjömän eller vissa grupper av sjömän vid fart i särskilda farvatten.

Skatten utgår med 15 procent av sjömannens kontanta inkomst ombord, i förekommande fall minskad med avgifter, som sjömannen på grund av sin tjänst ombord har att erlägga för egen eller efterlevande familjs pensionering. Man har sålunda icke att räkna med värdet av naturaförmånerna. Skatten utgår ej heller på sedvanlig kontant ersättning för naturaförmåner i form av kost och bostad och icke heller på sedvanlig ersättning för kojutrustning, för förlust av effekter vid fartygs förolyckande eller för hållande av egna verktyg i tjänsten.

Befälhavaren eller redaren skall avdra den särskilda sjömansskatten vid utbetalning av inkomst ombord.

Skatteavdrag skall icke verkställas, om sjömannen företer för honom i Island, Norge eller Ungern utfärdad debetsedel eller annan likvärdig handling, varav framgår att han har att erlägga skatt för inkomst i något av nämnda länder. I annat fall må skatteavdrag icke underlåtas med mindre sjömannen med intyg från länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län styrker, att skatteavdrag icke skall göras.

Vissa främmande länder

Danmark

I statsskatteloven 2 § 1 stycket stadgas beträffande fysiska personers skattskyldighet följande.

Skattepligten påhviler enhver person, der er bosat her i landet eller som uden at have fast bopæl gør tjeneste om bord på skibe, der har hjemsted her, og som stadig befinder sig i havne her i landet eller på rejser mellem sådanne, eller som sejler i rutefart mellem havne her i landet og i udlandet.

I följd härav är en sjöman, som har sin familj boende i Danmark, skattskyldig. En ogift sjöman med anställning ombord å fartyg, som endast anlöpte utländska hamnar, har ansetts vara bosatt i Danmark, när han hade ett rum reserverat för sig hemma hos sina föräldrar och erlade viss hyra därför. Beträffande skyldighet att erlagga kommunal inkomstskatt gäller främst den i kommunalskatteloven 1 § angivna huvudregeln, att var och en som själv eller genom familj är bosatt (uppehåller sig) i en dansk kommun, skall erlagga skatt till densamma. Den, som är anställd på ett fartyg hemmahörande i Danmark och som icke enligt huvudregeln kan beskattas inom viss kommun, skall i stället erlagga skatt till den kommun, där fartyget är hemmahörande.

Till skattepliktig inkomst räknas icke blott kontant lön utan i regel även vissa naturaförmåner. Förmån av fri bostad anses icke vara skattepliktig intäkt för sjöman, enär det icke kan antas, att denne har minskade levnads-kostnader endast därför att han har logi ombord. Värdet av fri kost ombord beskattas däremot. Värdet av den fria kosten uppskattas i förhållande till sjömannens befattning ombord å fartyget. Värdet av den fria kosten uppskattas till lägre belopp för den som har eget hushåll i land än för övriga. Förmån av fri beklädnad utgör i vissa fall skattepliktig inkomst. För vart beskattningsår fastställer en central myndighet värdet av dessa förmåner.

Skattskyldig har rätt att göra avdrag för nödvändiga utgifter för intäkternas förvärvande. Genom lagstiftning år 1951 infördes för löntagare ett schablonavdrag, det s. k. »lönemottagerfradrag», motsvarande 10 procent av intäkten, dock högst 300 kronor för år. Maximigränsen har sedermera höjts till 400 kronor. Den skattskyldige har möjlighet att i stället för schablonavdraget yrka avdrag med ett högre belopp för intäktens förvärvande. Han måste då styrka kostnaderna.

Sedan självdeklaration efter inkomstårets utgång avgivits, fastställes skatterna efter taxeringsförfarande. Sjömän taxeras på samma sätt som andra skattskyldiga. Källskattesystem tillämpas ej.

Finland

För sjömän gäller i Finland i huvudsak samma skatteregler som för övriga skattskyldiga.

För den, som är bosatt i Finland, föreligger oinskränkt skattskyldighet. Såsom bosatt anses den, som har stadigvarande hemvist i landet eller som vistas där mer än sex månader i följd.

En sjöman, som arbetar ombord å ett finskt fartyg, betraktas som bosatt i Finland. En icke finsk medborgare, som icke är bosatt i Finland men som

arbetar ombord å ett finskt fartyg, är dock icke skyldig erlägga kommunal inkomstskatt för inkomsten ombord.

Alla löntagare får vid statsbeskattningen från sin inkomst göra avdrag med 10 procent av totallönen, bortsett från andra avdrag vartill vederbörande kan vara berättigad.

Olika sjöfolksorganisationer har yrkat, att beskattning av naturaförmåner för sjöfolk borde avskaffas, enär förmåner av sådant slag icke kunde anses som likställda med förmåner av kontant avlöning. Om den finska beskattningen av naturaförmånerna slopades, skulle — enligt de finska sjöfolksorganisationerna — sjömännen erhålla skälig kompensation för att de vid vistelse utanför hemlandet endast i mindre omfattning kom i åtnjutande av de allmänna förmåner, som bekostas med skattemedel.

Sjöfolksorganisationernas hemställan ansågs icke direkt kunna bifallas. Om beskattning av naturaförmåner i princip eftergavs för sjömän, skulle även andra inkomsttagargrupper än sjömännen kunna kräva motsvarande skattefrihet. Emellertid erhöll skattskyldig från och med år 1952 rätt att från sin inkomst avdra 15 procent av totalbeloppet av den löneinkomst han uppburit på grund av tjänstgöring ombord å fartyg i trafik mellan utländska hamnar eller mellan finsk och utländsk hamn, dock icke mer än 50 000 mark. Den ovannämnda rätten att vid statsbeskattningen avdra 10 procent av löneinkomstens totalbelopp rubbades icke härigenom. Man fäste vissa förhoppningar vid att rätten till 15-procentsavdraget skulle motverka att arbetskraft flyttade över från finska fartyg till fartyg tillhörande länder, där sjöfolket var underkastat en lindrigare beskattning än i Finland.

I fråga om uppbördsförfarandet är att märka att ett källskattesystem infördes tidigare i Finland än i Sverige. Under det år inkomst uppbäres, erlägges förskottsavsättningar till gäldande av statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, kommunalskatt och folkpensionspremie. Kyrkoskatt erlägges däremot icke preliminärt. För uppbörd av preliminär skatt för löntagare användes skattemärken. För det skattebelopp, som innehålles av lönen, köper arbetsgivaren skattemärken och fäster dem i en särskild skattebok. Då den skattskyldige lämnar självdeklaration följande år, i regel under januari månad, skall han bifoga skatteboken för att vid debiteringen få tillgodoräkna sig vad som förskottsvis inbetalats.

Skatteavdrag verkställles efter tabell. För utländska sjömän, som icke är skattskyldiga till finsk kommun, och som därför icke är skyldiga erlägga kommunalskatt, avdras källskatten efter en s. k. specialinnehållningstabell. Denna är uträknad på grundval av den statliga inkomstskatten.

Norge

I sjömansskatteutredningens betänkande¹ har lämnats redogörelse för den dåvarande norska sjömansbeskattningen. År 1956 infördes delvis nya

¹ SOU 1949:27, s. 58 ff.

skatteregler att gälla från och med den 1 januari 1957. En sammanhängande framställning av beskattningen av sjömän synes här böra lämnas.

Före det andra världskrigets utbrott gällde i Norge samma bestämmelser för beskattning av sjömän som för andra skattskyldiga. Sjöfolkets organisationer hade dock under flera årtionden dessförinnan framställt önskemål om en särskild sjömansskatt. Värdet av fri kost och logi ombord å fartyg borde icke beskattas. Beskattningen av sjömannens inkomster över lag borde ske efter en gemensam skatteprocent och med ensartade skattefria avdrag. År 1939 tillmötesgicks önskemålen i så måtto, att värdet av fritt vivre skulle beskattas efter gemensamma normer.

Sedan Norge indragits i det andra världskriget, aktualiserades frågan om särskilda regler för sjömannens beskattning. Den norska regeringens mening att låta fartygen uppsöka allierade eller neutrala farvatten följdes. Detta medförde, att, när regeringen flyttade till London, större delen av handelsflottan kunde ställas till dess disposition. Intäkterna av sjöfarten användes bl. a. för att täcka kostnaderna för den norska krigsinsatsen. Avtal om en provisorisk sjömansbeskattning träffades mellan regeringen å ena sidan och redare- och sjömansorganisationerna å den andra. Av lönen ombord skulle dras skatt med 10 procent för familjeförsörjare och med 15 procent för övriga. Skatten inlevererades till en särskild norsk myndighet, som för detta ändamål upprättades i London. Meningen var, att när fredliga förhållanden ånyo inträdde, en slutavräkning skulle äga rum på grundval av någon form av taxering. Den provisoriska norska sjömansskatten av år 1940 var således avsedd att vara en a conto inbetalning. Medan kriget ännu pågick, igångsattes i London en utredning angående sjömansbeskattningen. Utredningen påverkades av engelska förebilder (pay as you earn-systemet, varom vidare nedan). Det norska lagstiftningsarbetet fortsatte efter krigets slut. År 1947 antogs av stortinget ett av regeringen framlagt förslag om sjömansskatt.

Enligt sjömansskattelagen är redare till norskt fartyg skyldig att verkställa avdrag för gäldande av ombordanställdas skatter. Det anges uttryckligen, att med norskt fartyg likställas utländskt fartyg, som förhyres av norskt rederi på bareboat basis. Man skilde till en början mellan fartyg i utrikes fart samt fartyg i inrikes fart (kustfart och lokalfart). I den utrikes farten skulle sjömän alltid erlägga sjömansskatt. I inrikes fart skulle endast i vissa fall erläggas sådan skatt.

För att ett fartyg skulle anses gå i utrikes fart gällde, att den utrikes farten bedrevs med viss regelbundenhet. Det fordrades icke, att fartyget under hela året trafikerade en viss rutt. Om exempelvis ett fartyg under sommarmånaderna gick i utrikes fart och resten av året låg upplagt, ansågs det i allmänhet gå i utrikes fart. Om ett fartyg mera sällan företog färder till utländska hamnar, ansågs det icke gå i utrikes fart.

För att anställda ombord å ett fartyg i inrikes fart skulle ha att erlägga sjömansskatt, måste den direkta av fartyget tillryggalagda distansen från

tradens utgångspunkt till den längst bort belägna hamnen vara minst 30 nautiska mil (d. v. s. cirka 55 km.). Trafiken skulle därjämte vara regelbunden.

Bestämmelserna att rutten skulle ha en utsträckning av minst 30 nautiska mil samt att trafiken skulle vara regelbunden skapade svårlösta problem. Det hände icke sällan, att små fartyg gick på lokalturer, som obetydligt översteg 30 nautiska mil och att de därför kom in under lagen, medan större fartyg gick i »lösfart» längre sträckor utmed kusten och därför icke hänfördes till de fartyg, ombord å vilka sjömansskatt erlades. Vissa avsteg från 30-milsregeln ansågs därför av denna anledning vara påkallade.

Undantag från 30-milsregeln skulle vidare göras, då ett rederi ägde flera fartyg, av vilka en del gick längre och andra kortare sträckor än 30 nautiska mil. Det ansågs nämligen i sådana fall önskvärt, att samtliga sjömän anställda hos ett rederi beskattades på ensartat sätt.

Sjömansskatt skulle icke erläggas av anställda ombord å fiskefartyg eller valfångstfartyg. Beträffande bärgningsfartyg hade en uppdelning skett. Skatten tillämpades för anställda ombord å fartyg, som användes för bärgningsverksamhet i egentlig betydelse, d. v. s. bärgningsångare, som med kort varsel kunde sättas in, och som ägdes av företag, vilka regelmässigt drev assistans- och bärgningsverksamhet. Däremot gällde sjömansskatten icke för anställda ombord å bärgningsfartyg, som huvudsakligen sysslade med mera stationära uppgifter. Sjömansskatt erlades icke ombord å örlogsfartyg, tullverkets fartyg, fyr- och lotsverkets fartyg, oljebolagens kusttankfartyg samt pramar.

Huvudregeln är numera, att sjömansskatt uttas av ombordanställda å samtliga norska fartyg med en storlek av minst 100 bruttoregisterton, dock med undantag för fartyg, som saknar egna framdrivningsmedel, fartyg som huvudsakligen trafikerar norska insjöar och floder, fartyg i stationär verksamhet, i färj- och hamntrafik eller i annan trafik inom ett begränsat område samt fartyg, som tillhör försvaret.

Vissa anställda kan på grund av sitt medborgarskap vara befriade från skattskyldighet till Norge. Andra anställda kan på grund av anställningens karaktär ha att erlägga annan skatt än sjömansskatt.

En norsk medborgare anses vara bosatt i Norge, såvida han icke har fast hemvist i annat land. För att en norsk sjöman skall anses ha fast hemvist i annat land, räcker det icke med att han uppehåller sig kortare eller längre tidsrymder annorstädes än i Norge. Om hans mening är att återvända till Norge, betraktas vistelse i annat land som kortvarigt uppehåll.

En utlänning är skattskyldig till Norge, om han är bosatt eller stadigvarande uppehåller sig därstädes. Såsom stadigvarande vistelse anses uppehåll i Norge i minst sex månader. Utlänningar anställda ombord å norska fartyg kan hänföras till två kategorier, dels sådana som har bostad eller som eljest stadigvarande vistas i Norge och dels sådana vilkas enda anknytning till

Norge är anställningen. De förra likställes med norska medborgare, medan de senare skall erlägga en proportionell skatt med 10 procent å den kontanta lönen för familjeförsörjare och med 15 procent för ensamstående. Indiskt, ostasiatiskt eller annat infött manskap, som på särskilda villkor har anställning ombord å norska fartyg i Fjärran Östern eller i tropikerna, skall enligt särskilt stadgande icke erlägga sjömansskatt.

Sjöman, som icke har bostad och ej heller stadigvarande vistas i Norge, är fritagen från skattskyldighet, om han styrker, att han betalar inkomstskatt till sitt hemland för den lön han intjänat ombord å det norska fartyget. Vid påmönstring skall sådan sjöman av mönstringsförrättaren göras uppmärksam på sin eventuella skattskyldighet samt på möjligheterna att undgå densamma. Såsom bevis på skattskyldighet till hemlandet kan godtas intyg från detta lands skattemyndigheter, skattekvitton eller annan handling.

Enligt det mellan Sverige och Norge den 27 september 1956 ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning skall inkomst av arbete, som helt och hållet eller till huvudsaklig del fullgöres ombord å svenskt eller norskt fartyg eller luftfartyg, beskattas allenast i den stat, där den som uppbär inkomsten anses bosatt.

Med inkomst ombord avses — bortsett från vissa undantag — varje gottgörelse, som en sjöman erhåller eller kan kräva att erhålla av eller genom arbetsgivaren för arbete eller verksamhet ombord. Beträffande serveringspenningar, drickspenningar och liknande förmåner gäller att sjömansskatt skall erläggas oberoende av om gottgörelsen utgår vid anställning i rederiets tjänst eller vid anställning hos någon som driver rörelse ombord å ett fartyg.

Vid beräkning av inkomst ombord tas ej med värdet av fritt vivre ombord, kostersättning och ersättning för förlust av effekter eller annan gottgörelse vid fartygs förlisning. »Extrahyra» vid sjukdom eller förlisning tas ej med vid sjömans avmönstring i utlandet. Ej heller räknas till inkomst ombord andel i fångst (lott, part o. d.).

Hänsyn till såväl sjömäns som andra skattskyldigas förmåga att erlägga skatt på grund av olika stor försörjningsbörda tas genom att de skattskyldiga hänföres till olika skatteklasser. För varje skatteklass finnes ett s. k. klassefradrag (klassavdrag), som tjänar samma syfte som de svenska ortsavdragen. Antalet klasser är icke maximerat. Ensamstående skattskyldiga utan försörjningsbörda hänföres till klass 1. Därest skattskyldig har en person utöver sig själv att dra försorg om, hänföres han till klass 2 o. s. v. Såsom försörjda anses make (maka), barn, som är under 16 år eller arbetsoförmögna samt barn som är under 25 år men som genom skolgång e. d. skaffar sig yrkesutbildning, arbetsoförmögna föräldrar samt andra av den skattskyldiges anhöriga, vilka tillhör hans hushåll och är under 16 år eller arbetsoförmögna.

Genom att tillerkänna en skattskyldig ett gynnsammare klassavdrag än det som normalt skulle gälla, uppnås samma resultat som med de svenska

avdragen för nedsatt skatteförmåga. Gynnsammare klassavdrag medges invalider samt dem, som uppnått sjuttio års ålder.

Om båda makarna är sjömansskattepliktiga och icke har några barn, hänföres båda till klass 1. Om makarna har barn eller andra att försörja, fördelas klassavdraget mellan makarna.

Under förarbetena till den norska sjömansskatten föreslogs det ackumulerativa systemet såsom grund för skattetabellernas uppbyggnad. Detta förslag rönt motstånd och måste överges. Den norska sjömansskatten uttas i stället enligt progressivt uppbyggda skattetabeller, vilka liksom de svenska källskattetabellerna är beräknade för avlöningsperiod.

Tidigare tillämpades, såsom framgår av redogörelsen i sjömansskattutredningens betänkande, ett system med kodnummer benämnda avdragsnummer i syfte att variera sjömansskatten med hänsyn till klassavdragen och avdragsgilla utgifter. Dessa avdrag och utgifter beaktas numera redan vid skattetabellernas uppbyggnad.

De norska sjömansskattetabellerna är konstruerade under förutsättning, att en sjöman uppbär inkomst under tio månader av ett kalenderår. I följd härav skall han vid skattebetalning under tio månader få åtnjuta klassavdrag för helt år. Ifall en sjöman har anställning ombord under mer än tio månader av ett kalenderår, kommer han därför i åtnjutande av högre klassavdrag än som belöper på ett år.

Jämkning av sjömansskatt kan medges och förekommer enligt uppgift i ett icke obetydligt antal fall.

Inkomst, som icke skall hänföras till inkomst ombord, utgör inkomst i land om densamma uppburits av sjöman eller av den, som under beskattningsåret varit sjöman. Inkomst i land taxeras av de myndigheter, som handhar beskattningen i land. Den som under beskattningsåret åtnjuter inkomst såväl ombord som i land har att avge självdeklaration, om han i land haft en nettointäkt av minst 500 kronor eller en bruttoförmögenhet av minst 10 000 kronor eller om han ägt aktier eller drivit viss näring. Från bruttointäkten i land får avdrag åtnjutas för sådana avdragsgilla utgifter, till vilka hänsyn icke tagits vid sjömansskatten.

En sjöman, som erlagt sjömansskatt under tio eller fler månader av året, äger ej åtnjuta något klassavdrag vid taxering av inkomst i land. Om han däremot varit till sjöss endast åtta månader, t. ex. tiden januari—augusti, skall han vid taxeringen åtnjuta $\frac{2}{10}$ av klassavdraget.

Den statliga inkomstskatten är progressiv och beräknas på den samlade årsinkomsten. Det har ansetts erforderligt, att vid beräkande av skatt å inkomst i land ta hänsyn icke blott till nämnda inkomst utan även till vad som beskattas genom sjömansskatt. Därvid sammanlägges inkomst i land med inkomst ombord. Sedan årsinkomsten på detta sätt bestämts, uträknas statlig inkomstskatt därå. Det sålunda erhållna skattebeloppet minskas med den statliga inkomstskatt, som beräknas belöpa på inkomsten ombord.

Om en sjöman är gift och hans hustru har inkomst i land, äger sambeskattning rum. Om båda makarna endast har inkomst ombord, sker icke någon sambeskattning. Det har uppmärksamrats, att sjömanshustrur, som har inkomst i land, kan drabbas hårt genom progressionen vid den statliga inkomstskatten. Hennes inkomster kommer nämligen vid skatteberäkningen att ligga på toppen av mannens inkomst ombord.

För handläggning av sjömansskatteärenden finnes en central myndighet, Sentraltrekkontoret for sjømenn.

För varje sjöman utfärdas av skattemyndighet i sjömannens hemortskommun ett skattekort i fyra exemplar, varav ett tillställs sjömannen. Av övriga tre exemplar översändes ett till Sentraltrekkontoret, ett till kommunal myndighet och ett behålles hos den lokala skattemyndigheten.

Om en sjöman vid påmönstring å ett fartyg saknar skattekort, skall sjömansskatt likväl dras från utbetald lön.

Innehållen skatt jämte redovisningsförteckningar insändes till Sentraltrekkontoret.

Kontrollen vid Sentraltrekkontoret är mycket noggrann. För varje fartyg lägges upp ett redovisningskonto. Därjämte lägges upp ett konto för varje sjöman, varvid är att observera, att, om en arbetstagare byter anställning under året, ett särskilt kort lägges upp för varje anställning. När redovisningsförteckningar över avdragen skatt kommer Sentraltrekkontoret tillhanda, kontrollräknas de. De passerar därefter registret över fartygen. På vederbörande fartygs konto antecknas månadsvis vilka belopp, som avdragits å fartygen. Förteckningarna går så vidare för bokföring å sjömannens kort. Därvid kontrolleras bl. a., att rätt skattetabell tillämpats och att rätt belopp avdragits.

Utöver den tekniska kontrollen å Sentraltrekkontoret kan granskning ske av arbetsgivares bokföring.

I den norska sjömansskatten ingår statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt och avgifter till ålders- och krigspensionering. Ett relativt omfattande arbete erfordras för att fastställa huru mycket varje kommun skall ha av sjömansskatten. Den skatt, som härrör från avdrag från utländska sjömans löner, fördelas med 25 procent till staten och med 75 procent till kommunerna. Fördelning av sjömansskatten på stat, kommun och pensionsfonder sker kvartalsvis med slutavräkning varje år.

Storbritannien

Beskrivning av det brittiska systemet för sjöfolkets beskattning finnes i sjömansskatteutredningens betänkande. Endast några kortfattade uppgifter lämnas därför här.

Under det andra världskriget infördes i Storbritannien ett källskattesystem, som allmänt kallas »pay as you earn». Detta system bygger på den s. k. ackumulativa principen. Då arbetsgivare betalar lön till en anställd,

verkställer han skatteavdrag med ledning av en tabell. Vid den första löneutbetalningen under ett skatteår avläses skatten direkt i tabellen. Vid varje senare löneutbetalning måste arbetsgivaren ta hänsyn icke blott till den då aktuella utan även till samtliga tidigare löneutbetalningar och skatteavdrag under året. Löntagare äger rätt att från sin inkomst avräkna vissa avdrag. De avdrag, som en skattskyldig kan göra anspråk på, beräknas med ledning av s. k. kodnummer.

Den ackumulativa metoden belyses i nedanstående tablå. I tabblån förutsättes den skattskyldige ha ett kodnummer, som ger honom rätt till ett månatligt generellt avdrag med 150 kronor i månaden, d. v. s. för helt år med 1 800 kronor. Det antas vidare, att den skattskyldige under tiden mars—september icke uppburit någon skattepliktigt inkomst.

	Januari månad 1	Februari månad 2	Oktober månad 10	November månad 11	December månad 12
Lön.....	600	500	500	700	700
+ tidigare lön.....	0	600	1 100	1 600	2 300
Summa	600	1 100	1 600	2 300	3 000
Avdrag enligt kodnummer.....	150	300	1 500	1 650	1 800
Rest.....	450	800	100	650	1 200
Skatt härå.....	100	180	20	150	250
— tidigare skatt.....	0	100	180	180	180
Skatt för innevarande månad.....	100	80	0	0	70

Uträkningen kan stundom bli komplicerad för arbetsgivaren, men systemet erbjuder å andra sidan den förmånen, att den preliminärt avdragna skatten kommer att nära överensstämma med den slutliga skatten.

För uppbörd av preliminär skatt för sjömän tillämpas emellertid icke den ackumulativa metoden. Skatten för sjömän uttas i stället efter särskilda tabeller, där skatten beräknas för varje avlöningsperiod för sig. Skatten differentieras med hänsyn till den skattskyldiges försörjningsbörda. Uppgift härom antecknas vid påmönstring i sjöfartsboken. Sådan anteckning äger giltighet i två år, såvida icke förhållandena under mellantiden ändrats.

Sjömän beskattas icke för naturaförmåner. Detta är emellertid ej heller fallet i fråga om andra löntagare.

Skatt avdras med ledning av uppgift i sjöfartsboken. Avdragen skatt föres upp i en särskild förteckning och insändes jämte denna till vederbörande skattemyndighet.

Den brittiska källskatten är icke konstruerad som en definitiv skatt. Deklarationsskyldighet föreligger och något undantag finnes icke för sjömän i detta hänseende. Jämkning och restitution förekommer. Ett särskilt sjömansskattekontor finnes i Cardiff för handläggning av frågor rörande sjömans beskattning.

KAPITEL 4

Skälen för införande av sjömansskatt

Det har länge varit känt, att flertalet sjömän på grund av sina arbetsförhållanden icke på samma sätt som andra skattskyldiga kan fullgöra sin deklara- tionsplikt. Erforderliga uppgifter och anvisningar för avfattande av en korrekt självdeklaration kan icke påräknas ombord å ett fartyg i fjärran fart; i regel kan icke ens en gällande deklara- tionsblankett tillhandahållas.

En sjöman i utrikes fart har också svårt att tillställa taxeringsmyndig- heterna sin deklaration inom föreskriven tid. Sjömännen torde därför avge självdeklarationer i mindre utsträckning än flertalet andra grupper av skatt- skyldiga. Sjömannen måste likväl taxeras; taxeringsnämnden har då att grunda taxeringen å tillgängliga uppgifter och att fastställa beloppen sköns- mässigt. Att anmana en sjöman, som tjänstgör i utrikes fart, att avge eller komplettera deklaration är oftast meningslöst; korrekta adressuppgifter saknas i regel och brev till fartyg måste befordras med flygpost till mäklar- firmor eller andra kontakter utomlands för att nå fram inom rimlig tid. Kan detta icke ske, kommer anmaningen ofta sjömannen tillhanda först när tiden för taxeringsarbetet för länge sedan är förbi.

En skönsmässigt åsatt taxering av en sjöman svarar sällan mot den pre- liminära skatt som influtit. I regel uppkommer kvarstående skatt som i sinom tid blir restförd. Härtill medverkar också att meddelande om på- förd taxering, vilket meddelande enligt taxeringsförfattningarna skall sän- das till sjömannen, ofta inte kommer denne tillhanda. Kvarstående skatt uttas icke genom skatteavdrag av anställda ombord å svenska handels- fartyg om minst 500 bruttoregisterton. Först när åtgärder vidtas för att driva in den restförda skatten, erhåller sjömannen kännedom om den på- förda taxeringen. Det kan då vara för sent att anföra besvär över taxerings- nämndens beslut.

Bemanning av svenska fartyg med svenskt sjöfolk har under senare år icke kunnat ske i önskvärd och nödvändig omfattning. Härigenom har ur skilda synpunkter — icke minst när det gäller nödig beredskap inför en kris- eller krigssituation — ett allvarligt läge inträtt. Man har sett sig nödsakad att i stor utsträckning utfylla bristen på svenskt sjöfolk med utländsk arbetskraft. Samtidigt tar, enligt uppgifter som kommit oss till- handa, svenskt sjöfolk i större och större utsträckning anställning ombord å fartyg tillhörande utländska redare. Löneförmåner liksom åtgärder för att höja trivseln ombord torde regelmässigt icke vara sämre ombord å svenska

fartyg än å motsvarande utländska. Den väsentliga anledningen till övergång-
 en torde vara, att svenska sjömän ombord å utländska fartyg icke behöver
 erlägga så hög skatt som ombord å svenska fartyg. Det lär t. o. m. finnas
 utländska fartyg, ombord å vilka icke någon skatt uttas av de ombord-
 anställda. Framför allt gör sjömännen emellertid jämförelser i skattehän-
 seende mellan sjömansbeskattningen i Sverige och i Norge samt mellan
 beskattningen av svenskar respektive utlänningar ombord å svenska fartyg.
 En svensk, som är anställd å ett svenskt fartyg, står genom det större skatte-
 uttag som tillämpas mot honom i ett ogynnsamt löneläge vid en jämförelse
 med sina utländska skeppskamrater. Det förekommer, att svenska sjö-
 män försöker utjämna detta genom att bosätta sig utomlands för att på
 detta sätt få möjlighet att utgöra sjömansskatt som utländsk sjöman.

En annan företeelse, som medverkat till uppkomsten av brist på svensk
 arbetskraft inom rederinäringen, är den ökande tendensen att ta arbete
 i land. Detta uppges sammanhänga med att mången sjöman föredrar ett
 mindre strapatsfyllt liv än det som sjömansyrket erbjuder. Även tvånget att
 arbeta borta från hemmet medverkar givetvis. Det har med anspråk på till-
 förlitlighet uppgivits, att sjöfolket skulle anse det föga lockande att ha att
 erlägga lika hög skatt för en arbetsinkomst förvärvad till sjöss och fjärran
 från hemmet som för arbetsinkomst förvärvad i land i närheten av hemmet.

En skattskyldig, som bor på den ort, där han har sin utkomst, eller som
 varje dag efter arbetets slut återvänder till sitt hem, tillgodogör sig sociala
 och andra förmåner av olika slag i helt annan utsträckning än sjömän, som
 ofta under långa tider måste vara borta från hemmet. Det skall visserligen
 icke bestridas, att jämväl sjömän direkt eller indirekt — man tänker då
 närmast på familjen — kommer i åtnjutande av en del av de samhälleliga
 förmånerna. Även om så är fallet, föreligger dock en väsentlig skillnad, från
 vilken man icke får bortse.

Att svenskt sjöfolk mer och mer söker sig till arbetsuppgifter å andra
 nationers handelsfartyg eller i land är ägnat att inge oro. Rederinäringens
 stora betydelse för vårt ekonomiska liv behöver ej här utvecklas. Om
 handelsflottan i fortsättningen skall kunna fullgöra sina funktioner för
 landets näringsliv på ett tillfredsställande sätt, synes det angeläget att åtgär-
 der vidtas för att stimulera svenskt sjöbefäl och manskap att arbeta om-
 bord å svenska fartyg.

Det synes ur rättvisesynpunkt icke kunna bestridas, att sjömännen —
 enkannerligen de som tjänstgör i utrikes fart — har berättigade anspråk på
 att få fullgöra sin skattebetalning i former, som passar deras särpräglade
 verksamhet. Huruvida själva skatten skall vara lägre än för arbetstagare i
 land kan måhända diskuteras. Övervägande skäl synes emellertid tala för
 att lättnader beredes dem, som arbetar fjärran från hemlandet och från
 hemlandets välfärdsanordningar. I alldeles särskild grad framträder rik-

tigheten av denna ståndpunkt mot bakgrunden av det förhållandet att man i andra länder synes ha accepterat en lägre och för de sjöfarande mera för-
månlig beskattning än för de i land arbetande. Vi vill särskilt peka på det
internordiska arbetet inom förevarande område, där dessa synpunkter synes
beaktade.

Om en sjömansskatt — lägre än skatten i land — kan visa sig bidra
till att svenskt sjöfolk i större utsträckning än nu söker sig till och kvar-
stannar å svenska fartyg, skulle dessutom denna skatteform tillgodose ett
önskemål av stort allmänt intresse. Vi har den bestämda uppfattningen att
en svensk sjömansskatt skulle komma att medföra väsentliga förbättringar
härutinnan.

En svensk sjömansskatt i den form direktiven anger synes oss befogad
och önskvärd såväl med hänsyn till de sjöfaran-
des berättigade krav på
rättvisa som med hänsyn till det allmännas intresse.

KAPITEL 5

Sjömansskattens utformning

En sjömansskatt synes för att motsvara de anspråk, som skall ställas på en sådan skatt, böra utformas som en definitiv källskatt. Om skatten icke blir definitiv utan skatteuttaget skulle efterföljas av taxering eller annan liknande kontroll, uppnås icke de syften man vill vinna. Det bleve då nödvändigt ålägga sjöman att avge deklaration i efterhand; det skulle också bli nödvändigt att organisera en ganska omfattande och kostsam administrativ apparat för kontrollen. Vi har velat undvika dessa olägenheter och föreslår därför att själva sjömansskatten skall vara definitiv även om sjömannens hustru uppbär inkomst eller om sjömannen under beskattningsåret åtnjutit inkomst i land. I våra direktiv har vi funnit stöd för att i dessa avseenden bortse från eljest hävdvunna uppfattningar.

Åtskilliga fördelar uppnås om sjömansskatten blir definitiv. En sjöman behöver då ej — även om han eller hans hustru har inkomst, för vilken icke erlägges sjömansskatt — avge allmän självdeklaration beträffande inkomst intjänad ombord å fartyg.

Å andra sidan är det klart att en sjöman icke kan eller bör befrias för att i vanlig ordning deklarera inkomst i land. Har han åtnjutit inkomst i land — av tjänst eller annan förvärvskälla — kan han icke rimligen göra anspråk på att beträffande denna inkomst undgå den eljest gällande uppgiftsplikten. Han kan ej heller rimligen begära att undslippa införsel för skatt, som grundas å denna inkomst. I själva verket erhåller han emellertid beträffande denna inkomst en förmånlig behandling; vi föreslår nämligen att inkomsten i land icke sammanlägges med inkomsten ombord i och för skatteuträkning.

En annan fördel som uppnås om sjömansskatten erhåller formen av en definitiv källskatt är, som ovan antydes, att myndigheternas arbete icke behöver kompliceras. Detta gäller särskilt taxeringsnämndernas och de lokala skattemyndigheternas arbete. Någon kvarstående skatt, som direkt eller indirekt har samband med sjömannens inkomst ombord, kan ej uppkomma. Uppbörderna av sjömansskatt kan göras synnerligen enkel. Härigenom kan kostnadsbesparingar uppnås för statsverket.

Sjömansskatten skall erläggas i stället för statlig och kommunal inkomstskatt samt avgifter till folkpensioneringen och till den obligatoriska sjukförsäkringen men bör konstrueras som en statlig skatt och tillfalla staten.

För att en kommun icke skall vållas inkomstminskning till följd av att skattskyldiga, bosatta inom kommunen, erlägger sjömansskatt, bör kommunen erhålla ersättning härför i form av bidrag från staten. Bidraget bör uträknas efter enkla, schablonmässiga regler. Bidraget skall motsvara skälig procent av det belopp, som i form av sjömansskatt inbetalats av sjömän bosatta inom kommunen. Det system för kommunbidrag, som vi i kapitel 15 förordar, är utformat i enlighet med vad nu anförts men att märka är att systemet kan utbyggas så att det blir möjligt ta hänsyn till skillnaderna i utdebitering i de olika kommunerna. Ersättning till landstingskommun och i vissa fall till municipalsamhälle bör även utgå och bör beräknas efter samma metod, som skall gälla för kommuner. Även till sjukkassor bör utgå ersättning beräknad efter schablonmässiga regler.

För sjömän, bosatta här i riket, bör sjömansskatten uttas efter särskilda sjömansskattetabeller. Vi har kommit till den uppfattningen att sjömansskatten bör utgå med lägre belopp för sådana sjömän, som är anställda ombord å fartyg i fart på mera avlägsna farvatten, än för sjömän ombord å fartyg i fart närmare hemlandet. Skälen för vårt ståndpunktstagande i detta avseende utvecklas närmare i kapitel 8. Sjömän, som icke är bosatta i Sverige, bör som hittills erlägga sjömansskatt med 15 procent av den kontanta lönen.

Sjömansskattetabellerna bör ha tre kolumner, en för gift sjöman, en för ogift sjöman, som underhåller barn, samt en för annan ogift sjöman. Tabellerna beräknas för avlöningsperiod. Avdrag för sjömansskatt verkställs efter tabellerna utan hänsyn till storleken av en sjömans årsinkomst. Endast härigenom kan den en gång avdragna skatten bli definitiv. Jämkning av sjömansskatt bör dock kunna förekomma. Vår uppfattning härutinnan utvecklas i kapitel 9.

Källskatt beräknas efter avlöningsperiod — för sjöfolkets del utgör en månad en avlöningsperiod — under det att den inkomstskatt, som grundas å taxering, beräknas efter beskattningsår. I regel är till fördel för den skattskyldige att få beräkna skatten efter beskattningsår. Vid konstruerandet av en definitiv källskatt bör man därför ta skälig hänsyn till detta.

Såsom sjömansskatten utformats i vårt förslag måste statens skatteanspråk i viss utsträckning efterges. Detta är nödvändigt för att åstadkomma en definitiv skatt.

Särskilda debetsedlar bör icke utfärdas för sjömansskatten. Lokal skattemyndighet skall utfärda och sända ut debetsedlar å preliminär A-skatt till sjömän på samma sätt som för närvarande. Sedan en sjöman erhållit sin debetsedel å preliminär A-skatt, skall han visa upp den för den person, som är avlöningsförrättare ombord. Denne får härigenom kännedom om den kolumn, efter vilken han skall verkställa skatteavdrag för sjömansskatt. Skatteavdrag verkställs månatligen eller när sjömannens löneavräkning eljest avslutas. Uppgift om avdraget skattebelopp skall införas i sjömannens

avräkningsbok. Den avdragna skatten antecknas å särskilda förteckningar. Redovisning sker för period om två månader till ett särskilt kontor, sjömans-skattekontoret, knutet till länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. Någon kontobokföring av skatt för varje enskild sjöman behöver icke ske vid kontoret.

Sjömansskatt		Sjömansskatt	
År	Skatt	År	Skatt
1897	1000	1900	1000
1898	1000	1901	1000
1899	1000	1902	1000
1900	1000	1903	1000
1901	1000	1904	1000
1902	1000	1905	1000
1903	1000	1906	1000
1904	1000	1907	1000
1905	1000	1908	1000
1906	1000	1909	1000
1907	1000	1910	1000
1908	1000	1911	1000
1909	1000	1912	1000
1910	1000	1913	1000
1911	1000	1914	1000
1912	1000	1915	1000
1913	1000	1916	1000
1914	1000	1917	1000
1915	1000	1918	1000
1916	1000	1919	1000
1917	1000	1920	1000
1918	1000	1921	1000
1919	1000	1922	1000
1920	1000	1923	1000
1921	1000	1924	1000
1922	1000	1925	1000
1923	1000	1926	1000
1924	1000	1927	1000
1925	1000	1928	1000
1926	1000	1929	1000
1927	1000	1930	1000
1928	1000	1931	1000
1929	1000	1932	1000
1930	1000	1933	1000
1931	1000	1934	1000
1932	1000	1935	1000
1933	1000	1936	1000
1934	1000	1937	1000
1935	1000	1938	1000
1936	1000	1939	1000
1937	1000	1940	1000
1938	1000	1941	1000
1939	1000	1942	1000
1940	1000	1943	1000
1941	1000	1944	1000
1942	1000	1945	1000
1943	1000	1946	1000
1944	1000	1947	1000
1945	1000	1948	1000
1946	1000	1949	1000
1947	1000	1950	1000
1948	1000	1951	1000
1949	1000	1952	1000
1950	1000	1953	1000
1951	1000	1954	1000
1952	1000	1955	1000
1953	1000	1956	1000
1954	1000	1957	1000
1955	1000	1958	1000
1956	1000	1959	1000
1957	1000	1960	1000
1958	1000	1961	1000
1959	1000	1962	1000
1960	1000	1963	1000
1961	1000	1964	1000
1962	1000	1965	1000
1963	1000	1966	1000
1964	1000	1967	1000
1965	1000	1968	1000
1966	1000	1969	1000
1967	1000	1970	1000
1968	1000	1971	1000
1969	1000	1972	1000
1970	1000	1973	1000
1971	1000	1974	1000
1972	1000	1975	1000
1973	1000	1976	1000
1974	1000	1977	1000
1975	1000	1978	1000
1976	1000	1979	1000
1977	1000	1980	1000
1978	1000	1981	1000
1979	1000	1982	1000
1980	1000	1983	1000
1981	1000	1984	1000
1982	1000	1985	1000
1983	1000	1986	1000
1984	1000	1987	1000
1985	1000	1988	1000
1986	1000	1989	1000
1987	1000	1990	1000
1988	1000	1991	1000
1989	1000	1992	1000
1990	1000	1993	1000
1991	1000	1994	1000
1992	1000	1995	1000
1993	1000	1996	1000
1994	1000	1997	1000
1995	1000	1998	1000
1996	1000	1999	1000
1997	1000	2000	1000
1998	1000	2001	1000
1999	1000	2002	1000
2000	1000	2003	1000
2001	1000	2004	1000
2002	1000	2005	1000
2003	1000	2006	1000
2004	1000	2007	1000
2005	1000	2008	1000
2006	1000	2009	1000
2007	1000	2010	1000
2008	1000	2011	1000
2009	1000	2012	1000
2010	1000	2013	1000
2011	1000	2014	1000
2012	1000	2015	1000
2013	1000	2016	1000
2014	1000	2017	1000
2015	1000	2018	1000
2016	1000	2019	1000
2017	1000	2020	1000
2018	1000	2021	1000
2019	1000	2022	1000
2020	1000	2023	1000
2021	1000	2024	1000
2022	1000	2025	1000
2023	1000	2026	1000
2024	1000	2027	1000
2025	1000	2028	1000
2026	1000	2029	1000
2027	1000	2030	1000
2028	1000	2031	1000
2029	1000	2032	1000
2030	1000	2033	1000
2031	1000	2034	1000
2032	1000	2035	1000
2033	1000	2036	1000
2034	1000	2037	1000
2035	1000	2038	1000
2036	1000	2039	1000
2037	1000	2040	1000
2038	1000	2041	1000
2039	1000	2042	1000
2040	1000	2043	1000
2041	1000	2044	1000
2042	1000	2045	1000
2043	1000	2046	1000
2044	1000	2047	1000
2045	1000	2048	1000
2046	1000	2049	1000
2047	1000	2050	1000
2048	1000	2051	1000
2049	1000	2052	1000
2050	1000	2053	1000
2051	1000	2054	1000
2052	1000	2055	1000
2053	1000	2056	1000
2054	1000	2057	1000
2055	1000	2058	1000
2056	1000	2059	1000
2057	1000	2060	1000
2058	1000	2061	1000
2059	1000	2062	1000
2060	1000	2063	1000
2061	1000	2064	1000
2062	1000	2065	1000
2063	1000	2066	1000
2064	1000	2067	1000
2065	1000	2068	1000
2066	1000	2069	1000
2067	1000	2070	1000
2068	1000	2071	1000
2069	1000	2072	1000
2070	1000	2073	1000
2071	1000	2074	1000
2072	1000	2075	1000
2073	1000	2076	1000
2074	1000	2077	1000
2075	1000	2078	1000
2076	1000	2079	1000
2077	1000	2080	1000
2078	1000	2081	1000
2079	1000	2082	1000
2080	1000	2083	1000
2081	1000	2084	1000
2082	1000	2085	1000
2083	1000	2086	1000
2084	1000	2087	1000
2085	1000	2088	1000
2086	1000	2089	1000
2087	1000	2090	1000
2088	1000	2091	1000
2089	1000	2092	1000
2090	1000	2093	1000
2091	1000	2094	1000
2092	1000	2095	1000
2093	1000	2096	1000
2094	1000	2097	1000
2095	1000	2098	1000
2096	1000	2099	1000
2097	1000	2100	1000
2098	1000	2101	1000
2099	1000	2102	1000
2100	1000	2103	1000
2101	1000	2104	1000
2102	1000	2105	1000
2103	1000	2106	1000
2104	1000	2107	1000
2105	1000	2108	1000
2106	1000	2109	1000
2107	1000	2110	1000
2108	1000	2111	1000
2109	1000	2112	1000
2110	1000	2113	1000
2111	1000	2114	1000
2112	1000	2115	1000
2113	1000	2116	1000
2114	1000	2117	1000
2115	1000	2118	1000
2116	1000	2119	1000
2117	1000	2120	1000
2118	1000	2121	1000
2119	1000	2122	1000
2120	1000	2123	1000
2121	1000	2124	1000
2122	1000	2125	1000
2123	1000	2126	1000
2124	1000	2127	1000
2125	1000	2128	1000
2126	1000	2129	1000
2127	1000	2130	1000
2128	1000	2131	1000
2129	1000	2132	1000
2130	1000	2133	1000
2131	1000	2134	1000
2132	1000	2135	1000
2133	1000	2136	1000
2134	1000	2137	1000
2135	1000	2138	1000
2136	1000	2139	1000
2137	1000	2140	1000
2138	1000	2141	1000
2139	1000	2142	1000
2140	1000	2143	1000
2141	1000	2144	1000
2142	1000	2145	1000
2143	1000	2146	1000
2144	1000	2147	1000
2145	1000	2148	1000
2146	1000	2149	1000
2147	1000	2150	1000
2148	1000	2151	1000
2149	1000	2152	1000
2150	1000	2153	1000
2151	1000	2154	1000
2152	1000	2155	1000
2153	1000	2156	1000
2154	1000	2157	1000
2155	1000	2158	1000
2156	1000	2159	1000
2157	1000	2160	1000
2158	1000	2161	1000
2159	1000	2162	1000
2160	1000	2163	1000
2161	1000	2164	1000
2162	1000	2165	1000
2163	1000	2166	1000
2164	1000	2167	1000
2165	1000	2168	1000
2166	1000	2169	1000
2167	1000	2170	1000
2168	1000	2171	1000
2169	1000	2172	1000
2170	1000	2173	1000
2171	1000	2174	1000
2172	1000	2175	1000
2173	1000	2176	1000
2174	1000	2177	1000
2175	1000	2178	1000
2176	1000	2179	1000
2177	1000	2180	1000
2178	1000	2181	1000
2179	1000	2182	1000
2180	1000	2183	1000
2181	1000	2184	1000
2182	1000	2185	1000
2183	1000	2186	1000
2184	1000	2187	1000
2185	1000	2188	1000
2186	1000	2189	1000
2187	1000	2190	1000
2188	1000	2191	1000
2189	1000	2192	1000
2190	1000	2193	1000
2191	1000	2194	1000
2192	1000	2195	1000
2193	1000	2196	1000
2194	1000	2197	1000
2195	1000	2198	1000
2196	1000	2199	1000
2197	1000	2200	1000
2198	1000	2201	1000
2199	1000	2202	

KAPITEL 6

Vilka skall erlägga sjömansskatt

I den av kommerskollegium 1957 utgivna publikationen Sjöfart (Sveriges officiella statistik) lämnas vissa uppgifter om den svenska handelsflottans användning och bemanning vid 1955 års slut. Dessa uppgifter är av intresse, då det gäller att bedöma i vilken utsträckning ombordanställda bör få erlägga sjömansskatt i stället för eljest utgående utskylder. Här nedan återges ur den återopade publikationen dels en sammanfattning av uppgifter angående handelsflottans användning vid 1955 års slut i olika slag av fart dels ock en sammanfattning av uppgifter angående bemanningen av dessa fartyg.

Fart	Antal fartyg	Bruttoton
Oceanfart.....	298	1 807 933
Annan europeisk fart.....	82	209 723
Nordsjöfart.....	240	559 209
Östersjöfart.....	366	102 745
Kustfart.....	263	43 566
Inre fart.....	272	30 254
Summa	1 521	2 753 430

Av ovan angivna fartyg utgjorde 268 ångfartyg, 780 motorfartyg och 473 motorseglare.

Bruttoton	Bemanning			Summa
	Ångfartyg	Motorfartyg	Motorseglare	
— 99	72	294	726	1 092
100—299	298	834	784	1 916
300—499	159	930	59	1 148
500—	5 540	15 209	—	20 749
Summa	6 069	17 267	1 569	24 905

Med ledning av uppgifter, som erhållits från Sveriges redareförening, har företagits nedanstående beräkning av antalet anställda ombord å fartyg i olika slag av fart.

Fart	Medeltal man per fartyg	Antal fartyg	Antal man
Oceanfart	37	298	11 026
Annan euro- peisk fart . . .	23	82	1 886
Nordsjöfart . . .	20	240	4 800
Östersjöfart . . .	15	366	5 490
Kustfart	5	263	1 315
Inre fart	3	272	816
Summa		1 521	25 333

För att avgöra vilka skattskyldiga, som skall ha att utgöra sjömansskatt, synes ett begrepp »sjöman» i skatterättslig mening böra fastställas. Det kunde därvid anses ligga nära till hands att anknyta till inskrivning på sjömanshus eller till definierande av olika yrkeskategorier ombord. Vi har emellertid funnit det ogörligt att på detta sätt komma till ett tillfredsställande resultat. I stället har vi funnit det lämpligt att finna en definition i anslutning till vad som gäller beträffande utländska sjömän, vilka har att utgöra särskild sjömansskatt. I förordningen om särskild sjömansskatt (SFS 1953: 293) förstås med sjöman envar, som är anställd i redarens tjänst ombord å svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 500 register-ton. Vi anser att den, som är anställd ombord å handelsfartyg av viss storlek, bör anses vara sjöman, men vi har, såsom nedan skall utvecklas, icke ansett oss kunna föreslå samma regler i förevarande avseende, som nu gäller enligt förordningen om särskild sjömansskatt. I förordningen angående befäl å svenska handelsfartyg m. m. den 12 juni 1936 (SFS 1936: 315) anges vad som förstås med handelsfartyg. Man synes ej behöva specificera de olika slag av fartyg, såsom örlogsfartyg, fiskefartyg m. fl., ombord å vilka sjömansskatt ej bör erläggas. För sjömansskattens del saknar det betydelse vem som äger ett fartyg. Härvid är i stället avgörande fartygets användning i handelssjöfart. Med svenskt handelsfartyg bör i sjömansskattehänseende likställas utländskt handelsfartyg, som av svensk redare förhyres på s. k. bare-boat basis, d. v. s. ett fartyg som redaren förhyr i obemannat skick och varå han själv anställer befälhavare och besättning. För det motsatta förhållandet, att svenskt handelsfartyg förhyres till utländsk redare på bare-boat basis, synes något stadgande i sjömansskatteförordningen icke erforderligt.

Huvudregeln bör vara att samtliga anställda i redarens tjänst ombord å sådant svenskt handelsfartyg av den storlek, varom närmare förmäles nedan, skall erlägga sjömansskatt. Undantag härifrån bör göras för sådan person, som är anställd uteslutande för fartygets istandsättande eller uppläggning eller för tillsyn eller betjäning vid fartygets uppehåll i hamn. I och för sig kan väl ifrågasättas om en anställning av denna karaktär kan betecknas som »anställning ombord». Vi vill emellertid framhålla att motsvarande undantag stadgats i nu gällande förordning om sjömansskatt för utländska

sjömän. I kapitel 7 har vi närmare angivit de inkomster, för vilka sjömansskatt skall erläggas. Det synes emellertid redan i detta sammanhang böra framhållas, att sjömansskatt skall erläggas icke blott för inkomst, som utbetalas direkt av redaren, utan även för ersättningar, som uppbäres från allmänheten i form av drickspenningar och därmed jämförliga inkomster. Sjömansskatten blir därför den enda skatt, som erlägges ombord å handelsfartyg av dem, som är anställda i redarens tjänst. Härigenom undviks motsättningar mellan olika personalkategorier.

Ombord å ett svenskt handelsfartyg kan ibland finnas yrkesutövare, som icke är anställda hos fartygets redare. Dessa yrkesutövare är självständiga företagare eller personer anställda hos sådana. Såsom exempel på självständiga företagare må nämnas frisörmästare och restauratörer på passagerarfartyg liksom andra personer, vilka enligt gällande skatteförfattningar är att anse som självständiga rörelseidkare. Nu åsyftade yrkesutövare skall icke erlägga sjömansskatt, enär de icke är anställda i redarens tjänst. Sådana yrkesutövare är emellertid icke alltför många å den svenska handelsflottan. Att de undantas från sjömansskatt är tämligen självklart; krav från dessa grupper att få erlägga sjömansskatt har icke heller avhört. Självständiga restauratörer torde för övrigt knappast förekomma annat än å fartyg i kustfart. Som utvecklas nedan i detta kapitel föreslår vi att sjömansskatt icke skall erläggas för inkomst ombord å fartyg i kustfart.

Av vad ovan anförts framgår, att vi ansett nödvändigt föreslå att sjömansskatt skall utgöras endast för inkomst ombord å fartyg av viss storlek. Var bör då gränsen sättas i fråga om fartygets storlek?

I förordningen om särskild sjömansskatt medtas — såsom ovan omnämnts — endast fartyg med en bruttodräktighet av minst 500 register-ton. Enligt vår mening bör även anställda ombord å fartyg av mindre storlek få erlägga sjömansskatt. Under senare år har den svenska handelsflottan tillförts nytillskott av många fartyg mindre än 500 bruttoregister-ton. Dessa fartyg användes icke sällan i fart på avlägsna länder. En så hög gräns som 500 ton är på grund av nu rådande förhållanden icke längre lämplig. Det kan nämnas, att centrala uppbördsnämnden i ganska stor utsträckning lämnat medgivande åt rederier att för fartyg under 500 ton tillämpa de enklare redovisningsregler, som gäller för de större fartygen.

I den norska sjömansskattelagen har — som framgår av redogörelsen å sid. 63 — en gräns av lägst 100 bruttoregister-ton numera fastställts. Vi har ingående diskuterat lämpligheten av den gräns, som bör gälla för svenska förhållanden och efter att ha prövat olika alternativ stannat för att föreslå samma gräns som gäller i den norska lagstiftningen. Kompletterande föreskrifter erfordras emellertid för att ett tillfredsställande resultat skall ernås. Härvidlag bör följande beaktas.

De sjömän, som är anställda ombord å svenska handelsfartyg med en storlek av lägst 100 bruttoregister-ton, kan vara borta längre eller kortare

tid från sitt hem. Behovet för sjömän att få erlægga skatt efter särskilda regler kan anses stå i förhållande till hur lång tid, som de är borta från sitt hem eller i vart fall från fartygets hemort. En sjöman, som är anställd ombord å ett fartyg i oceanfart, är i regel borta från sitt hem under långa tider. Andra sjömän åter, vilka arbetar ombord å fartyg i fart inom begränsade områden, kanske har att vara från hemmet endast under så många timmar, som motsvarar en normal arbetsdag. Mellan dessa två ytterlighetsfall förekommer en mångfald variationer. Vi har funnit, att sjömän ombord å fartyg i mera avlägsen fart bör behandlas gynnsammare i skattehänseende än sjömän ombord å fartyg i närtrafik. En uppdelning av fartygen med hänsyn till deras fart måste därför ske. I den nedan återgivna uppdelningen av fartygen har vi beträffande inre fart, kustfart, östersjöfart, nordsjöfart samt oceanfart utgått från de definitioner, som återfinnes i förordningen den 20 maj 1927 angående fartygs byggnad och utrustning (SFS 1927: 184).

Anställda ombord å fartyg i *inre fart* skall icke erlægga sjömansskatt. Några undantag härifrån har vi icke funnit anledning att föreslå.

I regel skall icke heller anställda ombord å fartyg i *kustfart* erlægga sjömansskatt, i vart fall icke om farten är av begränsad omfattning. Skulle kustfarten bedrivas över större områden och närmast vara att jämföra med *östersjöfart*, synes dock anställda ombord å fartyg i sådan kustfart böra få erlægga sjömansskatt.

Anställda ombord å fartyg i annan fart än inre fart och kustfart bör erlægga sjömansskatt. Gynnsammare skattetabeller synes därvid böra tillämpas, då fartygen går i *nordsjöfart* och *oceanfart*. I fråga om *östersjöfart* synes det icke riktigt att föreslå lika stora skattelättnader för de ombordanställda som beträffande nordsjöfart och oceanfart. Anställning ombord å en del fartyg i östersjöfart skiljer sig emellertid icke nämnvärt från anställning ombord å fartyg i nordsjöfart. Hinder bör då icke möta att sjömansskatt i förekommande fall uttas även ombord å fartyg i östersjöfart enligt de gynnsammare tabellerna.

Med hänsyn till den svenska handelsflottans sammansättning och icke sällan växlande användning torde det icke vara möjligt att författningsmässigt ange alla de omständigheter, som skall vara av betydelse för att bedöma till vilken grupp ett fartyg skall hänföras, då fråga är om erläggande av sjömansskatt. I författningstexten kan endast anges de allmänna riktlinjerna. Indelningen av fartygen från fall till fall måste företas på annat sätt. Vi har funnit att ett särskilt organ härför erfordras, en sjömansskattenämnd. Sjömansskattenämnden, som närmare behandlas i kapitel 12, skall lämna bindande besked, huruvida sjömansskatt skall erläggas av anställda ombord å visst fartyg. Nämnden skall även ha att lämna bindande besked om vilka sjömansskattetabeller som skall tillämpas.

KAPITEL 7

Till sjömansskatt skattepliktig inkomst

Sjömansskatt skall icke erläggas för annan inkomst ombord än sådan, som enligt kommunalskattelagen utgör inkomst av tjänst. Till inkomst av tjänst hänföres enligt kommunalskattelagen avlöning, arvode, traktamente, sportler och annan förmån i penningar, bostad eller annat, som utgått för tjänsten. Det synes icke påkallat att beträffande sjömansskatten meddela andra föreskrifter angående skattepliktig inkomst ombord än de, som gäller för beräkning av skattepliktig inkomst av tjänst enligt kommunalskattelagen. Vid utbetalande av avlöning för anställning ombord skulle alltså skatten beräknas å sådan inkomst, som enligt kommunalskattelagen utgör skattepliktig inkomst av tjänst.

Man synes emellertid icke kunna utforma bestämmelser för uttagande av en sjömansskatt utan att närmare granska verkningarna av en regel, som grundas å den ovan angivna uppfattningen. Vad som särskilt har fallit i ögonen är den inverkan, som beskattning av värdet av naturaförmåner, åtnjutna i tjänsten, kan ha. Beskattningen av dessa naturaförmåner har länge framkallat irritation hos sjöfolket. Redan i direktiven för sjömansskatteutredningen påpekades att en likformig värdesättning av naturaförmånerna borde eftersträvas. Att förmånerna värderas olika i olika kommuner har framkallat missnöje hos de ombordanställda. För närvarande torde det emellertid icke vara eventuella ojämnheter i värdesättningen som utgör det mest framträdande irritationsmomentet. Från sjöfolkshåll har vid upprepade tillfällen framförts önskemål om, ja till och med krav på, att sjömän icke skall beskattas för värdet av kost och logi ombord. Man har härvid åberopat, att motsvarande förmåner icke skulle beskattas vid anställning ombord å fartyg, som tillhör vissa andra länder. Särskilt framhålles härvid förhållandena ombord å norska fartyg. Även åberopas — icke utan viss skärpa — hurusom i förordningen om särskild sjömansskatt föreskrivits att skatten skall beräknas endast å de i förordningen angivna kontanta löneförmånerna.

Som ovan angivits anser vi principiellt riktigt att skattepliktig inkomst av arbetsanställning i land och skattepliktig inkomst av arbetsanställning ombord bedömes efter enhetliga grunder. Vi anser oss därför icke kunna föreslå att värdet av naturaförmåner ombord skall undantas från skatteplikt. En annan sak är emellertid att söka finna en verkligt smidig, prak-

tiskt godtagbar lösning av de problem, som beskattningen av naturaförmå-
nernas värde för de ombordanställda onekligen innebär. Det gäller icke bara
att komma till rätta med de olägenheter, som skiljaktigheter i själva värde-
sättningen vid taxeringen kan vålla. Det vill synas som om svårigheterna
härvid skulle ha blivit mindre framträdande sedan källskattesystemet nu
tillämpats en tid och en enhetlig värdesättning vid preliminärbeskattningen
blivit fullt genomförd. Denna förmodan innebär emellertid icke att vi vill
bagatellisera de nackdelar, som framkallat missnöje med det nuvarande
systemet. Främst synes det emellertid angeläget att söka komma till rätta
med problemet om beskattning av värdet av naturaförmåner ombord på den
grund att det i längden icke kan vara tillrådligt att härutinnan tillämpa två
system, ett — avseende utländska sjömän — där skatt icke beräknas å
naturaförmånernas värde och ett — avseende svenska sjömän — där skatt
utgår å dessa förmåners värde.

Enligt vår mening måste man lösa problemet från praktiska utgångs-
punkter. Vi har tidigare deklarerat, att vi finner en viss skattelindring för
sjömännen påkallad. Denna skattelindring bör, anser vi, icke finna sin form
genom att — i motsats till vad som eljest gäller för svenska medborgare
— värdet av som avlöningsförmån utgående naturaförmåner undantas
från skatteplikt. Skattelindringen bör i stället komma till uttryck i skatte-
skalorna; vi återkommer härtill i kapitel 8. I regel utgår avlöningen till
sjömän både i kontanter och i form av fri kost och logi. Själva skatteuttaget
synes då utan olägenhet kunna ske endast å den kontanta lönen, på samma
sätt som gäller för utländskt sjöfolk. Tankegången belyses bäst av ett enkelt
exempel. Om man önskar ta ut 10 procent skatt på en kontant inkomst av
100 kronor jämte förmån av fritt vivre, uppskattad till 20 kronor, kan
detta ske antingen genom att skatten anses utgöra 10 procent å det samman-
lagda beloppet 120 kronor eller ock genom att skatten fixeras till 12 procent
å enbart kontantinkomsten. Det kan förtjäna anmärkas att ett system av
det senare slaget i viss utsträckning tillämpas i Norge.

Värdet av naturaförmåner ombord kan naturligen växla år ifrån år allt-
eftersom priserna å förmånerna fluktuerar. Detta förhållande skulle kunna
åberopas emot det av oss skisserade förfaringssättet. En sådan invändning
synes emellertid föga bärande. Numera är löneläget för anställda så be-
roende av prisläget å förnödenheter och vice versa att man nog kan utgå
ifrån att på längre sikt värdet av i lönen ingående naturaförmåner i stort sett
tämligen konstant kommer att utgöra en lika stor kvotdel av hela lönen år
ifrån år. Att skatteskalorna kan tarva en översyn med vissa mellanrum är
emellertid ofrånkomligt. Skulle verkligen någon påtagbar förskjutning äga
rum i värdet av naturaförmånerna i förhållande till hela avlöningsförmånen,
kan sannolikt rättelse ske i samband med en allmän översyn av skatte-
skalorna.

Vi anser alltså att skatteuttaget bör beräknas endast å den kontant upp-

burna lönen på samma sätt som sker beträffande utländskt sjöfolk å svenska fartyg. Härmed anser vi de föreliggande olägenheterna med beskattning av naturaförmåners värde ombord eliminerade.

Härefter övergår vi till att behandla frågan om vad som skall anses utgöra kontant lön ombord. Ovan har angivits att till inkomst av anställning ombord bör räknas vad som enligt kommunalskattelagen utgör inkomst av tjänst. Bortser man nu från värdet av naturaförmåner — till vilket värde hänsyn ju icke skall tas vid skatteavdragets uträknande — kvarstår att kommunalskattelagens regler skall gälla för vad som kontant uppburits.

Några egentliga svårigheter torde i allmänhet icke möta då det gäller att fastställa vad som kontant utbetalats av redaren. Det bör kanske i detta sammanhang omnämnas att till kontant lön hänföres icke blott själva grundlönen utan även de olika slag av tillägg som utgår.

Ersättning vid sjukdom bör beskattas genom sjömansskatt i samma utsträckning som dylik ersättning beskattas enligt kommunalskattelagen.

Sjömansskatt skall i regel erläggas för bärjarlön. Enligt uppgift utbetalas bärjarlön genom det rederi, vars fartyg företagit bärgningen. Skulle bärjarlön — såsom undantagsvis lär kunna förekomma — utbetalas av annan än sjömannens arbetsgivare, kan sjömansskatt lämpligen icke erläggas för bärjarlönen. Beloppet får då beskattas i vanlig ordning vid årlig taxering.

Uppbär befälhavare kaplake eller annan därmed jämförlig inkomst (tantiem) bör sådan inkomst beskattas till sjömansskatt.

Sjömansskatt skall utgå vid anställning ombord. Den bör i vissa fall även utgå å inkomst, som utbetalas sedan ombordanställningen upphört. Detta bör ske då en sjöman, alltjämt anställd i rederiets tjänst, vistas i land en kortare tid i avvaktan på ankomst av fartyg, å vilket han skall tjänstgöra. Även å ersättning vid sjukdom bör sjömansskatt utgå om sjömannen lämnat fartyget. Samma är förhållandet beträffande andra ersättningar, exempelvis retroaktiv lön och övertid ersättning, som uträknas i efterhand och måhända därför utbetalas till en sjöman efter det att han lämnat anställningen.

Vissa ersättningar, som utbetalas till ombordanställda, avses skola utgöra kompensation för utgifter eller förluster, som står i samband med tjänsten. Sådana ersättningar synes böra vara skattefria. Hit hör exempelvis ersättning för kojutrustning, verktygstillägg, reseersättning samt ersättning för förlust av personlig egendom vid fartygs förolyckande.

Då kontant ersättning utgår i stället för avtalsenliga naturaförmåner, bör sådan kontant ersättning icke beaktas vid sjömansskattens uträknande.

Om en befälhavare eller annan sjöman uppehåller sig i land för att utöva tillsyn vid ett fartygs byggnad, kan ifrågasättas huruvida sjömansskatt skall utgå. Vid vistelse i främmande land för det angivna ändamålet synes skäligt att sjömansskatt får erläggas. Utövas tillsynen här i riket lärers i regel sjömansskatt ej böra utgå annat än för kortare tider.

Beträffande drickspenningar anser vi angeläget att sådana ersättningar beskattas genom sjömansskatt. Sedan mer än 10 år tillbaka har i kollektivavtal för restaurangpersonal intagits bestämmelser som möjliggör att arbetsgivare kan verkställa skatteavdrag. Serveringspersonal är enligt avtalet berättigad att av gäst uppbära en serveringsavgift, motsvarande 10 procent av de serverade varornas sammanlagda utförsäljningspris. Serveringsavgifterna skall, med belopp motsvarande 10 procent av omsättningssumman, i samband med redovisningen av dagskassan dag för dag inlevereras till restaurangens kassa. De sålunda samlade serveringsavgifterna utbetalas till respektive serverande två gånger i månaden. Vid utbetalandet verkställer arbetsgivaren skatteavdrag.

Det förfarande, som ovan återgivits, torde icke kunna tillämpas för uttagande av en källskatt å inkomst av drickspenningar ombord å fartyg. I regel kan storleken av drickspenningarna icke — såsom fallet är inom restaurangnäringen i land — beräknas av arbetsgivaren. Personalen har nämligen ej att redovisa dagskassa till denne. Icke heller förekommer det att drickspenningar inlevereras till arbetsgivaren i avsikt att denne skall verkställa skatteavdrag å sådan inkomst. Det finnes icke anledning anta att i kollektivavtal för ombordanställda kommer att intas sådana föreskrifter som för restaurangpersonal i land möjliggör att arbetsgivaren kan verkställa skatteavdrag å drickspenninginkomster. Man måste söka andra utvägar för att beskatta drickspenninginkomster ombord genom sjömansskatt. Närmast till hands har härvid synts oss ligga att söka finna en metod med schablonberäkning av drickspenninginkomstens storlek för olika grupper av ombordanställda. Under hand har vi efter överläggningar med representanter för personalorganisationer och ett antal rederier anhållit om viss medverkan för att uppnå ett godtagbart resultat i förevarande avseende. En utredning har i anslutning härtill kommit till stånd, som belyser möjligheterna att schablonmässigt uppskatta drickspenninginkomsternas storlek för den ifrågavarande personalen. Utredningen har föregåtts av överläggningar mellan representanter för aktiebolaget Svenska Amerika Linien samt rederiaktiebolaget Svenska Lloyd å ena sidan och representanter för Svenska sjöfolksförbundet å andra sidan.

Resultatet av överläggningarna redovisas i nedan intagna skrivelse.

Med anledning av till Svenska Sjöfolksförbundet från 1956 års sjömansskatteskakunniga ställd skrivelse av den 4 juli 1956 ha undertecknade parter diskuterat principerna för beskattning av viss servicepersonal. I anslutning härtill få vi framlägga följande förslag.

Berörd personal, även kallad »drickspengspersonal», bör lämpligen indelas i tre grupper, nämligen

GRUPP I = den högsta inkomstgruppen

GRUPP II = den mellersta inkomstgruppen och

GRUPP III = den lägsta inkomstgruppen,

allt avseende endast intendenturpersonalen på vederbörande rederiers passagera-

refartyg och med hänsyftning allenast på okontrollerbara extraförtjänster i form av drickspenningar av anställningen.

GRUPP I. Hit hänföres bartenders och bartenderbiträden hos AB Svenska Amerika Linien, vilka beräknas f. n. ha en extrainkomst av drickspengar, motsvarande grundlönen för chefsteward i turistklass jämlikt nu gällande kollektivavtal. I Rederiaktiebolaget Svenska Lloyds passagerarefartyg beräknas drickspengar etc. för bartenders uppgå till ungefär hälften av grundlönen för 3:e steward jämlikt nu gällande kollektivavtal.

GRUPP II omfattar matsals-, hytt- och barpersonal, med ovan angivna undantag, eller i kategorier: matsalsuppassare, matsalsuppasserskor, hyttuppassare, hyttstäderskor, baruppassare, baruppasserskor och däcksuppassare, vilkas inkomst i drickspenningar jämlikt nu gällande kollektivavtal mellan parterna beräknas till 50 % av tarifflönen = grundtarifflönen.

GRUPP III skulle omfatta övrig servicepersonal, d. v. s. baderskor, baduppassare, däckstewards, däckstewardsbiträden, hissuppassare, nissar och signalmän, men för samtliga dessa kategorier anse vi, att de extraförtjänster, som kunna ifrågakomma i form av drickspengar, äro så obetydliga, genomsnittligt sett, att de icke motivera någon förhöjning i underlaget vid beräkandet av den skattepliktiga inkomsten.

Göteborg den 12 oktober 1956

AKTIEBOLAGET
SVENSKA AMERIKA LINIEN
Personalavdelningen
Henry Granberg

REDERIAKTIEBOLAGET
SVENSKA LLOYD
Kjell Andersén
SVENSKA SJÖFOLKSFÖRBUNDET
Jerker Svensson

Det synes sålunda möjligt att verkställa en indelning av sådana ombordanställda, som äger uppbära drickspenningar och därmed jämförliga inkomster av passagerare ombord å fartyg, i ett fåtal grupper, samt att schablonmässigt uppskatta drickspenningarnas storlek inom varje grupp.

Däremot synes det oss uteslutet att i en författningstext direkt ange huru den åsyftade personalen skall indelas i olika grupper samt på vad sätt drickspenningarnas storlek skall anges för dem, som anses tillhöra den ena eller den andra gruppen. Både indelningen och uppskattningen måste antas bli beroende av de vid överläggningarna om arbetsavtal aktuella förhållandena på sjöarbetsmarknaden. Om dessa förhållanden ändras, är det sannolikt, att andra indelningsgrunder och andra schablonuppskattningar än de nu redovisade erfordras. På grund härav har vi nu icke tagit ställning till huru gruppindelningen och schablonberäkningarna bör utformas.

I förslaget till sjömansskatt har endast intagits ett stadgande med innebörd att sjömansskatt skall erläggas för drickspenningar och därmed jämförliga inkomster. I författningstexten har icke angivits huru indelningen av personalen i olika grupper skall ske och huru schablonuppskattningen av drickspenningar för varje grupp skall äga rum. Indelning i olika grupper av ombordanställda, som äger uppbära drickspenningar, och schablonupp-

skattningen av drickspenningarnas storlek för anställda tillhörande den ena eller den andra gruppen, bör verkställas av det särskilda organ (sjömansskattenämnden), varom vidare förmäles nedan i detta kapitel.

Vidare synes böra omnämnas vissa inkomster, som, ehuru de har samband med anställning ombord, icke skall beskattas enligt sjömansskatteförordningen utan efter taxering till inkomstskatt vid årlig taxering. Här åsyftas inkomst uppuren av person, som är anställd uteslutande för fartygs istandsättande eller uppläggning eller tillsyn eller betjäning vid fartygets uppehåll i land. Den som uppbär sådan inkomst skall som tidigare nämnts inte anses som sjöman och således icke heller erlagga sjömansskatt.

Beträffande bärgarlön har redan omnämnts att denna inkomst, då den utbetalas till sjöman av annan än hans arbetsgivare, bör beskattas som inkomst i land.

Ovan har vi uttalat att några svårigheter i allmänhet icke torde möta då det gäller att fastställa vad som kontant utbetalats av arbetsgivaren. Om detta gäller i fråga om det stora flertalet löneutbetalningar är dock klart, att det mången gång kan vara ovisst både om och huru skatteavdrag skall göras. Det låter sig icke göra att författningsmässigt reglera alla fall där tvekan i förevarande avseende kan uppkomma.

Sjömansskatten är en källskatt. Det ligger därför nära till hands att söka lösningen av ifrågavarande problem — d. v. s. hur de tveksamma fallen skall regleras — efter liknande system som tillämpas vid det allmänna uppbördsförfarandet. Först måste då fastslås att någon möjlighet att inhämta besked från lokal skattemyndighet icke föreligger beträffande sjömansskatten.

För sjömansskattens del erfordras i detta avseende ett centralt organ, som kan åstadkomma en enhetlig rättstillämpning. Närmast synes detta organ beträffande skatteavdragen böra erhålla motsvarande funktioner som centrala uppbördsnämnden i fråga om uppbördsväsendet. Denna nämnds anvisningar angående uttagande av preliminär skatt m. m. synes kunna tjäna till förebild för det nya organets verksamhet.

Sjömansskatten utgör en definitiv källskatt. Det är ofrånkomligt att en sådan skatt också måste innefatta ett moment som närmast har anknytning till taxering. Det centrala organ, som vi här talar om, måste därför på nu förevarande område — på sätt framgår av vår framställning i övrigt ämnar vi föreslå även andra uppgifter för detta organ — kunna besluta huruvida och till vilket belopp en inkomst är beskattningsbar till sjömansskatt. Härvid måste man tydligen skilja mellan två kategorier av inkomst, för vilka sjömansskatt ej skall utgöras, nämligen inkomster, som över huvud taget inte är skattepliktiga, och inkomster, som inte skall beskattas enligt sjömansskatteförordningen utan på annat sätt.

Vi föreslår att det ifrågasatta centrala organet benämnas sjömansskattenämnden. Angående sjömansskattenämndens organisation och angående dess verksamhet i övrigt hänvisas till kapitel 12.

Några av de uppgifter, som beträffande de i förevarande kapitel behandlade frågorna skall ankomma på sjömansskattenämnden, skall här omnämnas.

Ersättning vid sjukdom skall i vissa fall beskattas vid årlig taxering i stället för genom sjömansskatt. Över huvud taget är det möjligt att beskattningen av sjömans ersättning vid sjukdom kan erbjuda problem som icke i förväg kan regleras. Det får här bli nämndens uppgift att meddela föreskrifter eller anvisningar så att en fast praxis uppkommer.

Beträffande inkomst genom försäljning från s. k. slabbkista bör nämnden äga lämna närmare anvisningar.

En del lönetillägg — exempelvis traktamenten — kan vara av sådan karaktär att de icke bör beskattas över huvud taget. Nämnden bör äga att meddela föreskrifter och anvisningar härutinnan.

Slutligen må här beröras förfarandet beträffande sådana belopp, som utbetalas på grund av ombordanställning men sedan anställningen upphört. Det är icke möjligt att i en författning föreskriva en gränsdragning härvidlag. Nämnden bör — på samma sätt som centrala uppboördsnämnden — här meddela regler.

Vi vill slutligen än en gång understryka hurusom anledningen till att viktiga avgöranden på angivet sätt måste överlämnas till sjömansskattenämnden är att söka i omöjligheten att författningsmässigt reglera annat än huvudlinjerna. Alla de skiftande förhållanden, som föreligger på förevarande område, kan icke en gång för alla inrutas i ett visst schema. Till en icke ringa del är det här fråga om arbetsmarknadsförhållanden och arbetsmarknadspraxis.

KAPITEL 8

Sjömansskattens storlek

Förhållandena beträffande sjömansskatt i Norge — det enda nordiska land, där en sjömansskatt redan införts — har självfallet noga studerats under vårt utredningsarbete. Värdefulla råd och upplysningar har erhållits från Norge. De norska sjömansskattetabellerna har ägnats noggrann uppmärksamhet; det är skatteskalorna som är av särskilt stort intresse vid sjömansskattens konstruktion. Det har emellertid visat sig, att det icke är möjligt att direkt tillämpa de norska sjömansskatteskalorna för uttagande av svensk sjömansskatt. Skatteförhållandena för andra än sjömän är ju i många avseenden olika i de båda länderna, och det synes oss ofrånkomligt att en viss relation i första hand sökes mellan skatt i land och skatt ombord i vederbörande land. Trots att de norska sjömansskattetabellerna icke utan vidare kan läggas till grund för en svensk sjömansskatt, har de uppgifter vi erhållit från Norge varit synnerligen betydelsefulla då det gällt att finna en relation mellan skattetrycket ombord och i land. De från Norge erhållna uppgifterna utvisar att sjömän icke alls erlägger så hög skatt som inkomsttagare i land. Ibland föreligger avsevärda skillnader, ibland är skillnaderna mindre.

Skillnaderna belyses i nedanstående tablå.

Gift skattskyldig utan barn

Kontant månadslön	Natura- förmåner	Preliminär skatt i Oslo	Sjömansskatt	Skillnad mellan preliminär skatt och sjömansskatt	
				i kronor	i procent
1 000	170	237	133	104	43,9
1 500	170	408	270	138	33,8
2 000	170	622	431	191	30,7
2 500	170	887	611	276	31,1

Ogift skattskyldig utan barn

Kontant månadslön	Natura- förmåner	Preliminär skatt i Oslo	Sjömansskatt	Skillnad mellan preliminär skatt och sjömansskatt	
				i kronor	i procent
1 000	170	288	200	88	30,6
1 500	170	459	337	122	26,6
2 000	170	676	499	177	26,2
2 500	170	941	682	259	27,5

De slutsatser, som kan dras av tablån, får icke sträckas för långt. Skattetrycket i de norska kommunerna varierar; i många kommuner är kommunalskatten högre än i Oslo. Vidare bör ihåggkommas att sammanläggning av inkomst ombord och i land, ävensom samtaxering kan förekomma; allt detta kan medföra att sjömännens skatt i verkligheten kan bli högre än tabellen utmärker. Så mycket står emellertid klart att en svensk sjömansskatt — om syftet med densamma skall ernås — måste uttas med belopp som icke erbjuder alltför stora skillnader mot vad som erlägges å norska fartyg. Detta gäller emellertid enligt vår åsikt odelat endast beträffande sådana sjömän, som är anställda ombord å fartyg i nordsjöfart och oceanfart. För sjömän i östersjöfart kan under vissa förhållanden — exempelvis vid långbogsering, malmfart och liknande fart — motsvarande krav göras gällande, men för sjömän i östersjöfart, vilken icke föranleder längre bortovaro från hemmet, synes icke påkallat att medge lika stor skattelindring, som föreslås för sjömän i fjärrtrafik. Även sjömän i östersjötrafik bör få erlägga sjömansskatt, ehuru enligt med källskattetabellerna mera överensstämmande skatteskalor än de som bör gälla för sjömän på längre trader. Vi vill understryka att skatteuttag även enligt dessa något högre skatteskalor ställer sig fördelaktigare för den enskilde sjömannen än beskattning efter nuvarande regler.

I detta sammanhang vill vi nämna att frågorna huruvida sjömansskatt över huvud skall erläggas å ett fartyg eller om sjömansskatt skall erläggas enligt tabellen för fjärrtrafik eller enligt tabellen för östersjötrafik behandlas i kapitel 12. Här nedan behandlas huvudsakligen tabellernas konstruktion.

För sjömän bosatta här i riket skall — på sätt framgår av det föregående — två sjömansskattetabeller finnas. Den ena tabellen, tabell II, användes, då sjömansskatt skall uttas vid anställning ombord å fartyg i närtrafik, d. v. s. i regel östersjöfart. Den andra tabellen, tabell I, användes, då sjömansskatt uttas ombord å fartyg i nordsjöfart och oceanfart. I båda tabellerna skall särskilda kolumner finnas för

gift sjöman eller sådan ogift sjöman (varmed jämställes änkring, änka eller franskild), som har husföreståndarinna hos sig anställd och har hemmavarande barn, för vilket rätt till allmänt barnbidrag föreligger,

ogift sjöman, som har hemmavarande eller av honom helt eller delvis underhållet barn, för vilket rätt till allmänt barnbidrag föreligger samt annan ogift sjöman.

Kolumnerna i sjömansskattetabellerna bör konstrueras med utgångspunkt från kolumnerna 1—3 i tabellerna för preliminär A-skatt. Någon motsvarighet erfordras ej till kolumn 4 i preliminärskattetabellerna. Denna kolumn avser gift skattskyldig med hustru, vilken har egen inkomst å 2 000 kronor eller mera.

Enligt nu gällande beskattningssystem beräknas, som tidigare framhållits, den skattepliktiga inkomsten för år, under det att den av oss föreslagna

sjömansskatten skall beräknas enligt tabell för månad. Det skulle kunna tänkas att beskattningen av engångsvis utfallande inkomster bleve för hög vid skatteberäkning för månad. För att utröna i vilken utsträckning inkomster av sådant slag påverkar storleken av den skatt, som erlägges under ett år, har särskilda undersökningar verkställt. Genom Sveriges redareförening har specificerade löneuppgifter för omkring tvåhundra sjömän, anställda ombord å fartyg i olika slags fart, erhållits. Som grundval för skatteberäkningen har vi använt tillgängligt utkast till preliminärskatttabeller för år 1958. Summan av den preliminära skatt, som belöpte på en sjömans mer eller mindre oregelbundet utfallande inkomster, jämfördes med den preliminära skatt, som skulle ha erlagts, om inkomsten varit jämn under samtliga anställningsmånader. Överensstämmelse ansågs råda, om summan av skatten å de verkligt utbetalade inkomstbeloppen icke avvek med mer än 10 kronor från den skatt, som skulle ha utgått, därest inkomsterna fördelat sig jämnt under året.

Utredningen visade, att om sjömännen taxerades såsom gifta skattskyldiga, höll sig skatten för 64 av sammanlagt 128 anställda i befälsställning inom felmarginalen, 10 kronor. Av återstående 64 befäl gjorde 20 en vinst i skattehänseende, medan 44 befäl gjorde en förlust. Genomsnittsvinsten utgjorde omkring 23 kronor och genomsnittsförlusten omkring 62 kronor. För icke mindre än 56 av 68 i manskaps tjänsteställning höll sig avvikelserna inom felmarginalen. Av återstående 12 sjömän i manskaps grad gjorde 5 en vinst med ett genomsnittligt högsta belopp av 13 kronor och 7 en förlust med en genomsnittligt högsta förlust av omkring 52 kronor.

Beträffande ogifta skattskyldiga utan barn blev avvikelserna flera. Endast för 43 befäl förelåg vare sig vinst eller förlust. För 5 uppkom en vinst med genomsnittligt högsta belopp av omkring 21 kronor och för 80 en genomsnittligt högsta förlust av omkring 49 kronor. Endast 34 sjömän av manskaps grad fick varken för hög eller för låg skatt. För 8 sjömän uppkom en vinst med genomsnittligt högsta belopp av 10 kronor och för 26 en förlust med genomsnittligt högsta belopp av omkring 24 kronor.

Undersökningarna har givit vid handen, att de inkomster, som utbetalas till sjömän oregelbundet, i allmänhet är av relativt liten betydelse i skattehänseende ur förevarande synpunkt. De otillfredsställande verkningar, som oregelbundet utfallande inkomster kan tänkas medföra, anser vi för det stora flertalet fall möjliga att undvika genom att vid uppbyggandet av sjömansskatttabellerna reduktion sker med fem kronor för månad motsvarande sextio kronor för år.

Utbetalas större engångsbelopp synes dock omräkning nödvändig för att oskäligen verkningar skall undgås. Förutsättningarna härför och förfarandet härvid behandlas nedan i detta kapitel.

Vidare synes hänsyn böra tas därtill att det icke är ovanligt att sjöman ej alltid innehar anställning — vare sig ombord eller i land — under hela året.

Detta förhållande har bl. a. beaktats i den norska lagstiftningen på området. Vi föreslår därför en schablonmässig reduktion av skatteskalan för att icke skatteuttaget skall bli för högt.

De sjömansskattetabeller, som skall användas för skatteavdrag ombord å fartyg i närtrafik, sjömansskattetabell II, bör konstrueras i huvudsaklig överensstämmelse med tabellerna för preliminär A-skatt. Tillämplig ortsgrupp och kommunal utdebitering väljes med hänsyn till förhållandena i riket i sin helhet. Vi har i förslaget valt preliminärskattetabell för ortsgrupp 3 med en kommunal utdebitering av 13 kronor. Intet hinder möter givetvis, att en sjömansskattetabell konstrueras på grundval av annan ortsgrupp och annan utdebitering. Då skatteavdrag till sjömansskatt endast skall beräknas å kontanta löneförmåner, måste beaktas skattepliktiga naturaförmåner vid sjömansskattetabellernas konstruktion. Förmånerna bör enligt vårt förmenande värderas försiktigt. För sjöman i manskaps ställning beräknas värdet av naturaförmånerna såsom för närvarande i källskattetabellen till lägre belopp än för befäl. De i tabellerna enligt angivna grunder framräknade skattebeloppen reduceras i princip — undantag måste göras för de allra lägsta månadsinkomsterna — med 15 kronor, varav 10 kronor avser att motverka följderna i skattehänseende av oregelbundet utfallande inkomster och av att sjömannen icke alltid arbetar hela året och 5 kronor utgör kom-pensation för att sjöman kan få erlægga för höga folkpensions- och sjuk-försäkringsavgifter i land. Sistnämnda spörsmål behandlas närmare i ka-pitel 16.

Sjömansskattetabellerna för anställda ombord å fartyg i nordsjöfart och oceanfart, sjömansskattetabell I, har konstruerats under följande förutsätt-ningar.

Såsom underlag för beräkningen av sjömansskatt för gift sjöman användes preliminärskattetabell III: 13. Gift skattskyldig med en kontant årslön av 10 000 kronor bör erlægga 15 procent därav i sjömansskatt.

Sedan skatten å en månadslön motsvarande en kontant årslön om 10 000 kronor framräknats, vidtas viss reduktion av beloppet av samma anled-ningar, som angivits för tabell II här ovan. Det skattebelopp, som därvid erhålles, utgör sjömansskatten på en kontant (till sjömansskatt beskatt-ningsbar) inkomst av $\frac{10\,000}{12}$ kronor för gift sjöman.

Skillnaden angiven i kronor mellan skatten å $\frac{10\,000}{12}$ kronor och preliminär A-skatt enligt tabell III: 13 å en kontant inkomst av $\frac{10\,000}{12}$ kronor fram-räknas. Den skillnad, som föreligger vid en kontant inkomst av $\frac{10\,000}{12}$ kronor, skall utgöra skillnaden vid övriga inkomstlägen mellan sjömans-skatt och preliminär A-skatt, beräknad endast å kontant lön. Vissa undan-tag härifrån måste dock göras. Vissa jämkningar i de lägre och de högre

inkomstskikten måste företas, varjämte tillses att alla inadvertenser, »trappsteg», elimineras.

Såsom grundval för beräkning av sjömansskatt för ogift sjöman användes samma preliminärskattetabeller som tidigare omnämnts.

En ogift sjöman bör enligt vårt förmenande icke erhålla en i kronor räknad större skattenedsättning än en gift sjöman. Sjömansskattetabellen för en ogift sjöman erhålles då genom att man i varje inkomstläge reducerar sjömansskattetabellen avseende östersjöfart för ogift sjöman med samma nedsättning som tillkommer en gift sjöman ombord å fartyg i nordsjöfart och oceanfart.

Jämförelser mellan preliminärskatt och sjömansskatt återfinnes i *bilaga 5*.

För engångsbelopp, som utbetalas under den tid en sjöman är anställd ombord, skall särskilda skatteberäkningar företas endast i fall engångsbeloppet är större än eljest normalt utgående månadsinkomst. Den engångsvis utbetalade ersättningen anses i dylikt fall utgöra en särskild månadsinkomst, för vilken avdrag verkställes enligt tabell. På samma sätt beskattas inkomst, som utbetalas efter det att en sjöman slutat sin anställning. Vid tillämpningen av den av oss föreslagna metoden för beskattning av engångsbelopp skall iakttas, att, ehuru nu nämnda inkomster beskattas som om de vore särskilda månadsinkomster, den skattskyldige vid taxering av ev. inkomst i land icke på grund härav skall vidkännas någon reducering av honom eljest tillkommande ortsavdrag.

Utbetalas avlöning för kortare tid än en månad, användes det förfaringsätt som anges i 6 § uppbördsförordningen. Man har alltså att iakttä följande.

Först uträknas huru mycket av inkomsten som belöper på en i tabellen upptagen tidsperiod. Skatten beräknas därefter med utgångspunkt från det skattebelopp, som skulle utgå för sådan del av inkomsten, och efter förhållandet mellan, å ena sidan, längden av den tidsperiod den uppburna inkomsten avser och, å andra sidan, den i tabellen angivna tidsperiodens längd.

Vi förutsätter att erforderliga hjälptabeller för bestämmande av sjömansskatt kommer att utfärdas, så att några särskilda beräkningar icke behöver företas av avlöningsförrättare vid utbetalningar av löner avseende andra avlöningsperioder än månad.

Sjömän, som icke är bosatta här i riket, bör liksom tidigare erlägga sjömansskatt med 15 procent av den kontanta inkomsten ombord. Samma skattesats skall således tillämpas oberoende av dylika sjömans civilstånd och ev. underhållsskyldighet mot barn.

KAPITEL 9

Jämkning och rättelse

Den av oss föreslagna sjömansskatten skall vara definitiv, men man kan icke undantagslöst underlåta att ta hänsyn till omständigheter, som i hög grad påverkar den enskildes skatteförmåga. I sjömansskattetabellerna kan liksom i tabellerna till preliminär A-skatt hänsyn tas till en skattskyldigs »normala» utgifter, såsom utgifter nödvändiga för inkomsternas förvärvande, samt för kommunalskatt, folkpensionsavgift och sådana premier och andra avgifter som avses i 46 § 2 mom. 3) kommunalskattelagen. Dessutom tas självfallet hänsyn till ortsavdrag. Det är däremot icke möjligt att i sjömansskattetabellerna beakta utgifter, som icke kan beräknas till genomsnittliga belopp. Man kan sålunda icke i en skattetabell ta hänsyn till underskott å förvärvskälla eller till utbetalning av periodiskt understöd eller till avgifter för pensionsförsäkring. Icke heller är det möjligt att i sjömansskattetabellerna beakta om en viss sjöman bör erhålla ett avdrag, som motsvarar avdraget för nedsatt skatteförmåga vid taxering till statlig och kommunal inkomstskatt. Vi anser det ofrånkomligt att sjömansskattesystemet konstrueras så att möjlighet föreligger att i särskilda fall beakta den försämring i skatteförmågan, som orsakas av nämnda utgifter eller omständigheter. Vi föreslår därför att sjömansskatten under särskilda förutsättningar skall kunna *jämkas*, nämligen om en sjöman vid årlig taxering skulle vara berättigad till avdrag för underskott å förvärvskälla, för utbetalt periodiskt understöd, för avgifter till pensionsförsäkring eller för nedsatt skatteförmåga. Jämkning bör också kunna ske om en sjöman, som förutsättes uppbära inkomst av drickspenningar med de schablonmässigt beräknade belopp, som angivits i anvisningar utfärdade av sjömansskattenämnden, kan visa att han icke uppburit drickspenningar eller uppburit drickspenningar med väsentligt lägre belopp än de schablonmässigt beräknade beloppen.

Med underskott å förvärvskälla bör förstås underskott endast å egen men icke å hustrus förvärvskälla. Detta är en konsekvens av att samtaxering icke skall förekomma. Vid taxering till statlig och kommunal inkomstskatt för inkomst i land, som sjöman kan ha uppburit, skall däremot avdrag för underskott å makes förvärvskälla enligt allmänt gällande regler medges.

Med periodiskt understöd förstås sådant periodiskt understöd som är avdragsgillt vid taxering till statlig och kommunal inkomstskatt.

Med avgift till pensionsförsäkring förstås sådan avgift, som avses i 46 § 2 mom. 2) kommunalskattelagen.

Vid den årliga inkomsttaxeringen medges i förekommande fall avdrag för nedsatt skatteförmåga. Vid uttagandet av preliminärskatt iakttas detta genom fastställande av s. k. förbehållsbelopp. Vi finner ett liknande förfarande erforderligt vid uttagande av sjömansskatt. Detaljerade föreskrifter med regler för avdrag på grund av nedsatt skatteförmåga vid uttagande av sjömansskatt kan självfallet icke lämnas.

Jämkning bör icke ske då det är fråga om bagatellbelopp. Jämkning avseende avdrag för underskott å förvärvskälla, för utbetalning av periodiskt understöd, för avgifter till pensionsförsäkring och för nedsatt skatteförmåga föreslås därför endast äga rum, då den skattskyldige, därest han för all sin inkomst skulle beskattas vid årlig taxering, skulle kunna räkna med att erhålla nu nämnda avdrag vid taxeringen till statlig inkomstskatt med ett sammanlagt belopp av minst 600 kronor. Det synes däremot icke lämpligt att ett liknande lägsta belopp skall gälla även då fråga är om jämkning med anledning av att de av sjömansskattenämnden utfärdade anvisningarna angående uppskattningen av drickspenningars storlek icke skulle vara tillämpliga för en enskild sjöman.

Enligt uppbördsförordningen kan jämkning av preliminär skatt äga rum dels så att lokal skattemyndighet föreskriver att annan kolumn i skattetabeln för preliminär A-skatt än tidigare skall användas och dels så att lokal skattemyndighet förordnar att skatten skall beräknas på annat sätt än i tabellen, t. ex. så att skatt endast skall utgå på viss del av inkomsten eller att inkomsten skall minskas med visst belopp vid skatteberäkningen eller ock så att skatten skall utgå med viss procent av inkomsten.

Föreligger anledning att jämka av sådant skäl, som medför användning av ändrad kolumn, skall det icke ankomma på sjömansskattenämnden att meddela beslut härom. Sådan jämkning förutsätter tillgång till folkbokföringsuppgifter och bör tydligen företas av den myndighet — lokal skattemyndighet — som utfärdat debetsedeln, även om den, för vilken debetsedeln utfärdats, tjänstgör ombord. På så sätt kommer samma regler beträffande försörjningsbördans inverkan att gälla vid uttagande av sjömansskatt som vid uttagande av källskatt.

Jämkningsbeslut, som meddelas av sjömansskattenämnden, skall endast meddelas i den formen att den eljest beskattningsbara inkomsten minskas med visst angivet belopp. Detta system passar bäst för en definitiv källskatt; härigenom underlättas nämligen tillämpningen av jämkningsbestämmelserna i det att större likformighet och bättre överskådlighet vinnes.

Om en sjöman finner anledning påkalla jämkning enligt sjömansskatteförordningen, skall han enligt vårt förslag själv förebringa den utredning som erfordras. För att styrka, att han, därest inkomsten ombord skulle ha taxerats i land, varit avdragsberättigad, torde det vara nödvändigt att sjömannen företer intyg härom av taxeringsintendenten eller annan taxerings-

funktionär. Vi förmenar att frågor angående jämkning bör handläggas av det centrala organet för sjömansskattefrågor — sjömansskattenämnden — så att en enhetlig praxis kan uppstå. Praktiska skäl talar också för att alla sjömän bör ha att söka samma myndighet i jämkningsfrågor. Man kan ifrågasätta i vilken utsträckning nämnden vid bristfälligt utredning från sjömannens sida bör införskaffa de uppgifter, som tarvas för ett riktigt bedömande av jämkningsfrågorna. Enligt vår uppfattning bör nämnden på allt sätt medverka till att ett ärende fullständigt utredes — en sjöman i fjärrtrafik kan naturligen ej åstadkomma en önskvärd utredning — men vi anser å andra sidan att sjömannen själv bör ha att förebbringa den utredning som han kan åstadkomma. Det skulle icke vara tillfredsställande om en sjöman, utan att åberopa några faktiska omständigheter, endast genom att begära »omprövning» av skatteavdraget skulle kunna framkalla ett vidlyftigt administrativt förfarande.

Vi anser alltså det i första hand bör åligga sjömannen att visa att jämkningsanledning föreligger. Nämnden bör dock icke på grund av bristande bevisning avvisa ett ärende, om anledning finnes att anta att de bristfälliga uppgifterna beror på oförmåga att införskaffa den nödiga bevisningen. Vi tror inte att bevisreglerna i dessa fall skall vålla några oöverkomliga svårigheter. Vi vågar utgå från att sjömännens organisationer skall stå vederbörande till tjänst i uppkommande jämkningsfrågor.

Därest ansökan om jämkning inges först efter det att sjömansskatt avdragits, måste den skattskyldige själv lämna uppgift om det fartyg, ombord å vilket avdrag verkstälts, samt styrka storleken av den avdragna skatten. För närvarande erhåller en sjöman kvitto å avdragen skatt genom anteckning härom i sin avräkningsbok. Vi förutsätter att även i fortsättningen kvitto å avdragen skatt kommer att lämnas i denna bok. En sjöman, som i samband med ingivande av ansökan om jämkning skall styrka storleken av sin inkomst och den avdragna skatten, behöver inte göra detta genom att bifoga avräkningsboken. Det räcker med att han lämnar ett utdrag. Riktigheten av utdraget bör vara bestyrkt av befälhavaren. Anledningen till att uppgift om storleken av den avdragna sjömansskatten måste styrkas eller i vart fall uppges, är att vid sjömansskattekontoret — den organisation, som vi föreslår skall handha redovisningen av influten sjömansskatt — bokföring av sjömansskatt för varje enskild sjöman icke skall förekomma. Å sjömansskattekontoret kontrolleras riktigheten av de av sökanden lämnade uppgifterna om bl. a. sjömansskattens storlek. Å redovisningsförteckningar över avdragen skatt, varom ytterligare redogöres i följande kapitel, skall finnas uppgifter om sjömans namn, skatteavdragets storlek m. m. Endast i undantagsfall torde det vara praktiskt möjligt för sjömansskattekontoret att utan i jämkningsansökningar lämnade vägledande uppgifter angående fartyg o. d. framtida uppgifter om exempelvis skattens storlek. Om en sjöman icke lämnar några som helst vägledande uppgifter, skulle man måhända vid

sjömansskattekontoret nödgas gå igenom samtliga under ett år inkomna redovisningsförteckningar. Vi har icke ansett oss kunna förorda att ett så tidskrävande arbete ålägges sjömansskattekontoret. Icke heller har vi — såsom redan påpekats — funnit det oundgängligen nödvändigt med en kontobokföring med särskilda redovisningskort för varje sjöman.

Meddelande om sjömansskattenämndens beslut om jämkning bör tillställas — förutom sjömannen — lokal skattemyndighet och vederbörlig taxeringsnämnd, så att en sjöman icke erhåller samma avdrag vid sjömansskatten och vid den preliminära skatten eller vid den årliga taxeringen. Som tidigare angivits kan jämkning av sjömansskatt ske i efterhand. I dylikt fall får det åligga sjömansskattekontoret att tillse att jämkning icke medges, om avdrag för motsvarande belopp kan ifrågakomma vid den årliga taxeringen.

Som ovan omnämnts föreslår vi att sjömansskattenämnden skall besluta i jämningsärenden. Ansökan om jämkning inges till sjömansskattekontoret, som är avsett att fungera som kansli åt nämnden och därför har att bereda jämningsärenden, tillse att föredragning inför nämnden sker och expediera nämndens beslut.

Om skatt uttagits med för högt belopp, t. ex. om skatt avdragits efter fel kolumn eller om ren felräkning till äventyrs skett, bör rättelse kunna ske. Särskilda spärregler i detta hänseende synes icke påkallade. Om felaktigheten beror på åtgärd av den skattskyldige själv, bör detta förhållande icke beta honom möjligheten att begära rättelse.

Rättelse av felaktigt uttagen sjömansskatt bör hållas isär från jämkning. Har skatt erlagts med för högt belopp, ligger det i sakens natur att rättelse härutinnan bör äga rum. Även vid ansökan om rättelse av felräkning måste den skattskyldige styrka storleken av den skatt som avdragits m. m.

KAPITEL 10

Uppbörd och redovisning

Vid sjömansskattekontoret skall register föras över de fartyg, ombord å vilka sjömansskatt skall erläggas.

I god tid före ett kalenderårs början skall sjömansskattekontoret till vederbörande redare sända ut blanketter för redovisning av avdragen skatt. Blanketterna bör vara uppställda efter mönster av de förteckningar, som nu förekommer vid uppbörd av särskild sjömansskatt. Särskilda blanketter skall användas för redovisning av skatt för sjömän, bosatta här i riket, och särskilda för andra sjömän.

Genom sjömansskattekontorets försorg distribueras till redarna även sjömansskattetabeller samt anvisningar för uppbörden och redovisningen av sjömansskatten. Redarna bör omgående tillställa sina befälhavare tabellerna, de meddelade anvisningarna och blanketterna.

För sjöman torde nu regelmässigt debetsedel å preliminär A-skatt utfärdas av den lokala skattemyndigheten. Införes sjömansskatten, förutsättes någon ändring härutinnan icke skola inträda. Sjömannen skall ombord använda debetsedeln för att styrka efter vilken kolumn i sjömansskattetabellen sjömansskatt bör avdras. Arbetar sjömannen någon del av året i land under sådana förhållanden att vanligt källskatteavdrag bör ske, användes debetsedeln i land enligt uppbördsförordningens bestämmelser.

Vi har i kapitel 8 angivit, att kolumnerna i sjömansskattetabellerna bör konstrueras med utgångspunkt från kolumnerna 1—3 i tabellerna för preliminär A-skatt.

Vid utfärdande av debetsedel å preliminär A-skatt anger den lokala skattemyndigheten tillämplig kolumn i preliminärskattetabellen med ledning av tillgängliga uppgifter. Frågan huruvida en skattskyldig är gift eller ej framgår därvid regelmässigt av mantalslängden. Däremot lämnar denna längd icke alltid vägledning för den lokala skattemyndighetens bedömande, huruvida för en ogift skattskyldig skall verkställas skatteavdrag enligt kolumn 1 (ogift skattskyldig utan barn), enligt kolumn 2 (ogift skattskyldig med barn) eller enligt kolumn 3 (ogift skattskyldig med barn och med husföreståndarinna). Om erforderliga uppgifter finnes i längden, kan givetvis debetsedeln å preliminär A-skatt utfärdas med ledning av dessa uppgifter. Det finnes dock anledning anta att barn, som underhålls av ogifta sjömän, ofta är mantalsskrivna under annan adress än sjömännen själva.

För närvarande kan den lokala skattemyndigheten erhålla vissa upplysningar av anteckningar i inkomst- och debiteringslängderna till vägledning vid bestämmande av tillämplig kolumn, men om sjömansskatten genomföres blir detta icke alltid fallet. Vi har — såsom vi påpekat i ett flertal sammanhang — föreslagit att en sjöman, som endast har inkomst ombord, icke skall avlämna självdeklaration. Den lokala skattemyndigheten skulle då sakna betydelsefull ledning för att bedöma vilken kolumn, som skall tillämpas. Sådana svårigheter föreligger dock redan nu, om sjömän eller andra skattskyldiga underlåter att avlämna självdeklarationer. Såvitt vi kunnat inhämta torde de lokala skattemyndigheterna — i avsaknad av direkta författningsbestämmelser — förfara på olika sätt i en sådan situation. Ofta anges kolumnen med ledning av skilda uppgifter tillgängliga för den lokala skattemyndigheten. I tveksamma fall lär för närvarande kolumn 1 anges. Vi anser att det bör förfaras på samma sätt även sedan sjömansskatteförordningen trätt i kraft. Några särskilda bestämmelser härom har vi icke funnit nödvändiga att inta vare sig i uppbördsförordningen och tillämpningskungörelsen till densamma eller i sjömansskatteförordningen. Om en ogift sjöman, som underhåller barn, för vilket rätt till allmänt barnbidrag föreligger, finner att för honom angivits kolumn 1 å preliminärdebetsedeln, bör han skyndsamt anhålla om ändring. För att undvika ett omständligt administrativt förfarande bör särskilda blanketter finnas tillgängliga ombord, så att sjömannen före ingången av ett nytt år i god tid kan anmäla för den lokala skattemyndigheten vilken kolumn som skall tillämpas för honom.

Skulle debetsedel å preliminär B-skatt utfärdas för sjöman, bör han hos den lokala skattemyndigheten anhålla om intyg, vari lämnas sådana uppgifter att därav framgår vilken kolumn i sjömansskattetabellen, som skall användas.

Har en sjöman över huvud taget icke erhållit debetsedel å preliminär skatt, bör han hos den lokala skattemyndigheten anhålla om en sådan; utfärdas då B-skattsedel, bör han begära sådant intyg, som avses i föregående stycke. Han kan också på annat sätt styrka, efter vilken kolumn i sjömansskattetabellen avdrag skall verkställas. Närmare föreskrifter härom bör utfärdas av sjömansskattenämnden.

Liksom nu bör debetsedlar till sjömän om möjligt avlämnas till postbehandling före debetsedlar till andra skattskyldiga.

Om här i Sverige bosatt sjöman varken genom företeende av debetsedel eller på annat sätt visar, enligt vilken kolumn i sjömansskattetabellen avdrag skall ske, är avlöningsförrättaren skyldig att verkställa avdrag enligt kolumnen för ogift skattskyldig utan barn.

Även om avlöningsförrättare är övertygad om att en sjöman kommer att erhålla jämkning av sjömansskatt, skall skatteavdrag företas med belopp, som anges i sjömansskattetabeller.

Den avdragna sjömansskatten antecknas på redovisningsförteckningar. Dessa skall avse en period av två månader och skall av befälhavaren insändas till rederiet.

På förteckningar anges numret å sjömannens debetsedel å preliminär skatt. Har debetsedel ej uppvisats, må det län och den kommun anges, varest sjömannen är mantalsskriven. Uppgift om sjömannens hemortskommun kan erhållas från sjöfartsbok eller annan handling. I nödfall kan befälhavaren godta muntlig uppgift från sjömannen. Till ledning för avlöningsförrättarens arbete bör sjömansskattekontoret sända ut förteckningar, varav framgår sifferbeteckningar för län och uppbördsdistrikt. Är sjömannens hemortskommun uppdelad i två eller fler uppbördsdistrikt och saknar avlöningsförrättaren kännedom om det uppbördsdistrikt, inom vilket sjömannen är mantalsskriven, skall såsom beteckning för kommunen tas det nummer, som gäller för det första uppbördsdistriktet inom kommunen.

Redaren skall för varje period om två månader, räknad från kalenderårets början, redovisa under perioden innehållen sjömansskatt. Redovisning sker sex gånger om året. För varje period lämnas redovisning senast den sista dagen i andra månaden efter periodens utgång genom att skattens sammanlagda belopp sättes in på sjömansskattekontorets postgirokonto. Samtidigt insändes redovisningsförteckningarna till sjömansskattekontoret. Efter ansökan må sjömansskattenämnden lämna redare medgivande att betala in skatt och sända in redovisningsförteckningar vid senare tidpunkt än nyss nämnts.

De insända redovisningsförteckningarna granskas vid sjömansskattekontoret. Därvid bör kontrolleras, att den inlevererade skatten överensstämmer med det belopp, som enligt förteckning skall inbetalas. Att redare fullgjort vad honom åligger kan kontrolleras även genom revision av redarens bokföring. Intet hinder möter för att en redares hela bokföring blir föremål för samtidig granskning av en tjänsteman vid sjömansskattekontoret och av en tjänsteman vid en länsstyrelse. I många fall torde till och med en dylik samtidig granskning vara att förorda. Lämpligt torde också vara att då taxeringsrevision verkställs av redares räkenskaper, granskningsmannen erhåller uppdrag att verkställa granskning av sjömansskatteredovisningen även om tjänsteman från sjömansskattekontoret ej kan delta.

Genom hålkortsbehandling av förteckningarna förslagsvis genom postverkets försorg erhålles uppgift hur den under året influtna sjömansskatten fördelar sig på uppbördsdistrikt. Hålkortsbehandlingen tillgår på samma sätt som nu sker av exempelvis skatteanvisningar å preliminär skatt m. m.

Om en sjöman önskar erhålla jämkning eller rättelse av felaktigt avdragen skatt ankommer det på honom att själv lämna sjömansskattekontoret uppgifter om skattens storlek m. m. De av sjömännen lämnade uppgifterna kan därefter kontrolleras vid sjömansskattekontoret. Härför fordras icke någon kontobokföring för varje enskild sjöman. Icke heller fordras någon så-

dan för utbetalning av gottgörelse till kommuner m. fl. eller av någon annan anledning.

Redaren är i egenskap av arbetsgivare ansvarig för att avdrag för sjömansskatt verkställs med rätta belopp, att skatt inlevereras till sjömansskattekontoret samt att gällande föreskrifter i övrigt iakttas. Om skatt icke inbetalas i rätt tid, skall restavgift erläggas.

Restitution, revisionskrav, preskription och straffbestämmelser

Restitution. Med den utformning, som sjömansskatten erhållit i vårt förslag, torde man ha anledning anta att restitution av sjömansskatt icke behöver förekomma annat än i särskilda fall. Sålunda får man räkna med att restitution stundom kan bli en följd av beslut om jämkning eller orsakas av felräkning eller därmed jämförlig omständighet. Att jämkning kan föranleda restitution beror på att jämkningsbeslutet kanske meddelas efter det avlöning utbetalats eller att beslutet icke uppvisats i tid för avlöningsförrättaren.

Vi har i kapitel 9 angivit att rättelse av felaktigt uttagen skatt skall äga rum. Då någon individuell redovisning av sjömansskatt icke skall förekomma vid sjömansskattekontoret, måste sjöman i regel själv ansöka om att återfå för mycket inbetalad skatt. Sjömansskattekontoret bör dock ta initiativ till restitution i den mån kontoret erhåller kännedom om att felaktighet förelupit.

Om det vid sjömansskattekontorets granskning uppmärksammas, att sjömansskatt inbetalats med för högt belopp, eller om redare i ansökan uppger detta, skall — i förekommande fall efter närmare undersökning — beloppet restitueras till redaren eller — om skatt avdragits med för högt belopp — till den, som vidkänts skatteavdrag.

Vid restitution av preliminär skatt utgår under i uppbördsförordningen angivna förutsättningar ränta då det är fråga om restitution av s. k. över-skjutande preliminär skatt. Däremot utgår icke ränta vid restitution på grund av jämkningsbeslut. Den återbetalning av sjömansskatt, som kan förekomma till följd av jämkning, synes lämpligen — då fråga är om ränta skall utgå å restituerat belopp — böra jämföras med återbetalning av preliminär skatt enligt uppbördsförordningens bestämmelser om jämkning. Det övervägande antalet fall, då restitution av sjömansskatt kan tänkas äga rum, torde komma att grundas å jämkningsbeslut. Vi anser att ränta icke bör utgå vid restitution på grund av jämkningsbeslut. Beträffande restitution på grund av rättelse av felräkning kan måhända göras gällande att andra synpunkter bör beaktas. Det kunde måhända anses vara rimligt om ränta här utginge liksom nu sker enligt förordningen om särskild sjömansskatt. Vi har funnit det mindre tilltalande och mycket opraktiskt att ränta skall utgå vid vissa restitutioner men icke vid andra. Gränsen mellan jämkning och rät-

telse kan icke alltid anses så klar, att olikartat förfarande är befogat. Här i riket bosatta sjömän medges skattelättnader i ganska stor utsträckning. Det kan därför ej betecknas som oskäligt att de ej erhåller ränta vid utbekommande av restituerade belopp. Någon skillnad mellan här i riket bosatta och här i riket ej bosatta sjömän torde i förevarande hänseende ej vara lämplig. Vi förutsätter dessutom att restitution av sjömansskatt — oberoende av restitutionsgrund — regelmässigt skall ske utan tidsutdräkt. Det finnes anledning anta, att i det överbäggande antalet fall restitution kommer att äga rum före utgången av den i 6 § förordningen om särskild sjömansskatt angivna tidpunkten, från vilken ränta i förekommande fall skall börja utgå.

Revisionskrav. Om det vid sjömansskattekontorets granskning av redares redovisning av sjömansskatt framkommer, att sjömansskatt icke inbetalats till kontoret eller inbetalats med lägre belopp än som rätteligen bort ske, skall kontoret skriftligen framställa anmärkning mot redovisningen i form av revisionskrav. Revisionskrav riktas då mot redare. Två fall av revisionskrav kan förekomma. I det första fallet har redaren eller befälhavaren utan giltig orsak underlåtit att avdra sjömansskatt eller avdragit sjömansskatt med för lågt belopp. I det senare fallet har avdrag för sjömansskatt visserligen företagits med rätta belopp men har redaren underlåtit att helt eller delvis redovisa skatten till sjömansskattekontoret.

Om redaren godkänner kravet och inbetalar felande belopp jämte restavgift, erfordras icke ytterligare åtgärder i redovisningsavseende. Bestrider redaren riktigheten av kravet eller underlåter han, utan att bestrida detsamma, att inbetala felande belopp, skall kontoret underställa ärendet nämnden för prövning. Har nämnden fastställt revisionskrav, skall det belopp, som fastställts till betalning, jämte restavgift uttas genom indrivning.

Revisionskrav kan också framställas direkt mot en sjöman. Så blir fallet, då en sjöman enligt vad verkställd utredning ger vid handen, genom att lämna oriktiga eller ofullständiga uppgifter orsakat att sjömansskatt icke avdragits eller avdragits med för lågt belopp.

Redare bör ha regressrätt gentemot sjöman i fråga om belopp, som redare underlåtit att avdra men på grund av revisionskrav nödgats erlägga.

Preskription. Det kan tänkas, att revisionskrav av en eller annan anledning icke kan framställas förrän relativt lång tid förflutit efter redovisningens avlämnande. Så kan t. ex. bli fallet, om vid revision av redares bokföring äldre felaktigheter upptäckes. Statens skatteanspråk måste dock i tiden begränsas. Vi föreslår att åtgärder för uttagande av sjömansskatt skall få vidtas endast intill utgången av femte året efter det att avdrag för sjömansskatt verkställts eller bort verkställas.

Straffbestämmelser. I uppbördsförordningen stadgas straff för arbetsgivare, som eftersätter sin skyldighet att verkställa skatteavdrag eller som icke ställer sig uppbördsförordningens bestämmelser till efterrättelse beträffande uppgiftsplikt och bokföringsplikt.

Om arbetsgivare, som är skyldig att verkställa skatteavdrag, uppsåtligen eller av oaktsamhet, som ej är allenast ringa, utbetalar lön utan att lönen minskats med föreskrivet belopp för gäldande av arbetstagarens skatt, skall han straffas med dagsböter. Då förseelsen straffas endast om den begåtts uppsåtligen eller av oaktsamhet, som ej är ringa, undantas från det straffbara området fall då rena förbiseenden förelegat eller eljest smärre misstag begåtts.

Om arbetsgivare icke fullgör sin skyldighet att inom föreskriven tid till uppbördsmyndighet inbetala belopp, motsvarande det, varmed arbetstagarens lön minskats för gäldande av dennes skatt och ligger i avseende härå uppsåt eller grov oaktsamhet arbetsgivaren till last, skall arbetsgivaren straffas med dagsböter eller fängelse i högst sex månader.

Arbetsgivare, försäkringsbolag eller understödsförening är skyldig att efter anmaning av lokal skattemyndighet lämna uppgifter. Om någon underlåter att behörigen fullgöra vad honom sålunda åligger straffas han med böter, högst 300 kronor. Detsamma gäller om arbetsgivare icke fullgör sin skyldighet att föra föreskrivna anteckningar om anställdas löner.

Arbetsgivare är skyldig att lämna arbetstagare uppgift om det belopp, som genom skatteavdrag innehållits å lönen. Om oriktig uppgift lämnas och fråga icke är om misstag, kan straffansvar jämlikt 13 kap. 11 § strafflagen inträda.

Även arbetstagare kan ådra sig straffansvar enligt bestämmelserna i uppbördsförordningen. Om någon har lämnat oriktig uppgift till arbetsgivare om förhållande, som har betydelse för verkställandet av skatteavdrag under sådana omständigheter, att det kan antas ha skett i syfte att åstadkomma att skatteavdrag icke verkställs eller sker med för lågt belopp, straffas han med dagsböter. Detsamma gäller, om någon i ansökan om nedsett skatteavdrag eller i ansökan om anstånd med inbetalning av skatt uppsåtligen eller av grov oaktsamhet lämnat oriktig uppgift angående förhållande av betydelse för ärendets avgörande. Har någon i preliminär självdeklaration eller i ansökan om jämkning av preliminär skatt eller i annan uppgift uppsåtligen eller av grov oaktsamhet lämnat oriktig uppgift, ägnad att för honom eller den han företräder leda till frihet från preliminär skatt eller till för låg sådan skatt, straffas han med dagsböter.

Arbetstagare, som åberopar eller eljest begagnar av arbetsgivare utfärdad oriktigt intyg å innehållen skatt, kan ådra sig straff för brukande av osann urkund.

I uppbördsförordningen lämnas vidare föreskrifter om föreläggande av vite. Om skattskyldig icke hörssammar anmaning att avlämna preliminär självdeklaration eller att fullständiga sådan deklaration eller att för jämkning inkomma med för den skattskyldige utfärdad debetsedel å preliminär skatt, äger länsstyrelsen förelägga den försumlige lämpligt vite. Vite må även föreläggas den, som underlåter att hörssamma anmaning att lämna

uppgift om utbetalade belopp, eller arbetsgivare, som är skyldig verkställa skatteavdrag men underlåter att fullgöra sådan skyldighet eller verkställer skatteavdrag med för lågt belopp, eller arbetsgivare, som icke fullgör sin skyldighet att lämna kvitto eller annan uppgift å verkställda skatteavdrag eller att återställa arbetstagares debetsedel eller att låta arbetstagare ta del av sin hos arbetsgivaren förvarade debetsedel, eller sin skyldighet att föra anteckningar eller lämna uppgift om avlöning m. m. eller att tillhandahålla sin bokföring eller sina anteckningar för granskning.

Även för tillämpning av sjömansskatteförordningen är bestämmelser om straff och vite ofrånkomliga. Bestämmelserna i uppbördsförordningen borde härvid kunna tjäna som förebild. Det är emellertid att märka, att några föreskrifter om preliminär självdeklaration icke är avsedda att inflyta i sjömansskatteförordningen. Uppbördsförordningens bestämmelser om straff för oriktig uppgift i preliminär självdeklaration eller om vite vid underlåtenhet att avge eller fullständiga sådan deklaration bör därför icke få någon motsvarighet i sjömansskatteförordningen. I övrigt synes de nödiga straff- och vitesbestämmelserna kunna erhålla i huvudsak samma utformning som motsvarande bestämmelser i uppbördsförordningen.

KAPITEL 12

Sjömansskattenämnden och sjömansskattekontoret

Den tidigare framställningen utvisar, att vi funnit nödvändigt föreslå att för handläggning av sjömansskatteärenden en sjömansskattenämnd och ett sjömansskattekontor inrättas.

Båda dessa organ synes böra förläggas till Göteborg.

Såsom framgår av redogörelsen i kapitel 6 har vi föreslagit att sjömansskatt endast skall erläggas ombord å vissa fartyg. Vi har även föreslagit, att sjömansskatten skall utgöras efter två olika tabeller, en för fjärrtrafik och en annan för närtrafik. I kapitel 6 har vi även påvisat omöjligheten att i en författning ange vilken kategori ett fartyg tillhör eller om sjömansskatt över huvud taget skall utgå. Beslut om och efter vilken tabell sjömansskatt skall avdras, måste därför meddelas i annan ordning. Vi föreslår att denna uppgift skall ankomma på sjömansskattenämnden. Utan tvivel blir denna indelning av fartygen till en början nämndens viktigaste uppgift.

De besked, som nämnden i förevarande avseende skall lämna, måste vara bindande. Man kan icke tänka sig att dessa frågor omprövas i en högre instans. Frågan, huruvida sjömansskatt skall erläggas eller ej å ett visst fartyg, kan nämligen icke hållas svävande under någon tid. Detsamma gäller frågan huruvida skatt skall erläggas efter den ena eller den andra tabellen. Om sjömansskattenämndens beslut beträffande dessa frågor skulle få överklagas, måste man räkna med att viss, kanske ofta ganska lång tid kan förflyta innan slutligt beslut meddelas. Det må ock framhållas att — om nu klagan skulle kunna komma i fråga — en enskild ombordanställd icke bör kunna få ändring; beskeden måste gälla alla ombordanställda och bör ej få ändras efter besvär av enskild skattskyldig. Slutligen må påpekas att praktiskt taget oöverstigliga svårigheter skulle möta att i efterhand retroaktivt ta ut beräknad sjömansskatt om exempelvis en skattedomstol med ändring av sjömansskattenämndens besked skulle förklara att sjömansskatt skall uttas efter den för sjömannen mindre gynnsamma skattetabellen.

Det må erinras om att bindande besked av en nämnd tidigare har godtagits i skattelagstiftningen, då det gällt att erhålla snabba beslut och då en ändring skulle medföra konsekvenser, som komme att rubba systemet. Vi syftar härvid på den kompetens som på sin tid tillades centrala omsättningsskattenämnden beträffande butikshandelsvaror. Vidare må erinras om att enligt

uppbördsförordningen äger centrala uppbördsnämnden meddela bindande besked om uttagande av preliminär skatt och verkställande av skatteavdrag.

Till ledning för sjömansskattenämndens avgörande beträffande indelning av fartygen måste ligga uppgifter i ansökningshandlingar, ingivna av vederbörande redare. Närmare föreskrifter om ansökningsförfarandet torde nämnden själv få lämna. Vi har tänkt oss, att besked om och hur sjömansskatt skall erläggas av anställda ombord å ett fartyg i regel skall avse ett år i sänder. I undantagsfall synes beskedet kunna avse kortare eller längre tid. Oavsett om besked lämnats för ett år eller för annan tid, är redaren skyldig att lämna sjömansskattenämnden uppgift om ändrade förhållanden beträffande rutt, äganderätt och dylikt som inträffat eller beräknas inträffa under den tid beskedet avser.

Vi har förutsatt att det ligger i en redares eget intresse att inkomma med ansökning om att anställda ombord å fartyget skall få erlägga sjömansskatt. Skulle mot förmodan redare underlåta att inkomma med vederbörlig ansökan, bör i förekommande fall nämnden dock vara oförhindrad att på eget initiativ uppta frågorna till avgörande. Givetvis bör redare då kunna anmanas att avge erforderliga uppgifter till ledning för nämndens bedömande.

I samband med att sjömansskattenämnden förklarar, att sjömansskatt skall erläggas av anställda ombord å visst fartyg, skall nämnden även ange, efter vilken av de båda sjömansskattetabellerna avdrag skall verkställas. Vad som anförts beträffande nämndens beslut angående själva fartygen, gäller också beträffande nämndens beslut rörande tillämpliga skattetabeller.

Sjömansskattenämndens beslut angående tillämpning av sjömansskatt och skattetabeller skall omgående tillställas redaren.

I kapitel 7 har föreslagits, att den personal, som äger uppbära drickspenningar och därmed jämförliga inkomster av passagerare ombord å fartyg, indelas i vissa grupper samt att drickspenningarnas storlek för de anställda inom varje grupp fastställas till vissa belopp. Vidare har föreslagits, att det skall ankomma på sjömansskattenämnden att fatta beslut angående gruppindelningen och de beräknade drickspenningbeloppen för varje grupp. Sjömansskattenämndens beslut i dessa frågor förutsättes skola fattas efter det erforderliga utredningar verkställts. Vederbörande personalorganisationers och rederiers yttranden synes böra inhämtas. Nämndens beslut i de hänseenden, varom nu är fråga, bör i regel avse ett beskattningsår i sänder. Tydligt är emellertid att hinder icke möter för att nämndens beslut för ett år i sak överensstämmer med föregående års beslut. Nämnden bör självfallet äga rätt att, om så skulle vara erforderligt, fatta nytt beslut under löpande beskattningsår.

Sjömansskattenämnden skall vidare — som framgår av den tidigare framställningen — besluta över ansökningar om jämkning av skatt och om rättelse av felaktigt uttagen skatt.

Det skall åligga sjömansskattenämnden att besluta rörande utbetalning av ersättning till kommuner och allmänna sjukkassor för mistade intäkter. Förfarandet härvid behandlas i kapitlen 15 och 16.

Om redare icke ställer sig till efterrättelse en av sjömansskattekontoret i form av revisionskrav framställd anmärkning, skall anmärkningen underställas nämnden för prövning.

Sjömansskattenämnden skall utfärda anvisningar till ledning för uppbörden av sjömansskatt. Vi förutsätter vidare, att redarna kommer att vända sig till nämnden för att erhålla upplysningar i olika hänseenden beträffande uppbörd av sjömansskatt.

Nämnden bör enligt vår åsikt bestå av ordförande och fyra ledamöter. Ordförande och ledamöter liksom ock suppleanter för ledamöterna förordnas av Kungl. Maj:t för viss tid, förslagsvis fyra år. Någon suppleant skall ej utses för ordföranden, utan i stället bör en av ledamöterna förordnas till vice ordförande för att vid förfall för ordföranden tjänstgöra i sådan egenskap. Härigenom undvikes att såsom ordförande stundom tjänstgör en suppleant, som icke regelbundet deltagit i nämndens beslut och avgöranden och som därför får anses vara mindre insatt i nämndens arbete än en ordinarie ledamot. Ordföranden och vice ordföranden skall ha juridisk utbildning samt äga erfarenhet av allmänna eller administrativa domarvärv. Önskvärt är, att i vart fall den ene av dem är insatt i beskattningsfrågor. Av övriga ledamöter bör en äga erfarenhet av allmänna värv, främst kommunala sådana. Återstående två ledamöter bör ha särskild erfarenhet och insikt i arbetsförhållandena inom sjöfartsnäringsen. Vi förutsätter, att till sådana ledamöter utses representanter för redare och ombordanställda.

Inom utredningen har framhållits angelägenheten av att nämnden tillföres sådan sakkunskap, som finnes både bland befälet och bland övriga anställda. Likaså har framhållits att sjöfartens arbetsförhållanden är mycket skiftande, varför representanter för såväl det större som det mindre tonnaget bör erhålla plats i nämnden. Det synes oss möjligt tillgodose dessa önskemål därigenom att vederbörande suppleanter utses bland de kategorier, som icke blir representerade inom nämnden. Enligt 3 § instruktionen för riksskattenämnden må nämndens ordförande tillkalla suppleant för överläggning inom nämnden, ändå att förfall för ledamot ej föreligger. Motsvarande bör gälla för sjömansskattenämndens vidkommande. Anses denna utväg icke framkomlig, kan möjligen övervägas att utöka antalet ledamöter i nämnden till sju.

Sjömansskattekontoret skall fungera som kansli åt sjömansskattenämnden. Inom kontoret skall uppbörden av sjömansskatt kontrolleras och de ärenden beredas, som skall avgöras av nämnden. Genom kontorets försorg expedieras nämndens beslut.

Redovisning av sjömansskatt sker till sjömansskattekontoret. De av re-

darna lämnade uppgifterna granskas; eventuellt framställles revisionskrav. Kontrollen av uppbörden av sjömansskatt sker även genom revision av redares bokföring. Denna revision företas i allmänhet av en befattningshavare vid kontoret.

Kontorets personalstyrka kan — därest uppbörden sker på det sätt som vi förordat — inskränkas till ett ganska ringa antal befattningshavare. I och för sig möter icke hinder att låta sjömansskattekontoret vara en självständig enhet av statsförvaltningen, men praktiska invändningar kan resas häremot. På grund av sin ringa storlek bör sjömansskattekontoret lämpligast vara knutet till en annan statlig myndighet, så att överflyttningar av personal kan förekomma vid ledigheter eller vid temporär arbetsbelastning.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län utövar för närvarande kontroll över utgörandet av den särskilda sjömansskatten. Vi har funnit det vara lämpligast, att det föreslagna sjömansskattekontoret knytes till länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. Sjömansskattekontorets ställning i förhållande till länsstyrelsen bör sökas efter mönster av kupongskattekontorets ställning i förhållande till överståthållarämbetet. Ur anslagssynpunkt betraktas sjömansskattekontoret som en del av länsstyrelsen, varigenom möjliggöres omflyttningar av personal, men i övrigt utgör kontoret ett självständigt organ.

Sjömansskattekontorets personal synes behöva omfatta en föreståndare i länsassessors tjänsteställning, en förste landskanslist, en landskanslist samt tre—fem biträden i olika lönegrader. Föreståndaren för kontoret bör vara föredragande i sjömansskatteärenden inför nämnden.

KAPITEL 13

Besvär över sjömansskattenämndens beslut

Som framgår av den föregående framställningen anser vi att sjömansskattenämnden skall ta befattning med följande ärenden:

1. avgörandet beträffande vilka fartyg, ombord å vilka sjömansskatt skall erläggas samt efter vilken tabell sjömansskatt skall erläggas,
2. avgörandet efter vilka grunder drickspenningar skall uppskattas,
3. frågor ifall sjömansskatt skall erläggas för viss inkomst eller ej,
4. frågor hur sjömansskatt i tveksamma fall skall beräknas,
5. frågor om jämkning av sjömansskatt och framställningar om rättelse av skatteavdrag för uttagande av sjömansskatt,
6. frågor om revisionskrav,
7. frågor om befrielse från erläggande av restavgift å sjömansskatt,
8. frågor om utbetalning till kommuner av ersättning på grund av minskade skatteintäkter med anledning av sjömansskatten samt
9. frågor om utbetalning till allmänna sjukkassor av ersättning på grund av minskade avgifter med anledning av sjömansskatten.

I den föregående framställningen (kapitel 12) har vi gjort gällande att beslutet angående fartygens indelning (punkt 1) måste vara bindande. Vi får här hänvisa till vad som tidigare anförts.

I detta sammanhang må framhållas, att sjömansskattenämndens beslut angående utfärdande av anvisningar är av sådan natur, att de icke skall kunna överklagas. Ej heller bör nämndens beslut angående normer för beskattningen av drickspenningar kunna överklagas. Däremot kan överklagande ske av ett nämndens jämningsbeslut på grund av att en sjöman förmenar att han icke uppbär drickspenningar i enlighet med de schablonuppskattningar som angivits av nämnden. Någon skillnad mellan nämndens beslut i nu avsett jämningsärende och övriga jämningsärenden bör icke göras.

I fråga om ärenden, som avses i punkt 3 ovan, måste man räkna med kompetenskonflikter. Frågan, huruvida en inkomst skall beskattas genom sjömansskatt eller ej, kan komma att bedömas även av beskattningsnämnd för årlig taxering. Sjömansskattenämndens beslut i det hänseende, varom nu är fråga, bör få överklagas till kammarrätten, men nämndens beslut måste iakttas av beskattningsnämnderna för den årliga taxeringen. Om en part i ett taxeringsmål visar att inkomst beskattats genom erläggande av

sjömansskatt på grund av sjömansskattenämndens beslut, har beskattningsnämnd sålunda att ställa sig sjömansskattenämndens beslut till efterrättelse. Om en part hävdar, att sjömansskatt erlagts, skall, innan beskattningsärendet avgöres, sjömansskattenämndens besked inhämtas, huruvida sjömansskatt rätteligen utgått.

Sjömansskattenämndens beslut i frågor, ifall sjömansskatt skall erläggas för viss inkomst eller ej, bör få överklagas icke blott av skattskyldig utan även av en representant för det allmänna. Såsom en dylik fiskal representant bör utses därför lämplig befattningshavare vid länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län, förslagsvis en biträdande taxeringsintendent.

De frågor, som avses under punkterna 4—7 ovan, bör kunna överklagas hos kammarrätten. Nämndens beslut i frågor angående revisionskrav bör kunna överklagas icke blott av den emot vilken kravet framställts utan även av den i föregående stycke omnämnda representanten för det allmänna.

I punkterna 8 och 9 har upptagits frågor som avser utbetalning till kommuner och allmänna sjukförsäkringar av ersättning för mistade intäkter på grund av sjömansskatten. Redogörelse för förfarandet återfinnes i kapitlen 15 och 16. Nämndens beslut i dessa frågor bör få överklagas hos Kungl. Maj:t.

KAPITEL 14

Beskattning av inkomst i land

Inkomst, för vilken sjömansskatt erlagts, skall icke taxeras till statlig inkomstskatt eller till kommunal inkomstskatt. Har den, som utgjort sjömansskatt, åtnjutit annan inkomst (inkomst i land) skall sådan inkomst taxeras vid årlig taxering.

Då sjömansskatten enligt vårt förslag konstrueras som en definitiv källskatt är det tydligt att man icke vid taxering av inkomst i land skall beakta sådan inkomst, för vilken sjömansskatt erlagts. Detta innebär att man måste i viss mån lämna gällande principer om progressiv beskattning och om samtaxering åsido.

Förslaget innebär sålunda att inkomst ombord beskattas genom sjömansskatt och inkomst i land taxeras vid årlig taxering. Vid taxeringen för inkomst i land synes man emellertid icke kunna helt bortse från beskattningen enligt sjömansskatteförordningen. Sjömansskattetabellerna måste konstrueras så, att vederbörliga avdrag, som beräknas schablonmässigt, uppdelas å avlöningsperiod i stället för att, som fallet är vid den årliga taxeringen, beräknas för beskattningsår. Det bör om möjligt tillses att en skattskyldig icke erhåller dubbelt avdrag för samma verkliga eller beräknade kostnad. Å andra sidan bör också tillses att avdrag medges i full utsträckning så att en var skattskyldigs intressen tillgodoses på skäligt sätt.

Vi har tänkt oss att varje taxeringsnämnd skall erhålla uppgift om de tider av beskattningsåret varunder en sjöman åtnjutit inkomst ombord och för sådan inkomst erlagt sjömansskatt. Man måste utgå från att sjömannen under denna tid icke åtnjutit inkomst av arbete i land. Taxeringsnämnd skall således icke anmana sjömannen att lämna uppgift om sådan inkomst under den tid denne arbetat ombord; ej heller skall skönstaxering åsättas för beräknad inkomst under denna tid. Det är klart att en sjöman kan ha uppburit annat slag av inkomst, som skattemässigt är att rubricera som inkomst av tjänst, under den tid han åtnjutit inkomst ombord. Han kan t. ex. ha uppburit retroaktiv lön på grund av tjänst i land, pension, styrelsearvode eller något annat slag av inkomst. Detta torde emellertid vara undantagsfall; inkomst av egentlig arbetsanställning lär en sjöman i regel icke uppbära i land så länge han är ombordanställd.

De uppgifter, som taxeringsnämnderna måste erhålla angående skattskyldigs ombordanställning, bör lämnas av arbetsgivarna (redarna) i stället för

de löneuppgifter, som nu lämnas enligt taxeringsförrordningen. Å uppgifterna skall anges sjömannens namn med erforderliga identifieringsuppgifter samt den tid, under vilken sjömannen uppburit inkomst ombord. Av den föregående framställningen framgår, att sjömansskatt stundom skall avdras å belopp, som utbetalas efter det att anställning ombord upphört. Sådana belopp torde emellertid få anses intjänade under tid, då sjöman varit ombordanställd. Att belopp utbetalas i efterhand bör icke anses hindrande för det av oss föreslagna systemet.

Den uppgift angående ombordanställning, som vi föreslår att redarna skall lämna, behöver icke innehålla upplysning om den lön som utbetalats eller om sjömansskattens storlek. (Jämför dock härutinnan framställningen i kapitel 19 om internordiska sjömansskattefrågor.)

Som ovan påpekats är sjömansskattetabellerna konstruerade så att vissa avdrag, som vid taxeringen för inkomst i land medges för beskattningsår, beräknats för månad. För varje månad har sålunda ett tolftefels ortsavdrag efter schablonberäkning frändragits. Vid taxering för inkomst, som sjöman åtnjutit i land, bör han därför erhålla ortsavdrag med en tolftefel för varje månad, under vilken han *icke* uppburit inkomst ombord. Har en sjöman exempelvis uppburit inkomst ombord från och med den 10 januari till och med den 5 augusti, skall han anses ha tillgodogjort sig ortsavdrag för tiden januari—augusti på grund av sjömansbeskattningen. Har sjöman uppburit inkomst ombord under ett helt år, skall han, om han taxeras i land för exempelvis inkomst av fastighet eller kapital, vid taxeringen av inkomsten i land icke erhålla något ortsavdrag.

Vid taxeringen skall tillses att i inkomstlängden göres anteckning om storleken av det ortsavdrag en sjöman äger åtnjuta. Anteckningen sker med ledning av uppgift från redare, eventuellt kompletterad med uppgift i självdeklaration eller enligt för ordföranden eljest tillgängliga upplysningar. En anteckning såsom »Sjöman 7/12 ortsavdrag» innebär att den skattskyldige uppburit inkomst ombord under fem månader och på grund härav endast skall äga åtnjuta ortsavdrag för sju månader. Beräkningen av ortsavdragens storlek torde icke vålla några svårigheter. Vi vill påpeka att särskilda omräkningstabeller redan finnes för angivande av reducerade ortsavdrag. Har skattskyldig uppburit inkomst ombord under helt år, antecknas i inkomstlängden »Sjöman 0/12 ortsavdrag». Att anteckning i inkomstlängden göres om storleken av sjöman tillkommande ortsavdrag är — såsom vidare framgår av kapitel 16 — av betydelse vid debitering av sjukförsäkringsavgifter. De i inkomstlängden införda anteckningarna överföres av den lokala skattemyndigheten till debiteringslängden.

Enligt 52 § kommunalskattelagen och 11 § förrordningen om statlig inkomstskatt beräknas ortsavdrag för en var av makar, vilka skall samtaxeras, till hälften av det belopp, som i 48 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen respektive 8 § 1 mom. andra stycket förrordningen om statlig

inkomstskatt sägs, dock att, om sådan del av ortsavdraget helt eller delvis ej kunnat utnyttjas å den ena makens taxerade inkomst, bristen må avräknas å den andra makens taxerade inkomst.

Det är enligt vårt förmenande icke möjligt att ha en kolumn i sjömansskattetabellen för gift sjöman, vars hustru kan ha inkomst i land, och en annan kolumn för en gift sjöman, vars hustru icke har sådan inkomst. Skatten för alla gifta sjömän måste uttas efter samma kolumn oberoende av hustruns eventuella inkomst i land. De skattebelopp, som anges i denna kolumn, bör framräknas under beaktande av mannens försörjningsbörda. Å andra sidan är gift kvinna, som skall samtaxeras med sin make, berättigad att erhålla sin del av ortsavdraget. Vi har icke ansett oss böra föreslå någon ändring härutinnan.

Huru fördelning av ortsavdrag skall ske, belyses enklast genom några exempel. I dessa förutsättes att sjömannen och hans hustru är bosatta i kommun, som tillhör ortsgrupp III. Ortsavdraget är för envar av makarna 1 840 kr. eller för makarna tillhopa 3 680 kr.

Om sjömannen uppburit inkomst ombord under hela året, äger han icke uppbära något ortsavdrag i land. Hustrun äger åtnjuta ortsavdrag med 1 840 kr. Makarna får då ett sammanlagt ortsavdrag å 5 520 kr., ifall man till äventyrs skulle anse att mannen vid erläggande av sjömansskatt tillgodogjort sig ett ortsavdrag å 3 680 kr., men man kan även utgå från att sjömannen endast tillgodogjort sig sin andel av ortsavdraget, vilken andel i detta exempel uppgår till 1 840 kr. Vi har ansett oss böra acceptera sistnämnda presumption. Vi vill i detta sammanhang understryka att de av oss framlagda sjömansskattetablerna endast är att anse som förslag och att några tekniska hinder ej möter att konstruera tabeller med utgångspunkt från andra förutsättningar än dem vi angivit.

Om en sjöman däremot endast haft inkomst ombord under nio månader av ett år får han anses ha tillgodogjort sig ett ortsavdrag å $9/12 \times 1\,840 = 1\,380$ kr. och är därför berättigad att från sin eventuella inkomst i land åtnjuta återstående 460 kr. Det är emellertid tänkbart att han icke alls har någon inkomst i land. I dylikt fall skall hustrun i förekommande fall äga rätt att från sin taxerade inkomst — utöver sin andel av ortsavdraget — avräkna vad mannen ej kunnat utnyttja. På motsvarande sätt äger en sjöman rätt att från sin i land taxerade inkomst avräkna det belopp, som hustrun måhända icke kunnat utnyttja.

Om man icke accepterar den av oss antagna presumptionen, skulle kunna göras gällande att summan av ortsavdragen stundom kan bli större än som eljest skulle bli fallet. Detta är emellertid en konsekvens, som måste tas, om man vill införa en sjömansskatt i form av en definitiv källskatt. Vi tror icke att den avvikelse från de allmänna reglerna, som detta skulle innebära är ägnad inge oro. Enligt vår mening skulle större olägenheter inträda, om man i detta hänseende hårt höll på den s. k. millimeterrättvisan. Vi vill i

detta sammanhang framhålla att vi prövat olika metoder för ortsavdragens beräkning för äkta makar, av vilka en uppburit sjömansskatt, och att vi funnit att den av oss föreslagna principen om beräkning av ortsavdragens storlek synes, utan att leda till några orimliga resultat, vara enkel att tillämpa både för taxeringsnämnder och för lokala skattemyndigheter.

Vad angår allmänna avdrag anser vi att den, som uppburit såväl inkomst, för vilken sjömansskatt utgjorts, som inkomst, vilken taxerats vid årlig taxering, skall vid taxeringen erhålla allmänna avdrag. Vi anser dock icke att denna regel bör gälla undantagslöst. Har sjömansskatten jämkats på grund av underskott å förvärvskälla eller på grund av utgivet periodiskt understöd eller avgift för pensionsförsäkring, synes rimligt att hänsyn till jämningsbeslutet tas vid den årliga taxeringen. Sjömansskattekontoret bör därför meddela vederbörande taxeringsnämnd, om jämkning medgivits. I meddelande om sjömansskattenämndens beslut om jämkning bör anges — förutom eljest erforderliga uppgifter — jämningsgrunden, så att det klart framgår, varför den till sjömansskatt beskattningsbara inkomsten skall ned sättas, exempelvis på grund av att sjömannen utger ett periodiskt understöd varje månad med visst angivet belopp. Hinder synes icke möta för att exempelvis viss del av periodiskt understöd får avdras efter jämkning vid beräkningen av sjömansskatt och viss del vid den årliga taxeringen. Har skattskyldig under en del av året arbetat som sjöman och under återstoden av året arbetat i land, synes en sådan uppdelning naturlig.

Beträffande avdraget för kommunalutskylder får vi anföra följande. I sjömansskattetabellerna har hänsyn tagits till ifrågavarande avdrag. Det synes därför icke onaturligt, om för sjöman, vilken har åtnjutit inkomst såväl ombord som i land, viss reducering verkställs av det avdrag som skall ifrågakomma vid den årliga taxeringen. Emellertid synes man böra se saken så att den kommunalskatt, vartill hänsyn tagits i sjömansskattetabellerna, endast har samband med inkomsten ombord under det att den kommunalskatt, vilken påförts å debetsedel å slutlig skatt, endast hänför sig till inkomst i land. Den skattskyldige bör därför vid den årliga taxeringen få tillgodogöra sig avdrag för all den kommunalskatt, som debiterats å debetsedeln å slutlig skatt. Praktiska skäl talar för det av oss nu förordade förfarandet.

Om en sjöman under ett år icke åtnjutit annan inkomst än av arbete i land men följande år uppbär endast inkomst ombord, kommer han icke att kunna utnyttja avdraget för debiterad kommunalskatt. För en skattskyldig, vilken ett år endast uppburit inkomst ombord men det därpå följande året arbetar i land, kommer den situationen att inträda att något belopp att avdra såsom kommunalskatt icke debiterats honom. Emellertid förekommer vid den årliga taxeringen ständigt fall, som påminner om de påpekade. Det är icke alls ovanligt att en person, som taxeras, under året före beskattnings-

året saknat inkomst. Vi anser icke de nu framdragna fallen vara av den betydelse att det av oss föreslagna systemet bör avvisas.

Från och med år 1957 erhåller skattskyldig vid taxering avdrag för försäkringspremier med schablonmässigt beräknade belopp. I sjömansskatttabellerna tas hänsyn till att en skattskyldig i regel har att vidkännas avdrag för försäkringspremier. Det synes icke uteslutet, att skattskyldig, som under ett beskattningsår uppburit inkomst både ombord och i land, kan komma att åtnjuta avdrag för försäkringspremier med högre belopp än som med »millimeterrättvisa» vore riktigt. De eventuella förluster, som på grund härav kan tänkas uppkomma för det allmänna, torde bli så obetydliga att man bör avstå från de invecklade bestämmelser, som skulle erfordras som korrektiv.

Vad här ovan anförts beträffande avdrag för periodiskt understöd, för underskott å förvärvskälla och för avgift till pensionsförsäkring bör i tillämpliga delar gälla i fråga om avdrag för nedsatt skatteförmåga. Har jämkning i sjömansskatt medgivits på grund av nedsatt skatteförmåga, bör jämningsbeslutet beaktas vid den årliga taxeringen.

Utöver vad ovan anförts beträffande taxering av inkomst i land synes följande böra påpekas.

Den, som icke uppburit inkomst annat än ombord, är icke skyldig att avlämna allmän självdeklaration vid årlig taxering. Finner taxeringsnämnd anledning anta, att sjöman, som icke avgivit självdeklaration beträffande inkomst i land, likväl åtnjutit sådan inkomst, har taxeringsnämnden givetvis skyldighet anmana sjömannen att avge deklaration angående sådan inkomst. Har skattskyldig under ett beskattningsår åtnjutit inkomst såväl ombord som i land, har han att i eljest gällande ordning avlämna självdeklaration beträffande inkomsten i land.

Bestämmelserna om samtaxering avser endast inkomst i land. Det må påpekas att vid uträknande av sjömansskatt sambeskattnings ej skall ske. Skulle båda makarna haft inkomst ombord, skall sammanläggning av inkomster ej verkställas.

Enligt förordningen om statlig förmögenhetsskatt skall, därest för fysisk person eller oskift dödsbo den skattepliktiga förmögenheten överstiger trettio gånger ett belopp, motsvarande summan av de för den skattskyldige för ifrågavarande beskattningsår enligt förordningen om statlig inkomstskatt fastställda inkomsterna av olika förvärvskällor, minskad med enligt samma förordning medgivna avdrag för underskott å förvärvskälla (sammanräknad nettoinkomst), den beskattningsbara förmögenheten utgöra ett belopp, motsvarande trettio gånger den sammanräknade nettoinkomsten, dock minst femtio procent av den skattepliktiga förmögenheten.

Man måste räkna med att för en skattskyldig, som åtnjuter inkomst både ombord och i land, den vid taxeringen sammanräknade nettoinkomsten regelmässigt blir lägre än om han åtnjöte all sin inkomst i land. Man kunde där-

för diskutera lämpligheten av att införa vissa särbestämmelser i förordningen om statlig förmögenhetsskatt för att motverka obehörig skattelättnad, t. ex. genom att till den eljest beräknade sammanräknade nettoinkomsten lägges den kontanta inkomsten ombord. Ehuru en lösning efter dessa grunder således är möjlig att uppnå, har vi icke velat föreslå införandet av ändrade bestämmelser. Det föreligger anledning anta, att den återopade bestämmelsen i 9 § förordningen om statlig förmögenhetsskatt endast i ett synnerligen begränsat antal fall torde komma att tillämpas för dem, som i framtiden har att erlagga sjömansskatt. Vi har strävat efter att åstadkomma en så enkel lagstiftning som möjligt och har därför underlåtit att framlägga särskilda bestämmelser i hithörande hänseenden. Skulle det emellertid visa sig att frånvaron av särbestämmelser kommer att medföra mindre önskvärda resultat i fiskalt hänseende, bör en ändring komma till stånd.

Vad som ovan sagts om utformningen av 9 § förordningen om statlig förmögenhetsskatt, gäller i tillämpliga delar även angående vår uppfattning att något förslag icke bör framläggas till ändring i förordningen med bestämmelser om begränsning av skatt i vissa fall, d. v. s. förordningen angående den s. k. 80-procentregeln.

I ett flertal författningar reglerande villkor för erhållande av statliga lån eller bidrag av skilda slag stadgas att en sökande har att styrka storleken av sin inkomst, i regel den taxerade inkomsten jämlikt förordningen om statlig inkomstskatt. Införandet av en sjömansskatt enligt vårt förslag nödvändiggör komplettering av dessa bestämmelser. I utdrag ur inkomstlängder eller därmed jämförliga handlingar bör därför anges, då skattskyldig enligt längden uppburit inkomst, för vilken sjömansskatt erlagts. I detta kapitel har tidigare lämnats exempel på anteckningar såsom »Sjöman $\frac{7}{12}$ ortsavdrag». Det synes nödvändigt att en särskild författning utfärdas med innebörd att, om en sökande genom utdrag ur inkomstlängd o. dyl. skall styrka sin till statlig inkomstskatt taxerade inkomst och därvid av intyget framgår, att han under det år, varom fråga är, varit sjöman, han jämväl skall styrka storleken av den kontanta inkomst, för vilken sjömansskatt erlagts. Han kan styrka detta med utdrag ur sin avräkningsbok. Om den skattskyldige haft inkomst både ombord och i land, blir den inkomst vartill hänsyn skall tas i förevarande hänseende summan av taxerad inkomst enligt förordningen om statlig inkomstskatt och kontant inkomst ombord. Om han endast haft inkomst ombord motsvaras den taxerade inkomsten av den kontanta inkomsten ombord.

KAPITEL 15

Ersättning till kommuner

Inledningsvis bör fastslås att vi icke ansett oss böra framlägga förslag om ersättning till kommunerna med belopp, som exakt motsvarar skattebortfallet. Ett system, som skulle möjliggöra sådana beräkningar, komme att kräva en alltför dyrbar och omfattande administration.

Sjömansskatteutredningen lät företa vissa undersökningar för att beräkna verkningarna av en sjömansskatt för de kommuner, inom vilkas områden sjömän var bosatta. Det konstaterades därvid, att om tillförlitliga uppgifter önskades rörande det antal skattekronor, som sjömännen representerade inom kommunerna, kännedom skulle erfordras om vederbörandes till kommunal inkomstskatt beskattningsbara inkomster. Framskaffandet av uppgifter härom ansågs dock ligga utom undersökningens ram. Utredningen blev därför nödsakad att använda sig av schematiska beräkningar i förevarande avseende.

Den inverkan på kommunernas ekonomi, som en definitiv sjömansskatt kan tänkas medföra, måste på något sätt bedömas. Vi har därför insamlat en del uppgifter härutinnan och med utgångspunkt från dessa kommit fram till en jämförelsevis enkel lösning av frågan om beräkning av den ersättning, som bör utgå till kommun på grund av inkomstbortfallet genom sjömansskatten.

Till en början synes lämpligt att här redovisa våra beräkningar angående den kommunala inkomstskattens storlek i förhållande till samtliga utskylder vid inkomstlägen, som kan antas vara aktuella för sjömännen. I nedanstående tabell har den kommunala inkomstskatten beräknats utgå efter en utdebitering av 13 kronor för skattekrona, varjämte antagits, att fråga varit om ortsgrupp III. Avgifterna till den obligatoriska sjukförsäkringen har beräknats till genomsnittsbelopp. Med gift skattskyldig förstås

Årsinkomst för gift skattskyldig	Statlig inkomstskatt kronor	Kommunal inkomstskatt kronor	Folkpensions- avgift kronor	Sjukför- säkrings- avgift kronor	Summa utskylder kronor	Den kommu- nala inkomst- skattens an- del av summa utskylder procent
5 000	77	104	111	121	413	25,2
10 000	561	754	219	185	1 719	43,9
15 000	1 118	1 404	328	210	3 060	45,9
20 000	2 126	2 054	437	222	4 839	42,4

Årsinkomst för ogift skattskyldig utan försörj- ningsplikt mot barn	Statlig inkomstskatt kronor	Kommunal inkomstskatt kronor	Folkpensions- avgift kronor	Sjukför- säkrings- avgift kronor	Summa utskylder kronor	Den kommun- ala inkomst- skattens and- del av summa utskylder procent
5 000	264	364	108	90	826	44,1
10 000	956	1 014	217	127	2 314	43,8
15 000	2 028	1 664	250	152	4 094	40,6
20 000	3 400	2 314	250	164	6 128	37,8

gift man, vars hustru icke har egen inkomst, i följd varav mannen påföres hustruns avgifter till folkpensioneringen och sjukförsäkringen.

Till belysande av ämnet har även uppgifter genom postverket införskaffats, nämligen angående dels de skattebelopp, som under uppbördsåret 1955 inbetalats till postverket jämlikt 55 § uppbördsförordningen och dels inbetalningar under mars månad 1956 enligt samma paragraf. Redogörelse för uppbördsförordningens ifrågavarande bestämmelser återfinnes i kapitel 3.

Skatteinbetalningarna under år 1955 från rederier till postens skatteavdelningar omfattade 91 940 delposter. Antalet delposter för uppbördstermin uppgick i medeltal till 15 300—15 400. Summan av de inbetalade beloppen utgjorde 44 405 334 kronor. Specifikation av inbetalningarna återfinnes i *bilaga 1*. Uppgifterna angående inbetalningarna under mars 1956 redovisas i *bilagorna 2—3*.

Enligt tablån å sidan 74 uppgick bemanningen ombord å svenska handelsfartyg om 500 bruttoregisterton och därutöver vid 1955 års slut till 20 749 personer. I de uppgifter, som lämnats från postverket, ingår icke skatt från de 5 000—7 000 i Sverige icke bosatta utlänningar, som då hade anställning ombord å svenska fartyg. En relativt god överensstämmelse får således anses föreligga mellan antalet anställda ombord å handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 500 registerton enligt Sveriges officiella statistik och det genomsnittliga antalet delposter för varje uppbördstermin sådant det framgår av postverkets uppgifter avseende år 1955. Det bör emellertid uppmärksammas, att vissa skattebelopp måste antas avse andra skatter än preliminär skatt, samt att under en uppbördstermin flera delposter kan avse samma person. Även andra felkällor kan förekomma. Möjligen har exempelvis en eller annan ombordanställd debiterats preliminär B-skatt och därför själv verkställt skatteinbetalning. I viss utsträckning torde å andra sidan ha förekommit, att rederier inbetalat skatt för kontorspersonal i den ordning som gäller för sjömän.

Uppgifter angående den skatt, som preliminärt erlagts för anställda ombord å fartyg mellan 100—500 bruttoregisterton, har ej kunnat införskaffas.

Medan antalet inbetalningar enligt 55 § uppbördsförordningen för varje uppbördstermin under år 1955 som ovan anmärkts uppgick i genomsnitt till

15 300—15 400, redovisas för uppbördsterminen i mars 1956 endast något mer än 10 000 poster. Anledningen härtill får antas vara att sjöfarten under vintern 1955—1956 på grund av issvårigheter och arbetskonflikter i vissa främmande länder icke pågick i normal omfattning. Den omständigheten torde även ha bidragit till förhållandet att antalet utläningar ombord å svenska fartyg ökats. Det kan också påpekas att här — till skillnad från uppgifterna för år 1955 — sådana poster som kunnat antas avse annat än preliminär skatt sorterats bort. Postverket har genom hålkortsbehandling lämnat uppgifter om hur de inbetalade beloppen fördelar sig på uppbördsdistrikt. Uppgifterna för uppbördsdistrikten har därefter sammanförts för varje kommun. Dessa uppgifter är av icke ringa intresse.

Vissa undersökningar har företagits för att söka utröna sjömansskattens verkningar för följande kommuner i Stockholms län, nämligen Huddinge, Lidingö, Nacka, Nynäshamn, Roslags-Länna, Sollentuna och Solna. Undersökningen omfattade 199 skattskyldiga, som enligt uppgifter tillgängliga för uppbördssektionen vid länsstyrelsen varit sjömän under år 1955. Därest dessa sjömän skulle ha erlagt sjömansskatt och sålunda icke varit skyldiga erlagga kommunal inkomstskatt för inkomst ombord, skulle inkomstbortfallet för kommun, landstingskommun och tingslag ha uppgått till ungefärligen de belopp som angives i nedanstående tablå. I tablån har inkomstbortfallet jämväl angivits i procent av den sjömansskatt som beräknats för de ifrågavarande sjömännen.

Inkomstbortfallet i procent har uträknats under antagande att alla de ifrågavarande sjömännen skulle ha haft att erlagga sjömansskatt enligt den tabell, som av oss föreslås gälla för sjömän ombord å fartyg i nord-sjöfart och oceanfart. Det har icke varit möjligt att utröna i vilket slag av trafik de olika fartyg gått, ombord å vilka sjömännen varit anställda. Då den för sjömännen i skattehänseende gynnsammare tabellen i gemen använts, måste i verkligheten det procentuella skattebortfallet för kommunerna bli mindre än tablån utmärker.

Ytterligare bör framhållas att i tablån differentiering mellan olika inkomstlägen icke skett.

Kommun	Inkomstbortfall i kronor				Inkomstbortfallet utgör i procent av sjömansskatten			
	kommun	lands- tings- kommun	tingslag	samtliga	kommun	lands- tings- kommun	tingslag	samtliga
Huddinge	24 490	8 029	134	32 653	39,1	12,8	0,2	52,1
Lidingö	17 270	6 600	110	23 980	30,7	11,7	0,2	42,6
Nacka	16 905	5 796	97	22 798	32,5	11,1	0,2	43,8
Nynäshamn . . .	12 271	3 700	62	16 033	34,8	10,5	0,2	45,5
Roslags-Länna .	9 790	3 560	119	13 469	31,5	11,5	0,4	43,4
Sollentuna	8 196	2 977	20	11 193	32,3	11,7	0,1	44,1
Solna	39 725	14 221	95	54 041	36,5	13,1	0,1	49,7

Sedan sjömansskatteutredningens förslag framlades, har den nya kommunindelningen tillkommit. I en storkommun kan antalet sjömän sannolikt antas representera en mindre andel av befolkningen än i en mindre kommun. Skatteunderlaget har de senaste tio åren starkt ökat i kommunerna. Det skulle måhända kunna göras gällande, att en kommuns intresse av att få beskatta där hemmahörande sjömän icke längre är så stort som tillförne och att man därför icke skulle behöva ersätta kommunerna för skattebortfallet på grund av sjömansskatten. Vi har icke velat ansluta oss till en sådan uppfattning. En annan sak är att de kommunala skatteintäkter, som grundas på beskattningen av sjömannens inkomster, får beräknas på annat sätt än det hittills tillämpade.

De minskade skatteintäkter, som kan beräknas bli en följd av införandet av sjömansskatt, synes böra bäras av staten. Storleken av det procenttal, som av oss valts för den genomsnittligt beräknade ersättningen för skattebortfall till kommunerna, har från denna utgångspunkt tilltagits i överkant.

Vi har tidigare framhållit att sjömansskatten bör vara en statlig skatt. Men även om skatten skall tillfalla staten, bör staten lämna ersättning till kommuner. Klart synes vara att ersättning skall utgå till primärkommuner och landstingskommuner. Däremot synes i hög grad diskutabelt huruvida ersättning också bör utgå till tingslag. Det skulle här gälla mycket obetydliga belopp, som knappast kunde spela någon som helst roll i tingslagets budget. Tingshusmedlens procentuella andel av sjömansskatten kan enligt våra beräkningar icke antas bli högre än 0,2 procent; sannolikt blir procenten lägre. Vi föreslår därför att ersättning icke skall utgå till tingslag.

Ersättningen till kommuner bör beräknas till 35 procent av den sjömansskatt, som erlagts av sjömän mantalsskrivna i kommunen. Ersättningen till landstingskommuner skall på motsvarande sätt utgå med 10 procent av den sjömansskatt, som erlagts av sjömän inom landstingskommunens område. Beträffande municipalsamhällen synes särskilda förhållanden föreligga, vilka talar emot att tillämpa en generell regel för ersättningen. I många municipalsamhällen är utdebiteringen så låg, att ersättningsbeloppen skulle bli mycket små. Det synes icke riktigt att i dessa fall utbetala ersättning. Enligt vår mening bör ersättning endast utgå till municipalsamhällen, där utdebiteringen uppgår till minst en krona för skattekrona. Vi föreslår att ersättning utgår med 2 procent av sjömansskatten för sådana municipalsamhällen.

Den föreslagna metoden för ersättningens beräknande är enkel och ur flera synpunkter tilltalande, varför vi förordar densamma. Emot densamma kan invändas, att metoden icke lämnar utrymme för differentiering av ersättningen efter skattetrycket inom de olika kommunerna. Om en sådan differentiering skulle anses ofrånkomlig — för vår del anser vi vinsten icke

uppväga det därav orsakade merarbetet — synes man kunna förfara enligt grunder, som framgår av följande exempel.

Om sjömansskatt, erlagd av sjömän inom en kommun, antas vara 10 000 kronor samt den genomsnittliga utdebiteringen för samtliga primärkommuner antas vara 10 kronor, skall en kommun med en utdebitering av 12 kronor erhålla en gottgörelse å 4 200 kronor uträknad enligt följande uppställning.

$$\frac{12}{10} \times (35 \% \times 10\,000) = 4\,200$$

Vad ovan sagts om hänsynstagande till den varierande utdebiteringen mellan primärkommuner kan tillämpas även för bestämmande av ersättningen till landstingskommuner och till ersättningsberättigade municipalsamhällen.

Det må understrykas, att den ovan angivna genomsnittliga utdebiteringen är godtyckligt vald. Vårt exempel innebär icke, att ersättning skulle uträknas efter denna antagna medelutdebitering. Vid eventuell uträkning av ersättningen enligt den ifrågavarande metoden skall givetvis den genomsnittliga utdebitering användas, som vid varje tidpunkt är aktuell.

För att visa hur fördelning av bidrag kan ske, lämnas här nedan ett exempel. Medelutdebiteringen i riket till samtliga kommunala utskylder förutsättes vara 13 kr. En kommun antas bestå av flera uppbördsdistrikt. Ett av dessa uppbördsdistrikt sammanfaller med ett municipalsamhälle. Sjömansskatt erlagd av sjömän mantalsskrivna inom distriktet uppgår till 100 000 kr. Utdebiteringen till kommunen antas vara 11 kr., till municipalsamhället 2 kr. och till landstingskommunen 3 kr. Ersättning till kommun, municipalsamhälle och landstingskommun beräknas för detta uppbördsdistrikt enligt följande.

Den totala ersättningen blir:

$$\frac{16}{13} \times (47 \% \times 100\,000 \text{ kr.}) = 57\,846 \text{ kr.}$$

Ersättningen beräknas därefter

$$\text{för kommun till } \frac{11}{16} \times 57\,846 = 39\,769$$

$$\text{för municipalsamhälle till } \frac{2}{16} \times 57\,846 = 7\,231$$

$$\text{för landstingskommun till } \frac{3}{16} \times 57\,846 = 10\,846 \quad 57\,846 \text{ kr.}$$

Uträkningarna kan synas enkla men ännu enklare och därför ur administrativ synpunkt fördelaktigare blir förfaringssättet, om man väljer det av oss förordade förslaget att fastställa ersättningarna utan hänsynstagande till varierande kommunala utdebiteringar.

Fördelning å uppbördsdistrikt verkställes genom hålkortsbehandling hos postverket med ledning av anteckningarna å redovisningsförteckningar om debetsedelnummer.

För att undvika uträkningar och utbetalningar av ersättning å bagatellbelopp, vilka icke är av betydelse för kommunernas ekonomi, föreslås att det lägsta årliga belopp, som må utbetalas, fastställas till 300 kronor.

Ersättning till kommuner, municipalsamhällen och landstingskommuner bör utbetalas genom sjömansskattekontoret en gång om året, så snart uträkningarna verkställts. Den närmare fördelningen av ersättningen mellan bidragsberättigad borgerlig och kyrklig kommun bör verkställas av vederbörande organ inom kommunalförvaltningen.

Slutligen vill vi erinra om att sjömansskatt, härrörande från avdrag från löner utbetalade till sjömän, vilka icke är bosatta här i riket, ej till någon del skall beaktas vid beräkningen av ersättning till kommuner.

Avgifter till folkpensioneringen och den allmänna sjukförsäkringen

Folkpensionsavgifter. För närvarande utgår folkpensionsavgift med 2,5 procent av den avgiftspliktiges till statlig inkomstskatt taxerade inkomst. Högsta årliga avgift är för ogift 250 kronor och för äkta makar 500 kronor. Avgifterna till folkpensioneringen är inräknade i tabellerna för preliminär A-skatt. Avgifterna debiteras å debetsedeln för slutlig skatt.

Sjömansskattetabellerna skall konstrueras med beaktande av skyldigheten att erlægga folkpensionsavgift. Sjöman, som uteslutande uppburit inkomst för vilken erlagts sjömansskatt, skall därför icke debiteras folkpensionsavgift. För sjöman, vilken under ett år åtnjutit såväl inkomst ombord som inkomst i land, debiteras folkpensionsavgift med ledning av hans till statlig inkomstskatt taxerade inkomst. Hänsyn skall därvid icke tas till den inkomst han uppburit ombord. Någon ändring av reglerna angående debitering av folkpensionsavgifter blir icke erforderlig.

Om man på angivet sätt bortser från inkomst ombord vid debitering av folkpensionsavgift, kan en sjöman som åtnjutit inkomst både ombord och i land stundom få erlægga för låg avgift. Det kan ock förekomma att sådan sjöman får erlægga för hög avgift. Det är klart, att detta icke är önskvärda konsekvenser. Vi anser dock att de olägenheter, varom här är fråga, är sådana att man kan bortse från desamma. Som förut i olika sammanhang påpekats måste man, då en definitiv källskatt konstrueras, på åtskilliga punkter avstå från att söka uppnå millimetterrättvisa.

Såsom kompensation för att för höga avgifter till folkpensioneringen och den allmänna sjukförsäkringen, varom redogöres nedan, kan utgå, har vi — såsom framgår av kapitel 8 — föreslagit att vid sjömansskattetabellernas uppbyggnad viss reduktion bör äga rum.

Emellertid finnes ytterligare en metod — låt vara schablonmässig — att mildra olägenheterna av att för hög avgift uttas. Denna metod är något komplicerad. Vi har därför icke velat förorda densamma men vill dock här nedan redogöra för hur man i så fall skulle förfara.

Folkpensionsavgift utgår som nyss sagts för år med högst 250 kronor för ogift och med högst 500 kronor för makar. Det kan därför sägas, att högsta månatliga avgiften är ungefär 21 respektive 42 kronor. Om en sjöman endast uppburit inkomst ombord under viss del av året och under

resten av året uppburit inkomst i land, kan den högsta folkpensionsavgiften för honom fastställas till summan av maximivavgifterna för de månader, då han icke uppburit inkomst ombord. Vid debitering av folkpensionsavgift skulle då hänsyn tagas härtill. Denna beräkningsmetod bör jämföras med den reducering av ortsavdrag, vilken vi föreslår skall förekomma för sjöman som haft både inkomst ombord och inkomst i land. Den bör även jämföras med den reducering av sjukförsäkringsavgifter, varom redogöres i det följande.

Någon individuell redovisning av influtna folkpensionsavgifter förekommer numera icke. De belopp, som utbetalas till en folkpensionär, står ej i relation till de avgifter denne må ha inbetalat. I detta sammanhang bortses från inbetalning av avgifter för frivillig pensionering.

Länsstyrelserna lämnar riksräkenskapsverket uppgift om storleken av de debiterade folkpensionsavgifterna. Uppgifterna lämnas genom sammandrag på sätt sker beträffande statsverkets övriga inkomster, som har samband med den årliga taxeringen.

I riksstaten ingår folkpensionsavgifterna (sedan budgetåret 1954/1955) i inkomsttiteln A. I 1 a Skatt å inkomst och förmögenhet m. m. För budgetåret 1953/1954 och tidigare budgetår redovisades pensionsavgifterna särskilt.

Någon specialdestination förekommer således icke längre beträffande folkpensionsavgifterna. Som bekant bestrides utgifterna för folkpensioneringen till stor del av skattemedel. På grund härav synes icke nödvändigt, att särskilt beräkna och bokföra den del av sjömansskatten, som motsvarar folkpensionsavgifter. Skulle likväl en sådan beräkning vara erforderlig, måste folkpensionsavgifterna uppskattas schablonmässigt till viss del av hela den erlagda sjömansskatten. Individuell redovisning är utesluten. Sjömansskatten skall icke bokföras särskilt för envar skattskyldig. Vi har icke funnit anledning ingå på frågan om det procenttal som skulle kunna komma till användning.

Sjukförsäkringsavgifterna. I tabellerna för preliminär A-skatt ingår belopp, som skall motsvara avgifterna till den obligatoriska sjukförsäkringen. Särskilda avgifter erlägges för sjukvårdsförsäkringen, för försäkringen för grundsjukpenning och för försäkringen för tilläggssjukpenning. Lokal-sjukkassa samt centralsjukkassa i stad, som utgör eget centralsjukkasseområde, skall i debiteringslängderna föra in uppgifter om sjukförsäkringsavgifter avseende försäkringspliktiga bosatta inom sjukkassans område. Vid debitering av slutlig skatt debiterar den lokala skattemyndigheten sjukförsäkringsavgifter. Debiteringen sker med de belopp, som genom sjukkassans försorg förts in i längderna, utom då den lokala skattemyndigheten kan konstatera att den avgiftspliktiges inkomster icke uppgår till vissa belopp. Härom gäller i korthet följande.

Avgift för sjukvårdsförsäkringen skall erläggas av medlem, vars till statlig inkomstskatt taxerade inkomst vid taxering året näst efter det år avgiften avser bestämts till minst ettusentvåhundra kronor och som icke vid utgången av sistnämnda år upphört att vara medlem, fyllt sextiosju år eller uppbär folkpension i annan form än ålderspension (33 § andra stycket SFL).

Avgift för försäkringen för grundsjukpenning skall erläggas av medlem, som vid utgången av det år avgiften avser är försäkrad för sådan sjukpenning och vars till statlig inkomstskatt taxerade inkomst vid taxering nästföljande år bestämts till minst ettusentvåhundra kronor (33 § tredje stycket SFL).

Avgift för försäkringen för tilläggssjukpenning skall erläggas av medlem, som under den månad avgiften avser eller del därav är försäkrad för sådan sjukpenning; dock utgår ej, då försäkringsplikt upphör, avgift för löpande kalendermånad. Den som fullgör tjänstgöring som värnpliktig må, såframt han senast två månader efter tjänstgöringens slut gjort framställning därom hos sjukkassan, befrias från avgift för varje hel kalendermånad av tjänstgöringen (33 § fjärde stycket SFL).

Överstiger medlems sammanlagda avgift för sjukvårdsförsäkringen och försäkringen för grundsjukpenning två procent av hans vid taxering till statlig inkomstskatt året näst efter det år avgiften avser taxerade inkomst, skall avgiften nedsättas till två procent av nämnda inkomst (35 § första stycket SFL).

Därest vad medlem har att erlagga i sjukförsäkringsavgift för ett kalenderår skulle uppgå till lägre belopp än fem kronor, skall avgift icke påföras honom (35 § andra stycket SFL).

Av de återgivna bestämmelserna framgår att endast avgifterna för sjukvårdsförsäkringen och för grundsjukpenningen reduceras, om den avgiftspliktiges inkomst icke uppgår till viss storlek. Avgiften för tilläggssjukpenningen reduceras endast som en följd av stadgandet i 35 § andra stycket sjukförsäkringslagen.

Införes sjömansskatt enligt vårt förslag torde avvikelser från det nuvarande förfarandet vid sjukkassorna icke erfordras. Kassorna antecknar i längderna de avgifter, som enligt tillgängliga uppgifter skall erläggas av avgiftspliktiga bosatta inom kassornas områden. Sjukkassorna behöver härvid icke undersöka, huruvida en avgiftspliktig uppbär inkomst ombord eller i land.

För de lokala skattemyndigheterna måste man räkna med ett visst men säkerligen ganska begränsat merarbete. Avgifterna till sjukvårdsförsäkring och till försäkringen för grundsjukpenning skall debiteras utan avvikelse från vad som nu gäller, men vid debiteringen av dessa avgifter skall hänsyn icke tas till inkomst ombord. Endast den vid årlig taxering taxerade inkomsten (d. v. s. inkomsten i land) skall beaktas. I förekommande fall reduceras nu nämnda avgifter efter vad som stadgas i sjukförsäkringslagen.

Den, som uppburit inkomst ombord, skall icke debiteras avgift till försäkringen för tilläggssjukpenning med de av sjukkassan uträknade beloppen. Han skulle då komma att få erlagga för högt belopp. Vi har föreslagit att skattskyldig, som uppburit inkomst både ombord och i land, vid den årliga taxeringen skall åtnjuta ortsavdrag med så stor del av ortsavdraget, som belöper på inkomsten i land. I inkomstlängden skall då antecknas att

den skattskyldige äger åtnjuta ortsavdrag med så många tolfedelar av ortsavdraget, som motsvarar det antal månader under vilka han ej uppburit inkomst ombord. De lokala skattemyndigheterna skall överföra dessa uppgifter till debiteringslängden. Sjömannen bör därefter debiteras avgift för tilläggssjukpenningen med reducerat belopp, så att tilläggssjukpenning kommer att utgå med så många tolfedelar av den av kassan uträknade avgiften, som motsvarar det antal månader han åtnjuter ortsavdrag. En sjöman, som under hela året haft inkomst ombord, kommer således icke att påföras någon avgift för tilläggssjukpenningen. Om han därjämte saknat inkomst i land blir han icke heller påförd några avgifter för sjukvårdsförsäkringen och för grundsjukpenningen. Därest han — utöver inkomst ombord under helt år — jämväl skulle ha haft annan inkomst, exempelvis av kapital, kan han dock i vissa fall helt eller delvis komma att påföras sistnämnda avgifter.

I *bilaga 4* lämnas exempel på hur sjukförsäkringsavgifter bör debiteras sedan sjömansskatteförordningen trätt i kraft. Såsom underlag för de lämnade exemplen har tagits uppgifter om taxerade inkomster och införda sjukförsäkringsavgifter ur en längd för debitering av slutlig skatt på grund av 1956 års taxering för en kommun i Stockholms län.

Vi har tidigare i kapitel 15 föreslagit att ersättning skall utgå till kommuner med anledning av sjömansskattens införande. Liknande ersättning synes böra utgå till sjukkassorna. Även för sjukkassornas vidkommande bör ersättningen utgå med schablonmässigt beräknade belopp. Det är i nuvarande läge svårt att bedöma hur stora skillnaderna på grund av sjömansskattens verkningar kan bli mellan av sjukkassorna i debiteringslängderna införda och av lokala skattemyndigheter debiterade avgifter. Enligt de uppgifter, som stått oss till buds, torde dock en ersättning, uppgående till sex procent av sjömansskatten, rätt väl kompensera sjukkassorna för hela den avgiftsminskning, som blir beroende av att avgiftspliktiga erlägger sjömansskatt. Vi har i vårt förslag till sjömansskatteförordning intagit en bestämmelse av innehåll att ersättning till kommun, landstingskommun, municipalsamhälle och allmän sjukkasse icke skall utgå, därest den beräknade ersättningen icke uppgår till 300 kronor. Det kan övervägas, huruvida undantag härifrån bör göras för sjukkassornas del, så att det även för dem angivna minimibeloppet 300 kronor antingen sänkes eller ock helt utgår. Vi anser dock att något undantag icke bör göras för sjukkassornas vidkommande. I föregående kapitel har vi omnämnt en metod för beaktande av den varierande kommunala utdebiteringen vid fastställande av ersättning till kommuner. En liknande metod är givetvis möjlig att tillämpa även vid uträknande av ersättning till sjukkassor, men vi har icke funnit sådana skäl föreligga att den bör ges företräde.

Beräkningarna angående den procentsats, som bör ligga till grund för fastställandet av ersättning till sjukkassor, måste givetvis bygga på an-

taganden. Mera exakt uträknade belopp för bortfallna tilläggssjukpenningavgifter skulle kunna framräknas om man förfore på motsvarande sätt som nu sker med vissa ändringar av sjukförsäkringsavgiften. Detta skulle innebära, att vid reducering av tilläggssjukpenningavgift på grund av sjömansskatt lokal skattemyndighet skulle under särskild rubrik i slutet av debiteringslängden anteckna det belopp, varmed avgiften minskats, varvid skulle anges nummer å uppslag och rad, där avgiften införts. Beträffande sjukvårdsförsäkrings- och grundsjukpenningförsäkringsavgifter synes utslutet att använda det skisserade systemet för en mer exakt beräkning på grund av de stora praktiska svårigheter som härvid uppkommer vid framräknandet av ersättningsbeloppen. Beträffande sistnämnda avgifter finge man under alla förhållanden nöja sig med gottgörelse till sjukkasorna räknad efter viss procentsats, förslagsvis 1,5—2 procent. Det administrativa merarbete, som bleve förenat med den nu skisserade ordningen, synes emellertid alltför betungande för att kunna uppväga vinsten av ett sådant förfaringssätt. Vi har därför icke ansett oss kunna förorda detsamma.

I administrativ ordning synes böra föreskrivas att ersättningarna utbetalas till riks-försäkringsanstalten, som i sin tur bör ha att fördela ersättningsbeloppen mellan centralsjukkassor och lokalsjukkassor.

Sjukkasorna skall enligt gällande bestämmelser kontrollera att försäkrade lämnar riktiga uppgifter om sina inkomstförhållanden. Kontrollen sker i viss utsträckning genom att debiterade avgifter, främst avgiften för tilläggssjukpenningen, jämföres med de inkomstuppgifter, som återfinnes i inkomst- och debiteringslängderna. En dylik jämförelse försvåras tydligen sedan den föreslagna sjömansskatten införts. Möjligheter finnes dock att er-hålla uppgifter om en sjömans inkomster genom rederierna.

Enligt 38 § sjukförsäkringslagen är arbetsgivare pliktig att er-lägga bidrag till kostnaderna för sjukvårdsförsäkringen och försäkringen för tilläggs-sjukpenningen. Några ändrade bestämmelser på grund av att arbetstagare er-lägger sjömansskatt synes enligt vårt förmenande icke erforderliga. Icke heller kräves någon ändring i förordningen den 4 juni 1954 (nr 341) om uppbörd av vissa försäkringsavgifter enligt lagen om yrkesskadeförsäkring och av bidrag från arbetsgivare jämlikt lagen om allmän sjukförsäkring m. m.

KAPITEL 17

Övergångsförfarandet

I samband med sjömansskatteförordningens ikraftträdande upphäves förordningen den 5 juni 1953 (nr 293) om särskild sjömansskatt samt kungörelsen den 11 december 1953 (nr 710) angående befrielse i vissa fall från skyldighet att erlägga särskild sjömansskatt.

Övergångsförfarandet underlättas, om sjömansskatteförordningen träder i kraft från och med ett årsskifte. Hinder möter dock icke för att låta ikraftträdandet ske vid annan tidpunkt.

Träder sjömansskatten i kraft vid ett kalenderårsskifte, och får sjömannen i följd härav erlägga sjömansskatt i stället för källskatt för inkomst ombord, måste emellertid den inkomst, som sjömannen kan ha åtnjutit under föregående beskattningsår — vare sig inkomsten intjänats genom arbete ombord eller förvärvats i land — behandlas som inkomst i land och uppges till beskattning vid en årlig taxering. Vid övergången bör sjömännen göras uppmärksamma på sin skyldighet att avge allmän självdeklaration för inkomster intjänade ombord å fartyg före sjömansskatteförordningens ikraftträdande.

Skulle sjömansskatteförordningen anses böra träda i kraft under ett kalenderår — härvid är givetvis med hänsyn till redovisningen av källskatten ett månadsskifte från jämn till ojämna månad att föredra — skall all inkomst, som sjömannen förvärvat före ikraftträdandet — även sådan inkomst som förvärvats ombord — beskattas såsom i land förvärvad inkomst. Sjömannen skall därför vid den årliga taxeringen uppta denna inkomst i självdeklaration. Även här bör sjömannens uppmärksamhet fästas å deklarationsplikten för inkomst i land. Det kan sålunda tänkas att sjömansskatteförordningen skulle kunna träda i kraft redan den 1 juli 1958, om tidsschemat så medger. Vi vill emellertid fästa uppmärksamheten på att 18 § i vårt författningsförslag utformats under förutsättning att ikraftträdandet äger rum vid ett kalenderårsskifte.

Sjömansskattenämnden bör, innan sjömansskatteförordningen träder i kraft, ha fastställt å vilka fartyg sjömansskatt skall erläggas, och vilken tabell, som skall användas. Sjömansskattenämnden och sjömansskattekontoret bör påbörja sin verksamhet i så god tid att alla avgöranden härutinnan kunnat träffas före ikraftträdandet.

KAPITEL 18

Kostnadsberäkningar

Om sjömansbeskattningen ordnas på sätt vi föreslagit skulle följande kostnader bestridas av statsmedel, nämligen arvoden till ledamöterna i sjömansskattenämnden, löner till personalen vid sjömansskattekontoret, utgifter för kontorets expenser — däri inberäknat kostnader för tryckning av tabeller och anvisningar m. m. — samt något ökade kostnader för lokala skattemyndigheter. Även torde böra tas i beaktande att visst, ehuru icke särskilt betungande merarbete måste åläggas taxeringsnämnderna, vilket kan föranleda någon ökning av kostnaderna för dessa nämnders verksamhet.

Till ledamöterna i sjömansskattenämnden föreslås ersättning utgå i form av arvoden. Ersättningen till ordföranden och vice ordföranden bör bestämmas till visst årligt belopp, medan ersättningen till övriga ledamöter synes böra utgå i form av dagarvoden. Uppskattningsvis torde kostnaderna för samtliga arvoden uppgå till mellan 10 000 och 15 000 kronor.

Såsom grund för beräkningen av lönerna till sjömansskattekontorets personal har tagits grundlönerna i ortsgrupp 4 enligt statens löneförordning (SFS 1957: 228). Vi har icke ansett oss böra föreslå en definitiv lönegradsplacering av personalen vid sjömansskattekontoret, men nedanstående beräkning innefattar en ungefärlig uppskattning av årslönerna till personalen. Det bör framhållas, att beräkningen har uppgjorts under förutsättning att ersättning till landstingskommuner, kommuner, municipalsamhällen och allmänna sjukkassor uträknas efter de av oss förordade enklare grunderna samt att särskild beräkning ej behöver företas för att utröna med vilka belopp folkpensionsavgifterna reduceras till följd av sjömansskatten. Om ersättning till landstingskommuner, kommuner och municipalsamhällen skall utgå under hänsynstagande till den varierande kommunala utdebiteringen eller om särskilda beräkningar skall ske beträffande avgifter till folkpensionering och sjukförsäkring, är det ofrånkomligt att personalkostnaderna blir väsentligt högre.

Följande uppställning återger våra beräkningar.

1 tjänsteman med lön enligt löneklass	25		23 700	kronor
1 » » » » »	19		17 136	»
1 » » » » »	15		13 800	»
4 tjänstemän » » » » »	5		32 592	»

Summa 87 228 kronor

Det är icke möjligt att nu annat än överslagsvis beräkna utgifterna för expenser. För att arbetet med uppbörden av sjömansskatt skall kunna skötas rationellt, bör kontoret redan från början erhålla tidsenliga kontorsmaskiner. Kostnaderna för anskaffning av dylika maskiner liksom för anskaffning av möbler m. m. är dock av engångsnatur. Till de årliga omkostnaderna hör kostnader för resor, som måste företas vid granskning av redares bokföring. De årliga expenskostnaderna torde kunna begränsas till ett belopp mellan 15 000 och 20 000 kronor.

Enligt vårt förslag skall den, som under ett år uppburit såväl inkomst ombord som annan inkomst, vid taxering till statlig och kommunal inkomstskatt åtnjuta ortsavdrag med endast $\frac{1}{12}$ för varje månad, under vilken inkomst ombord ej uppburits. För den skull måste taxeringsnämnderna i förekommande fall göra en särskild uträkning av ortsavdragen för sjömän. Även om omräkningstabeller kommer till användning, kan ett visst merarbete icke helt undvikas, något som bör beaktas vid fastställande av ersättningen för taxeringsarbetet.

För den lokala skattemyndighetens del kommer, då fråga är om skattskyldig, som skall vidkännas reducerat ortsavdrag, längdföringen att bli något mer tidskrävande än som eljest skulle vara fallet. Den lokala skattemyndighetens arbete med debitering av statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt samt avgifter till folkpensionering torde endast obetydligt ökas till följd av att en skattskyldig uppburit inkomst ombord, därest man såsom vi förordar, bortser från inkomst ombord vid debitering av nämnda utskylder. Arbetet med debitering av sjukförsäkringsavgifter kommer att bli något mer betungande än nu är fallet, men det torde — därest den av oss i kapitel 16 förordade metoden tillämpas — dock icke bli alltför tidsödande. Skulle däremot särskilda omräkningar behöva ske av avgifterna till folkpensioneringen och den allmänna sjukförsäkringen, torde merarbetet för den lokala skattemyndigheten bli något större. För det merarbete, som uppkommer för lokal skattemyndighet, bör tillfällig arbetskraft ställas till förfogande. Stad med egen uppbördsförvaltning bör erhålla statsbidrag för att täcka eventuella kostnader för anställning av tillfällig personal för ifrågavarande arbetsuppgifter. Statsverkets årliga utgifter för samtliga lokala skattemyndigheters merarbete på grund av sjömansskatten kan icke beräknas överstiga 20 000 kronor.

Postverkets kostnader för uppbörd av skatt torde knappast öka om sjömansskatten införes.

Statsverkets utgifter för sjömansskatten bör bedömas under beaktande av att vissa kostnadsbesparingar för det allmänna kan ernås om sjömansskatt införes. De för närvarande ganska kostnadskrävande åtgärderna för att indriva sjömäns restförda utskylder — ofta måste härvid införsel tillgripas — lär nämligen därefter bli rätt obetydliga.

Kommunerna torde enligt vårt förslag i huvudsak erhålla full kompen-

sation för inkomstbortfallet på grund av sjömansskattens införande. Statsverket torde däremot få vidkännas viss inkomstminskning. Vi har företagit vissa beräkningar härutinnan.

Vid beräkningarna av inkomstminskningen för statsverket har vi funnit att hänsyn endast behöver tas till de sjömän, som är anställda ombord å fartyg i nordsjöfart eller oceanfart. Man torde nämligen i detta sammanhang kunna bortse från den skäligen obetydliga inkomstminskning, som kan bli följden av att sjömän erlägger skatt enligt den sjömansskatttabell, som avser östersjöfart.

Enligt de beräkningar, som vi har kunnat göra, torde mer än 20 000 här i riket bosatta sjömän få erlägga sjömansskatt efter tabell I avsedd att användas ombord å fartyg i nordsjöfart eller oceanfart. Samtliga dessa sjömän är dock icke anställda ombord hela året, trots att fartygen går i trafik hela tiden. Vi har med ledning av tillgängliga uppgifter från den offentliga statistiken och från sjöfartens organisationer kommit fram till att dessa 20 000 sjömän motsvarar mellan 13 000 och 13 400 årsarbetare ombord på avsedda fartyg. Vi har haft anledning anta, att den genomsnittliga kontantlönen under ett år för en dylik årsarbetare är ca 10 000 kronor. Vid denna beräkning har vi beaktat att befälets löner ofta överstiger nämnda belopp, men befälets relativt höga löner motverkas av det stora antalet lägre löner för manskapet. Det är uppenbart, att därest löneförhållandena på sjöarbetsmarknaden skulle undergå en väsentlig förändring i jämförelse med vad nu är fallet, kan ett annat läge inträda. Skattelättnaden för en sjöman med en kontant månadslön av 833 kronor motsvarande en kontant årslön av 10 000 kronor uppgår till 648 kronor. Inkomstminskningen för staten till följd av skattelättnaden för de 13 200 årsarbetarna blir följaktligen enligt denna beräkning 8 553 600 kronor.

Såsom framgår av tidigare kapitel har vi föreslagit, att vid taxering och debitering av skatt för inkomster i land skall bortses från inkomst, för vilken erlägges sjömansskatt. Vårt förslag innebär även vissa avsteg från vad som i allmänhet gäller beträffande samtaxering av äkta makar. Nu nämnda omständigheter kan medföra ett inkomstbortfall för staten å uppskattningsvis 1 000 000 kronor. Det sammanlagda inkomstbortfallet enligt ovan redovisade beräkningar skulle då uppgå till i runt tal 10 milj. kronor.

Vissa omständigheter verkar i den riktningen att inkomstbortfallet icke blir så stort som hittills angivits. Härom må nämnas följande.

Å den svenska handelsflottans fartyg uppehålls för närvarande ett stort antal befattningar av utlänningar. Därest dessa befattningar i stället kommer att bestridas av svenska sjömän, framför allt befäl som nu arbetar ombord å utländska fartyg och som sannolikt ej erlägger några skatter till Sverige, skulle det allmänna tillföras större intäkter än förut. Å andra sidan kan en viss inkomstminskning uppkomma genom att ytterligare inhemsk arbetskraft dras till handelsflottan.

Ombord å den svenska handelsflottans fartyg med en bruttodräktighet mellan 100 och 500 registerton arbetar för närvarande ett stort antal utlänningar, vilka i många fall icke erlägger några svenska skatter. Huru många av dessa som kommer att erlägga den föreslagna sjömansskatten å femton procent av kontantlönen är svårt att nu avgöra. Även med en försiktig uppskattning kan deras antal beräknas till minst 1 000 man. Envar av dessa kommer att erlägga omkring 1 200 kronor årligen i sjömansskatt. För samtliga blir då sjömansskatten omkring 1 200 000 kronor.

Från den tidigare beräknade inkomstminskningen för statsverket å 10 miljoner kronor bör sålunda avräknas 1,2 miljon kronor. Nettominskningen för statsverket skulle enligt dessa beräkningar stanna vid 8,8 miljoner kronor.

Internordiska sjömansskattefrågor

I våra direktiv har omnämnts, att vid Nordiska rådets session i Oslo den 9—18 augusti 1954 antogs en rekommendation till regeringarna i Danmark, Island, Norge och Sverige att ingå en konvention om gemensamma regler för beräkningen av skatt för sjömän och för uppbörden av denna skatt. Även Finland tillhör numera Nordiska rådet. Rekommendationen har därför aktualitet även för Finlands del.

Såsom ett led i det internordiska samarbetet i förevarande hänseende har konferenser ägt rum i Oslo, Stockholm och Köpenhamn.

Konferensen i Oslo ägde rum den 12 och 13 december 1955. Resultatet av denna konferens framgår av våra i kapitel 1 återgivna direktiv.

Efter konferensen i Oslo påbörjades i Sverige, Danmark och Finland utredningar angående införande av särskilda skatte- och uppbördsregler att gälla för sjömän. Den 9 och 10 november 1956 ägde en konferens angående sjömansskatteproblem rum i Stockholm mellan representanter från Danmark, Finland, Norge och Sverige, varjämte Island var representerat med en observatör. Vid denna konferens framlades de preliminära förslag till sjömansskatteförfattningar, som utarbetats i Danmark, Finland och Sverige. Resultatet av konferensen redovisades i följande kommuniké.

En internordisk sjömansskattekonferens har ägt rum i Stockholm den 9 och 10 november. I konferensen har deltagit delegationer från Danmark, Finland, Norge och Sverige, varjämte en representant för Island varit närvarande som observatör.

I enlighet med vad som överenskomts vid sjömansskattekonferensen i Oslo 1955 har särskilda kommittéer i Danmark, Finland och Sverige numera utfört ett förberedande utredningsarbete rörande möjligheterna av en intern sjömansskatt — i Norge är sjömansbeskattningen genomförd sedan snart tio år tillbaka.

Syftet med den nu avslutade konferensen har varit att bereda tillfälle för representanter för de olika ländernas finansmyndigheter och sjömansskattekommittéer att framlägga sina preliminära ställningstaganden varefter diskussion och överväganden ägt rum för att nå så enhetliga regler som mot bakgrunden av varje lands speciella förhållanden är möjligt. Från norsk sida lämnades en redogörelse för vidtagna ändringar i den norska sjömansskattelagstiftningen, bl. a. med tanke på övergången i Norge till en källskatt.

Vid konferensen har särskilt diskuterats följande frågor:

Den närmare formen av en definitiv källskatt för sjömän.

Avgränsningen av de fartyg, ombord på vilka sjömansskatt skall erläggas.

Den inkomst, för vilken sjömansskatt skall erläggas.

Beskattning då sjöman har inkomst såväl ombord som i land.
 Den administrativa ordningen för uppbörden av sjömansskatt.
 Skatteskalorna och sjömansskattetabellernas utformning.
 Skattens fördelning mellan stat och kommun.

På grundval av dessa diskussioner överenskomms om utbyte av det ytterligare arbetsmaterial som under den närmaste tiden beräknades framkomma i de nordiska länderna.

Utredningsarbetet i de olika länderna beräknas vara avslutat under våren 1957.

Konferensen avslutades med en diskussion om en internordisk lagstiftning på området. Denna fråga skulle ånyo upptagas vid ett senare tillfälle.

Både före och efter konferensen i Stockholm har samarbete ägt rum mellan kommittéerna i de nordiska länderna liksom ock mellan kommittéerna och representanter för norska skattemyndigheter. Ömsesidiga erfarenheter har utbytts.

Det visade sig vid konferensen i Köpenhamn, som ägde rum den 22—24 augusti 1957 med deltagare från Danmark, Finland, Norge och Sverige, att möjlighet till en nordisk samverkan förelåg. I de nordiska länderna är inkomstbeskattningen över huvud taget visserligen icke ensartad. På grund härav kunde det ej undvikas att en del skiljaktigheter beträffande beskattningen av sjömän ter sig oundvikliga, men man ansåg att dessa skiljaktigheter ej var av sådan art, att de hindrar en överenskommelse i den riktning Nordiska rådet rekommenderat. En sammanfattning av vad som dryftades vid konferensen i Köpenhamn framgår av följande kommuniké.

På grundlag af rekommandation fra Nordisk Råd har udvalg i Danmark, Finland og Sverige arbejdet med udformningen af en sømandsskatte Lovgivning i de respektive lande i lighed med den i Norge allerede gennemførte ordning og man har under arbejdet hermed haft nær kontakt med hinanden samt med norske sagkyndige. Ved et møde i København den 22.—24. august 1957 har delegationer fra Danmark, Finland, Norge og Sverige drøftet de foreliggende lovudkast.

De foretagne undersøgelser og forhandlinger har ført frem til, at det ikke på indeværende tidspunkt kan anses for praktisk muligt at opnå ganske samme beskatning på alle nordiske skibe, fordi sømandsbeskatningen må tilpasses hvert lands interne lovgivning, herunder også beskatningsniveauet i det pågældende land. Uanset det vil en langt mere ensartet behandling end den nuværende kunne tilvejebringes, ved at nordiske sømænd, som tjenstgør på nordisk skib, svarer skat efter reglerne for sømænd i det land, hvor skibet hører hjemme, selv om de er hjemmehørende i et andet nordisk land.

En sammenligning af de foreliggende lovudkast og den norske sømandsskatte Lovgivning har bestyrket den opfattelse, at en gennemførelse af en sømandsbeskatning efter de skitserede retningslinier vil betegne et meget væsentligt skridt henimod den tilstræbte ensartethed i beskatningen af nordiske sømænd.

Man er enige om, at det tilstræbes, at et nordisk lands beskatning af sømænd, som er hjemmehørende i et af de andre nordiske lande, sker under hensynstagen til forsørgerforhold i det omfang, det er foreneligt med skattetekniske hensyn, på samme måde som ved beskatningen af sømænd hjemmehørende i det pågældende land.

På dette grundlag vil sømandsskatteudvalgene i Danmark, Finland og Sverige

snarestmuligt tilendebringe deres arbejde med henblik på at afgive indstilling til de respektive landes regeringer om indførelse af en særlig beskatning af sømænd.

Även om en till alla delar likformig sjömansskatt icke omedelbart kan införas i de nordiska länderna, anser vi, att arbetet för en samnordisk sjömansbeskattnings icke bör hindra, att en svensk sjömansskatt nu kommer till stånd. Emellertid bör snarast till behandling återupptas frågan om ett samordnande av de olika ländernas skatte- och uppbördsregler för sjömän. Det synes därför angeläget, att redan nu hänsyn tas till det kommande internordiska samarbetet. I anledning härav har vi sökt utforma vårt förslag så, att en nordisk konvention underlättas. Måhända kan det ifrågasättas syftet även uppnås genom nödiga ändringar i dubbelbeskattningsavtalen slutna mellan Sverige och övriga nordiska länder. Vårt förslag synes icke lägga hinder i vägen härför.

Vi har tagit fasta på uttalandet i köpenhamnskommunikén att en långt mer likformig behandling än den nuvarande kan åstadkommas, genom att nordiska sjömän, som tjänstgör ombord å nordiska fartyg, skall erlägga skatt enligt reglerna för sjömän i det land, där fartyget hör hemma, även om de är bosatta i ett annat nordiskt land. I detta syfte har vi föreslagit en bestämmelse, enligt vilken Kungl. Maj:t äger träffa avtal som möjliggör en sådan ordning.

Vissa skiljaktigheter föreligger beträffande försörjningsbördans inverkan på skattetrycket för de olika individerna i de nordiska länderna. I Sverige medgavs tidigare särskilda barnavdrag vid beräkning av beskattningsbar inkomst. Dessa avdrag är numera avskaffade. I stället utgår barnbidrag. I de övriga länderna förekommer en kombination av barnavdrag vid beskattningen och barnbidrag. För Norges del är — såsom framgår av redogörelsen i kapitel 3 — benämningen försörjningsavdrag måhända mera korrekt än barnavdrag. En skattskyldig kan nämligen i samma ordning få avdrag icke blott för underhåll av barn utan även för försörjning av andra närstående. Beträffande avdrag för försörjningsbörda gentemot andra än barn finns i vårt förslag möjlighet att erhålla jämkning på grund av nedsatt skatteförmåga. Till den skilda inverkan underhållsskyldigheten mot barn har enligt svensk lagstiftning, å den ena, och enligt de övriga ländernas, å den andra sidan, synes däremot hänsyn böra tas vid det nordiska samarbetet. En dansk, finsk eller norsk sjöman med underhållsskyldighet mot barn skulle eventuellt vid anställning ombord å ett svenskt fartyg i skattehänseende understundom kunna missgynnas. Olägenheterna härav kan undvikas genom att sådana sjömän erhåller rätt till jämkning. I den författning, som torde komma att utfärdas, sedan avtal om internordiskt samarbete på förevarande område slutits, synes böra intas en bestämmelse av följande lydelse.

Gör sjöman, som är bosatt i Danmark, Finland eller Norge, sannolikt att hans skatteförmåga till följd av underhållsskyldighet mot barn är nedsatt, må genom

beslut om jämkning den för sjömannen beräknade beskattningsbara inkomsten nedsättas.

Nu åsyftade jämkningsbeslut bör meddelas av sjömansskattenämnden. Genom ett sådant jämkningsbeslut torde de olikheter, som föreligger med hänsyn till försörjningsbördans inverkan, kunna i huvudsak undanröjas.

Då en sjöman hemmahörande i annat nordiskt land än Sverige tar anställning ombord å ett svenskt handelsfartyg, skall han visa upp för befälhavaren det sjömansskattekort eller motsvarande handling, som må vara utfärdat för honom i hans hemland. Det måste förväntas, att av denna handling framgår, huruvida sjömannen är gift eller ogift, och om han underhåller några barn. Med ledning härav kan avdrag verkställas enligt vederbörlig kolumn i sjömansskattetabellen. Sjöman, som vill ha särskilt avdrag för barn, har att hos sjömansskattenämnden mot företeende av erforderlig utredning anhålla om jämkning enligt vad ovan sagts.

Vi upptar här nedan vissa spörsmål avseende sjömans beskattning i land. En i Sverige bosatt sjöman, som erlagt sjömansskatt på grund av anställning ombord å fartyg hemmahörande i annat nordiskt land, skall vid eventuell årlig taxering i Sverige behandlas som om han under anställningstiden erlagt svensk sjömansskatt. En i Sverige bosatt sjöman, som under någon tid av året varit anställd ombord å exempelvis ett norskt fartyg, bör vid eventuell årlig taxering icke erhålla svenskt ortsavdrag belöpande på anställningstiden å det norska fartyget. För att en svensk taxeringsnämnd skall kunna iaktta de föreslagna reglerna och ej till äventyrs åsätta en sjöman en s. k. skönstaxering avseende tiden för hans anställning ombord å annat nordiskt fartyg, bör denna erhålla uppgift om och huru länge han varit anställd å sådant fartyg. För den skull bör — vilket även diskuterades vid konferensen i Köpenhamn — de svenska taxeringsmyndigheterna erhålla uppgift angående tiden för den svenske sjömannens anställning å annat nordiskt fartyg. Motsvarande uppgifter bör lämnas från svensk sida. Det är möjligt, att dessa uppgifter måste innehålla upplysningar om de belopp sjömannen uppburit.

KAPITEL 20

Specialmotiv

Sjömansskatteförordningen

1 och 2 §§.

I 1 § sjölagen den 12 juni 1891 (senaste lydelse SFS 1906:19) anges, vad som förstås med svenskt fartyg. Vi har därför funnit, att någon definition av begreppet svenskt fartyg icke behöver intas i sjömansskatteförordningen. Icke heller har vi funnit en särskild definition av begreppet handelsfartyg erforderlig. I § 2 mom. 1. förordningen den 12 juni 1936 angående befäl å svenska handelsfartyg m. m. (SFS 1936:315) anges vad som förstås med handelsfartyg.

I 4 § 1 mom. förordningen den 20 maj 1927 angående fartygs byggnad och utrustning (SFS 1927:184) lämnas definitioner beträffande inre fart, kustfart, östersjöfart, nordsjöfart samt oceanfart.

Då sjömansskatt icke skall erläggas av anställda ombord å fartyg i inre fart, har vi funnit det lämpligare att redogöra för vad som förstås med inre fart i anvisningarna till 1 § än att definiera begreppet i 2 §. Författnings-texten blir härigenom enklare utan att tydligheten eftersättes. Vår definition av begreppet kustfart har gjorts något mindre utförlig än den som förekommer i förordningen om fartygs byggnad och utrustning. För sjömansskattens del föreligger icke alla de skäl, som torde ha påkallat de relativt utförliga bestämmelserna i nämnda förordning. Några särbestämmelser för sjöfarten på Väner och Vättern behöver icke heller intas i sjömansskatteförordningen; sjömansskatt skall aldrig erläggas av anställda ombord å fartyg, vilka enbart trafikerar våra insjöar. Vad beträffar de av oss föreslagna definitionerna av östersjöfart samt av nordsjöfart och oceanfart torde någon saklig avvikelse från vad som stadgas i förordningen om fartygs byggnad och utrustning icke föreligga. Då sjömansskatt skall utgå efter samma tabell vid anställning ombord å fartyg i såväl nordsjöfart som oceanfart har dessa slag av fart icke ansetts behöva särskiljas. I likhet med vad som stadgas i förordningen om fartygs byggnad och utrustning men i olikhet med vad som föreskrives i förordningen angående befäl å svenska handelsfartyg m. m. har vi till oceanfart fört även medelhavsfart.

5 §.

För sjöman, som uppbär inkomst av drickspenningar, utgöres den beskattningsbara inkomsten av summan av den kontanta lönen och av ett med led-

ning av sjömansskattenämndens anvisningar beräknat schablonbelopp för drickspenningar. Skatteavdraget beräknas på den nämnda summan.

7 §.

Vi har icke haft för avsikt att för sjömansskattens del införa andra bestämmelser än nu gällande beträffande skattskyldighet. En nordisk konvention i överensstämmelse med vad som skisserades vid sjömansskattekonferensen den 22—24 augusti 1957 i Köpenhamn kan dock komma att medföra vissa ändringar avseende skattskyldigheten för nordiska sjömän.

9 §.

I anvisningarna till 9 § har angivits, att intyg om att här i riket icke bosatt sjöman är skattskyldig i annat land för inkomst ombord och i följd härav icke skall erlägga skatt, skall utfärdas av sjömansskattenämnden. Vidare har föreskrivits, att om en i utlandet bosatt sjöman icke kan prestera detta intyg han blir skyldig erlägga skatt. Vi har i vårt författningsförslag i det hänseende, varom nu är fråga, i viss mån avvikit från vad som stadgas i förordningen den 5 juni 1953 om särskild sjömansskatt. Enligt 2 § denna förordning skall sjöman icke erlägga särskild sjömansskatt, därest han på godtagbart sätt visar, att han är skattskyldig i annat land för inkomsten ombord. Prövningen härav ankommer på länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län; undantagsvis kan prövningen dock ankomma på befälhavaren, nämligen om sjöman företer för honom i Island, Norge eller Ungern utfärdad debetsedel eller annan likvärdig handling, varav framgår, att han har att erlägga skatt för inkomst till något av dessa länder. Enligt vårt förslag skall prövningen alltid ankomma på sjömansskattenämnden. Anledningen till att vi frångått gällande bestämmelser i förevarande hänseende beror på, att vi icke i något fall önskat ålägga en befälhavare det ansvar, som blir en följd av att han har att bedöma huruvida skattskyldighet föreligger eller ej. Härigenom möjliggöres att en enhetlig praxis uppkommer samt att tvister mellan avlöningsförrättare och anställd undvikes avseende tolkningen av sjömansskatteförordningens skattskyldighetsregler.

Utöver vad som i ovanstående stycke anförts har även andra skäl föranlett att vi i förslaget till sjömansskatteförordning underlåtit att inta någon särskild bestämmelse beträffande skatteavdrag för sjöman hemmahörande i Island, Norge eller Ungern. De sjömän, som arbetar ombord å svenska handelsfartyg och som är skattskyldiga till Island eller Ungern, torde såvitt oss är bekant uppgå till ett så ringa antal, att det icke är motiverat att inta någon särbestämmelse för dem. Man kan däremot icke bortse från att många norska sjömän arbetar ombord å svenska handelsfartyg. Vi förutsätter dock att beskattningen av norska sjömän liksom ock av danska och finska sjömän ombord å svenska fartyg inom snar framtid kommer att ordnas på det sätt, varom närmare redogöres i kapitel 19.

10 §.

Befälhavaren skall regelmässigt verkställa skatteavdrag med ledning av anteckningar å debetsedel angående den kolumn, som jämlikt uppbördsförordningen skall tillämpas för gäldande av preliminär A-skatt. I 4 § 2 mom. nämnda förordning anges de kolumner, som skall finnas i skattetabellerna. Vilken kolumn, som skall tillämpas för den skattskyldige, avgöres med hänsyn till förhållandena den 1 november året näst före inkomståret. I 45 § uppbördsförordningen stadgas, att jämkning (merendels genom ändring av kolumn) skall företas, då sådan ändring skett i den skattskyldiges civilstånd, vartill hänsyn skall tas vid taxering under året näst efter inkomståret. Att kolumnändringar kan förekomma under inkomståret har inte ansetts nödvändig göra särskilda föreskrifter i sjömansskatteförordningen. Om en sjöman visar upp jämningsbeslut från lokal skattemyndighet av innebörd, att han på grund av ändrat civilstånd skall erlægga preliminär A-skatt enligt annan kolumn än tidigare, bör den lokala skattemyndighetens beslut iaktas även för sjömansskattens vidkommande. Det är givetvis tänkbart att en sjöman underlåter att visa upp jämningsbeslut eller annat meddelande från lokal skattemyndighet i fall då han på grund härav till äventyrs skulle bli tvungen att erlægga skatt efter ogynnsammare kolumn än tidigare. Vi har dock icke ansett oss böra föreslå några bestämmelser för att hindra detta. En effektiv kontroll i förevarande hänseende skulle kräva ett både omfattande och kostnadskrävande arbete.

12 §.

Som bekant föreligger vissa skiljaktigheter mellan kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomstskatt vid beräkning av bl. a. underskott å förvärvskälla. Då sjömansskatten skall vara en form av statlig inkomstskatt, har i konsekvens härmed i 12 § hänvisats till förordningen om statlig inkomstskatt och ej till kommunalskattelagen.

27 §.

Utdömande av vite enligt sjömansskatteförordningen verkställas av den länsstyrelse, som i det föreliggande fallet enligt eljest gällande rättsregler äger utdöma dylikt.

38 §.

Beträffande 2 mom. må anföras följande. Sjömansskatt bör icke erläggas av sådana utländska sjömän, som enligt de s. k. Hongkongreglerna är anställda ombord på svenska handelsfartyg i fart på Fjärran Östern. Liksom stadgas i nu gällande förordning om särskild sjömansskatt har därför i vårt författningsförslag intagits en bestämmelse enligt vilken Kungl. Maj:t äger förordna härom. Vi har även framlagt förslag till kungörelse angående befrielse i vissa fall från skyldighet att erlægga sjömansskatt.

Kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomstskatt

Den princip, som har kommit till uttryck i kapitel 14 nämligen att inkomst ombord ej skall beskattas vid årlig taxering i land, har motiverat de av oss föreslagna ändringarna i kommunalskattelagen och i förordningen om statlig inkomstskatt.

KAPITEL 21

Sammanfattning

Sjömansskatt skall enligt förslaget erläggas av alla, som är anställda i redares tjänst ombord å svenska handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 100 registerton, under förutsättning att fartygen användes i östersjöfart, nordsjöfart eller oceanfart eller i sådan kustfart, som bedrives över större områden och som närmast är att jämföra med östersjöfart. Skatten erlägges för samtliga inkomster förvärvade i redarens tjänst. För att möjliggöra att även drickspenningar — som ju uppbäres direkt av allmänheten — beskattas genom sjömansskatt, föreslås att storleken av drickspenningarna uppskattas schablonmässigt med olika belopp för olika grupper av inkomsttagare.

Sjömansskatt skall erläggas oavsett om sjöman är här i riket bosatt eller ej. Är sjöman icke här bosatt, skall — liksom fallet är enligt gällande förordning om särskild sjömansskatt — skatten utgå med femton procent av den kontanta lönen.

För här i riket bosatta sjömän utgår skatten enligt sjömansskattetabeller efter differentierade skatteskalor. En tabell skall användas för skatteavdrag ombord å fartyg i nordsjöfart eller oceanfart samt en annan tabell ombord å fartyg i östersjöfart eller därmed likställd kustfart. I sjömansskattetabell skall finnas kolumner för ogift sjöman utan barn, för ogift sjöman med barn samt för gift sjöman. De två förstnämnda kolumnerna motsvarar kolumnerna 1 och 2 i de vanliga tabellerna för preliminär A-skatt. Den sistnämnda motsvarar kolumn 3 i preliminärskattetabellerna. Någon motsvarighet till preliminärskattetabellernas kolumn 4 erfordras inte. Sjömansskattetabellerna är konstruerade med utgångspunkt från preliminärskattetabell III: 13 för år 1958. Tabellen för oceanfart och nordsjöfart innebär viss skattelindring i jämförelse med skatten för inkomsttagare i land, medan skatten enligt tabellen för östersjöfart i huvudsak överensstämmer med den, som utgår enligt ovannämnda preliminärskattetabell. Skatteavdrag beräknas på den kontanta lönen i förekommande fall ökad med schablonmässigt uppskattade drickspenninginkomster.

Under vissa förutsättningar kan jämkning av sjömansskatt erhållas på grund av stor försörjningsbörda m. m. Dylig jämkning torde dock endast sällan behöva förekomma.

Skatteavdrag verkställs med ledning av sjömannens debetsedlar å preli-

minär A-skatt, eventuellt vissa andra handlingar. Den avdragna skatten skall vara definitiv, d. v. s. inkomst intjänad ombord skall framdeles icke bli föremål för taxering.

För inkomst i land, d. v. s. inkomst som icke uppburits på grund av anställning ombord i redares tjänst, skall sjöman liksom hittills taxeras vid årlig taxering. Härvid skall hänsyn tas till inkomst ombord på så sätt att sjöman vid taxeringen får vidkännas reducering av honom eljest tillkommande ortsavdrag. Reducering sker med $\frac{1}{12}$ för varje kalendermånad, för vilken sjömannen uppburit inkomst ombord. Då jämkning av sjömansskatt medgivits, skall hänsyn härtill tas vid den årliga taxeringen. I övrigt skall inkomst, för vilken sjömansskatt erlagts, icke påverka den årliga taxeringen eller den därefter följande debiteringen.

För handläggning av sjömansskatteärenden förslås, att en sjömansskattnämnd och ett därtill knutet sjömansskattekontor inrättas, båda förlagda till Göteborg. Nämnden skall bl. a. bestämma ombord å vilka fartyg sjömansskatt skall erläggas, samt vilken tabell, som skall komma till användning.

Kommuner, landstingskommuner, municipalsamhällen samt allmänna sjukkassor föreslås erhålla bidrag med schablonmässigt beräknade belopp för den inkomstminskning, som kan bli en följd av att sjömän inte genom årlig taxering beskattas för inkomst ombord.

Skatteinbetalningar från rederier till postverket jämlikt

Rederis hemvist	1:a uppbördsterminen			2:a uppbördsterminen			3:e uppbördsterminen		
	antal re-derier	antal ta-longer	belopp	antal re-derier	antal ta-longer	belopp	Antal re-derier	Antal ta-longer	belopp
Stockholms stad	36	4 248	1 779 314	35	4 386	1 782 197	35	3 815	1 700 222
Östergötlands län.....	5	37	19 121	4	35	15 960	4	12	5 421
Kalmar län.....	5	231	141 321	4	224	121 480	4	278	160 790
Gotlands län.....	3	304	122 792	4	319	134 180	4	314	136 143
Blekinge län.....	5	79	28 111	5	101	32 176	4	69	30 574
Kristianstads län.....	—	—	—	2	12	2 475	2	15	5 222
Malmöhus län.....	35	2 123	952 736	33	1 949	859 442	36	2 285	1 069 275
Hallands län.....	3	195	126 996	3	111	75 992	3	151	106 471
Göteborgs o. Bohus län	47	7 680	3 522 498	42	6 734	3 159 528	44	8 416	3 889 529
Skaraborgs län.....	1	40	24 324	1	286	107 801	1	43	13 802
Västernorrlands län...	2	46	17 984	2	69	24 304	2	90	38 522
Västerbottens län	1	25	13 958	—	—	—	—	—	—
Summa	143	15 008	6 749 155	135	14 226	6 315 535	139	15 488	7 155 971

Bilaga 1

55 § uppbördsförordningen under uppbördsåret 1955

4:e uppbördsterminen			5:e uppbördsterminen			6:e uppbördsterminen			Summa för 1:a—6:e uppbördsterminerna	
antal rede- rier	antal ta- longer	belopp	antal rede- rier	antal ta- longer	belopp	antal rede- rier	antal ta- longer	belopp	antal talonger	belopp
37	4 410	2 162 269	38	4 601	2 207 874	35	4 036	2 073 395	25 496	11 705 271
6	47	19 060	6	50	21 204	6	53	25 044	234	105 810
5	269	198 768	5	244	161 409	4	201	140 257	1 447	924 025
4	350	164 286	4	376	209 198	4	314	136 338	1 977	902 937
5	98	44 336	5	75	34 604	6	395	701 396	817	871 197
3	17	6 846	3	18	7 050	3	17	8 019	79	29 612
33	2 047	1 069 623	37	2 248	1 095 717	32	1 953	1 018 010	12 605	6 064 803
3	149	121 761	3	138	110 092	3	118	102 003	862	643 315
46	7 157	3 607 075	45	9 627	4 377 595	45	7 270	3 923 803	46 884	22 480 028
1	168	74 655	1	207	92 139	1	305	138 494	1 049	451 215
2	85	41 134	2	76	37 509	2	66	35 819	432	195 272
—	—	—	2	33	17 891	—	—	—	58	31 849
145	14 797	7 509 813	151	17 693	8 372 282	141	14 728	8 302 578	91 940	44 405 334

Sammanställning av skatteinbetalningar under mars månad 1956 jämlikt 55 § uppbördsförrordningen med angivande av arbetslagares hemort länsvis

Län	Städer			Övriga kommuner			Samtliga kommuner			6 gånger inbetalade beloppen
	antal kom- muner	inbetalat belopp	antal talonger	antal kommu- ner	inbetalat belopp	antal talonger	antal kom- muner	inbetalat belopp	antal talonger	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Stockholms stad.....	1	611 838	1 166	—	—	—	1	611 838	1 166	3 671 028
Stockholms län.....	12	89 257	173	35	88 869	161	47	178 126	334	1 068 756
Uppsala län.....	2	10 055	31	10	3 874	15	12	13 929	46	83 574
Södermanlands län.....	9	20 147	55	24	13 993	47	33	34 140	102	204 840
Östergötlands län.....	7	54 559	149	23	24 293	68	30	78 852	217	473 112
Jönköpings län.....	9	30 337	67	20	15 290	38	29	45 627	105	273 762
Kronobergs län.....	2	7 046	20	22	17 430	36	24	24 476	56	146 856
Kalmar län.....	6	156 162	216	36	74 144	183	42	230 306	399	1 381 836
Gotlands län.....	1	108 534	206	13	42 175	119	14	150 709	325	904 254
Blekinge län.....	4	88 300	167	21	71 817	159	25	160 117	326	960 702
Kristianstads län.....	4	54 558	116	48	133 845	306	52	188 403	422	1 130 418
Malmöhus län.....	9	728 477	1 273	58	168 564	329	67	897 041	1 602	5 382 246
Hallands län.....	5	49 735	106	26	50 788	86	31	100 523	192	603 138
Göteborgs och Bohus län.....	7	2 172 625	3 517	36	228 619	407	43	2 401 244	3 924	14 407 464
Älvsborgs län.....	6	35 513	129	48	130 855	231	54	166 368	360	998 208
Skaraborgs län.....	7	34 054	74	38	35 429	97	45	69 483	171	416 898
Värmlands län.....	5	20 600	46	22	19 877	52	27	40 477	98	242 862
Örebro län.....	6	17 723	47	20	15 360	46	26	33 083	93	198 498
Västmanlands län.....	5	14 241	45	13	6 659	26	18	20 900	71	125 400
Kopparbergs län.....	6	12 178	38	22	14 128	41	28	26 306	79	157 836
Gävleborgs län.....	5	33 645	72	19	20 724	63	24	54 369	135	326 214
Västernorrlands län.....	5	45 907	98	26	43 998	100	31	89 905	198	539 430
Jämtlands län.....	1	5 132	16	17	9 068	30	18	14 200	46	85 200
Västerbottens län.....	3	10 259	34	18	25 395	56	21	35 654	90	213 924
Norrbottnens län.....	5	6 884	24	13	10 665	27	18	17 549	51	105 294
Summa	132	4 417 766	7 885	628	1 265 859	2 723	760	5 683 625	10 608	34 101 750

*Sammanställning av skatteinbetalningar under mars månad 1956 jämlikt 55 § upp-
bördsförordningen med angivande av arbetstagares hemort kommunvis*

Län och kommun	Inbetalat belopp	Antal talonger	6 gånger inbetalat belopp	Län och kommun	Inbetalat belopp	Antal talonger	6 gånger inbetalat belopp
Stockholms stad ..	611 838	1 166	3 671 028	Ösmo.....	1 896	3	11 376
Stockholms län				Östertälje.....	459	2	2 754
Södertälje stad ..	8 428	27	50 568	Summa	178 126	334	1 068 756
Frösåker.....	1 102	3	6 612	Uppsala län			
Häverö.....	3 328	5	19 968	Uppsala stad....	8 814	24	52 884
Vaddö.....	3 145	7	18 870	Upplands-Bro ...	717	3	4 302
Öregrunds stad ..	1 130	5	6 780	Norra Trögd	355	1	2 130
Östhammars stad	83	1	498	Enköpings stad..	1 241	7	7 446
Blidö.....	1 552	4	9 312	Södra Hagunda..	484	1	2 904
Frötuna.....	1 408	2	8 448	Norra Hagunda..	674	1	4 044
Lyhundra.....	883	2	5 298	Bälinge.....	210	1	1 260
Norrtälje stad...	3 507	10	21 042	Vaksala.....	94	1	564
Roslags-Länna...	2 760	9	16 560	Vattholma.....	744	2	4 464
Ekerö.....	1 739	2	10 434	Dannemora.....	153	2	918
Färingsö.....	430	2	2 580	Vendel.....	350	2	2 100
Knivsta.....	175	1	1 050	Älvkarleby.....	93	1	558
Märsta.....	103	1	618	Summa	13 929	46	83 574
Sigtuna stad	1 075	1	6 450	Södermanlands län			
Upplands-Väsby..	2 969	3	17 814	Nyköpings stad..	4 599	13	27 594
Vallentuna.....	494	3	2 964	Eskilstuna stad..	6 273	19	37 638
Järfälla.....	2 587	3	15 522	Oxelösunds stad .	2 194	6	13 164
Sundbybergs stad	8 916	12	53 496	Trosa stad.....	122	1	732
Lidingö stad	21 757	31	130 542	Tunaberg.....	25	1	150
Täby.....	3 537	2	21 222	Stigtomta.....	1 020	3	6 120
Danderyd.....	5 411	9	32 466	Rönö.....	54	1	324
Djursholms stad .	7 279	8	43 674	Svärta.....	1 109	3	6 654
Sollentuna.....	7 970	6	47 820	Vagnhärad.....	1 449	3	8 694
Stocksund.....	4 164	3	24 984	Hölö.....	390	2	2 340
Solna stad	15 450	35	92 700	Strängnäs stad ..	1 108	4	6 648
Boo.....	4 521	11	27 126	Mariefreds stad..	1 612	4	9 672
Dalarö.....	799	2	4 794	Åker.....	846	1	5 076
Djurö.....	928	2	5 568	Enhörna.....	214	1	1 284
Tyresö.....	928	5	5 568	Stallarholmen ...	1 732	7	10 392
Vaxholms stad ..	1 077	2	6 462	Tosterö.....	171	1	1 026
Värmdö.....	764	3	4 584	Torshälla stad...	690	1	4 140
Västerhaninge...	1 502	2	9 012	Malmköping.....	380	1	2 280
Österhaninge....	5 447	9	32 682	Hällby.....	35	1	210
Österåker.....	3 167	5	19 002	Västra Rekarne..	354	1	2 124
Huddinge.....	13 113	27	78 678	Husby-Rekarne..	453	2	2 718
Nacka stad.....	11 499	20	68 994	Årla.....	168	1	1 008
Saltsjöbaden....	665	3	3 990	Flens stad	278	1	1 668
Botkyrka.....	1 688	5	10 128	Gnesta.....	1 673	2	10 038
Järna.....	2 946	3	17 676	Mellösa.....	369	3	2 214
Nynäshamns stad	9 056	21	54 336	Sparreholm	388	3	2 328
Salem.....	4 173	6	25 038	Bettna.....	106	1	636
Sorunda.....	1 538	4	9 228				
Turinge.....	578	2	3 468				

Län och kommun	Inbetalat belopp	Antal talonger	6 gånger inbetalat belopp
Sköldinge.....	278	1	1 668
Floda.....	156	1	936
Katrineholms stad.....	3 271	6	19 626
St. Malm.....	538	1	3 228
Västra Vingåker..	1 150	3	6 900
Julita.....	935	3	5 610
Summa	34 140	102	204 840

Östergötlands län

Linköpings stad .	14 818	39	88 908
Norrköpings stad.	33 513	83	201 078
Motala stad.....	4 161	18	24 966
Godegård.....	507	2	3 042
Vadstena stad...	750	2	4 500
Borensberg.....	442	1	2 652
Östgöta-Dal.....	763	2	4 578
Ödeshög.....	284	1	1 704
Mjölby stad.....	252	1	1 512
Skänninge stad..	175	1	1 050
Södra Göstring..	616	2	3 696
Västra Kinda....	1 366	6	8 196
Norra Kinda....	515	2	3 090
Vifolka.....	814	4	4 884
Åtvidaberg.....	1 515	5	9 090
Landeryd.....	1 118	4	6 708
Vårdnäs.....	492	1	2 952
Södra Valkebo...	925	2	5 550
Kärna.....	432	2	2 592
Vreta Kloster...	344	1	2 064
Åkerbo.....	404	1	2 424
Finspång.....	3 546	9	21 276
Skärblacka.....	1 245	2	7 470
Kvillinge.....	963	5	5 778
Söderköpings stad	890	5	5 340
Valdemarsvik...	239	2	1 434
Kolmården.....	1 837	4	11 022
Västra Vikbo-landet.....	860	1	5 160
Östra Vikbo-landet.....	2 027	4	12 162
Stegeborg.....	3 039	5	18 234
Summa	78 852	217	473 112

Jönköpings län

Jönköpings stad .	10 057	27	60 342
Hakarp.....	1 209	3	7 254
Tenhult.....	894	3	5 364
Norra Mo.....	316	1	1 896
Huskvarna stad .	2 539	6	15 234
Bredestad.....	954	2	5 724
Hullaryd.....	158	1	948
Visingsö.....	576	2	3 456
Skärstad.....	92	1	552
Gränna stad.....	2 117	3	12 702
Tranås stad.....	1 759	5	10 554
Solberga.....	742	2	4 452

Län och kommun	Inbetalat belopp	Antal talonger	6 gånger inbetalat belopp
Eksjö stad.....	2 290	7	13 740
Nässjö stad.....	5 192	13	31 152
Björkö.....	677	2	4 062
Korsberga.....	497	1	2 982
Nye.....	518	1	3 108
Mariannelund...	1 308	2	7 848
Vetlanda stad...	1 477	2	8 862
Vrigstad.....	709	2	4 254
Sävsjö stad.....	42	1	252
Gnosjö.....	114	1	684
Rydaholm.....	1 849	3	11 094
Värnamo stad...	4 864	3	29 184
Anderstorp.....	604	2	3 624
Gislaved.....	665	3	3 990
Villstad.....	618	1	3 708
Hylte.....	707	2	4 242
Unnaryd.....	2 083	3	12 498
Summa	45 627	105	273 762

Kronobergs län

Växjö stad.....	6 253	16	37 518
Braås.....	438	1	2 628
Lenhovda.....	106	1	636
Algutsboda.....	865	4	5 190
Åseda.....	232	1	1 392
Älmeboda.....	230	1	1 380
Ljuder.....	1 706	1	10 236
Hovmantorp...	342	1	2 052
Väckelsång.....	353	1	2 118
Södra Sandsjö...	670	1	4 020
Almundsryd....	393	2	2 358
Urshult.....	33	1	198
Rottne.....	1 641	3	9 846
Lammhult.....	1 143	3	6 858
Västra Torsås...	722	1	4 332
Moheda.....	1 668	3	10 008
Hjortsberga.....	639	1	3 834
Vislanda.....	383	1	2 298
Göteryd.....	777	2	4 662
Alvesta.....	1 342	1	8 052
Älmhult.....	811	3	4 866
Hamneda.....	2 034	1	12 204
Ljungby stad....	793	4	4 758
Markaryd.....	902	2	5 412
Summa	24 476	56	146 856

Kalmar län

Kalmar stad....	125 631	154	753 786
Västerviks stad..	14 181	32	85 086
Gamleby.....	1 020	3	6 120
Gladhammar....	2 584	6	15 504
Hallingeberg...	839	2	5 034
Loftahammar...	1 521	3	9 126
Tjust-Ed.....	235	1	1 410
Uknadalen.....	577	2	3 462
Hjorted.....	404	1	2 424
Hultsfred.....	592	2	3 552
Sevede.....	170	1	1 020

Län och kommun	Inbetalat belopp	Antal talonger	6 gånger inbetalat belopp	Län och kommun	Inbetalat belopp	Antal talonger	6 gånger inbetalat belopp
Locknevi.....	415	1	2 490	Hasslö.....	434	2	2 604
Vena.....	281	1	1 686	Fridlevstad.....	1 552	2	9 312
Vimmerby stad..	2 537	6	15 222	Tving.....	546	2	3 276
Döderhult.....	1 774	4	10 644	Listerby.....	2 343	4	14 058
Misterhult.....	3 693	4	22 158	Ronneby kn.....	4 320	13	25 920
Mönsterås.....	3 526	9	21 156	» stad...	9 228	15	55 368
Oskarshamns stad	11 529	20	69 174	Hallabro.....	716	1	4 296
Fagerhult.....	1 204	1	7 224	Bräkne-Hoby...	2 505	6	15 030
Högsby.....	4 325	10	25 950	Hällaryd.....	3 531	7	21 186
Mälilla.....	1 510	5	9 060	Asarum.....	4 912	12	29 472
Virserum.....	2 167	8	13 002	Mörtrum.....	9 914	19	59 484
Läckeby.....	1 435	3	8 610	Karlshamns stad.	18 929	44	113 574
Madesjö.....	884	3	5 304	Mjällby.....	18 251	38	109 506
Nybro stad.....	775	2	4 650	Gammaltorp...	4 104	7	24 624
Ryssby.....	2 376	7	14 256	Jämshög.....	1 040	2	6 240
Ålem.....	6 005	13	36 030	Kyrkhult.....	1 045	3	6 270
Dörby.....	5 432	8	32 592	Olofström.....	1 533	9	9 198
Emmaboda.....	291	1	1 746	Sölvesborgs stad.	22 276	43	133 656
Ljungbyholm....	2 336	6	14 016				
Mortorp.....	32	1	192	Summa	160 117	326	960 702
Södermøre.....	2 765	8	16 590				
Söderåkra.....	2 916	9	17 496	<i>Kristianstads län</i>			
Torsås.....	3 128	10	18 768	Kristianstads			
Vissefjärda.....	540	1	3 240	stad.....	11 276	33	67 656
Borgholms stad..	1 509	2	9 054	Ausås.....	493	1	2 958
Gärdslösa.....	682	2	4 092	Barkåkra.....	858	2	5 148
Köpingsvik.....	726	1	4 356	Båstad.....	5 817	11	34 902
Mörbylånga.....	3 388	9	20 328	Förslövsholm...	1 550	3	9 300
Ottenby.....	3 892	9	23 352	Hjärnarp.....	499	2	2 994
Torslunda.....	6 869	17	41 214	Munka-Ljungby .	2 670	5	16 020
Ölands-Åkerbo ..	3 610	11	21 660	Västra Bjäre... .	7 135	19	42 810
Summa	230 306	399	1 381 836	Ängelholms stad.	9 327	22	55 962
<i>Gotlands län</i>				Klippan.....	4 957	12	29 742
Visby stad.....	108 534	206	651 204	Perstorp.....	1 808	6	10 848
Färösund.....	3 509	8	21 054	Riseberga.....	4 535	9	27 210
Lärbro.....	3 509	13	21 054	Åstorp.....	2 156	6	12 936
Tingstäde.....	1 395	5	8 370	Östra Ljungby... .	2 085	4	12 510
Dalhem.....	3 483	8	20 898	Bjärnum.....	722	2	4 332
Slite.....	4 851	13	29 106	Skånes-Fagerhult	620	1	3 720
Romakloster.....	6 847	20	41 082	Tyringe.....	879	7	5 274
Stenkumla.....	6 697	17	40 182	Vittsjö.....	324	2	1 944
Klintehamn.....	2 920	9	17 520	Örkelljunga.....	1 569	2	9 414
Hemse.....	2 229	7	13 374	Hästveda.....	377	2	2 262
Stånga.....	2 485	8	14 910	Stoby.....	2 712	3	16 272
Ljugarn.....	1 351	3	8 106	Sösåla.....	4 357	11	26 142
Havdhem.....	1 587	4	9 522	Vinslöv.....	2 099	4	12 594
Hoburg.....	1 312	4	7 872	Hässleholms stad	4 877	15	29 262
Summa	150 709	325	904 254	Broby.....	776	2	4 656
<i>Blekinge län</i>				Glimåkra.....	817	2	4 902
Karlskrona stad .	37 867	65	227 202	Hjärsås.....	811	3	4 866
Jämjö.....	4 542	13	27 252	Knislinge.....	2 278	5	13 668
Ramdala.....	341	1	2 046	Osby.....	5 876	10	35 256
Sturkö.....	452	1	2 712	Örkened.....	461	2	2 766
Lyckeby.....	5 003	8	30 018	Araslöv.....	1 590	4	9 540
Rödeby.....	2 278	5	13 668	Bromölla.....	4 224	4	25 344
Nättraby.....	2 455	4	14 730	Fjälkinge.....	1 504	6	9 024
				Ivetofta.....	2 667	10	16 002
				Nosaby.....	2 756	5	16 536
				Näsum.....	385	3	2 310

Län och kommun	Inbetalat belopp	Antal talonger	6 gånger inbetalat belopp
Oppmanna och Vånga	270	1	1 620
Åhus	3 903	11	23 418
Brösarp	212	3	1 272
Degeberga	479	3	2 874
Everöd	27	1	162
Kivik	13 533	24	81 198
Tollarp	1 100	1	6 600
Vä	1 845	7	11 070
Borrby	29 219	50	175 314
Glemmingebro ...	1 270	4	7 620
Hammenhög	1 461	5	8 766
Löderup	1 346	6	8 076
Onslunda	713	4	4 278
Tomelilla	3 792	7	22 752
Tommarp	2 308	9	13 848
Simrishamns stad	29 078	46	174 468
Summa	188 403	422	1 130 418

Malmöhus län

Malmö stad	378 133	690	2 268 798
Hälsingborgs stad	219 015	343	1 314 090
Lunds stad	16 810	34	100 860
Landskrona stad .	25 146	64	150 876
Trelleborgs stad .	50 931	65	305 586
Bjuv	723	1	4 338
Brunnby	54 545	70	327 270
Jonstorp	6 976	8	41 856
Kattarp	2 267	4	13 602
Mörarp	3 719	10	22 314
Väsby	11 917	35	71 502
Ödåkra	8 980	14	53 880
Höganäs stad	17 358	37	104 148
Billesholm	2 368	7	14 208
Dösjebro	143	1	858
Ekeby	1 650	7	9 900
Härslöv	5 127	9	30 762
Kågeröd	253	1	1 518
Rönneberga	1 291	4	7 746
S:t Ibb	2 549	4	15 294
Svalöv	2 278	5	13 668
Vallåkra	645	3	3 870
Bosarp	1 555	4	9 330
Höör	3 278	7	19 668
Norra Frosta	2 170	5	13 020
Skarhult	79	1	474
Snogeröd	1 732	5	10 392
Teckomatorp	228	2	1 368
Eslövs stad	4 971	9	29 826
Dalby	2 412	6	14 472
Furulund	255	2	1 530
Harrie	559	2	3 354
Kävlinge	2 707	3	16 242
Löddeköpinge ...	3 207	5	19 242
Staffanstorps ...	3 532	5	21 192
Södra Sandby ...	1 187	2	7 122
Torn	329	1	1 974
Veberöd	1 106	1	6 636

Län och kommun	Inbetalat belopp	Antal talonger	6 gånger inbetalat belopp
Bjärsjölagård....	597	1	3 582
Hörby	424	1	2 544
Långaröd	252	1	1 512
Sjöbo	244	2	1 464
Vollsjö	928	5	5 568
Östra Frosta	1 584	3	9 504
Bara	1 042	4	6 252
Bunkeflo	1 143	2	6 858
Burlöv	2 167	7	13 002
Genarp	1 279	3	7 674
Lomma	7 508	17	45 048
Oxie	2 456	5	14 736
Skurup	3 281	5	19 686
Svedala	3 244	5	19 464
Anderslöv	242	1	1 452
Gislöv	960	3	5 760
Klagstorp	1 637	4	9 822
Månstorp	400	1	2 400
Räng	2 329	4	13 974
Skegrie	590	3	3 540
Vellinge	2 030	5	12 180
Skanör med Fals- terbo stad	5 009	6	30 054
Blentarp	74	1	444
Herrestad	817	2	4 902
Ljunits	724	4	4 344
Rydsgård	518	1	3 108
Vemmenhög	811	2	4 866
Östra Färs	1 516	3	9 096
Ystads stad	11 104	25	66 624
Summa	897 041	1 602	5 382 246

Hallands län

Halmstads stad ..	21 145	50	126 870
Laholms stad	417	2	2 502
Hishult	1 049	1	6 294
Våxtorp	191	1	1 146
Karup	2 020	3	12 120
Ränneslöv	415	1	2 490
Knäred	1 344	4	8 064
Laholms kn	241	1	1 446
Veinge	1 435	3	8 610
Oskarström	2 112	4	12 672
Eldsberga	847	3	5 082
Simlångsdalen ...	1 566	4	9 396
Torup	208	1	1 248
Kvibille	742	2	4 452
Söndrum	2 518	3	15 108
Harplinge	817	2	4 902
Falkenbergs stad	3 092	6	18 552
Årstad	524	2	3 144
Vessigebro	1 777	2	10 662
Vinberg	659	1	3 954
Morup	685	3	4 110
Varbergs stad ...	10 026	27	60 156
Tvååker	431	1	2 586
Träslöv	998	1	5 988
Kungsbacka stad	15 055	21	90 330

Län och kommun	Inbetalat belopp	Antal talonger	6 gånger inbetalat belopp
Värö.....	2 777	6	16 662
Löftadalen.....	1 832	4	10 992
Onsala.....	14 656	13	87 936
Särö.....	8 052	12	48 312
Tölö.....	1 636	6	9 816
Lindome.....	1 256	2	7 536
Summa	100 523	192	603 138

*Göteborgs och
Bohus län*

Göteborgs stad ..	2057 458	3 311	12 344 748
Uddevalle stad ..	51 895	82	311 370
Strömstads stad ..	4 338	8	26 028
Bullaren.....	703	2	4 218
Kville.....	4 962	11	29 772
Tanum.....	9 073	18	54 438
Tjärnö.....	2 969	5	17 814
Vette.....	1 043	7	6 258
Lysekils stad....	6 235	18	37 410
Stångenäs.....	1 808	5	10 848
Södra Sotenäs...	5 142	10	30 852
Smögen.....	704	4	4 224
Tossene.....	3 922	8	23 532
Svarteberg.....	679	2	4 074
Munkedal.....	634	2	3 804
Sörbygdén.....	72	1	432
Inlands Torpe...	1 560	4	9 360
Ljungkile.....	5 618	8	33 708
Forshälla.....	1 092	3	6 552
Myckleby.....	8 211	21	49 266
Tegneby.....	5 217	15	31 302
Morlanda.....	7 408	18	44 448
Skaffö.....	5 656	10	33 936
Skredsvik.....	1 268	3	7 608
Kungälv stad....	11 948	18	71 688
Marstrands stad ..	2 107	4	12 642
Romelanda.....	2 260	3	13 560
Ytterby.....	534	2	3 204
Hermansby.....	3 138	6	18 828
Kode.....	1 430	5	8 580
Stenungsund....	6 684	14	40 104
Tjörn.....	12 660	23	75 960
Mölnsals stad ..	38 644	76	231 864
Råda.....	7 496	16	44 976
Landvetter.....	17 501	12	105 006
Källered.....	3 575	6	21 450
Partille.....	59 323	82	355 938
Styrsö.....	7 553	17	45 318
Tuve.....	9 185	11	55 110
Öckerö.....	8 812	18	52 872
Torslanda.....	3 922	7	23 532
Säve.....	2 374	2	14 244
Askim.....	14 431	26	86 586
Summa	2401 244	3 924	14 407 464

Älvsborgs län

Borås stad.....	17 979	71	107 874
Tössbo.....	1 788	6	10 728

Län och kommun	Inbetalat belopp	Antal talonger	6 gånger inbetalat belopp
Steneby.....	372	1	2 232
Lelång.....	1 177	4	7 062
Åmåls stad.....	708	2	4 248
Bäckefors.....	566	1	3 396
Dals-Ed.....	1 382	2	8 292
Högsäter.....	644	2	3 864
Skällerud.....	2 033	6	12 198
Bolstad.....	706	1	4 236
Mellerud.....	1 028	3	6 168
Färgelanda.....	217	1	1 302
Ödeborg.....	1 765	2	10 590
Frändefors.....	1 861	3	11 166
Västra Tunhem..	291	1	1 746
Vänerns borgs stad	3 618	13	21 708
Södra Väne.....	435	2	2 610
Flundre.....	905	3	5 430
Lilla Edet.....	593	3	3 558
Trollhättans stad	9 207	24	55 242
Skepplanda.....	978	3	5 868
Lödöse.....	395	1	2 370
Stora Lundby...	7 300	15	43 800
Starrkärr.....	1 899	7	11 394
Nödinge.....	6 581	14	39 486
Angered.....	7 393	7	44 358
Lerum.....	59 796	68	358 776
Skallsjö.....	6 972	10	41 832
Bjärke.....	213	1	1 278
Hemsjö.....	1 390	2	8 340
Värgårda.....	1 784	9	10 704
Herrljunga.....	173	1	1 038
Alingsås stad....	2 640	12	15 840
Gäsene.....	380	1	2 280
Fristad.....	372	1	2 232
Toarp.....	998	4	5 988
Brämhult.....	755	4	4 530
Sandhult.....	1 090	5	6 540
Bollebygd.....	2 295	3	13 770
Björketorp.....	5 455	9	32 730
Sätla.....	341	2	2 046
Västra Mark....	339	1	2 034
Kungsäter.....	7	1	42
Seglora.....	520	1	3 120
Fritsla.....	216	1	1 296
Kinnarumma....	224	3	1 344
Kinna.....	2 149	3	12 894
Lysjö.....	1 378	4	8 268
Axelfors.....	533	1	3 198
Kindaholm.....	1 026	2	6 156
Dalstorp.....	454	1	2 724
Åsunden.....	874	3	5 244
Redväg.....	812	2	4 872
Ulricehamns stad	1 361	7	8 166
Summa	166 368	360	998 208

Skaraborgs län

Grästorps.....	564	3	3 384
Levene.....	316	2	1 896
Essunga.....	220	2	1 320

Län och kommun	Inbetalat belopp	Antal talonger	6 gånger inbetalat belopp	Län och kommun	Inbetalat belopp	Antal talonger	6 gånger inbetalat belopp
Vedum.....	1 125	2	6 750	Nor	2 204	4	13 224
Ryda.....	578	2	3 468	Munkfors.....	1 391	4	8 346
Larv.....	331	1	1 986	Ed.....	887	2	5 322
Vara.....	1 029	2	6 174	Värmlandsnäs..	2 924	8	17 544
Örslösa.....	411	1	2 466	Gillberga.....	364	1	2 184
Norra Kålland..	2 845	10	17 070	Säffle stad.....	5 355	8	32 130
Vinninga.....	944	3	5 664	Holmedal.....	452	1	2 712
Lidköpings stad.	15 447	36	92 682	Eda.....	1 414	2	8 484
Husaby.....	582	3	3 492	Brunskog.....	791	1	4 746
Valle.....	132	1	792	Arvika stad.....	1 646	5	9 876
Kvånum.....	779	3	4 674	St. Sunne.....	561	2	3 366
Götene.....	810	2	4 860	Gräsmark.....	627	1	3 762
Skara stad.....	1 033	5	6 198	Lysvik	123	1	738
Gudhem.....	178	2	1 068	Fryksände.....	1 200	3	7 200
Vilske.....	1 563	3	9 378	Norra Råda.....	49	1	294
Frökind.....	183	1	1 098	Summa	40 477	98	242 862
Mullsjö.....	490	1	2 940	Örebro län			
Stenstorp.....	271	1	1 626	Örebro stad.....	12 196	34	73 176
Falköpings stad..	6 744	10	40 464	Hammar.....	1 640	4	9 840
Dimbo	1 427	3	8 562	Viby.....	91	1	546
Habo.....	552	1	3 312	Hallsberg.....	938	3	5 628
Fågelås.....	1 386	3	8 316	Laxå.....	307	2	1 842
Fröjered.....	761	1	4 566	Askersunds stad.	1 193	2	7 158
Hjo stad.....	760	2	4 560	Axberg.....	1 057	5	6 342
Tidaholms stad..	2 395	5	14 370	Tysslinge.....	646	2	3 876
Skultorp.....	970	6	5 820	Mosjö.....	79	2	474
Mölltorp.....	466	2	2 796	Glanshammar...	713	3	4 278
Karlsborg.....	1 300	2	7 800	Asker	477	1	2 862
Tibro.....	354	3	2 124	Sköllersta.....	512	2	3 072
Skövde stad.....	3 853	8	23 118	Frövi	414	1	2 484
Kinnekulle.....	1 476	3	8 856	Fellingsbro.....	2 917	3	17 502
Lugnås.....	50	1	300	Ramsberg.....	232	1	1 392
Timmersdala...	1 432	2	8 592	Ljusnarsberg....	910	2	5 460
Hasslerör.....	3 191	6	19 146	Kopparberg.....	478	2	2 868
Lyrestad.....	1 301	1	7 806	Lindesbergs stad.	2 058	3	12 348
Mariestads stad..	3 822	8	22 932	Grythyttan.....	534	1	3 204
Binneberg.....	1 126	3	6 756	Noraskog.....	799	2	4 794
Moholm	144	1	864	Hällefors.....	998	2	5 988
Tidan	649	2	3 894	Nora stad.....	526	1	3 156
Tiveden	2 216	3	13 296	Karlskoga stad..	1 636	5	9 816
Undenäs.....	1 853	5	11 118	Degerfors.....	691	4	4 146
Töreboda	1 424	4	8 544	Lekeberg.....	927	3	5 562
Summa	69 483	171	416 898	Kumla stad.....	114	2	684
Värmlands län				Summa	33 083	93	198 498
Karlstads stad...	9 642	23	57 852	Västmanlands län			
Kristinehamns stad.....	3 147	9	18 882	Västerås stad...	9 477	29	56 862
Rämmen.....	566	4	3 396	Arboga stad.....	949	2	5 694
Värmlandsberg..	624	2	3 744	Köpings stad...	2 745	10	16 470
Kroppa.....	191	1	1 146	Kolsva	812	4	4 872
Visnum.....	502	1	3 012	Kung Karl.....	1 448	4	8 688
Storfors.....	220	2	1 320	Medåker.....	127	1	762
Filipstads stad...	810	1	4 860	Fagersta stad...	620	3	3 720
Väse.....	992	2	5 952	Norberg.....	564	2	3 384
Östra Fågelvik..	535	1	3 210	Skinnskatteberg.	378	1	2 268
Nyed.....	590	2	3 540	Hallstahammar..	1 303	1	7 818
Hammarö.....	2 670	6	16 020	Kolbäck.....	326	2	1 956

Län och kommun	Inbetalat belopp	Antal talonger	6 gånger inbetalat belopp	Län och kommun	Inbetalat belopp	Antal talonger	6 gånger inbetalat belopp
Sura	253	3	1 518	Arbrå	100	1	600
Tillberga	451	2	2 706	Forsa	1 170	2	7 020
Sala stad	450	1	2 700	Harmånger	1 066	4	6 396
Nora	161	1	966	Hälsingtuna	575	3	3 450
Tärna	304	1	1 824	Gnarp	543	1	3 258
Vittinge	172	1	1 032	Bergsjö	434	1	2 604
Västerlövsta	360	3	2 160	Hudiksvalls stad ..	6 560	13	39 360
Summa	20 900	71	125 400	Summa	54 369	135	326 214

Kopparbergs län

Falu stad	1 644	6	9 864
Mora	849	5	5 094
Orsa	151	1	906
Älvdalen	119	1	714
Sollerön	989	2	5 934
Särna	819	2	4 914
Morastrand	178	1	1 068
Järna	440	2	2 640
Malung	347	1	2 082
Gagnef	1 123	2	6 738
Leksand	826	2	4 956
Siljansnäs	82	1	492
Rättvik	1 360	4	8 160
Svärdsjö	48	1	288
St. Kopparberg ..	986	3	5 916
Ål	878	2	5 268
St. Tuna	1 345	1	8 070
Borlänge stad ..	4 011	9	24 066
Hedemora stad ..	1 136	3	6 816
Säters stad	1 112	4	6 672
Gustafs	889	2	5 334
Avesta stad	2 367	8	14 202
By	292	1	1 752
Folkärna	710	2	4 260
Grytnäs	406	3	2 436
Ludvika stad	1 908	8	11 448
Grangärde	767	1	4 602
Söderbärke	524	1	3 144
Summa	26 306	79	157 836

Gävleborgs län

Gävle stad	18 141	39	108 846
Ovansjö	1 404	3	8 424
Hofors	990	6	5 940
Torsåker	610	2	3 660
Valbo	2 119	9	12 714
Hille	655	2	3 930
Hamrånge	1 241	4	7 446
Sandvikens stad ..	1 221	3	7 326
Söderala	2 648	8	15 888
Norråla	1 085	3	6 510
Söderhamns stad ..	4 749	9	28 494
Bollnäs stad	2 974	8	17 844
Ovanåker	525	1	3 150
Järvsö	212	1	1 272
Färila	523	1	3 138
Ljusdal	1 692	3	10 152
Njutånger	3 132	8	18 792

Västernorrlands län

Sundsvalls stad ..	11 107	28	66 642
Borgsjö	455	1	2 730
Torp	525	2	3 150
Stöde	933	2	5 598
Selånger	1 905	6	11 430
Tuna	1 809	6	10 854
Njurunda	4 162	9	24 972
Skön	5 008	8	30 048
Alnö	1 025	3	6 150
Timrå	1 127	3	6 762
Indals-Liden	82	1	492
Hässjö	1 053	2	6 318
Säbrå	9 354	15	56 124
Noraström	1 121	3	6 726
Nordingrå	1 408	2	8 448
Ullånger	1 188	1	7 128
Härnösands stad ..	26 376	48	158 256
Högsjö	272	1	1 632
Bjärträ	1 641	3	9 846
Ytterlännäs	349	3	2 094
Kramfors stad	4 491	13	26 946
Långsele	817	2	4 902
Sollefteå stad	1 394	4	8 364
Ramsele	638	3	3 828
Nätra	1 161	3	6 966
Mo	156	1	936
Själevad	3 237	10	19 422
Örnsköldsviks stad	2 539	5	15 234
Arnäs	1 565	3	9 390
Grundunda	2 279	5	13 674
Gideå	728	2	4 368
Summa	89 905	198	539 430

Jämtlands län

Östersunds stad ..	5 132	16	30 792
Frostviken	334	1	2 004
Lit	184	1	1 104
Ström	81	1	486
Hede	417	1	2 502
Hogdal	399	1	2 394
Oviken	403	1	2 418
Sveg	624	2	3 744
Tännäs	154	1	924
Alsen	500	1	3 000
Frösö	476	2	2 856
Mörsil	156	1	936
Rödön	718	3	4 308

Län och kommun	Inbetalat belopp	Antal talonger	6 gånger inbetalat belopp
Undersåker	1 011	4	6 066
Åre	901	3	5 406
Brunflo.....	471	2	2 826
Fors.....	2 049	4	12 294
Ragunda.....	190	1	1 140
Summa	14 200	46	85 200

Västerbottens län

Umeå stad.....	1 652	11	9 912
Nordmaling.....	1 648	4	9 888
Hörnefors.....	410	2	2 460
Vännäs.....	569	4	3 414
Holmsund.....	533	1	3 198
Degerfors.....	380	1	2 280
Umeå kn.....	289	2	1 734
Sävar.....	1 539	3	9 234
Holmön.....	552	1	3 312
Bygdeå.....	1 057	3	6 342
Nysätra.....	586	2	3 516
Löfvånger.....	439	1	2 634
Burträsk.....	1 107	3	6 642
Bureå.....	542	1	3 252
Skellefteå stad...	7 952	20	47 712
» kn....	11 063	16	66 378
Byske.....	1 236	3	7 416

Län och kommun	Inbetalat belopp	Antal talonger	6 gånger inbetalat belopp
Jörn.....	233	1	1 398
Lycksele stad....	655	3	3 930
Stensele.....	488	1	2 928
Dorotea.....	2 724	7	16 344
Summa	35 654	90	213 924

Norrbottnens län

Luleå stad.....	2 765	11	16 590
Kiruna stad.....	949	5	5 694
Nedertorneå.....	602	2	3 612
Karl Gustav.....	202	1	1 212
Övertorneå.....	454	2	2 724
Korpilombolo ...	263	1	1 578
Haparanda stad .	473	1	2 838
Jokkmokk.....	110	1	660
Gällivare.....	1 650	4	9 900
Råneå.....	450	1	2 700
Överkalix.....	709	2	4 254
Nederkalix.....	3 114	6	18 684
Bodens stad.....	1 170	3	7 020
Hortlax.....	1 653	2	9 918
Piteå kn.....	523	3	3 138
Norr fjärden.....	278	1	1 668
Piteå stad.....	1 527	4	9 162
Arvidsjaur.....	657	1	3 942
Summa	17 549	51	105 294

Exempel på debitering av sjukförsäkringsavgifter

Rum	Skatt-skyldigs civil-stånd	Anteckning om taxerad inkomst enl. förordningen om statlig inkomstskatt	Sjukförsäkringsavgifter				Anmärkningar
			Avgifter för			Summa av kol. 11—13	
			sjuk-vårds-försäk-ring	försäkring för			
				grund-sjuk-penning	tilläggs-sjuk-penning		
			11	12	13	14	
1	og	—	p	—	—	—	
2	og	5 760	34	31	41	106	
3	g	8 230	34	31	59	124	
4		4 000	34	31	—	65	
5	ä	1 350	0	27	—	27	
			34	31	—	65	
6	g	7 850	34	31	—	130	
7		—	34	31	—	65	
8	og	5 010	34	31	7	72	Sj ³ / ₁₂ ortsavdr.
9	og	—	0	0	28	93	
			✓ 34	✓ 31	41	106	Sj ¹ / ₁₂ ortsavdr.
10	g	2 540	0	28	41	69	
11		310	34	31	19	84	
12	g	2 540	0	28	14	42	
13		310	34	31	41	106	Sj ⁴ / ₁₂ ortsavdr.
			0	28	19	47	
14	og	—	0	0	7	7	
			✓ 34	✓ 31	14	79	Sj ⁶ / ₁₂ ortsavdr.
15	og	—	0	—	—	0	
			✓ 34	—	—	34	
Summa	—	—	204	325	207	736	
			476	403	303	1 192	

Samtliga ändringar förutsättes ha gjorts med rött bläck.

Jämförelse mellan preliminär skatt (tabell III:13) och sjömansskatt

Månadsinkomst			Preliminärskatt			Sjömansskatt enligt tabell II (östersjöfart)			Sjömansskatt enligt tabell I (nordsjöfart och oceanfart)			Skillnad mellan preliminärskatt och sjömansskatt enligt tabell I			
Kontant	Kost och logi	Total månadsinkomst	Ogift skattskyldig utan barn	Ogift skattskyldig med barn	Gift skattskyldig	Ogift sjöman utan barn	Ogift sjöman med barn	Gift sjöman	Ogift sjöman utan barn	Ogift sjöman med barn	Gift sjöman	Ogift sjöman med eller utan barn samt gift sjöman	Ogift sjöman utan barn	Ogift sjöman med barn	Gift sjöman
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	%	%	%
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
100	140	240	24	11	11	22	9	9	21	8	8	3	12,5	27,3	27,3
200	140	340	50	33	16	48	31	14	45	28	11	5	10,0	15,2	31,2
300	140	440	76	59	42	70	53	36	63	46	29	13	17,1	22,0	31,0
400	140	540	101	84	69	90	73	58	80	63	48	21	20,8	25,0	31,0
500	140	640	131	110	94	117	96	80	103	82	66	28	21,4	25,5	29,8
600	140	740	161	139	120	146	124	105	125	103	84	36	22,4	25,9	30,0
700	140	840	196	172	145	181	157	130	152	128	101	44	22,4	25,6	30,3
800	144	944	230	206	170	215	191	155	179	155	119	51	22,2	24,8	30,0
900	152	1 052	270	243	198	255	228	183	211	184	139	59	21,9	24,3	29,8
1 000	160	1 160	309	282	229	294	267	214	240	213	160	69	22,3	24,5	30,1
1 100	168	1 268	348	320	261	334	305	246	270	242	183	78	22,4	24,4	29,9
1 200	176	1 376	393	362	296	378	347	281	310	279	213	83	21,1	22,9	28,1
1 300	184	1 484	437	405	334	422	390	319	345	313	242	92	21,1	22,7	27,5
1 400	192	1 592	480	449	375	465	434	360	383	352	278	97	20,2	21,6	25,9
1 500	200	1 700	524	493	416	509	478	401	418	387	310	106	20,2	21,5	25,5
1 600	200	1 800	569	535	455	554	520	440	464	430	350	105	18,5	19,6	23,1
1 700	200	1 900	612	578	494	597	563	479	505	471	387	107	17,5	18,5	21,7
1 800	200	2 000	658	624	534	643	609	519	551	517	427	107	16,3	17,1	20,0
1 900	200	2 100	700	667	575	685	652	560	591	558	466	109	15,6	16,3	19,0
2 000	200	2 200	751	712	614	736	697	599	643	604	506	108	14,4	15,2	17,6
2 100	200	2 300	799	762	656	784	747	641	689	652	546	110	13,8	14,4	16,8
2 200	200	2 400	848	809	700	833	794	685	733	694	585	115	13,6	14,2	16,4
2 300	200	2 500	897	859	747	882	844	732	778	740	628	119	13,3	13,9	16,0
2 400	200	2 600	944	907	792	929	892	777	824	787	672	120	12,7	13,2	15,2
2 500	200	2 700	992	956	838	977	941	823	873	837	719	119	12,0	12,4	14,2
2 600	200	2 800	1 041	1 004	883	1 026	989	868	921	884	763	120	11,5	12,0	13,6
2 700	200	2 900	1 091	1 053	927	1 076	1 038	912	974	936	810	117	10,7	11,1	12,6
2 800	200	3 000	1 140	1 102	972	1 125	1 087	957	1 022	984	854	118	10,4	10,7	12,1
2 900	200	3 100	1 191	1 152	1 016	1 176	1 137	1 001	1 072	1 033	897	119	10,0	10,3	11,7
3 000	200	3 200	1 242	1 202	1 063	1 227	1 187	1 048	1 123	1 083	944	119	9,6	9,9	11,2
4 000	200	4 200	1 768	1 726	1 566	1 753	1 711	1 551	1 649	1 607	1 447	119	6,7	6,9	7,6
5 000	200	5 200	2 327	2 284	2 116	2 312	2 269	2 101	2 208	2 165	1 997	119	5,1	5,2	5,6
8 000	200	8 200	4 094	4 048	3 868	4 080	4 033	3 851	3 976	3 929	3 747	118—121	2,9	2,9	3,1
10 000	200	10 200	5 313	5 264	5 080	5 300	5 249	5 063	5 196	5 145	4 959	117—121	2,2	2,3	2,4
12 000	200	12 200	6 601	6 552	6 363	6 580	6 529	6 343	6 476	6 425	6 239	124—127	1,9	1,9	1,9
15 000	200	15 200	8 564	8 511	8 322	8 542	8 485	8 293	8 438	8 381	8 189	126—133	1,5	1,5	1,6

Statens offentliga utredningar 1957

Systematisk förteckning

(Siffrorna inom klammer beteckna utredningarnas nummer i den kronologiska förteckningen.)

Allmän lagstiftning. Rättsskipning. Fångvård.

JO och kommunerna. [2]
Fördringspreskription m. m. [11]
Förenklad byggnadslagstiftning. [21]
Stads- och häradsfängelser. [34]
Offentlig förevisning av djur. [38]
Sjömansskatt. [39]

Statsförfattning. Allmän statsförvaltning.

Statens instituts för folkhälsan arbetsuppgifter och organisation. [6]
Kanslister i administrativ tjänst. [23]

Kommunalförvaltning.

Statens och kommunernas finansväsen.

Fullföljdsbegränsning i skattemål. [3]
Den statliga indirekta beskattningen. [13]
Statliga företagsformer IV. Statens vattenfallsverk. [26]

Politi.

Nationalekonomi och socialpolitik.

Allmänna pensionsberedningen. 1. Förbättrad pensionering. [7] 2. Remissyttranden. [16]
1955 års långtidsutredning. 2. Balanserad expansion. Bilagor. [10] 3. Remissyttranden. [22]
Beroende uppdragstagare. [14]
Bostäder för äldre och invalider. [31]
Allmän familjerådgivning. [33]

Hälsa- och sjukvård.

Nordiskt samarbete inom näringsforskningen. [1]

Allmänt näringsväsen.

Oljelagring. [4]

Fast egendom. Jordbruk med binärningar.

Jordbruks förstärkande med skog. [8]
Markvård och erosionsskydd. [17]
Utredning med förslag till ny veterinärtaxa m. m. [20]
Ströängar. [30]

Vattenväsen. Skogsbruk. Bergsbruk.

Industri.

Stommateriell från jord- och stenindustrin. [12]
Statliga betongbestämmelser. Del 2 a. [25]

Handel och sjöfart.

Mönstring och registrering av sjöfolk. [29]

Kommunikationsväsen.

Trafiksäkerhet. II. [18]

Bank-, kredit- och penningväsen.

Försäkringsväsen.

Krigsskada å egendom. [5]
Trafikförsäkring. [36]

Kyrkoväsen. Undervisningsväsen. Andlig odling i övrigt.

Församlingslag. [15]
Biskopsvalkommittén. 1. Biskopsval. [19] 2. Ärkebiskopsval. [27]
Den akademiska undervisningen. Forskarrekryteringen. [24]
Lärarytbildningen på det husliga området. [28]
Statens skogsskolor. [32]
Utbildning av lärare i manlig slöjd. [35]

Försvarsväsen.

Örlogsvarvens organisation m. m. [9]

Utrikes ärenden. Internationell rätt.

Nordiskt ekonomiskt samarbete. Allmän del. [37]